IPAC International Performing Arts Conference

Faculty of Dance and Drama
University of the Visual and Performing Arts
Sri Lanka

"Performing Identities"

20,21 March 2025

FACULTY OF DANCE AND DRAMA

PROGRAMME and ABSTRACTS

Programme and Abstracts

IPAC

International Performing Arts Conference

2025

20 - 21 MARCH 2025

Faculty of Dance and Drama

University of the Visual and Performing Arts

21, Albert Crescent

Colombo 07

IPAC 2025 - Conference Chair, Conveners and Secretary

Conference Chair

Professor K. M. Saman Kumarathunga

Conference Convener

Dr. Ajith Wickramasinghe

Conference Secretary

Dr. Anusha Jayasiri

Conference Deputy Conveners

Dr. Indika Tikiribandara

Dr. Tharanga Dissanayake

Conference Book of Abstracts – Co-editors

Dr. Amila Damayanthi

Dr. Sumudu Embogama

Dr. Anasuya Subasinghe

Printed by - ADARTS – Maharagama

CONTENTS

	Page No
Message from the Vice Chancellor - UVPA Colombo	03
Message from the Conference Chair - IPAC 2025	04
Message from the Conference Convenor - IPAC 2025	05
Keynote Address	06
Conference Schedule	07
Conference Session Schedule	08
Abstracts	
Day 01 – Morning	44
Day 01 – Evening	96
Day 02 – Morning	162
Day 02 – Evening	259
Organizing Committee	322
Acknowledgements	325

Message from the Vice Chancellor - UVPA Colombo

"The International Performing Arts Conference (IPAC) 2025 is an important event organized by the University of Visual and Performing Arts that brings together scholars, artists, and industry professionals to explore cutting-edge research in multidisciplinary performing arts. This dynamic conference serves as a platform for dialogue between theater, dance, music, digital performance, and other subject areas, fostering cross-disciplinary collaborations."

The conference highlights innovative methodologies, including the integration of technology in performance, interactive audience experiences, and the intersection of traditional and contemporary practices. At this intellectually stimulating forum, the Keynote Speaker, Professor Sashi Kumar, as well as renowned artists, academics, and practitioners, are expected to offer insights into emerging trends and challenges in the performing arts landscape.

This conference encourages collaboration between disciplines such as anthropology, psychology, and media studies, emphasizing the role of performing arts in cultural discourse and social change. By showcasing experimental works, theoretical research, and practice-based inquiries, the event inspires new artistic possibilities and critical perspectives.

With an international audience, the conference will foster international networking and knowledge exchange, strengthening the future of performing arts research. It is bound to be an essential gathering for those seeking to redefine performance practices in an evolving artistic and technological world. I take this opportunity to thank all who organized the IPAC 2025 conference and wish all participants a fruitful experience.

Professor Rohan Nethsinghe
Professor in Creative Arts Education
PhD (Monash University); MFA (Donetsk Conservatory (USSR), GradDipEd (Sec), BEd (H1) (Monash University); Dip in TAE, Dip in VET Prac, Dip VET (Chisholm TAFE, Australia).
Vice-Chancellor
University of the Visual and Performing Arts
Sri Lanka

Message from the Conference Chair

"With great honor and enthusiasm, I welcome you to the International Performing Arts Conference (IPAC) – 2025, a pioneering initiative that marks a significant milestone in the evolution of performing arts research and practice in Sri Lanka. Hosted by the Faculty of Dance and Drama, University of the Visual & Performing Arts (UVPA), this conference is set to establish the first dedicated international forum for professionals, researchers, and educators in the field of visual and performing arts."

Our central objective is to bridge the gap between research and practice, fostering a deeper understanding of the transformative power of the performing arts. By enhancing the knowledge base and impact of performing arts research, IPAC–2025 seeks to create a dynamic platform for intellectual discourse and interdisciplinary collaboration. Through this conference, we aspire to cultivate an environment that encourages cross-cultural dialogue, innovative artistic exploration, and critical engagement with contemporary issues affecting the performing arts industry. As Sri Lanka emerges as a vibrant center for artistic scholarship, IPAC–2025 will serve as a catalyst for new ideas, research-driven methodologies, and meaningful partnerships that will shape the future of the field. I invite you to engage in the diverse array of discussions and performances that IPAC–2025 has to offer. Together, let us embark on this transformative journey to elevate the role of performing arts in academia, practice, and society.

I extend my heartfelt gratitude to all contributors, participants, and organizing committee members who have made this initiative possible. I look forward to an inspiring and enriching exchange of knowledge and creativity.

Professor K. M. Saman Kumarathunga
Conference Chair - IPAC 2025
Dean / Faculty of Dance and Drama
University of the Visual & Performing Arts (UVPA)
Sri Lanka

Message from the Conference Convenor

"It is with great honor and enthusiasm that I extend my warmest welcome to all contributors of the International Performing Arts Conference (IPAC) 2025*, organized by the Faculty of Dance and Drama of the University of the Visual and Performing Arts, taking place on the 20th and 21st of March 2025. This prestigious event is guided by the theme "Performing Identities", inviting scholars and practitioners to explore the diverse ways in which identity is expressed, constructed, and negotiated through performance."*

This year, IPAC 2025 brings together a vibrant community of researchers, with over 50 international participants alongside national scholars, collectively presenting nearly 200 research abstracts. Through both physical and online sessions, this conference serves as a global platform for knowledge exchange across various disciplines in visual and performing arts, technology, and other multidisciplinary fields.

I sincerely appreciate the dedication and scholarly contributions of all the participants whose work will undoubtedly enrich academic discourse and inspire new perspectives in the performing arts and beyond. On behalf of the organizing committee, I extend my heartfelt gratitude and look forward to the engaging discussions and innovative ideas that will emerge from this conference.

Dr. Ajith Wickramasinghe
Convener – IPAC 2025
Head / Department of Information Technology
Faculty of Dance and Drama
University of the Visual and Performing Arts
Sri Lanka

Keynote Address

Keynote Speaker

Prof. K. Sashikumar

Faculty of Performing Arts

Banaras Hindu University

India

Performing Identities

Abstract:

The International Performing Arts Conference [IPAC] -2025 "PERFORMING IDENTITIES", This key note will explore the transformative potential areas of Performing Arts. **The Value of Performing Arts**

Music is a pleasant sound that is a combination of melodies and harmony and that soothes you. Music may also refer to the art of composing such pleasant sounds with the help of various musical instruments. Music has great qualities of healing a person emotionally and mentally. Music is a form of meditation. While composing or listening to music, one tends to forget all his/her worries, sorrows, and pains. However, in order to appreciate good music, we need to cultivate our musical taste. Music has the power to cure diseases such as anxiety, depression, and insomnia.

This talk will focus on the oral tradition of music and how artificial Intelligence, is used in many areas of the music industry. This keynote will also explore the follwing areas of Performing Arts:

- **Context:** Briefly introduces the topic and its relevance.
- **Focus:** Specifies the area of expertise and the specific focus of the keynote.
- **Argument:** Clearly states the main arguments and challenges.
- **Methods/Examples:** Provides examples of the methods and approaches that will be discussed.
- **Takeaways:** Lists the key takeaways or benefits for the audience.
- **Conclusion:** Concludes with a call to action or encourages audience engagement.

International Performing Arts Conference (IPAC)

Inauguration Ceremony

Agenda

Date: March 20, 2025

Time: 8:30 AM – 11:00 AM

Venue: University of the Visual and Performing Arts (UVPA)

8:30 AM – 8:35 AM:	**Arrival of Guests and Lighting of the Traditional Oil Lamp** Welcoming the dignitaries and participants
8:35 AM – 8:45 AM:	**Traditional Dance Performance** Undergraduates of the Faculty of Dance and Drama
8:45 AM – 8:50 AM:	**University Anthem**
8:50 AM – 9:00 AM:	**Welcome Address** Professor Saman Kumarathunga, Conference Chair, IPAC 2025
9:00 AM – 9:10 AM:	**Address by the Chief Guest** Professor Rohan Nethsinghe, Vice Chancellor, UVPA
9:10 AM – 9.20 AM:	**Address by the Guest of Honour** Emeritus Professor Sunil Ariyaratne, Chancellor, UVPA
9:20 AM – 9:30 AM:	**Introduction to the Conference Theme** Dr. Ajith Wickramasinghe, Conference Convener, IPAC 2025
9:30 AM – 9:40 AM:	**Launch of the Conference Proceedings**
9:40 AM – 9:45 AM:	**Introduction of the Keynote Speaker** Professor Saumya Liyanage
9:45 AM – 10.15 AM:	**Keynote Speech** Professor Shashi Kumar, Banaras Hindu University, India
10:15 AM – 10:20 AM:	**Vote of Thanks** Dr. Anusha Jayasiri, Conference Secretary, IPAC 2025
10:20 AM – 10:30 AM:	**Rhythms of Sri Lanka: A Drumming Performance**
10:30 AM – 10:45 AM:	**Refreshments**
11:00 AM:	**Commencement of the Technical Sessions**

International Performing Arts Conference-2025

Faculty of Dance and Drama

University of the Visual and Performing Arts, Sri Lanka

Technical Sessions

The International Performing Arts Conference – 2025, under the theme "Performing Identities," serves as an intellectual forum for scholars, practitioners, and researchers to critically engage with the dynamic processes through which identities are constructed, expressed, and negotiated in the performing arts. This conference seeks to explore the evolving role of performance in shaping cultural, social, and personal identities while fostering interdisciplinary discourse on the intersection of tradition, innovation, and technology in the arts. By facilitating scholarly dialogue, this conference aims to contribute to advancing performing arts research, pedagogy, and practice globally.

To guide discussions and scholarly contributions, the conference is structured around the following thematic tracks:

- ***Oral Traditions and Expressions***
- ***Cultural Tourism and Heritage***
- ***Performing Arts and Innovation***
- ***Arts and Community Engagement***
- ***Rituals and Festive Events***
- ***Interdisciplinary Research in Performing Arts***
- ***Global Perspectives and Comparative Studies***
- ***Blending Performing Arts and Technology***
- ***Education and Professional Development in the Arts***
- ***Multi-disciplinary Aesthetic Collaborations in Visual & Performing Arts***

Through these thematic explorations, the conference aims to comprehensively understand how performance serves as a medium for constructing, challenging, and reimagining identities within diverse sociocultural and artistic landscapes.

Panel	Day	Technical Sessions	Time	Venue
Panel 01 (Online)	Day 01	Morning Session	11.00 – 01.00 pm	**Room # 01**
		Evening Session	02.00 – 05.00 pm	
	Day 02	Morning Session	08.30 – 01.00 pm	
		Evening Session	02.00 – 05.00 pm	
Panel 02	Day 01	Morning Session	11.00 – 01.00 pm	**Room # 02**
		Evening Session	02.00 – 05.00 pm	
	Day 02	Morning Session	08.30 – 01.00 pm	
		Evening Session	02.00 – 05.00 pm	
Panel 03	Day 01	Morning Session	11.00 – 01.00 pm	**Room # 03**
		Evening Session	02.00 – 05.00 pm	
	Day 02	Morning Session	08.30 – 01.00 pm	
		Evening Session	02.00 – 05.00 pm	
Panel 04	Day 01	Morning Session	11.00 – 01.00 pm	**Room # 04**
		Evening Session	02.00 – 05.00 pm	
	Day 02	Morning Session	08.30 – 01.00 pm	
		Evening Session	02.00 – 05.00 pm	
Panel 05	Day 01	Morning Session	11.00 – 01.00 pm	**Room # 05**
		Evening Session	02.00 – 05.00 pm	
	Day 02	Morning Session	08.30 – 01.00 pm	
		Evening Session	02.00 – 05.00 pm	
Panel 06 (Online)	Day 01	Morning Session	11.00 – 01.00 pm	**Room # 06**
		Evening Session	02.00 – 05.00 pm	
Panel 06	Day 02	Morning Session	08.30 – 01.00 pm	**Room # 06**

Day 01

March 20, 2025

Day-01: 20.03.2025

Session – Morning Session: Online

Panel – No: 01

Co-Chairs	Professor K. M. Saman Kumarathunga , Dr. Chammika Mallawarachchi
Moderator	Lecturer Chathurangi Abeshika
Coordinator	Lecturer Kasun Disanayake

11.00 - 11.10 am	Introduction	
11.10 - 11.30 am	IPAC 25099	ග්‍රාමීය විධිමත් සංවිධානයන්හි කාන්තාවන්ගේ තීරණ ගැනීමේ හූමිකාව පිළිබඳ විශ්ලේෂණාත්මක අධ්‍යයනයක් ගලෙන්බිඳුණුවැව : ප්‍රාදේශීය ලේකම් කොට්ඨාසය ඇසුරිනි *An Analytical Study of Women's Decision-Making Support in Village-based Formal Organizations in Sri Lanka: With Special Reference to the Galenbindunuwewa Divisional Secretariat* Dr. Geeganage Chandana Lal Pathirna, J.D.D Jayasinghe, Department of Social Sciences, Sabaragamuwa University of Sri Lanka
11.30– 11.50 am	IPAC 25039	*Exploring Trance, Pain, and Violence as Ritual Sacrament: An Exploratory Study Based on the Maariyamman Ritual of Kalumunthanvely, Batticaloa* Mr. Karalasingam Atputhan, Department of Fine Arts, Eastern University of Sri Lanka, Mr. Abhinav Kumar Verma, Research Scholar, SPPU, India
11.50– 12.10 pm	IPAC 25051	*Promoting Cultural Tourism and Heritage: A Visual Study of Sri Lankan Stamps (1935-1972)* Mr. Dulshan Yasanka Ellawela, S. Gopura, A. Wickramasinghe, University of Moratuwa
12.10 – 12.30 pm	IPAC 25031	*Rhythm of Nights – Examination of Community Engagement and Social Dynamics in the Night Dance Gatherings of Chinese women* Mrs. Charitha Jeewanthi Gangewaththa, Communication University, China
12.30– 12.40 pm	IPAC 25073	*Bridging Tradition, Identity, and Social Boundaries in Sri Lanka: The Renaissance of Isai Nadakam Performance by V. V. Vairamuthu (1924-1989)* Dr. Navadharshani Karunaharan, Department of Drama and Theatre Arts, University of Jaffna

12.40– 1.00 pm	IPAC 25166	*Exploring the Impact of Dalcroze Eurhythmics on Performance Anxiety in High School Musical Theatre Students* Mrs. K.A.P.I.U Kasthuri Arachchi, Department of Music, Northern State University, South Dakota, USA
01.00– 1.10 pm	**Concluding Remarks**	

Day-01 (20.03.2025)
Session – Evening Session: Online

Panel – No: 01

Co-Chairs	Professor Dr. Chinthaka Meddegoda, Dr. Ediriweera Gunasekara
Moderator	Lecturer Chathurangi Abeshika
Coordinator	Lecturer Kasun Disanayake

02.00 - 02.10 pm	Introduction	
02.10 - 02.30 pm	IPAC 25062	*Preserving Cultural Heritage through Technology* Ms. Panagoda Dona Dhanusha Nilakshi Liyanage, Department of Television, Film & Theater, Communication University of China
02.30 - 02.50 pm	IPAC 25187	*ලෞකිකත්වයට මූලිකත්වය දෙමින් බෞද්ධාගමික විහාරස්ථානයන්හි පුද්ගල ප්‍රතිරූප නිරූපණය කිරීමේ වැදගත්කම: දඹුල්ල රජමහා විහරස්ථානයේ බිතුසිතුවම් හා මූර්ති ඇසුරෙනි* **The Importance of Depicting Personal Images in Buddhist Temples while Prioritizing Secularism: A Study Based on Murals and Sculptures from the Dambulla Rajamaha Viharaya** Mr. Payagalage Ashan Isuranga Perera, Department of Painting, University of the Visual and Performing Arts
02.50 - 03.10 pm	IPAC 25026	*Reconstructing Sinhalese Musical Identity: Etymological Reanalysis and the Quest for Originality* Mr. Dilanjana M. Pathirana, Department of Fine Arts, University of Peradeniya
03.10 - 03.30 pm	IPAC 25167	*සිනමා කෘතීන් සඳහා Rhythemic Montage භාවිත කිරීමේ යෝග්‍යතාව සහ එමඟින් ප්‍රේක්ෂකයාට වන බලපෑම පිළිබඳ අධ්‍යයනයක්* **A Study on the Appropriateness of Using Rhythmic Montage in Cinematic Creations and Its Impact on the Audience** Ms. W. D. Shanali Weerathunga, Sky Films International (PVT) Ltd

03.30 - 03.50 pm	IPAC 25032	*The Aesthetic Value of Human-AI Collaboration: A Study of Lyrics by Human and Melodies by Artificial Intelligence.* Mrs.Charitha Jeewanthi Gangewaththa, Communication University of China
03.50 - 04.10 pm	IPAC 25038	*Integrating Live Streaming and VR to Promote and Preserve Sri Lankan Traditional Performing Arts* Ms. Panagoda Dona Dhanusha Nilakshi Liyanage, Department of Television, Film & Theater, Communication University of China
04.10 - 04.30 pm	IPAC 25122	*Foreign Tombstones and Memorial Plaques in Fort Frederick, Trincomalee.* Rev. Mandaramnuwara Chandananda, Banaras Hindu University, India
04.30 - 04.50 pm	IPAC 25169	*Understanding Songs on Shaping Youth's Behaviors by Creating Social Trends* Ms. Kavini Nathaliya Haputhanthri, Department of Sociology, University of Kelaniya
04.50 - 05.00 pm	**Concluding Remarks**	
End of the Panel		

Day-01 (20.03.2025)
Session – Morning Session

Panel – No: 02

Co-Chairs	Emirates Professor Dr. Mudiyanse Dissanayaka , Senior Lecturer Mahinda Wimalasiri	
Moderator	Senior Lecturer Saranya Satharasinghe	
Coordinator	Senior Lecturer Kumudu Dilani	
11.00 - 11.10 am	Introduction	
11.10 - 11.30 am	IPAC 25056	*දඹදෙණි යුගයේ දේශීය නර්තන කලාවේ කාන්තා පිළිබිඹුව පිළිබඳ විමර්ශනාත්මක අධ්‍යයනයක් (තෝරාගත් සම්භාව්‍ය සාහිත්‍යය කෘති ඇසුරින්))* **An Analytical Exploration of Women's Depiction in the Dance Forms of the Dambadeniya Era (based on selected Books** Ms W.M.N.D.Pushpanjali, Department of Fine Arts, University of Peradeniya

11.30– 11.50 am	IPAC 25077	*සමකාලීන නර්තන ආකෘතියේ දේශීය මුහුණුවර* **The Local Face of Contemporary Dance** Mr. Aluthgama Lekamge Iresh Madhuwantha Peiris, Mr. Kumarage Waththage Akash Nadun Madhuwantha, University of the Visual and Performing Arts
11.5 0– 12.10 pm	IPAC 25243	*වැදිජන ශාන්තිකර්ම සහ කොහොඹා යක් කංකාරිය* **Indigenous Vedda Rituals and Kohomba Yak Kankariya** Mr. Asurasingha Rajamanthreelage Eranga Roshan Rajamanthree, Department of Kandyan Dance, University of the Visual and Performing Arts
12.10 – 12.30 pm	IPAC 25168	*උඩරට නර්තන සම්ප්‍රදායේ චලන සංස්කෘතිය: කොහොඹා කංකාරියේ නර්තනාංග ඇසුරින්* **Movement Culture of the Kandyan Dance Tradition: Based on Kohomba Kankariya** Ms. B.W.R.D.Wijerathne Department of Kandyan Dance, University of the Visual and Performing Arts
12.30 – 12.50 pm	IPAC 25078	*හිසවෙස් මංගල්‍යය හා සම්බන්ධ නූතන ප්‍රවණතා පිළිබඳ විමර්ශනාත්මක අධ්‍යයනයක්* **An Investigative Study of Modern Trends Related to 'Hisa Wes *Ceremony*"** Mr. J.A. Ranjith Jayasinghe, Department of Kandyan Dance, University of the Visual and Performing Arts
12.50– 01.00 pm	IPAC 25091	*Embroidered Quilt of Bengal: Unveiling the Timeless Needlework* Dr. Rajiv Mandal, History of Visual Arts & Design, Banaras Hindu University,
01.00– 01.10 pm	**Concluding Remarks**	
Lunch Break **01.00 – 02.00 pm**		

Day-01 (20.03.2025)
Session – Evening Session

Panel – No: 02

Co-Chairs	Emirates Professor Dr. Mudiyanse Dissanayaka , Senior Lecturer Saddha Uthpala Kandage	
Moderator	Senior Lecturer Saranya Satharasinghe	
Coordinator	Senior Lecturer Ajith Rohana	
02.00 - 02.10 pm	Introduction	
02.10 - 02.30 pm	IPAC 25074	උඩරට නර්තනයේ භ්‍රමණ ශිල්ප ප්‍රමිතිකරණය: සාම්ප්‍රදායික පරිචය සහ තාක්ෂණික ඇගයීම පිළිබඳ අධ්‍යයනයක් *Standardization of Spinning Techniques in Kandyan Dance: A Study on Traditional Practice and Technical Evaluation* Mr. Manthri Pathiyalage Sararuk Priyadarshana, Department of Kandyan Dance, University of the Visual and Performing Arts
02.30 - 02.50 pm	IPAC 25117	*උඩරට සම්ප්‍රදායේ තෙන්නකෝන් පරම්පරාවට අයත් ලී කෙළි නර්තනයේ ආවේණික ලක්ෂණ පිළිබඳ අධ්‍යයනයක්* **A Study on the Unique Characteristics of the Lee Keli Dance of the Tennakoon Lineage of the Kandyan Tradition** Mr. Ayagamage Vimukthi Jayasanka. Department of Fine Arts, University of Kelaniya.
02.50 - 03.10 pm	IPAC 25118	සම්ප්‍රදායික උඩරට නර්තන චලනයන් විශ්ලේෂණය දී ලාබන් චලන විශ්ලේෂණ ක්‍රමවේදයේ උපයෝගිතාව පිළිබඳ අධ්‍යනයක්(උඩරට ගොඩසරඹ ඇසුරෙන්) **Considering the Possibility of Using the Kinematic Analysis Method Introduced by Laban to Analyse Traditional Udarata Godasaramba Movements** Ms. P. G. L Divyanjala Senavirathna, Department of Fine Arts, University of Kelaniya
03.10 - 03.30 pm	IPAC 25239	*ගෝලීය සංගීත සහ නර්තන ක්ෂේත්‍ර සඳහා නවෝත්පාදනය: අච්චරාව* Mr.T.M.L. Achira Bandara Tennakoon, Department of Kandyan Dance, University of the Visual and Performing Arts
03.30 - 03.50 pm	IPAC 25103	*මානව අවශ්‍යතාව උදෙසා ගොක්කොළ අත්කම් නිර්මාණයන්හි භාවිතය* Mr. A A Saman Priya Lal, Department of Kandyan Dance, University of the Visual and Performing Arts
03.50 - 04.10 pm	IPAC	සූවිසි විවරණ නෘත්‍ය පූජාවේ භාවිත පෙතිකඩයෙහි අධ්‍යාත්මික සහ කලාත්මක වැදගත්කම **Spiritual and Artistic Significance of *Pethikadaya* used in the**

	25104	**Suvisi Vivarana Nruthya Puja** Mr Keerthi Kumara Piyananda Rupasinghe, Department of Kandyan Dance, University of the Visual and Performing Arts
04.10 – 04.30 pm	IPAC 25161	*පත්තිනි ඇදහිල්ලේ පදනම ජෝතිෂ්‍ය විමසුමට* **An Astrological-Based Inquiry on the Foundation of the Cult of Goddess Pattini - A Desk Research** Mr. M. M. Rohana Wasantha, Department of Kandyan Dance, University of the Visual and Performing Arts
O4.30 – 04.50 pm	IPAC 25287	*උඩරට යුගල බෙර වාදනය: මූලික බෙර පද අලංකාර වරනැගීම* Mr. J. J. Pushpakumara, Department of Instrumental Music, University of the Visual and Performing Arts
04.50– 05.00 pm	**Concluding Remarks**	

End of the Panel

Day-01 (20.03.2025)
Session – Morning Session

Panel – No: 03

Co-Chairs	Professor Karunarathna Bandara, Senior Lecturer Jayantha Pushpakumara
Moderator	Senior Lecturer Harsha Wikramathunga
Coordinator	Lecturer Chaminee Dharshika

11.00 - 11.10 am	Introduction	
11.10 - 11.30 am	IPAC 25153	*පහතරට හේරී වාදන කලාවේ දීර්ඝාක්ෂර වාදනය පිළිබඳ අධ්‍යයනයක්* **A Study of Long Syllables in the Art of Low Country Drumming** Mr Koshan Pushpa Kumara Mapatuna, Department of Instrumental Music, University of the Visual and Performing Arts
11.30– 11.50 am	IPAC 25224	*මද්දල බෙරයේ තාලවලට ආවේණික වූ රස ප්‍රභේද පිළිබඳ අධ්‍යයනයක්* **A Study of the Varieties of Rasa Peculiar to the Tala of the Maddala Drum** Ms. U. W. A. Sithara Madushani, Department of North Indian Music, University of the Visual and Performing Arts

11.5 0– 12.10 pm	IPAC 25021	*Use of Virtual Reality for the Preservation and Engagement of Traditional Music: A Pilot Study* Ms. Kamani Champika Samarasinghe, Department of Information Technology, University of the Visual & Performing Arts P. Gunawardhana, University of Sri Jayewardenepura
12.10 – 12.30 pm	IPAC 25148	*දේශීය යුගල බෙර වාදන කලාවේ අන්තර්ගත ඉන්දියානු ජුගල් බන්දි සංකල්පය* **The Unique Features of the Concept of 'Jugal Bandhi' in Indian Classical Music, Visible in the Duet Performance of the Local Drum Art** Mr. Sandapana Gedara Udara Indunil Kumara, Department of Indian and Asian Dance, University of the Visual and performing Arts
12.30 – 12.50 pm	IPAC 25180	*ශ්‍රී ලාංකේය රූපවාහිනී නාලිකා මගින් පවත්වනු ලබන සංගීත සංදර්ශන ආශ්‍රිත නර්තනයන්හි ගුණාත්මකභාවය* **Quality of Dance-Related Musical Shows Conducted by Sri Lankan Television Channels** Ms. Diyagu Arachchige Kishanthi Priyangika, Department of Fine Arts, University of Peradeniya
12.50– 01.00 pm	**Concluding Remarks**	

Lunch Break

01.00 – 02.00 pm

Day-01 (20.03.2025)
Session – Evening Session

Panel – No: 03

Co-Chairs	Professor Chandraguptha Thenuwara , Dr. Ranjith Dharmathilake
Moderator	Senior Lecturer Harsha Wikramathunga
Coordinator	Lecturer Neel Senanayaka

02.00 - 02.10 pm	Introduction	
02.10 - 02.30 pm	IPAC 25050	*Non-Toxic Printmaking in Visual Arts as Global Perspectives* Dr. Mahesh Singh, Department of Painting, Banaras Hindu University

Time	ID	Paper
02.30 - 02.50 pm	IPAC 25084	ශ්‍රී ලාංකේය බෙර වාදන ශිල්පීන් වර්ගීකරණය පිළිබඳව පර්යේෂණාත්මක අධ්‍යයනයක් Mr Rehan Senadheera, University of the Visual and Performing Arts
02.50 - 03.10 pm	IPAC 25097	*බෞද්ධ පුරනරුදය උදෙසා නිර්මිත පැරණි ලිතෝ මුද්‍රිත චිත්‍ර මගින් නිරූපිත සන්නිවේදනාර්ථ පිළිබඳ දෘශ්‍ය විශ්ලේෂණාත්මක අධ්‍යයනයක් (මාලිගාවගේ සාර්ලිස් චිත්‍ර ශිල්පියාගේ සිතුවම් ඇසුරෙන්)* Mr. K. T Jayasekara , Department of Printmaking, University of the Visual and Performing Arts
03.10 - 03.30 pm	IPAC 25046	*Preserving Traditions Through Art: The Role of Performing Art Depictions in Kandyan and Post-Kandyan Temple Paintings for Cultural Sustainability* Ms R.M.T.D.K.Rathnayaka, Postgraduate Institute of Humanities and Social Sciences, University of Peradeniya
03.30 - 03.50 pm	IPAC 25044	*Indian Aesthetics in Collaboration: A Cross-Disciplinary Exploration in Visual Arts* Ms. Shikha Rawat, Department of Painting, Banaras Hindu University
03.50 - 04.10 pm	IPAC 25045	*Performance Art: A Hybrid Art Form Where Visual Art Merges with Performing Art by Using the Body as an Element of Self.* Ms. Shikha Patel, Department of Painting, Banaras Hindu University
04.10 – 04.30 pm	IPAC 25006	*කෑගල්ල දිස්ත්‍රික්කයේ උළුවහු පැනීමේ පිළිවෙත පිළිබඳ අධ්‍යයනයක්* **A Study on the Practice of *Uluwahu Penima* in the Construction of New Houses of Sri Lanka (Based on the Kegalle District)** Ms G.K.N.Jayathissa, Department of Sanskrit and Eastern Studies, University of Kelaniya
04.30 – 04.50 pm	IPAC 25042	*කෑගල්ල දිස්ත්‍රික්කයේ ටැම්පිට විහාරවල දොරටු අලංකරණ අංග* **Door Decoration Elements of Tampita Temples in the Kegalle District** Mr. Liyana Arachchillage Eranga Chamara Wickramarathna, Department of Fine Arts University of Kelaniya

Concluding Remarks

End of the Panel

Day-01 (20.03.2025)
Session – Morning Session

Panel – No: 04

Co-Chairs	Professor Dr. Saumya Liyanage , Mr. Chanaka Peiris	
Moderator	Lecturer Chamara Amarasinghe	
Coordinator	Lecturer Indu Daluwatta	
11.00 - 11.10 am	Introduction	
11.10 - 11.30 am	IPAC 25162	*මානව මොළයේ වර්ධනය සඳහා නැලවිලි ගීතයේ දායකත්වය පිළිබඳ සංගීත විද්‍යා අධ්‍යයනයක්* **A Musicological Study on the Contribution of Lullabies to Human Brain Development and Personality Formation** Ms. L. D. N. P. Lewangama, Department of Musicology, University of the Visual and Performing Arts
11.30– 11.50 am	IPAC 25040	*Challenges in Teaching Tabla at Higher Educational Institutes* Dr.Nikhil Bhagat, Department of Instrumental Music, Banaras Hindu University
11.5 0– 12.10 pm	IPAC 25284	*Oral Tradition and Expression of Indian Classical Vocal Music* Dr. Ram Shankar, Department of Vocal Music, Banaras Hindu University
12.10 – 12.30 pm	IPAC 25236	ප්‍රාථමික පාසල් දරුවන්ගේ ආවේදන වර්ධනයට මුද්‍රනාට්‍යයෙන් ලැබෙන දායකත්වය. *The Role of Oriental Ballet in the Development of the Induction Field in Primary School Children: A Case Study* Mr. Rathugamage Buddhika Ranaweera, Ms. Sooriyaarachchi Kankanamalage Gayani Uthpala Sooriyaaarachchi, Mr. Herath Peruma Mudiyanselage Dhammika Chaminda, Ms. Ruwini Dilhani Bandara, Department of Drama and Oriental Ballet, Department of Low Country Dance, Department of Ethnomusicology, University of the Visual and Performing Arts, Bp/ Revatha Rajakeeya Vidyalaya
12.30 – 12.50 pm	IPAC 25119	*Comparison of Jāti in Hindustani and Carnatic Taal system* Ms. Udita Biswas, Department of Dance, Banaras Hindu University
12.50– 01.00 pm	**Concluding Remarks**	

Lunch Break
01.00 – 02.00 pm

Day-01 (20.03.2025)
Session – Evening Session

Panel – No: 04

Co-Chairs	Professor Dr. Chintaka Meddegoda , Dr. R.M.N Abeyrathne
Moderator	Senior Assistant Librarian Ms. Mudhitha Ankubura
Coordinator	Lecturer Rohana Peris

02.00 - 02.10 pm	Introduction	
02.10 - 02.30 pm	IPAC 25275	*Investigating the Current State of Piano Education in the Secondary Level Schools: A Survey of Music Teachers' Perceptions and Practices* Mrs. Pavithra M. Madapatha, Department of Western Music, University of the Visual and Performing Arts
02.30 - 02.50 pm	IPAC 25004	*Verses of the Ancients: Unraveling the Threads of Sri Lankan Janakaviyā in Traditional Discourse* Ms. Suduweli Kondage Lathisha Jayangi Ramanayaka, Language Unit, Sri Lanka Institute of Tourism & Hotel Management,
02.50 - 03.10 pm	IPAC 25116	*The Tradition of Folk Songs: Global Perspective and Comparative Study* Mr. Ashu Kanti Sinha, Dr. Rakesh Kumar, Department of Instrumental Music, Banaras Hindu University
03.10 - 03.30 pm	IPAC 25282	*Understanding the Correlation between Poetry and Music with Special Reference to Nazir's Poetry* Dr. Kumud Ranjan Mishra, Prof. Gajendra Kumar Pathak, Department of Hindi, Banaras Hindu University, University of Hyderabad
03.30 - 03.50 pm	IPAC 25285	*Cultural Icon: Female Tabla Players as Ambassadors of the Indian Musical Heritage* Dr. Venu Vanita, Department of Music, Shri Agresen Kanya, P.G College
03.50 - 04.10 pm	IPAC 25201	*Construction of Formulas for Creating Varieties of Tihai-s in Various Tāla-s* Mr. Rudra Shankar Mishra, Department of Dance, Banaras Hindu University
		සංගීත නිර්මාණකරණයේදී හා ප්‍රසංග කාලාවේදී ලීඩ් ගිටාරයේ භාවිතය සහ නව තාක්ෂණයේ උපයෝගීතාවය

Time	Code	Paper
04.10 – 04. 30 pm	IPAC 25011	*The Usage of Lead Guitar and Emerging Technologies in Music Composition and Live Performances* Mr. Lakshan Subash Gangoda, Faculty of Graduate Studies, University of Kelaniya
04.30 – 04.50 pm	IPAC 25158	*Who Wants to be the Next Prabhudeva? Performing Tamil Identity through a Reality Television Dance Competition* Dr.Kristen Rudisill, Department of Popular Culture, Bowling Green State University
04.50– 05.00 pm	**Concluding Remarks**	
End of the Panel		

Day-01 (20.03.2025)
Session – Morning Session

Panel – No: 05

Co-Chairs	Professor Dr. Sriyani Rajapakshe, Dr. Ajith Wickramasinghe
Moderator	Dr. Wimal Munasinghe
Coordinator	Lecturer Ranga Manupriya

Time	Code	Paper
11.00 - 11.10 am	Introduction	
11.10 - 11.30 am	IPAC 25023	*An Exploratory Study on University Students' Reading Habits: With Reference to the Users of the Ceylon Room of the Library, University of Sri Jayewardenepura* Ms.D.M.S.K. Herath, Library, University of Sri Jayewardenepura Demunnewe Upali Thero, Bhiksu University of Sri Lanka
11.30– 11.50 am	IPAC 25064	*උපදේශන ගුරුවරයාගේ භූමිකාව පිළිබඳ ගුරුවරුන්ගේ සංජානනය* **Teachers' Perceptions of the Role of the Guidance Teacher** Mr. W.A.M.G.P.K. Wanasinghe, Pulathisipura National College of Education
11.5 0– 12.10 pm	IPAC 25096	*Assessing Teachers' Technological Competence in Implementing Edutainment for Music Education.* Ms. Hasari Bulathsinhala, University of Colombo

12.10 – 12.30 pm	IPAC 25057	*The Nature of the 1992 Aesthetic Education Reforms that Influenced the Evolution of the Sri Lankan School Dance Subject* Ms. Hewa Muthukumarage Buddhimathi Kalyani, Department of Fine Arts, University of Peradeniya
12.30 – 12.50 pm	IPAC 25067	ඔටිසම් වර්ණාවලියේ ආබාධ සහිත දරුවන්ගේ සෘණාත්මක ආබාධ ලක්ෂණ තුළ ධනාත්මක ප්‍රතිලාභ වර්ධනය උදෙසා දකුණු ඉන්දියානු හරතනාට්‍යම් නර්තන සම්ප්‍රදායේ හාවිතය *Use of South Indian Bharatanatyam Dance Tradition to Grow Positive Benefits in Negative Affective Symptoms of Children with Autism Spectrum Disorders.* Ms. Herath Mudiyanselage Pavithra Buddhini Wijerathna, Postgraduate Institute of Humanities and Social Sciences, University of Peradeniya
12.50– 01.00 pm	**Concluding Remarks**	

Lunch Break
01.00 – 02.00 pm

Day-01 (20.03.2025)
Session – Evening Session

Panel – No: 05

Co-Chairs	Professor Dr. Indika Ferdinando , Dr. Amila Damayanthi
Moderator	Senior Lecturer Gayan Ruppegoda
Coordinator	Lecturer Ranga Manupriya

02.00 - 02.10 pm	Introduction	
02.10 - 02.30 pm	IPAC 25102	*"Wow! I love it, this is what happiness is": Exploring Creative Arts as a Tool for Happiness and Well-being* Professor S. P. D. Liyanage, Department of Theatre Ballet and Modern Dance, University of the Visual and Performing Arts, W. D. N. Dissanayake, Department of Physiology, University of Colombo, H. C. Darshika, R. M. K. Arachchi, P. K. K. Malshani, Department of Theatre Ballet and Modern Dance, University of the Visual and Performing Arts
02.30 - 02.50 pm	IPAC 25225	*A Pedagogical Analysis of Developing a Devised Play Text as Part of a Degree Program Course Unit* Dr Tharanga Chinthana Dandeniya, Department of Theatre, Ballet and Modern Dance, University of the Visual and Performing Arts

Time	Code	Presentation
02.50 - 03.10 pm	IPAC 25155	*සමාජ චිත්තවේගීය සංවර්ධනය උදෙසා නර්තන අධ්‍යාපනික අධ්‍යයනය* **The Role of Sri Lankan Dance Education in Developing Students' Social-Emotional Skills** M. R.A.N.N.I De Alwis, Department of Low Country Dance, University of the Visual and Performing Arts
03.10 - 03.30 pm	IPAC 25242	*Music Education on Personality Development: A Comparative Study Using the Big Five Personality Traits* MS. D.M.M. Yoshitha Kavindi, Department of Western Music, University of the Visual and Performing Arts
03.30 - 03.50 pm	IPAC 25254	*Integration of Music into the Primary Education Curriculum in Sri Lanka: A Literature Review* Mr Geekiyanage Shelton Gamini Wasantha Kumaraa, Department of Western Music, University of the Visual and Performing Arts J. Herath, Department of Social Science Education, University of Colombo
03.50 - 04.10 pm	IPAC 25258	*Innovative Sitar Pedagogy for Early Childhood in Sri Lanka: Design and Initial Outcomes* Dr. S H Mahesh Pathmakumara, Department of North Indian Music, University of the Visual and Performing Arts
04.10 – 04.30 pm	IPAC 25027	*විශ්වවිද්‍යාල නර්තන උපාධිපාඨමාලාවන්හි සබරගමු නර්තන විෂයය තෝරා ගැනීම කෙරෙහි පාසල් පද්ධතියේ බලපෑම* **The Impact of the Expansion of the School System on the Selection of the Subject of Sabaragamuwa Dance in University Dance Degree Programs** Ms. Herah Pathirannahelage Aruni Sulochana, Department of Languages, University of Sri Jayewardenepura
04.30 – 04.50 pm	IPAC 25052	*The Study on the Educational Methodology of the Up Country Awadanam Dance Style in Sri Lanka* Squadron Leader Panadarayalage Asanka Buddhika Kumara Jayarathne, Performing Arts Division, Sri Lanka Air Force
04.50– 05.00 pm	**Concluding Remarks**	

End of the Panel

Day-01 (20.03.2025)
Session – Morning Session: Online

Panel – No:06

Co-Chairs Moderator Coordinator	Professor Dr. Ruvin Dias , Dr. Pavithra Madhubashini Dr. Amila Damayanthi Lecturer Prasad Pulasinghe	
11.00 - 11.10 am	Introduction	
11.10 - 11.30 am	IPAC 25068	*Jasrangi: An innovative style of dual singing in Indian Classical Music* Dr. Smriti Tripathi, Faculty of Music and Fine Arts, University of Delhi
011.30 - 11.50 am	IPAC 25174	*A Reflection of Kathak Dance as a Medium of Propagation of Vaishnava Dharma* Dr. W. M. A. Damayanthi, Ms D.N. Thilini Liyanage, University of the Visual and Performing Arts, The Maharaja Sayajirao University of Baroda
11.50 - 12.10 pm	IPAC 25176	*A Śāstrīya Framework for the Adaptation of the Foundational Principles of Classical Indian Dance and Theatre through AI and Machine Learning* Mr Amritanath Bhattacharya
12.10 - 12.30 pm	IPAC 25048	*Interdisciplinarity in Performing Arts Research: Bridging Creative Practices and Scholarly Inquiry* Dr. Samidha Vedabala, Department of Music, Sikkim University
12.30 - 12.50 pm	IPAC 25231	*Utilizing Performing Arts-Based Strategies for Assessing English Language Learners* Ms Thulasivanthana Udhayashankar, Department of Language Learning Zone, Swamy Vipulananda Institute of Aesthetic Studies
12.50 – 01.00 pm	**Concluding Remarks**	
01.00 – 0 2.00 pm **Lunch Break**		

Day-01 (20.03.2025)
Session – Evening Session: Online

Panel – No: 06

Co-Chairs Moderator Coordinator	Professor Dr. J.A.V.N Jayathilake , Dr. Washeera Salgamuwa Dr. Amila Damayanthi Lecturer Prasad Pulasinghe
02.00 - 02.10 pm	Introduction

02.10 - 02.30 pm	IPAC 25014	*Exploring Dance Movement as a Therapeutic Tool for Children with Autism: A Practice-Led Approach* Ms. Bhagya M. Wijesinghe, Department of Kandyan Dance, Sri Lanka International Buddhist Academy Campus
02.30 - 02.50 pm	IPAC 25235	*A Study on the Challenges Faced by Teachers in Teaching Health and Physical Education in the Kandy District.* Mr.I.P.D.Illangasingha, Department of Education, University of Peradeniya
02.50 - 03.10 pm	IPAC 25230	*The Role of Tour Guides in Sri Lanka's Tourism Development* Ms. Mohanatharani Mahendranathan, Department of Cultural Tourism, University of Jaffna
03.10 - 03.30 pm	IPAC 25252	*The Role of Social Media Influencers in Shaping Tourism Promotion in Sri Lanka* Ms. Hansani Nuwanmini Jayawickrama, Department of Mass Communication, University of Kelaniya A.M.G.K.N Senevirathne, Department of Drama, Cinema and Television, University of Kelaniya
03.30 - 03.50 pm	IPAC 25248	*Oral Tradition and the Indian Classical Dance - Bharatnatyam* Ms. H.M Ramsi Dilka Nimini Herath, Maharaja Sayajirao University of Baroda
03.50 - 04.10 pm	IPAC 25049	*Hakchangsaba: Sacred Ritual Dance Tradition in Laiharaoba* Ms Ahongshangbam Prameshwori Devi, Department of Dance and Music, Manipur University
04.10 – 04.30 pm	IPAC 25055	*Chali in Manipuri Dance: In Search of Perfection* Ms Moirangthem Dhaneshwori Devi, Department of Dance and Music, Manipur University
04.30 - .4.50 pm	IPAC 25190	*Hostile Territory and Performance Art: Appropriation of Performance Art in the 90s Trend* Ms. Pirintha Kulasingam, Department of Fine Arts, University of Jaffna
04.50 – 05.00 pm	**Concluding Remarks**	
End of the Panel		

Day 02

21 March, 2025

Day-02 (21.03.2025)
Session – Morning Session: Online

Panel – No: 01

Co-Chairs	Professor Dr. Chinthaka Meddegoda, Dr. Tharang Dissanayake	
Moderator	Senior Lecturer Rasika Kothalawala	
Coordinator	Lecturer Sararuk Priyadharshana	
08.30 – 08.40 am	Introduction	
08.40 – 09.00 am	IPAC 25145	*Dance Diplomacy in India: Strategies for Global Promotion of Sri Lankan Dance Traditions* Mr. M. Udula Imesh Silva, Department of International Relations, University of Colombo
09.00 – 09.20 am	IPAC 25134	*The Role of Practicing North Indian Classical Violin in Improving Concentration Levels of Music Students in a Sri Lankan University Context* Mrs. Indrani Edirisooriya, Department of North Indian Music, University of the Visual and Performing Arts
09.20 – 09.40 am	IPAC 25206	*Ancient Angampora Martial Arts and Dance Elements from Low-Country Dance* Mr Ranathunga Arachchige Isuru Sampath, Department of Fine Arts, University of Kelaniya
09.40 – 10.00 am		
10.00 – 10.20 am	IPAC 25250	*The Rhythmic Influence of Carnatic Tāl on the Up-Country Bali Śāntikarma of Sri Lanka* Mr. Darshana Pramod Nissanka, Department of North Indian Music, University of the Visual and Performing Arts
10.20 – 10.40 am	IPAC 25210	*Performer and Audience Community in India: In the Context of Indian Classical Music* Dr. Anjali Sharma, Division of Instrumental Music, Mahila Mahavidyalaya, Banaras Hindu University
Co-Chairs	Professor Dr. Shashi Kumar, Dr. Tharanga Dissanayake	
10.40 – 11.00 am	IPAC 25273	*The Interconnection of Performing Arts and Emerging Technologies in Redefining Audience Engagement* Ms. Aarti Pant, Department of Instrumental Music, Faculty of

		Performing Arts, Banaras Hindu University
11.00 – 11.20 am	IPAC 25110	*Physiological Effects of Hindustani Classical Music on the Human Brain* Dr. Simarpreet Kaur, Faculty of Music and Fine Arts, University of Delhi
11.20 – 11.40 am	IPAC 25259	*The History of Musical Practices in Murshidabad District during the Nawabi Era* Ms Balukabela Pramanik, Department of Vocal Music, Banaras Hindu University Dr Ramshankar, Banaras Hindu University, Varanasi, U.P. India.
11.40 – 12.00 pm	IPAC 25185	*Bhāratiya Gyan Parampara: Decoding the Oral Legacy of Performing Arts* Dr. Raja Pathak, Inter University Centre for Teacher Education, Banaras Hindu University
12.00 – 12.20 pm	IPAC 25136	*Telling Stories Through Taal and Raga: Oral Dynamics in North Indian Semi-Classical Music* Dr. Shweta Kumari, Mahila Mahavidyalaya, Banaras Hindu University
12.20 – 12.40 pm	IPAC 25037	*"Student Voice" in student feedback: Presence, Power, and Agency,* Mrs. Kamalinie Samarakoon, Ankumbura.AVMK, Department of Western Music, University of the Visual and Performing Arts
12.40 – 01.00 pm	**Concluding Remarks**	

01.00 – 0 2.00 pm

Lunch Brake

Day-02 (21.03.2025)
Session – Evening Session: Online

Panel – No: 01

Co-Chairs		Professor Dr. J.A.V.N Jayathilake , Dr. I.T.B Weerakoon
Moderator		Senior Lecturer Nilakshi De Alwis
Coordinator		Lecturer Sandapathi Priyadarshana
02.00 - 02.10 pm		Introduction
02.10 - 02.30 pm	IPAC 25214	*පුරාණ එල්ලංගාවක් සංචාරක ගමනාන්තයක් බවට පත් කිරීමේ විභවතාව පිළිබඳ අධ්‍යයනයක් (මිහින්තලේ මහකිරින්දේගම එල්ලංගාව ඇසුරෙන්)* Mrs. Nugethenne Gedara Iresha Madhuwanthi Wickramasinghe, Department of Humanities, Rajarata University of Sri Lanka
02.30 - 02.50 pm	IPAC 25071	*Performing Identity: The Performativity of the Valvettithurai Kite Festival* Mrs. Stephan Kirubalini, Department of Fine Arts, University of Jaffna
03.10 - 03.30 pm	IPAC 25010	*Fairy Tale and Cultural Semiology with Special Reference to 'Snow White'* Ms. Marin Methzika Kariyawasam, Department of Humanities, Aquinas College of Higher Studies
03.30 - 03.50 pm	IPAC 25124	*Heritage Sites in Sri Lankan Travel Shows: A Study of Representation and Cultural Significance in Travel with Chathura* Ms. A.M.G. Kumudu Nimesha Senevirathne, Department of Mass Communication, University of Kelaniya H.N. Jayawickrama, Department of Mass Communication, University of Kelaniya
03.50 - 04.10 pm	IPAC 25089	*A Study of Nomenclature of Hand Movements and Foot Positions in the Kathak Dance Tradition Introduced by Birju Maharaj. (Based on the book "Anga Kavya")* Mr. A.W.A. Chameera Lakshan, Department of Dance, Banaras Hindu University
04.10 – 04.30 pm	IPAC 25109	*එදිරිවීර සරත්චන්ද්‍රගේ 'එලොව ගිහින් මෙලොව ආවා' නාට්‍යයට පාදක වන ජනකතාව ලාංකේය සමාජ විඥානයට යෝග්‍ය ලෙස නිර්මාණශීලීව උපයෝගී කරගෙන ඇති ආකාරය පිළිබඳ සාහිත්‍යමක අධ්‍යයනයක්* A literary study on how the folk story based on the play 'Elowa Gihin Melowa Ava' by Ediriveera Sarachchandra has been used creatively to suit the Sri Lankan social consciousness.

04.30 – 04.50 pm	IPAC 25267	Ms. P.A.S.S Kaushalya, Department of Sinhala, University of Kelaniya *The Shift from Conventional Drama to the Rise of New Form: A Study Based on the Play "I am hungry too"* **வழமையான நாடக மரபிலிருந்து புதிய வடிவத்தினை நோக்கி நகர்தல் "நானும் பசியாயிருக்கிறேன்"**(*I am hungry too*) **நாடகத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஆய்வு.** Mr. Arunthavanathan Pirashanth, Department of Drama and Theatre Arts, University of Jaffna
04.50– 05.00 pm	IPAC 25211	*Padukala Ritual in Tamil Nadu's Ponnar Sangar Koothu and Its Continuation in the Up-country: A Comparative Study* **தமிழகத்து பொன்னர்சங்கர் கூத்தில் படுகளச் சடங்கும், மலையகத்தில் அதன் தொடர்ச்சியும்.** Mr. Meyianathan Ketheeswaran, Department of Drama and Theatre Arts, University of Jaffna
05.00– 05.10 pm	**Concluding Remarks**	
End of the Panel		

Day-02 (21.03.2025)
Session – Morning Session

Panel – No: 02

Co-Chairs Moderator Coordinator	Professor Dr. Ruwan Wikramarachchi , Dr. Sumudu Embogama Senior Lecturer Ruchira Heshani Dissanayaka Senior Lecturer Kumudu Dilani	
08.30 – 08.40 am	Introduction	
08.40 – 09.00 am	IPAC 25126	*Challenges in the Utilization of Digital Resources Among Undergraduate Music Students* Ms. P. G. R. Shehani Nipunika, Department of Western Music, University of the Visual and Performing Arts
09.00 – 09.20 am	IPAC 25246	*Navigating the Digital Landscape - ICT Literacy in Visual and Performing Arts Newcomers* Ms. P.M.U.A. Jayatilaka, Dr. Anusha Jayasiri, Dr. W. A. P. Wickramasinghe, Department of Information Technology, University of the Visual and Performing Arts

09.20 – 09.40 am	IPAC 25257	*Empowering Learning Through Technology: A Study on LMS Utilization of Performing Arts Undergraduates* Ms. Samadara Dhanapala, Dr. Anusha Jayasiri, Dr. W. A. P. Wickramasinghe, Department of Information Technology, University of the Visual and Performing Arts
09.40 – 10.00 am	IPAC 25009	**නව මාධ්‍යයෙහි ශ්‍රව්‍ය දෘශ්‍ය සම්බන්ධිත අයිතිවාසිකම් ප්‍රවර්ධනයෙහිලා බුද්ධිමය දේපල පනතෙහි උපයෝගීතාව)**Youtube **මාධ්‍යයට විශේෂිතව(** *Utility of Intellectual Property Act in Promotion of Audio-Visual Related Rights in New Media (Specific to YouTube media)* Ms. P.T. Kalani Irosha Dharmasiri, Ms. Kaveesha Dakshini Widanagamage, University of Colombo, Department of Mass Media, Sri Palee Campus, University of Colombo
10.00 – 10.20 am	IPAC 25274	*සජීවිකරණ නර්තන නිර්මාණයෙහිලා කෘත්‍රිම බුද්ධියේ බලපෑම* **The Impact of Artificial Intelligence in Creating Animated Dance** Ms. Dehiwalage Arunika Nirmani Perera, Division of Television Studies, University College Ratmalana, University of Vocational Technology
10.20 – 10.40 am	IPAC 25195	*Exploring the Impact of Social Media on the Artistic Practices and Creative Engagements of University Students: A Case Study from a State University in Sri Lanka* Ms Rangika Deshani Liyanage, Department of Education, University of Kelaniya
Co-Chairs	Professor Dr. Lasith Gunawardhane, Dr. Ajith Wickramasinghe	
10.40 – 11.00 am	IPAC 25216	*Limitations to Promote Sri Lankan Cultural Performing Arts as a Cultural Tourism Product in Sri Lankan Ramayana Tourism* Mr. U.A. Dhanusha Premarathna, Division of Management Studies, University College of Ratmalana, University of Vocational Technology R.S.S.W. Archchi, Department of Tourism Studies, Sabaragamuwa University of Sri Lanka
11.00 – 11.20 am	IPAC 25170	*A Study of How Cultural Tourism and Heritage Affect People's Lives in Nanu Oya Glassaugh Estate in Nuwara Eliya District from the Folk Life* Ms. Hewayalage Madhuwanthi Pavithra Kumari, Department of Humanities, Faculty of Social Sciences and Humanities, University of Rajarata
11.20 – 11.40 am	IPAC 25251	*Information Needs of the Contemporary Sri Lankan Radio Listener* Mr Saman Rajapaksha, Ms. Amali Uthpala Nandasiri, Department of Mass Communication, University of Kelaniya
11.40 – 12.00 pm	IPAC 25094	ශ්‍රී ලාංකේය රූපවාහිනී වැඩසටහන් අධ්‍යක්ෂණයෙහිලා දේශපාලන සාධකයේ බලපෑම (උදෑසන රූපවාහිනී වැඩසටහන් වලට විශේෂිතව) *Political Factors and their Impact on Sri Lankan Television Program Direction (specific to Morning Television Programs)* Dr. Henage Don Ediriweera Gunasekara, University of the Visual and Performing Arts

12.00 – 12.20 pm	IPAC 25019	*The Role of Social Media in Shaping Independent Music Careers: A Case Study of Emerging Music Artists in Sri Lanka* Ms. Chinthani Navodya Gamage, Ministry of Finance, Planning, and Economic Development
12.20 – 12.40 pm	IPAC 25095	සහචර කණ්ඩායම්හි ලිංගික අවශ්‍යතා වෙනුවෙන් සන්නිවේදන විධික්‍රම භාවිතය *The Different Ways of Communicating Peer Group's Sexual Needs* Dr. Henage Don Ediriweera Gunasekara, Department of History and Theory of Dance and Drama, University of the Visual and Performing Arts
12.40 – 01.00 pm	**Concluding Remarks**	
Lunch Break **01.00 – 02.00 pm**		

Day-02 (21.03.2025)
Session – Evening Session

Panel – No: 02

Co-Chairs	Professor Dr. Dhammika Lankathilake , Senior Lecturer K.K.P. Rupasinghe	
Moderator	Senior Lecturer Ravindra Samarawickrama	
Coordinator	Senior Lecturer Ruchira Dissanayaka	
02.00 - 02.10 pm	Introduction	
02.10 - 02.30 pm	IPAC 25065	*සුවිසි විවරණ සාහිත්‍ය කලාව නිර්මාණය වී මෙහිලා කවිකාර මඩුවෙන් ලැබුණු දායකත්වය.* **The contribution received from the Kavikara Maduwa towards the creation of Suwisi Wiwarana literary art.** Ms. W. Mirasha Wijesinghe, Department of Fine Arts, University of Kelaniya
02.30 - 02.50 pm	IPAC 25147	උඩරට නර්තන සම්ප්‍රදායේ ‘කස්තිරම’ *‘Kasthirama' of Kandyan Dance Tradition* Mrs. S.A.A.D.Yamuna Nishanthi Peiris, Department of Kandyan Dance, University of the Visual and Performing Arts
02.50 - 03.10 pm	IPAC 25245	වෙස් මංගල්‍යය චාරිත්‍ර හා බැඳි සමාජ විද්‍යාත්මක පසුබිම Mr. M. P. S. Priyadarshana, Department of Kandyan Dance, University of the Visual and Performing Arts
03.10 - 03.30 pm	IPAC 25244	*යක්ෂ ගෝත්‍රික ජන සංස්කෘතිය හා මහාවංශය.* **Yaksha tribal folk culture and the Mahavamsa** Mr. Asurasingha Rajamanthreelage Eranga Roshan Rajamanthree, Department of Kandyan Dance, University of the Visual & Performing Arts
03.30 - 03.50 pm	IPAC 25093	කොහොඹා හැල්ලෙ හි සන්දර්භගත සමාජානුභූතික කෘත්‍යවාදී පැතිකඩ පිළිබඳ සංඥාර්ථවේදී අධ්‍යයනයක් *A Semiotic Study on the Contextual Socio-Experiential Functional Aspects of Kohomba Halla.* Mr. M.K.Chaminda Senaka Moragoda, Department of

		Sabaragamuwa Dance, University of the Visual and Performing Arts.
03.50 - 04.10 pm	IPAC 25120	*Dance Movement Therapy of the Kandyan Dance Tradition in Sri Lanka.* Mrs. Ruchira Heshani Dissanayake, Department of Kandyan Dance, University of the Visual and Performing Arts
4.10 – 04. 30 pm	IPAC 25208	*උඩරට නර්තනය නවීකරණය:සමකාලීන ශිල්පීය ව්‍යවහාරය පිළිබඳ සිද්ධි අධ්‍යයනයක්* Modernisation of Kandyan Dance: A case study of contemporary choreographic practices Ms. S.M Satharasinghe, Mr. K.W.A.N Madhuwantha, Department of Kandyan Dance, University of the Visual and Performing Arts
04.30 – 04.50 pm	IPAC 25081	*උඩරට ශාන්තිකර්මයන්හි අටමගල භාවිතය පිළිබඳ අධ්‍යයනයක්* **Use of Atamagala in the Shanthikarma of the Kandyan Dance Tradition (A Study of Symbolism, Significance and Contemporary Relevance)** Ms. Nagarathnam Kalidas Samanmali, Department of Kandyan Dance, University of the Visual and Performing Arts
04.50– 05.00 pm	IPAC 25249	*Ethnochoreological Study on Dance Movement on Rock Art in Sri Lanka* Mrs Nluka Thilakarathne, Dr Sathsara Ilangasingha, Faculty of Music, Department of Painting, Faculty of Visual Arts, University of the Visual and Performing Arts
05.00– 05.10 pm	**Concluding Remarks**	
End of the Panel		

Day-02 (21.03.2025)
Session – Morning Session

Panel – No: 03

Co-Chairs Moderator Coordinator	Professor K. M. Saman Kumarathunga, Dr. Asoka Disanayake Senior Lecturer Imasha Madurasinghe Lecturer Neel Senanayaka	
08.30 – 08.40 am	Introduction	
08.40 – 09.00 am	IPAC 25054	*දෙවොල් මඩුව ශාන්තිකර්මයෙහි බහුවිධ බුද්ධි ප්‍රකාශනය: සංස්කෘතික හා බුද්ධිමය වැදගත්කම* Manifestation of Multiple Intelligences in the *Devol Madu Shantikarma*: A Study of Cultural and Intellectual Significance Mr. Harsha Wickramathunga, Department of Low Country Dance, University of the Visual and Performing Arts
09.00 – 09.20 am	IPAC 25138	ගම්මඩු ශාන්තිකර්මයේ හත්පද පෙළපාලිය: විශේෂතා, සංස්කෘතික වැදගත්කම සහ ශ්‍රී ලාංකේය නර්තන සම්ප්‍රදායන්හි කලාත්මක ප්‍රකාශන

		The Hathpada Dance in Gammadu Shanthikarma Distanctive Feautures, Cultural Significance, and Artistic Expressions in Sri Lanka's Dance Traditions Mr. Bamunuarachchige Don Anura Shantha Kumara, Department of Low Country Dance, University of the Visual and Performing Arts
09.20 – 09.40 am	IPAC 25129	*කප් ඉන්දුම් මඩු ශාන්තිකර්මයේ විකාසනයට බලපෑ ප්‍රාසංගික ලක්ෂණ* The Performing Arts Characteristics that Influenced the Evolution of the Kap Indum Madhu Shanthikarma Mr. Susantha Vidana Gamage, Department of Low Country Dance, University of the Visual and Performing Arts
09.40 – 10.00 am	IPAC 25181	*රයිගම නර්තන ශෛලියේ යක් තොවිල්හි භාවිත පන්දම් පද විකාසනයෙහිලා සබරගමු නර්තන සම්ප්‍රදායයේ ආභාසය පිළිබඳ අධයයනයක්* **A study on the Inspiration of the Sabaragamuwa Dance Tradition In the Creation of Torch Verses Ssed in Raigama Dance Style.** Mr. Harsha Wikramathunga, Ms. Ramith Chandrasekara, Department of Low Country Dance, University of the Visual and Performing Arts
10.00 – 10.20 am	IPAC 25086	*තිරසර පරිසර ආරක්ෂණ කෙරෙහි පරිසර අණ පනත් සහ සංස්කෘතික රීති පද්ධතියෙහි උපයෝගිතාව පිළිබඳ තුලනාත්මක අධ්‍යයනයක්.* **A comparative study of environmental laws and norms towards sustainable environmental protection.** Mr Dombagaha Pathirage Rohana Peiris, Department of Low Country Dance, University of the Visual and Performing Arts
10.20 – 10.40 am	IPAC 25020	*සබරගමු මුල් මාත්‍රය නර්තනාංගය ඉගෙනුම් -ඉගැන්වීම් ක්‍රියාවලියේ ගුණාත්මකභාවය පිළිබඳ අධ්‍යයනයක්* **A Study on the Quality of the Learning-Teaching Process of the Sabaragamuwa Basic Rhythm Dance Form** Mr. Uthpala Thilakshana Attanayaka, Department of Fine Arts, University of Peradeniya
Co-Chairs	Professor Dr. Gayani Deepika Maddumage, Dr. Asoka Disanayake	
10.40 -11.00 am	IPAC 25163	*සබරගමු නර්තන සම්ප්‍රදායයේ තාල නවයේ ග්‍රහ පන්ති පිළිබඳ අධ්‍යයනයක්.* Ms. A.G. Anuradha Kalpana Kumari, Faculty of Kandyan Dance, Sri Lanka International Buddhist Academy
11.00 – 11.20 am	IPAC 25132	*ජන කර්මාන්ත ආශ්‍රිත නර්තන නිර්මාණකරණය (සමස්ත ලංකා පාසල් නැටුම් හා මුද්‍රා නාට්‍ය තරගවලිය ඇසුරෙන්)* **Choreographic Creation Based on Folk Industries (Based on the All-Island School Dance and Drama Competition)** Mr. Kodikara Arachchige Mahen Shashika Perera, Department of Kandyan Dance, University of the Visual and Performing Arts
11.20 – 11.40 am	IPAC 25165	*හොරණ රජමහා විහාරයේ ප්‍රධාන සැතපෙන බුද්ධ ප්‍රතිමාව පිළිබඳ අධ්‍යයනයක්.* **A Study of the Main Reclining Buddha Statue at the Horana Rajamaha Viharaya** Mrs. Gallage Iresha Nadeeshani Premathunga, Department of Fine Arts, University of Kelaniya
11.40 – 12.00 pm	IPAC 25137	Dance Counseling Process Illustrated by Rata Yakuma Shanthikarmaya in Daru Nalavilla Dance Mr. Migel Perera Matara Mahavidhanage Sajitha, Department of

34

		Low Country Dance, University of the Visual and Performing Arts
12.00 – 12.20 pm	IPAC 25087	*A Study of Ashtanayikas Used for Depiction of Mood in Thumri* Mr.Isuru Rushan Kapuduwa, Department of Dance, Faculty of Performing Arts, Banaras Hindu University
12.20 – 12.40 pm	**Concluding Remarks**	
Lunch Break **01.00 – 02.00 pm**		

Day-02 (21.03.2025)
Session – Evening Session:

Panel – No: 03

Co-Chairs Moderator Coordinator	Senior Professor Raj Somadeva, Senior Lecturer Sarath Fernando Senior Lecturer Yohan Punchinilame Lecturer Neel Senanayaka	
02.00 - 02.10 pm	Introduction	

02.10 - 02.30 pm	IPAC 25043	*ආරෝහාවරෝහී වීණාව පිළිබඳ පර්යේෂණාත්මක අධ්‍යයනයක්.* **An experimental study of the Aarohaavarohi Veena** Mr. D. A. C. Atapattu, Department of North Indian Music, University of the Visual and Performing Arts
02.30 - 02.50 pm	IPAC 25286	*Pandit Ramashraya Jha: A Scholar, Composer, and Visionary of Indian Classical Music* Dr. Surendra Kumar, Department, Music And Performing Arts, Allahabad Central University, Prayagraj
02.50 - 03.10 pm	IPAC 25247	*ලංකාවේ තම්මැට්ටම් සරඹ සහ බටහිර ඩ්‍රම් කිට් සරඹ පිළිබඳ සංසන්දනාත්මක අධ්‍යයනයක්* A Comparative Study of Sri Lankan Thammattam Haramba and Western Drumkit Rudiments Mr. Ravipathi Uthpala Kandage, Department of Western Music, University of the Visual and Performing Arts
03.10 - 03.30 pm	IPAC 25207	*Origin and Rituals of Kavadiyattam in Batticaloa* Ms. Podimathaya Venuga, Faculty of Arts, Eastern University
03.30 - 03.50 pm	IPAC 25261	*තායි සොංක්‍රාන් (Songkran) අවුරුදු උත්සවය තායි වැසියන්ගේ ආධ්‍යාත්මික සංවර්ධනය උදෙසා බලපාන ආකාරය* How the Thai Songkran (New Year Festival) Impacts the Spiritual Development of Thai People Miss. Wickramage Dehemi Mihara Perera, Department of Pali and Buddhist Studies, University of Sri Jayewardenepura S. P. Sramon, Department of Pali and Buddhist Studies, University of Sri Jayewardenepura, Sri Lanka
03.50 - 04.10 pm	IPAC 25003	*The Impact of Web Radio on the Development Orientation of Modern Radio Media* Ms. P.T. Kalani Irosha Dharmasiri, Department of Mass Media, University of Colombo
4.10 – 04. 30 pm	IPAC 25182	*The Importance of the Common Man Character in Sri Lanka's Political Cartoons* **இலங்கையின் அரசியல் கார்ட்டூன்களில் பொதுஜனம்** (Common Man) **கதாபாத்திரத்தின் முக்கியத்துவம்**,, Mr. Arulantham Arul Sanjeeth, Department of Visual and Technological Arts, Swami Vipulananda Institute of Aesthetic Studies, Eastern University

04.30–04.45 pm	**Concluding Remarks**
	End of the Panel

Day-02 (21.03.2025)
Session – Morning Session

Panel – No: 04

Co-Chairs Moderator Coordinator	Professor Saman Panapitiya , Professor Rohan Nethsinghe Lecturer Gayan Rajapakshe Lecturer Eranga Rajamanthree	
08.30 – 08.40 am	Introduction	
08.40 – 09.00 am	IPAC 25269	*Patterns as Pathways to Concepts in Music: Expounded through Original Compositions* Dr. T.K. Saroja, Center for Exact Humanities, International Institute of Information Technology
09.00 – 09.20 am	IPAC 25281	*The Influence of Hindu Culture on Musical Activities in the Polonnaruwa Period* Dr. W. Chamini Imalsha, Dr. Nishshanka Abeyrathna, Department of South Indian Music, University of the Visual and Performing Arts
09.20 – 09.40 am	IPAC 25271	*Systematizing Chord Accompaniment for Indian Classical Music,* Ms. Suswara Pochampally, Indian Institute of Technology
09.40 – 10.00 am	IPAC 25270	*Mathematical Analysis and Generation of Swara Patterns for Music Practice and Ideation* Mr. Soham Korade, Department of Computer Science and Engineering, International Institute of Information Technology
10.00 – 10.20 am	IPAC 25154	පැතලි හා පටු තත්ධාරකයේ (Bridge) සංගීතමය නාදය පිළිබඳ තුලනාත්මක අධ්‍යයනයක්. (සිතාරය හා වයලීනය ඇසුරෙන්) *A Comparative Study of Tone in Flat and Narrow Bridges (With Sitar and Violin)* Ms. Herath Mudiyanselage Hasini Sangeetha Herath, Department of Musicology, University of the Visual and Performing Arts
10.20 – 10.40 am	IPAC 25149	ශාස්ත්‍රීය රාගධාරී සංගීතය ශ්‍රවණයේ දී ඇතිවන හෘද ස්පන්දනය සඳහා බලපාන මනෝභාව *The Mood that Affects the Heartbeat when Listening to Classical Music* Ms. Wawagedara Thilini Madhushika, Department of Musicology, University of the Visual and Performing Arts
10.40 – 11.00 am	IPAC 25018	පිරිවෙන් විද්‍යායතන සංගීත අධ්‍යාපන පසුබිම පිළිබඳ විමර්ශනාත්මක අධ්‍යයනයක් *An Investigative Study of Music Education Background in Piriven Vidyathana* Mr Y. K. Udaya Bandara Yatiwella, Sri Sumangala Vidyathana Pirivena, Walaliyadda, Ellakkala
11.00 – 11.20 am	IPAC 25268	*Exploring the Origins, Evolution, and Contemporary Trends of Kriti and Khayal: A Comparative Study* Dr. T.K.L. Sujatha, Musician and Researcher

11.20 – 11.40 am	IPAC 25058	*The Representation of Lorelei and Kuweni as Symbols of Seduction and Magic in Modern German and Sri Lankan Lyrics* Ms. R. M. I. B. Samali Navoda Irugal Bandara, Department of Modern Languages, University of Kelaniya
11.40 – 12.00 pm	IPAC 25146	සරෝද් වාද්‍ය භාණ්ඩයේ සැකැස්ම කෙරෙහි පුරාණ භාරතීය සංගීත භාණ්ඩ වල බලපෑම *The Influence of Old Indian Musical Instruments on the Creation and the Structural Design of the Sarod* Mr. S.N.W.M.D.C.B. Wansekara, Department of Musicology, University of the Visual and Performing Arts
12.00 – 12.20 pm	IPAC 25283	*Representations of Livelihood and Familial Bonds in Traditional Vedda Songs* Dr. Sumudu Embogama, Ms. Kamani Samarasinghe, and Prof. Rohan Nethsinghe, Department of English Language Teaching, Department of Information Technology, University of the Visual and Performing Arts
12.20 – 12. 40 pm	IPAC 25125	*අමරදේවගේ "ඇත කඳුකර හිමව් අරණේ" ගීතයේ, පද මාලාවට ගැළපෙන අකාරයට ගායනයේ දී සිදු කරන භාව ප්‍රකාශනය* The manifestations in lyrics and techniques used in Amaradeva's song "Atha Kandukara Himaw Arane" Mr. H. Rashmitha Abhisheka Wijeratne, Department of North Indian Music, University of the Visual and Performing Arts
12.40 – 1.00 pm	**Concluding Remarks**	
Lunch Break **01.00 – 02.00 pm**		

Day-02 (21.03.2025)
Session – Evening Session

Panel – No: 04

Co-Chairs Moderator Coordinator	Professor Dr. Janaka Kottegoda, Dr. Anusha Jayasiri Lecturer Gayan Rajapakshe Lecturer Chamara Amarasinghe	
02.00 – 02.10 pm	Introduction	
02.10 – 02.30 pm	IPAC 25143	
02.30 – 02.50 pm	IPAC 25002	**සමාජ අයිතිවාසිකම් මෙවලමක් ලෙස නර්තනය ගවේෂණය කිරීම.** **(චලන උපදේශනය සහ ප්‍රජා සවිබලගැන්වීම් පිළිබඳ අධ්‍යයනයක්** *Exploring Dance as a Tool for Social Justice: A Study on Movement Mentorship and Community Empowerment* Mr. H.M. Indika Lakmal Herath, Department of Drama Oriental Ballet and Modern Dance, University of the Visual and Performing Arts
02.50 - 03.10 pm	IPAC 25033	ඒ. සී. ජී. එස්. අමරසේකරගේ "යකැදුරාගේ දියණිය" චිත්‍රයෙන් ප්‍රකාශිත සංකල්පීය දැනුම (Conceptual Knowledge) සහ අනන්‍ය වූ සංරචන (Unique Composition) භාවිතය *The Conceptual Knowledge and Unique Compositions Expressed in A.C.G.S. Amarasekara's "The Devil Dancer's Daughter"*

		Mr. K. L. G. C. Thushara, Faculty of Visual Arts, University of the Visual and Performing Arts
03.10 - 03.30 pm	IPAC 25172	*Mirror Neurons and Dance: An Experimental Study through the Body of the Female Kandyan Dancer* Ms. Dilushika Jayasekara, Department of Fine Arts, University of Peradeniya
03.30 - 03.50 pm	IPAC 25069	*Freddie Silva's Songs Serve as a Social Expression* (Based on five songs) Mr. Samitha Jinadasa, Ms. K. Ashini Chamodini, Department of Musicology, University of the Visual and Performing Arts
03.50 - 04.10 pm	IPAC 25100	**ලාංකේය මුද්‍රා නාට්‍ය කලාව කෙරෙහි බල පෑ සමකාලීන පක්ෂ දේශපාලනය** *Contemporary Party Politics that Influenced Sri Lankan Ballet* Ms. Brahmana Kankanamalage Dilhani Jayasekara, Postgraduate Institute of Humanities and Social Sciences, University of Peradeniya
04.10 – 04.30 pm	IPAC 25112	*ශ්‍රී ලාංකේය නූතන නර්තන ශිල්පිනියන් කෙරෙහි බලපෑ ස්ත්‍රීවාදී දෘෂ්ටිවාදය පිළිබඳ විමසුමක්* An investigation into the feminist ideology that influenced Sri Lankan modern dancers Ms. H.G.S.S.Pinipa Amarajeewa, Department of Low Country Dance, University of the Visual and Performing Arts
04.10– 04.20 pm	**Concluding Remarks**	*Thumri and Mehfil Tradition* Dr. Madhumita Bhattachrya, Department of Vocal Music, Faculty of Performing Arts, Banaras Hindu University
End of the Panel		

Day-02 (21.03.2025)
Session – Morning Session

Panel – No: 05

Co-Chairs	Professor Dr. Saumya Liyanage , Dr. Tharanga Dandeniya
Moderator	Senior Lecturer Jagath Padmasiri
Coordinator	Senior Lecturer Gayan Ruppagoda
08.30 – 08.40 am	Introduction

08.40 – 09.00 am	IPAC 25128	*Exploring the Role Reversal of Macbeth: The Brave Turns Devilish* Dr. Swarnananda Gamage, English Language Teaching, Buddhist and Pali University
09.00 – 09.20 am	IPAC 25228	*The Journey of Sinhala Cinema Advertising: From Artisanal Craftsmanship to Digital Innovation* Mr. Samila Vidanage, Independent Researcher
09.20 – 09.40 am	IPAC 25063	*The Impact of Gender Inequalities on the Feminine Identity of Women Portrayed in Sri Lankan Cinema in the 90s* Mr. Maddumage Don Nuwan Dhanushka Madduma Bandara, Department of Performing Arts, Sri Palee Campus, University of Colombo
09.40 – 10.00 am	IPAC 25229	බටහිර සම්භාව්‍ය ගිටාරයේ පුහුණුවීම් ක්‍රමවේදය පිළිබඳ අධ්‍යයනයක් Mr. Lakshan Subash Gangoda, Faculty of Graduate Studies, University of Kelaniya
10.00 – 10.20 am	IPAC 25024	ශ්‍රී ලංකාවේ ඉතිහාස විෂයයික සිනමාවේ වේෂභූෂණ නිර්මාණ සැළසුම්කරණය පිළිබඳ ප්‍රපංචවේදී අධ්‍යයනයක් (මහරජ ගැමුණු සිනමා කෘතිය ඇසුරින්) *The Experience in Historical Cinema Costume Design: A Phenomenological Study of "Maharaja Gamunu" Movie Costume Design Process* Mr. Wataraka Gamage Aruna Priyantha Dharmapala, Department of History and Theory of Dance and Drama, University of the Visual and Performing Arts
10.20 – 10.40 am	IPAC 25034	*A Comparative Study of the Golden Ratio and the Microcosmic Blessings Theatre in Sri Lanka* Dr. Chandana Abeywardana, Department of Drama, Cinema and Television, University of Kelaniya; M. Jayatunga, the Department of Fine Arts, University of Kelaniya; P. Rathnayaka, Department of Drama, Cinema and Television, University of Kelaniya
10.40 – 11.00 am	IPAC 25131	සමකාලීන ශ්‍රී ලාංකේය ටෙලිනාට්‍ය කලාව මුහුණ දෙන අභියෝග *Challenges Confronting Contemporary Sri Lankan Teledrama Art* Mr. N.K.Saranga Mendis, Saranga Mendis Private Limited

11.00 – 11.20 am	IPAC 25222	*Hand Gestures in the Abhinaya Dharpanam: A Classification of Hasta Viniyogas,* Mr. Devin Ganegoda, University of Leipzig
11.20 - 11.40 am	IPAC 25060	*Gara Yakā and Intersubjective Communication: A Hermeneutic Exploration of Incest Taboo, Myth, and Ritual in Sri Lankan Society* Dr. Juwandarage Darshana Ashoka Kumara, Department of Social Sciences, General Sir John Kotelawala Defence University
11.40– 12.00 pm	IPAC 25041	*ලාංකේය නර්තනයේ ශරීර ප්‍රකාශනය සඳහා පැති ආලෝක භාවිතය* The use of side lighting for body expression in Sri Lankan dance Mr. Ajith Rohana Kumara, Department of Kandyan Dance, University of the Visual and Performing Arts
12.00 – 12.20 pm	IPAC 25191	*Multi-View Video Recording System for Practical Performance Session Recording* Mr. S.P.H.C. Amarasinghe, Department of History and Theory of Dance and Drama, University of the Visual and Performing Arts
12.20 – 12.40 pm	IPAC 25265	*The Impact of Television Digitization on Performing Arts Audio-Video Productions,* Mr. M. M. Kasun Sachintha Dissanayake, Department of History and Theory of Dance and Drama, University of the Visual and Performing Arts
12.40 -01.00 pm	**Concluding Remarks**	

Lunch Break

01.00 – 02.00 pm

Day-02 (21.03.2025)
Session – Evening Session

Panel – No: 05

Co-Chairs	Professor Dr. Indika Ferdinando , Dr. Anusuya Subhasinghe
Moderator	Senior Lecturer Gayan Ruppegoda
Coordinator	Lecturer Ranga Manupriya

02.00 - 02.10 pm	Introduction	
02.10 - 02.30 pm	IPAC 25223	'බෞද්ධ සමාජවාදය' පිළිබඳ විසංයෝජනාත්මක කියවීමක්: සිංහල නූතනවාදී කලා නිර්මාණ සහ ශාස්ත්‍රාලයීය රචනා ඇසුරින් *A Deconstructive Reading of 'Buddhist Socialism': Based on Sinhala Modernist Art and Literature* Mr. Ranga Manupriya Kuruvita Arachchi, Department of Theatre, Ballet and Modern Dance, University of the Visual and Performing Arts
02.30 - 02.50 pm	IPAC 25156	*The Current Situation of Sri Lankan Up-country Kaaman Koothu.* Mrs. K. A. Harish, Department of Fine Arts, University of Peradeniya
02.50 - 03.10 pm	IPAC 25130	ටෙලි නාට්‍ය කලාව සංවර්ධනය කිරීමෙහිලා නවක නළු නිළියන්ගේ දායකත්වය *Contribution of Novice Actors and Actresses in the Development of Teledramas* Mr. N.K.Saranga Mendis, Saranga Mendis Private Limited
03.10 - 03.30 pm	IPAC 25253	*Manasa and Behula: The Journey of Women in Folktales of the Indian Subcontinent* Ms. Swanupama Sen Gupta, Department of Dramatics, The Maharaja Sayajirao University of Baroda
03.30 - 03.50 pm	IPAC 25035	*A Comparative Study of Anti-Traditional Modern Western Drama and the Aesthetics of Healing in Sri Lanka* Dr Chandana Abeywardana, Department of Drama, Cinema and Television, University of Kelaniya; M. Jayatunga, Department of Fine Arts, Faculty of Humanities, University of Kelaniya
03.50 - 04.10 pm	IPAC 25083	පහතරට නර්තන සම්ප්‍රදායේ ප්‍රධාන ඇදුම් කට්ටලය පිළිබඳ විමර්ශනාත්මක අධ්‍යයනයක් Mr Rehan Senadheera, University of the Visual and Performing Arts

04.10 – 04.30 pm	IPAC 25173	*ආබාධිත තත්ත්වයන්ගේ සිනමාත්මක නිරූපණයන්හි දී රංගන ශිල්පීන්ගේ ශාරීරික අංග හැසිරවීම පිළිබඳ අධ්‍යයනයක්* An analysis of actors' portrayal and manipulation of bodily features in cinematic depictions of disability Ms J.A.Dinithi Tharushika Perera, Department of Film and Television Studies, University of Kelaniya
04.50– 05.00 pm	**Concluding Remarks**	

End of the Panel

Day-02 (21.03.2025)
Session – Morning Session

Panel – No:06

Co-Chairs	Professor Ariyarathna Kaluarachchi, Dr. G.R. Padmasiri	
Moderator	Mrs. Mudhitha Kumari Ankumbura	
Coordinator	Lecture Dilkushi Wijerathna	
08.30 – 08.40 am	Introduction	
08.40 – 09.00 am	IPAC 25256	*The Bauhaus Impact on Design Education in Sri Lanka* Associate Prof. M.R. Podinilame, Department of Multidisciplinary Design, University of the Visual and Performing Arts
09.00 – 09.20 am	IPAC 25204	*සපරගමු නර්තන සම්ප්‍රදාය හා බැඳුණු පැනීම් විධික්‍රම පිළිබඳ අධ්‍යයනයක්* Mr. Yohan Punchinilame, Department of Sabaragamuwa Dance, University of the Visual and Performing Arts
09.20 – 09.40 am	IPAC 25291	*සමකාලීන සංඛ්‍යාංක සන්දර්භයෙහි ශ්‍රී ලාංකේය ග්‍රැෆික් සැලසුම්කරණ විශේෂතා* Mr. Supun Dissanayake, Department of Visual Communication Design, University of the Visual and Performing Arts
09.40 – 10.00 am	IPAC 25289	*බලි යාග සාහිත්‍යයේ අන්තර්ගත සිංහල ඡන්දස්* Mr. Sarath Premarathna, Department of Percussion Music, University of the Visual and Performing Arts

Time	Paper ID	Title / Presenter
10.00 – 10.20 am	IPAC 25288	*සමකාලීන ශ්‍රී ලාංකේය කලා නිර්මාණ විෂයක බුද්ධිමය දේපල සම්බන්ධව අපාරධ සහ නව නීතිමය ප්‍රවණතා* Mr. Ravindra Samarawicrama, Department of History and Theory of Arts, University of the Visual and Performing Arts
10.20 – 10.40 am	IPAC 25036	*ශ්‍රී ලාංකේය ත්‍රිමාණ සජීවීකරණ නිර්මාණයන්හි භාවිත මානව භාවරෝපණය පිළිබඳ අධ්‍යයනයක්* Ms. W.D.S. Weerathunga, Department of History and Theory of Arts, University of the Visual and Performing Arts
10.40 – 11.00 am	IPAC 25111	උඩරට වේදිකා නර්තන කලාවේ චලන වියුක්තකරණය Movement abstraction in Kandyan stage dance form: based on selected choreographies Peiris, A.L.I.M., University of the Visual and Performing Arts
11.00 – 11.20 am	IPAC 25278	*Exploring Muslim Performing Arts in Sri Lankan Mosques: A Study of Music and Religious Interpretations* Sudhara Mayadunna, Mr. Manoj Sanjeewa, University of the Visual and Performing Arts
11.20 - 11.40 am	IPAC 25280	සංගීත ශ්‍රවණය හා මානසික යහපැවැත්ම (Ryff's Psychologycle Well-Being සිද්ධාන්තය ඇසුරෙන්) **Music listening and psychological well-being: based on Ryff's Theory of psychological well-being** Ms. Keshan Kaveena De Silva, Dr. Nishshanka Abeyrathne, University of the Visual and Performing Arts
11.40 – 12.10 pm	IPAC 25017	*Knowledge Transmission of Indigenous Medicine through Oral Tradition: A Case Study of the Kurunegala District.* Ms. Herath DMSK, University of Sri Jayewardenepura, Sri Lanka
12.10 – 12.30 pm	IPAC 25290	*සිංහල පරිගණක අකුරු නිර්මාණයන්හි දක්නට ලැබෙන තාක්ෂණික දුර්වලතා* Mr. Supun Dissanayake, Department of Visual Communication Design, University of the Visual and Performing Arts
12.30 -12.40 pm	**Concluding Remarks**	

End of the Panel

Lunch Break 01.00 – 02.00 pm

Abstracts

DAY 01

March 20, 2025

Session 01	Morning	Pannel 01

ග්‍රාමීය විධිමත් සංවිධානයන්හි කාන්තාවන්ගේ තීරණ ගැනීමේ භූමිකාව පිළිබඳ විශ්ලේෂණාත්මක අධ්‍යයනයක් : ගලෙන්බිඳුණුවැව ප්‍රාදේශීය ලේකම් කොට්ඨාසය ඇසුරිනි

පතිරණ, ජී.එල්.සී.

සමාජීය විද්‍යා අධ්‍යයනාංශය, ශ්‍රී ලංකා සබරගමුව විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකා

pathiranaakash@gmail.com

ජයසිංහ, ජේ.ඩී.ඩී.

සමාජීය විද්‍යා අධ්‍යයනාංශය, ශ්‍රී ලංකා සබරගමුව විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකා

jddhulani@gmail.com

නූතනය වන විට තීරණ ගැනීමේ ක්‍රියාවලියේදී කාන්තාව සැලකිය යුතු මට්ටමක ප්‍රගතියක් අත්පත් කොට ඇති නමුත් විධිමත් සංවිධානවල තීරණ ගැනීමේ දී කාන්තා නියෝජනය අවම මට්ටමකින් පවතිනු ලබයි. එබැවින් ගම පදනම් වූ විධිමත් සංවිධානවල තීරණ ගැනීමේ දී කාන්තා නියෝජනය ඉහළ නැංවීමේ අවශ්‍යතාවය ඉස්මතුව පවතී. ශ්‍රී ලංකාවේ ගම පදනම් වූ විධිමත් සංවිධානවල තීරණ ගැනීමේ දී කාන්තා නියෝජනය ඉහළ නැංවීමේ ගැටලු සහ අභියෝග කෙබඳුද යන්න පිළිබඳ හඳුනාගෙන විමර්ශනයට ලක් කිරීම මුඛ්‍ය අරමුණ බවට පත් කර ගනිමින් පර්යේෂණය සිදු කරන ලදී. මෙම අධ්‍යයනය ප්‍රාථමික සහ ද්විතීයික දත්ත මත පදනම්ව සිදු කරන ලදී. සම්මුඛ සාකච්ඡා සහ ප්‍රශ්නාවලී මගින් ප්‍රාථමික දත්ත රැස් කර ගනු ලැබීය. නියැදි ප්‍රමාණය එකසිය විස්සකින් සමන්විත වන අතර එය අනුරාධපුර දිස්ත්‍රික්කයේ ගලෙන්බිඳුණුවැව ප්‍රාදේශීය ලේකම් කොට්ඨාසයට අයත් ග්‍රාම නිලධාරී වසම් ත්‍රිත්ත්වයක විධිමත් සංවිධාන නියෝජනය කරනු ලබන නිලධාරීන් සහ එහි සාමාජිකයන්ගෙන් සමන්විත විය. සුනන්ද මාවත එක්සත් අවමංගල්‍යය සංවිධානය, සුවශක්ති කාන්තා සංවිධානය, ගොවි සුමිතුරෝ සංවිධානය හා සමෘද්ධි හා පිනිබිඳු ප්‍රජා මූල ජල සංවිධානය යන විධිමත් සංවිධාන අධ්‍යයනය සඳහා උපයෝගී කරගන්නා ලදී. පර්යේෂණ ග්‍රන්ථ, වාර්තා, සඟරා, ලිපි සහ වෙබ් අඩවි මගින් ද්විතීයික දත්ත එක් රැස් කර ගන්නා ලදී. දත්ත විශ්ලේෂණයේ දී ප්‍රමාණාත්මක දත්ත විශ්ලේෂණය කිරීම සඳහා මයික්‍රොසොෆ්ට් එක්සල් මෘදුකාංගය ද ගුණාත්මක දත්ත විශ්ලේෂණය කිරීම සඳහා ගුණාත්මක අන්තර්ගත විශ්ලේෂණය උපයෝගී කොට ගනු ලැබූ අතර දත්ත ඉදිරිපත් කිරීම සඳහා වගු, ප්‍රස්තාර, රූපසටහන් සහ සිතියම් යොදා ගන්නා ලදී. මෙම අධ්‍යයනය මගින් අනාවරණය වූයේ ග්‍රාමීය කාන්තාවන් සතුව අත්දැකීම් නොමැතිකම, දැනුම්වත්භාවය නොමැතිවීම, කාන්තාවන් සඳහා පවුල් සහයෝගය නොමැතිවීම, පුරුෂාධිපත්‍යය, සමාජයීය, සංස්කෘතික හා වෙනත් මනෝවිද්‍යාත්මක සාධක මත ගොඩනැගී ඇති සහභාගිත්වය පිළිබඳව නිශේධාත්මක ආකල්ප හේතුවෙන් ගම පදනම් වූ විධිමත් සංවිධානවල තීරණ ගැනීමේ දී කාන්තා නියෝජනය අවම වී ඇති බවයි. මෙහි ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් ගම පදනම් වූ විධිමත් සංවිධානවල තීරණ ගැනීමේ දී කාන්තා නියෝජනය ඉහළ නැංවීම අපහසු කාර්යයක් බවට පත් වී ඇත. කෙසේ නමුත් ගම පදනම් වූ විධිමත් සංවිධානවල තීරණ ගැනීමේ දී කාන්තා නියෝජනය ඉහළ නැංවීම සඳහා කාන්තාව සඳහා පවතින අවස්ථා පුළුල් කිරීම, තීරණ ගැනීම සඳහා කාන්තාව උදෙසා සහයෝගය ලබා දීම, තීරණ ගැනීම සම්බන්ධයෙන් ඔවුන්ව දැනුම්වත් කිරීම, කාන්තාව තීරණ ගැනීම උදෙසා දිරිමත් කිරීම මෙන්ම අනුග්‍රාහක සහ උපදේශන වැඩසටහන් දියත් කිරීම වැනි ක්‍රියාමාර්ග ගත හැකි ය.

මුඛ්‍ය පද: විධිමත් සංවිධාන, තීරණ නිර්මාණය, කාන්තා නියෝජනය, ගලෙන්බිඳුණුවැව

An Analytical Study of Women's Decision-Making Role in Village-Based Formal Organizations in Sri Lanka: With Special Reference to the Galenbindunuwewa Divisional Secretariat

Pathirana, G.C.L.
Department of Social Sciences, Sabaragamuwa University of Sri Lanka
pathiranaakash@gmail.com
Jayasinghe, J.D.D.
Department of Social Sciences, Sabaragamuwa University of Sri Lanka
jddhulani@gmail.com

Women have significantly contributed to their decision-making capacity in the development of human resources in recent decades. In modern times, women have achieved significant progress in decision-making in formal organizations, but women's representation is low in decision-making in village-based formal organizations. The main objective of this study is to investigate the problems and challenges that affect women's representation at a minimum level in decision-making in village-based formal organizations. This research selected three village officials' domains belonging to the Galenbindunuwewa Divisional Secretariat in the Anuradhapura district as the study area. A mixed method was used to collect data using primary and secondary sources. Primary data were collected through interviews and questionnaires. The sample size of this study was 120. Secondary data were collected from books, research reports, articles, websites, etc. Microsoft Excel software was used to analyze the quantitative data. Content analysis was used to analyze qualitative data presented through tables, graphs, diagrams, and maps. The study revealed that women's representation is minimal in decision-making in village-based formal organizations. This study confirms that women's representation is limited in decision-making in village-based formal organizations due to negative attitudes around participation, such as lack of experience, lack of awareness, lack of family support for women, patriarchy, social and cultural factors, and other factors. As a result, increasing women's representation in the decision-making process of village-based formal organizations has become difficult. At the end of this study, it has been found that measures such as raising awareness, encouraging women to make decisions, providing necessary support for decision-making, launching advisory programs related to decision-making, and sponsoring programs for formal organizations can be taken.

Keywords: Village-based Formal Organizations, Women's Representation, Decision-Making, Galenbindunuwewa Divisional Secretariat

Exploring Trance, Pain, and Violence as Ritual Sacrament: An Exploratory Study Based on the Maariyamman Ritual of Kalumunthanvely, Batticaloa

K. Atputhan, Research Scholar, UVPA, Sri Lanka
atputhan1902@gmail.com
Abhinav Kumar Verma, Research Scholar, SPPU, India
abhinav99verma0@gmail.com

This study explores how trance, pain, and violence are transformed into sacrament in the Maariyamman ritual, emphasizing their role in reinforcing the sacredness of the performance. The Maariyamman ritual is a prayer to Maariyamman, a goddess widely worshipped in various regions of Batticaloa. The villagers conduct an annual Maariyamman ritual, which is celebrated between five to six days in June. This Mariyamman ritual is celebrated at Maariyamman's premises in Kalumunthanvely. The villagers play a significant role in organizing Maariyamman ritual, and participants from surrounding villages also participate in it. During the Maariyamman ritual, performers undergo both physical and mental transformations, often entering a state of trance, experiencing pain, and occasionally displaying acts of violence. Characterized by rigorous physical and mental preparation, this ritual demonstrates how performers transcend ordinary physicality to achieve a profound connection with spiritual and communal dimensions. This research explores how the performers' bodies are used in the ritual, the consciousness of the performer transforms during the performance, and the relationship they establish with the audience, participation, and spectators, as well as other key elements of the ritual performance. By analyzing these bodily practices, the study highlights the intersection of culture, spirituality, and performance art. It illustrates how the human body is used to express reverence, narrate folklore, and preserve the community's spiritual traditions and cultural heritage. In this study i) the researcher's observation during the rituals and ii) interviews with participants, performers, and devotees were the primary tools of data collection. Secondary data were obtained from the source materials in libraries, and online, which include both published and unpublished works that are related to traditional rituals and their performances.

Keywords: Sacrament, Ritual, Trance, Pain, Violence

Promoting Cultural Tourism and Heritage: A Visual Study of Sri Lankan Stamps (1935-1972)

D.Y. Ellawela[1*], S. Gopura[1], A. Wickramasinghe[1]

[1] *Department of Textile and Apparel Engineering, University of Moratuwa, Sri Lanka*

ellawelady.23@uom.lk

Postage stamps, as visual artifacts, transcend their functional role as tools of communication, serving as reflections of national identity and cultural heritage. During the colonial period, Ceylonese stamps predominantly featured British monarchs and imperial symbols, reinforcing colonial authority. However, the introduction of pictorial stamps to the country in 1935 and the shift to independence in 1948 marked a transition toward representations of local distinctiveness in stamps such as landscapes, cultural symbols, and depictions of national identity. This transition culminated in 1972 with the renaming of Ceylon to Sri Lanka and a renewed emphasis on cultural pride. This study aims to investigate the role of stamps in promoting cultural tourism and heritage, addressing the research question: How do stamps issued in Sri Lanka between 1935 and 1972 reflect the heritage and promote cultural tourism?. Utilizing 140 stamps from the main investigator's primary archive, the research adopts a visual methodology of semiotic content analysis, which combines semiotics and content analysis to investigate stamps. The visual elements of the stamps, such as depictions of cultural symbols, historical landmarks, and endemic wildlife, are critically analyzed within the historical and cultural contexts. The findings reveal that stamps from the colonial period (1935–1948) reflected British influence, commemorating imperial milestones and authority. In contrast, the post-independence stamps (1948–1972) increasingly celebrated UNESCO World Heritage Sites, iconic attractions, and cultural identities, aligning with national efforts to promote Sri Lankan culture and thus tourism. This study demonstrates that stamps serve as tools for cultural preservation and promotion, acting as visual propaganda to attract tourism while fostering national pride. By addressing the intersection of philately, heritage, and tourism, this research offers insights into the potential of stamps as mediums for cultural and historical representation, contributing to global discussions on heritage promotion in post-colonial contexts.

Keywords: Cultural Tourism, Philately, Heritage Promotion, Postage Stamps, National Identity

Rhythm of Nights - Examining Community Engagement and Social Dynamics in Night Dance Gatherings of Chinese Women

Gangewaththa CJ
Communication University of China,
gangewaththacj@gmail.com

This research examines the purpose of women's community dance gatherings in urban nighttime Chaoyang, Beijing in China, evaluating how they serve as a type of artistic expression and social engagement. After pre-observation research, this research focused especially on women aged between 45 to 60 . These gatherings often happen in public areas, shaping a unique intersection of art, social belonging, and cultural identity. This research utilizes qualitative methodologies, such as in-depth interviews with participants and participant observations. It aims to find motivations underlying these meetings and the wider Socio-Cultural implications they have within a speedily urbanizing society. The theoretical background of this research is based on two theories. The research employs the theory of social capital by Pierre Bourdieu, clarifying these meetings as ways to develop a network of social bonds and the spread of these social bonds, which helps to create a sense of belonging and help participants' mental and emotional good health. Additionally, it employs Dewey's theory to examine how the act of dancing together in a public urban space is a dynamic artistic experience. Mainly, the findings of research show that this nighttime dance gatherings contribute to dancers' sense of self, develop community bonds, and facilitate intergenerational connections. Moreover, according to their perceptions, this activity regenerates their self-confidence and contribute to a healthy and long life. This interpretation identifies inherent artistic community dance values as an evolving, associative form of art, woven into the fabric of communal engagement. This research contributes to the growing body of community art literature, gender and spaces by spotlighting the significance of maintaining and continuing community dance, and facilitating social well-being in urban areas.

Keywords – Community Dance, Public Space, Urban Night Culture, Social Engagement, Cultural Community

Bridging Tradition, Identity, and Social Boundaries in Sri Lanka: The Renaissance of Isai Nadakam Performance by V. V. Vairamuthu (1924-1989)

Navadharshani Karunaharan
University of Jaffna, Sri Lanka
navadharshanik@univ.jfn.ac.lk

This research examines V. V. Vairamuthu's contributions to Isai Nadakam, emphasizing his role as an *Annavi*, actor, editor, choreographer, and designer in revitalizing this traditional Tamil performance art in Sri Lanka. Isai Nadakam, a dynamic fusion of music and drama, has deep roots in Tamil cultural traditions and has historically drawn from mythology, folklore, and social themes. Though once integral to religious and cultural events, modernization and socio-political changes posed significant challenges to its survival. Born into a traditional performing arts (kuthu) family, Vairamuthu inherited a rich artistic legacy that connected him to South Indian theatrical traditions. Originating as Isai Natakam in Tamil Nadu, this art form evolved uniquely in the late 19th century across different South Asian regions, adapting to local cultural contexts. As professional theatre troupes traveled between cities and villages, the Sri Lankan Tamil theatre scene was significantly influenced by South Indian performers, shaping Isai Nadakam's growth in the region. This study examines V. V. Vairamuthu's pivotal role in preserving and transforming Isai Nadakam by integrating innovative vocal techniques, expressive acting, and refined staging aesthetics. His contributions allowed the art form to transcend caste and class barriers, making it accessible to diverse audiences. Through this research, Vairamuthu's impact on Tamil theatre and his role in revitalizing Isai Nadakam within Sri Lanka's socio-cultural landscape are critically analyzed. Vairamuthu's signature play, Arichandra Mayana Kandam ("Arichandra's Graveyard"), is the only play available in video format and is considered for this research. It was performed over 3,000 times across Sri Lanka. Through his legacy, Isai Nadakam remains a vital cultural expression in the modern era.

Keywords: Isai Nadakam, CPultural Performance, Theatrical Music, Theatrical Innovation

Exploring the Impact of Dalcroze Eurhythmics on Performance Anxiety in High School Musical Theatre Students

Kasthuri Arachchi/K.A.P.I. U
Graduate Student, Northern State University, SD, USA
piukasthuriarachchik@gmail.com

Performance anxiety (PA) is a common challenge among high school musical theatre students, potentially hindering their confidence and expressive abilities. This study investigated the efficacy of the Dalcroze Approach, a movement-based method emphasizing rhythm and improvisation, in reducing performance anxiety. Fifteen high school musical theatre students participated in a two-week intervention involving rhythmic exercises and improvisation techniques drawn from the Dalcroze. Pre and post-intervention performance anxiety levels were assessed using the Music Performance Anxiety Inventory for Adolescents (MPAI-A). Qualitative data were gathered through post-intervention focus group discussions to assess students' perceptions of confidence and anxiety management. Statistical analysis of pre- and post-intervention scores revealed a significant reduction in performance anxiety, with a mean decrease in anxiety levels. A paired samples t-test confirmed that the decrease was statistically significant ($p < 0.001$), indicating that the intervention had a meaningful impact. Focus group discussions supported these findings, with students reporting increased relaxation, confidence, and engagement with music. Participants reported that movement-based exercises helped shift their focus from anxiety to musical expression, improving their overall stage presence. These results align with prior research on music performance anxiety, demonstrating that movement-based learning strategies can enhance both emotional and musical development. The findings suggest that incorporating movement-based approaches into musical theatre education can be an effective strategy for reducing performance anxiety and promoting student confidence. This study contributes to the expanding research on music education pedagogy by highlighting the benefits of applying Dalcroze principles within performing arts curricula. Future research should explore long-term effects and consider expanding the intervention to a larger, more diverse sample. The study highlights the importance of innovative, student-centered methodologies in addressing the psychological challenges associated with musical performance, thus promoting a more expressive and resilient generation of young performers.

Keywords: Dalcroze Eurhythmics, Performance Anxiety, Music Education, Musical Theatre

Abstracts

DAY 01

March 20, 2025

Session 01	**Morning**	**Pannel 02**

දඹදෙණි යුගයේ දේශීය නර්තන කලාවේ කාන්තා පිළිබිඹුව පිළිබඳ විමර්ශනාත්මක අධ්‍යනයක් (තෝරාගත් සම්භාව්‍ය සාහිත්‍ය කෘති ඇසුරින්)

පුෂ්පාංජලී ඩබ්.එම්.එන්.ඩී.

මානව ශාස්ත්‍ර සහ සමාජ විද්‍යා පශ්චාත් උපාධි ආයතනය

ලලිතකලා අධ්‍යනාංශය

පේරාදෙණිය විශ්ව විද්‍යාලය

ශ්‍රී ලංකාව

nadeekawijesekara7868@gmail.com

දඹදෙණි යුගයේ දේශීය නර්තන කලාවේ කාන්තා පිළිබිඹුව කෙබඳු ද යන්න මෙම පර්යේෂණයෙන් විමසා බැලෙයි. නර්තන කලාවේ උන්නතියට උර දුන් කාන්තා පෞරුෂයන් හඳුනා ගැනීම, දේශීය නර්තන කලාවේ නියැලීමට කාන්තාවට තිබුණු අභියෝග හඳුනා ගැනීම පර්යේෂණයේ අරමුණු වන්නේ ය. දඹදෙණි යුගයේ රචිත සම්භාව්‍ය කෘතින්හි අන්තර්ගත නර්තන සාධක අධ්‍යනයෙන් මෙම පර්යේෂණය සාධනය කරයි. සද්ධර්මරත්නාවලිය, කව්සිළුමිණ, පූජාවලිය, කඳවුරු සිරිත, සිංහල ථූපවංසය යන සම්භාව්‍ය කෘති මේ සඳහා තෝරාගත් කෘතිහු වෙති. ගුණාත්මක ක්‍රම මත පදනම් ව පර්යේෂණ ක්‍රම වේදය ගොඩ නැඟී ඇත. කාන්තා නර්තනය පිළිබඳ පුළුල් විමර්ශනයන් විරල වීම හේතුවෙන් කාන්තා නර්තනයෙහි විමර්ශනාත්මක අධ්‍යනයක අවශ්‍යතාව අවබෝධ විය. එම හිඩැස ඌණ පූර්ණය කිරීම සඳහා මෙම පර්යේෂණයට සිත් යොමු කළෙමි. සාහිත්‍ය කෘති පරිශීලනයෙන් උපයුක්ත කොට ගන්නා ලද සාධකයක් දක්වමි. සද්ධර්මරත්නාවලියේ සඳහන් වන උග්ගසේන සිටු පුත්හුගේ කතා වස්තුවේ සඳහන් පරිදි “එක දවසක් කඹයේ නටන එකකුගේ දුවක් හුණ දඬු අගකදී නටන එකක් ශිල්ප බලයෙන් උඩ අහසේ සක්මනුත් කෙරෙයි; නටයි; ගීත් කියයි.” යන සාධකයට අනුව දඹදෙණි යුගයේ නර්තන කලාව කුල පරම්පරාවන්ට නතුව තිබූ බව, සමාජ නර්තන කලාවේ කාන්තාවන් නියැළුණු බව, දේශීය නර්තන සම්ප්‍රදායේ අද්‍යතනයේ දක්නට නොලැබෙන නර්තන සම්ප්‍රදායක් තිබූ බව විමසා බැලිය හැකි ය. දඹදෙණි රාජධානි සමයෙහි විවිධ සාහිත්‍ය කෘති ලියූ ලේඛකයන්ගේ කාන්තා දෘෂ්ටිය හා නර්තන කලාව පිළිබඳව ඔවුන්ගේ මතවාද විචාරයට ලක් කිරීමෙන් එම යුගයේ නර්තන කලාව පිළිබඳව අධ්‍යනය කිරීම පහසු වන්නේ ය. දඹදෙණි රාජධානි සමයන්හිදී කාන්තා නර්තන කලාව පැවතියේ කෙසේද? යන්න පර්යේෂණ කාර්යයේදී මතු වූ ගැටලුව වන්නේ ය. ද්විතීයික මූලාශ්‍රය යටතේ දත්ත රැස් කර යි. පර්යේෂණ නියැදිය ලෙසින් තෝරාගත් දඹදෙණි යුගයෙහි හි තෝරාගත් සම්භාව්‍ය සාහිත්‍ය කෘති විමර්ශනයට ලක් කරමි. මෙම පර්ය්ෂණයේ සමාජ කාර්ය සහ එහි අදාළත්වය වන්නේ, අධ්‍යාපනික විෂය කරුණු සම්පාදනයේදී, නර්තන කලාවේ දඹදෙණි යුගයේ නර්තන කලාවේ පසුබිම පිළිබඳ ව නිවැරදි විෂය සංධාරය ගොඩ නැඟීමට අධ්‍යාපනඥයන්ට ප්‍රයෝජනවත් වනු ඇත. පර්යේෂකයන්ට ඉදිරි පර්යේෂණ කටයුතු සඳහා මෙම පර්යේෂණයෙන් සාධනය කරගත් කරුණු උපයෝගී වනු ඇත.

මුඛ්‍ය පද: නර්තනය - Dancing, කාන්තා - Female, සම්භාව්‍ය සාහිත්‍ය - Classical literature

An Analytical Exploration of Women's Depiction in the Dance Forms of the Dambadeniya Era (Based on Selected Books)

Pushpanjalee W.M.N.D.
Post Graduate Institute of Human and Social Science
Fine Arts Department
University of Peradeniya
Sri Lanka
Nadeekawijesekara7868@gmail.com

This research explores the representation of women in indigenous dance during the Dambadeniya era. The primary objectives are to identify the contributions of women to the advancement of dance and to understand the challenges faced by women engaged in indigenous dance practices. The study was conducted by analyzing references to dance in classical texts composed during the Dambadeniya period, such as Saddarmarathnawaliya, Kawsilumina Kandawuru Siritha, and Pujawaliya. A qualitative research methodology was adopted for this study. The limited scope of scholarly investigation into women's contributions to dance highlighted the need for a critical study. This research aims to fill that gap. Evidence drawn from literary texts forms the basis of the analysis. For example, in Saddarmarathnawaliya, the story of Uggasena Situ's son mentions a scene where "One day, a daughter of a dancer performed on a rope, demonstrating exceptional skill by walking in the air, dancing, and singing while balancing on the edge of a stick." This suggests that dance was an art practiced within hereditary communities and that women actively participated in dance in the societal context of the era. Moreover, it hints at forms of dance unique to the indigenous tradition, now lost in contemporary practice. Examining the perspectives on women and dance reflected in the writing of various authors from the Dambadeniya period facilitates a deeper understanding of the status and development of dance during that era. A critical question that emerged during the study was on how women's dance practices were manifested in the Dambadeniya period. Secondary sources were utilized to collect data, and selected classical texts were analyzed in detail. The social relevance and contribution of this research lie in its potential to provide educational insights into the historical background of dance during the Dambadeniya era. It can aid educators in structuring accurate academic content on this subject. Furthermore, the findings from this study may serve as a valuable resource for researchers undertaking future studies in this field.

Keywords: Dancing, Female, Classical Literature, Factors, Dambadeniya Era

සමකාලීන නර්තන ආකෘතියේ දේශීය මුහුණුවර

Peiris, A.L.I.M (Former Temporary Assistant Lecturer)
Madhuwantha, K.W.A. N. (Temporary Assistant Lecturer)
Department of Kandyan Dance
University of the Visual and Performing Arts
Colombo 07 - Sri Lanka
dancewithiresh@gmail.com, akashnadunmadhuwantha@gmail.com

ලෝකයේ සමකාලීන නර්තනය බැලේ නර්තනයට හා නව නර්තනයට ප්‍රතිචාරයක් ලෙස ගොඩනැගුනකි. බොහෝ නර්තන විචාරකයන් විසින් සමකාලීන නර්තනය හඳුන්වා දී ඇත්තේ පශ්චාත් නව නර්තන ආකෘතියක් (post-modern dance) ලෙස ය. මෙය සම්භාව්‍ය බැලේ නර්තනයට හා නව නර්තනයට ඒකාබද්ධ නිර්මාණයක් වුව ද නව නර්තනයට පෙර එය බිහි වී ඇති බවට ද මතයක් පවතී. ලාංකේය සමකාලීන නර්තනය ගොඩ නැගී ඇත්තේ සාම්ප්‍රදායික නර්තනය ආශ්‍රයෙන් හා විදේශීය නර්තන ශෛලීන්ගේ ද ආභාසය ලබමිනි. ප්‍රධාන දේශීය සම්ප්‍රදායන් සහ ගැමි නර්තන යනාදී නර්තනයන්ගේ සීමාවන් අභිබවා ගොස් නව නිර්මාණ බිහි කරමින් දේශීය නර්තන ශිල්පීන් ලාංකේය සමකාලීන නර්තන ආකෘති ගොඩ නගා ඇත. එලෙස විවිධ වූ විදේශීය සම්ප්‍රදායන්ගේ ආභාසය ලබමින් මෙරට ආරම්භ වූ සමකාලීන නර්තනයේ අද්‍යතන ස්වභාවය හඳුනා ගැනීම මෙම පර්යේෂණයේ ප්‍රධාන අරමුණයි. සමකාලීන නර්තන ආකෘතියේ දේශීය ව්‍යවහාරය ලෙස හඳුනා ගන්නා නර්තන ආකෘතියෙහි භාවිතාව හා එහි දේශීය ව්‍යවහාරය පිළිබඳ පැහැදිලි මතවාදයක් නොතිබීම මෙම පර්යේෂණයට මූලික වූ ගැටලුවයි. දේශීය සමකාලීන නර්තනය උදෙසා සාම්ප්‍රදායික නර්තනයන් සහ විවිධ නර්තන ආකෘති යොදා ගෙන ඇති ආකාරය මෙම පර්යේෂණයෙන් අධ්‍යයනය කර ඇත. විස්තරාත්මක පර්යේෂණයක් ලෙස මෙම පර්යේෂණය මෙහෙය වන අතර ගුණාත්මක දත්ත පදනම් කර ගනිමින් දත්ත එකතු කර, දත්ත විශ්ලේෂණය කර ඇත. එහිදී ලිඛිත මූලාශ්‍රය ලෙස මුද්‍රිත හා අමුද්‍රිත මූලාශ්‍රය මගින් හා අලිඛිත මූලාශ්‍රය යටතේ නිරීක්ෂණ, සම්මුඛ සාකච්ඡා හා වීඩියෝ පට භාවිත කර ඇත. දත්ත විශ්ලේෂණයේ දී අවධානය යොමු කරන ලද්දේ චලන වචන මාලාවේ (Movement Vocabulary) තේමා හඳුනා ගැනීම, නර්තන ව්‍යුහයන් සහ දේශීය හා විදේශීය නර්තනවල බලපෑම් පිළිබඳව ය. මෙම පර්යේෂණයෙන් අනාවරණය වන්නේ ශ්‍රී ලාංකේය සමකාලීන නර්තනය දේශීය නර්තන සම්ප්‍රදායයන්හි චලන ඒකාබද්ධ වීමෙන් පමණක් නොව සමාජ-දේශපාලන සංසිද්ධි සහ ක්‍රමිකව විකාශනය වන කලාත්මක ප්‍රකාශනය ද සමඟ ගමන් කරන බවයි. උදාහරණයක් ලෙස මහේෂ් උමගලියගේ "නර්තනාවර්තන" සහ වෙනුරි පෙරේරාගේ "කෙසෙල් මඩුව" වැනි නර්තන කෘති සාම්ප්‍රදායික සහ නවීන චලන ආඛ්‍යානයක් පෙන්නුම් කරමින් ශ්‍රී ලංකේය සමකාලීන නර්තනයේ අනන්‍යතාවය නව යෙදුමකින් හැඩගැසෙන ආකාරය පෙන්වයි. එසේම සමකාලීන නර්තනය ශ්‍රී ලංකාවේ ගතික සහ විකාශනය වන කලා මාධ්‍යයක් ලෙස පිළිගැනීමේ වැදගත්කම මෙම අධ්‍යයනයෙන් අවධාරණය කෙරේ.

මුඛ්‍ය පද: දේශීය නර්තන ආකෘති, නූතන නර්තනය, නිර්මාණකරණය, සමකාලීන නර්තනය

The Local Face of Contemporary Dance

Peiris, A.L.I.M (Former Temporary Assistant Lecturer) Madhuwantha,
K.W.A. N. (Temporary Assistant Lecturer) Department of Kandyan Dance
University of the Visual and Performing Arts Colombo 07 - Sri Lanka
dancewithiresh@gmail.com , akashnadunmadhuwantha@gmail.com

Contemporary dance worldwide has emerged as a response to ballet and modern dance. Many dance critics identify contemporary dance as a postmodern dance form. While it integrates elements from both classical ballet and modern dance, some theories suggest that it predates modern dance itself. Sri Lankan contemporary dance has developed through the influence of traditional dance forms and exposure to foreign dance styles. By transcending the boundaries of major indigenous traditions such as folk dances and classical dance forms, Sri Lankan dancers have created new choreographic styles that define contemporary dance in the local context. This research primarily aims to identify the evolving nature of contemporary dance in Sri Lanka, which has been shaped by various international influences. A key issue addressed in this study is the lack of a clear understanding of how contemporary dance is practiced and interpreted within the Sri Lankan context. This research explores how traditional dance forms and diverse stylistic elements have been adapted to create a unique Sri Lankan expression of contemporary dance. Conducted as an in-depth qualitative study, this research collected and analyzed data using qualitative methodologies. Written sources included both published and unpublished literature, while non-written sources encompassed observations, interviews, and video recordings of contemporary dance performances. The study focused on identifying recurring themes in movement vocabulary, choreographic structures, and the influences of both local and foreign dance traditions. Findings indicate that Sri Lankan contemporary dance not only integrates indigenous movement traditions but also reflects sociopolitical narratives and evolving artistic expressions. For instance, works such as "Narthanavarthana" by Mahesh Umagaliya and "Kesel Maduwa" by Venuri Perera demonstrate a fusion of traditional and modern movement styles, reshaping the identity of contemporary dance in Sri Lanka. This study highlights the significance of recognizing contemporary dance as a dynamic and evolving art form in Sri Lanka.

Keywords: Indigenous Dance Forms, Modern Dance, Choreography, Contemporary Art, Contemporary Dance.

වැදිජන ශාන්තිකර්ම සහ කොහොඹා යක් කංකාරිය

රාජමන්ත්‍රි, ඊ.ආර්.ඊ.ආර්.

උඩරට නර්තන අධ්‍යයනාංශය, නර්තන හා නාට්‍යකලා පීඨය, සෞන්දර්ය කලා විශ්වවිද්‍යාලය.

ශ්‍රීලංකාව.

erangarajamanthree@gmail.com

කොහොඹා යක් කංකාරිය උඩරට නර්තනය හා සම්බන්ධ ප්‍රධාන ශාන්තිකර්මය යි. එහි වැදි යන ව්‍යවහාරය විවිධ භාවිතයන්හී අන්තර්ගත වේ. මේ හේතුව මත පර්යේෂකයින් විවිධ මාතෘකා යටතේ ලිපි පළකර ඇත. උඩරට නර්තන සම්ප්‍රදායේ ශාන්තිකර්මවල පෙනෙන වැදි ජන සම්බන්ධය, ආදි කාලීන වැදි ජන ඇදහීමක් ඇසුරුව සිංහලයා අතට පත් කොහොඹා යක් කංකාරිය, ජනශ්‍රැති මූලාශ්‍රය සහ ශ්‍රී ලංකාවේ ප්‍රාථමික මානව වර්ගයා ඒ අතරින් කිහිපයකි. වැදි ජන ශාන්තිකර්ම හා කොහොඹා යක් කංකාරිය පිළිබඳ පර්යේෂණයේ දී මෙම ලිපි මගින් හෙළිකරන තොරතුරුවලට අමතරව තවත් ප්‍රාමාණික තොරතුරු රැසක් ගෙනහැර දැක්විය හැකිය. වැදි ජන සංස්කෘතිය සමග කොහොඹා යක් කංකාරියේ පවතින දෘඩි සබඳතාවය උක්ත පර්යේෂණ සඳහා හේතු වන්නට ඇත. මහාවංශයේ සඳහන් පරිදි වැදි ජනයාගේ ආරම්භය සිදුවන්නේ විජය, කුවේණි දෙදෙනාට දාව බිහිවන දරුවන්ගෙනි. එමෙන්ම ඉතා අඩු වේගයකින් සමාජානුයෝජනයවන පිරිසක් ලෙස වැදි ජනයා හඳුන්වා දිය හැකිය. කෝට්ටේ යුගයේ හයවෙනි පරාක්‍රමබාහු රජුට කළ යාගය දිවි දොස් ශාන්තිය නමින් හැඳින්වූ බවත්, පසුකාලීනව කොහොඹා දෙවියන් ප්‍රධාන වීමෙන් කොහොඹා යක් කංකාරිය වූ බවත් වර්තමාන කොහොඹා යක් කංකාරියේ ආරම්භක අවස්ථාව කෝට්ටේ සවැනි පරාක්‍රමබාහු රජුගේ අවශ්‍යතාවක් ඉටු කරනුවස් කරවන ලද බවත් එහි ආරම්භය දක්වන විද්වතුන්ගේ අදහසයි. නමුත් පුරාවෘත්තයට අනුව විජය රජු, කුවේණිය, පඬුවස්දෙව් රජු, මලය රජු කේන්ද්‍ර කොටගෙන කොහොඹා යක් කංකාරියේ ආරම්භය සිදු වී ඇත. ඒ අනුව මෙම අස්පර්ශණීය සංස්කෘතික උරුමය සහ ද්විත්ව සංස්කෘතීන්හී පැවති සංස්කෘතික විසරණය අධ්‍යයනය කර තොරතුරු හෙළි කිරීම නූතන පර්යේෂකයින්ට වැදගත් වනු ඇත. මෙය ගුණාත්මක පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය යටතේ සිදු කෙරිණි. උක්ත පර්යේෂණය සඳහා ප්‍රාථමික හා ද්විතීයික මූලාශ්‍රය ආශ්‍රයෙන් දත්ත එක්රැස් කොට කරුණු විශ්ලේෂණය කර, අවසාන නිගමනයට එළඹිණි. ඒ අනුව කෝට්ටේ යුගයට පෙර දක්වා කංකාරියේ ඉතිහාසය ගෙනහැර දැක්විය හැකි ක්‍රමිකව වර්ධනය වූ ශාන්තිකර්මයක් බව අනාවරණය කර ගැණිනි.

මූඛ්‍ය පද: වැදිජනයා, ශාන්තිකර්ම, කොහොඹා යක් කංකාරිය, සංස්කෘතිය

Indigenous Vedda Rituals and Kohomba Yak Kankariya

Rajamanthree, A.R.E.R.
Department of Kandyan Dance, Faculty of Dance and Drama, University of the Visual and Performing Arts, Sri Lanka.
erangarajamanthree@gmail.com

The *Kohomba Yak Kankariya* is a prominent Shanthikarma (ritualistic healing ceremony) associated with Kandyan Dance. The term *Vadi* (Vedda) appears in multiple contexts within this ritual, indicating its deep connection to Sri Lanka's indigenous Vedda traditions. Due to its historical significance, researchers have explored various aspects of its evolution. Several sources, including oral traditions and early historical accounts, suggest that the Kohomba Yak Kankariya originated from Vedda beliefs before being integrated into Sinhalese culture. The Mahavamsa records the origins of the Vedda people as descendants of Prince Vijaya and Queen Kuveni, highlighting their gradual assimilation into society. Historical records indicate that during the Kotte period, King Parakramabahu VI performed a ritual known as *Divi Dosa Shanthiya,* which later evolved into the *Kohomba Yak Kankariya*. Some scholars argue that King Parakramabahu VI played a key role in formalizing the ritual, while folklore attributes its origins to King Vijaya, Queen Kuveni, and King Panduvasudeva, suggesting a pre-Kotte existence. This study, conducted through qualitative research methods, examines primary and secondary sources to trace the evolution of the *Kohomba Yak Kankariya*. The findings reveal that this ritual predates the Kotte era and gradually developed through cultural diffusion between Sinhalese and Vedda traditions. Understanding this intangible cultural heritage and its historical transformation is essential for modern researchers.

Keywords: Indigenous *Vedda* People, *Shanthikarma* (Ritualistic Healing Ceremony), *Kohomba Yak Kankariya*, Culture, Perspectives

උඩරට නර්තන සම්ප්‍රදායේ චලන සංස්කෘතිය : කොහොඹා කංකාරියේ නර්තනාංග ඇසුරින්

විජේරත්න B.W.R.D.

උඩරට නර්තන අධ්‍යයනාංශය, සෞන්දර්ය කලා විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව

dilkushi.w@vpa.ac.lk

මෙම පර්යේෂණය උඩරට නර්තන සම්ප්‍රදායේ නර්තන චලන දැනුම පිළිබඳව සිදුකරනු ලබන ශාස්ත්‍රීය අධ්‍යයනයකි. ශ්‍රී ලාංකේය නර්තන සම්ප්‍රදායන්ගේ නර්තනාංග එම සම්ප්‍රදායන් ව්‍යාප්ත සංස්කෘතික සන්ධර්භයන්ගේ මානව චර්යා සහ හැසිරීම් විවරණය කරන අතර එම නර්තනාංගයන්ගේ ප්‍රධානතම ප්‍රකාශන මාධ්‍ය වන්නේ චලනය යි. මෙම චලන මගින් ආගමික විශ්වාස, සිරිත් විරිත්, දේශපාලනය මෙන්ම සමාජීය වශයෙන් අත්පත්කරගෙන ඇති චින්තනය ප්‍රදර්ශනය වන බැවින් සංස්කෘතිකමය නිර්මිතයක් ලෙස සම්ප්‍රදායික නර්තන චලන හඳුනාගත හැකිය. දේශීය නර්තන සම්ප්‍රදායන් හා බැඳි සාහිත්‍යය, ඇදහිලි විශ්වාස, චාරිත්‍ර වාරිත්‍ර සහ ආනුෂංගික කලාවන් පිළිබඳව සමාජ හා සංස්කෘතික දෘශ්ඨී කෝණයන් ඔස්සේ අධ්‍යයනයන් සිදුකර ඇති නමුත් චලන පද්ධතියේ පවතින සංස්කෘතිකමය පසුබිම සම්බන්ධව සිදුකර ඇති අධ්‍යයනයන් අවම ය. එමෙන්ම චලන ව්‍යුහ විද්‍යාව සහ භෞතිකව පවතින ශිල්ප ප්‍රයෝග පිළිබඳව චලන විශ්ලේෂණ සිදුකර ඇතිමුත් එය මානව අවශ්‍යතාවයක් ලෙස සම්භවයවී ඇති බවට සහ එය සමාජ සන්දර්භයෙහි විකාසනයවීමේ පසුබිම සම්බන්ධව අධ්‍යයනය කිරීම සඳහා අවධානය යොමු වී නැත. ඒ හේතුවෙන් මෙම අධ්‍යයනය උඩරට නර්තන සම්ප්‍රදායේ චලන ගොඩනැගීම සඳහා සංස්කෘතියේ දායකත්වය කෙසේද යන්න විමර්ශනය කරනු ලැබේ. මෙම පර්යේෂණයෙහි කොහොඹා කංකාරියේ දුනු මාලප්පුව සහ හත්පදය යන නර්තනාංග පර්යේෂණ සීමාව වන අතර පොකුරු නියැදි ක්‍රමය අනුගමනය කරමින් පාරම්පරික ගුරුකුල ද්විත්වයක් පදනම්ව අධ්‍යයනය කරනු ලැබේ. සාහිත්‍ය මූලාශ්‍රය පරිශීලනය, නිරීක්ෂණ සහ සම්මුඛ සාකච්ඡා යනාදී විධික්‍රම ආශ්‍රිතව දත්ත ඒකරාශී කරගනිමින් ගුණාත්මක පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය ඔස්සේ පර්යේෂණය සිදුකෙරේ. මෙම පර්යේෂණය මඟින් මානවයාගේ අභ්‍යන්තර ප්‍රකාශයක් ලෙස ව්‍යුත්පන්න චලනය, භෞතික සංසිද්ධියක් සහ සංස්කෘතික නිෂ්පාදිතයක් ලෙස කාලය හා අවකාශයේ පවතින බවත් උඩරට නර්තන සම්ප්‍රදායේ චලන, සංස්කෘතික නිර්මිතයක් බවට නිර්ණය කළ හැකි ය.

මුඛ්‍ය පදඃ උඩරට නර්තනය, චලන සංස්කෘතිය, කොහොඹා කංකාරිය, දුනු මාලප්පුව, හත්පදය

Movement Culture of the Kandyan Dance Tradition: Based on Kohomba Kankariya

Wijerathne B.W.R.D.
Department of Kandyan Dance, Faculty of Dance and Drama, University of the Visual and Performing Arts, Colombo 07, Sri Lanka.
dilkushi.w@vpa.ac.lk

The purpose of this research is to obtain an the understanding of dance movements in the Kandyan Dance Tradition. The dance elements of Sri Lankan dance traditions interpret the human behavior and conduct of the cultural contexts that permeate those traditions, and the main medium of expression of those dance elements is movement. Since these movements display religious beliefs, politics, and socially acquired thinking, traditional dance movements can be identified as cultural constructs. The study of literature, religious beliefs, biographies, and arts related to Sri Lankan dance traditions has been carried out from social and cultural perspectives so far. However, few studies have been conducted on the cultural background of that movement system. Also, movement analysis has been conducted on movement anatomy and physical art effects, but it has not been centered on the study of its origin and evolutionary background as a human need. This study investigates how culture contributes to the formation of movements in the Kandyan Dance Tradition. The purpose of this study is to analyze the dance movements of 'Dunumalappuwa' and 'Hatpadaya' in the Kohomba Kankariya through cluster sampling methods based on two traditional Gurukulas. The research was done using a qualitative approach, which involved gathering data from literary sources, observations, and interviews. The results of this study show that derived movement, which is an internal expression of human beings, is present in time and space as both a physical phenomenon and a cultural product.

Keywords - Movement Culture, Kandyan Dance, Kohomba Kankariya, Dunu Malappuwa, Hathpadaya

හිසවෙස් මංගල්‍යය හා සම්බන්ධ නූතන ප්‍රවණතා පිළිබඳ විමර්ශනාත්මක අධ්‍යයනයක්

ජේ. ඒ. රංජිත් ජයසිංහ
ජ්‍යෙෂ්ඨ කථිකාචාර්ය
උඩරට නර්තන අධ්‍යයනාංශය,
නර්තන හා නාට්‍ය කලා පීඨය,
සෞන්දර්ය කලා විශ්වවිද්‍යාලය.

උඩරට නර්තන සම්ප්‍රදායයේ මූලික රංගවස්ත්‍රාභරණ කට්ටලය වන වෙස් ඇඳුම් කට්ටලය සුබ මුහුර්තියෙන් පැළඳවීම හිසවෙස් මංගල්‍යය ලෙස සිදු කෙරෙන අතර අනතුරුව පවත්වනු ලබන කලඑළි මංගල්‍යය පුරාතනයේ සිට ආධුනිකයෙකු මනාව නර්තන ශිල්පය හැදෑරීමෙන් පසු ගුරු දෙගුරු ආශිර්වාදය මධ්‍යයේ මුල්වරට සාම්ප්‍රදායික චාරිත්‍ර වාරිත්‍ර ආශ්‍රයෙන් ගෞරව සම්ප්‍රයුක්තව සිදු කෙරෙන්නකි. එහෙත්, අධ්‍යයතනයේ දී අවිචාරවත්ව හිසවෙස් පැළඳවීම ආශ්‍රිත කලඑළි මංගල්‍යයන් පවත්වනවා පමණක් නොව මේ සඳහා මූල්‍යමය වටිනාකම් ආරෝපනය කිරීම ආදී විවිධ හේතු නිසා එකී සාම්ප්‍රදායිකත්වය හා ගෞරවනීයත්වය ක්‍රමයෙන් බැහැර වෙමින් පවතින ආකාරයක් දැකිය හැකිය. මෙම අධ්‍යයනයෙන් සිදු කෙරෙන්නේ හිසවෙස් මංගල්‍යය හා සම්බන්ධ නූතන ප්‍රවනතා පිළිබඳ විවේචනාත්මක විග්‍රහයකි. වෙස් ඇඳුම් කට්ටලය නිර්මාණය වී ඇති ආකාරය නිරීක්ෂණය කිරීමේදී ත්‍රිවිධ නර්තන සම්ප්‍රදායන්ට පොදු වූ රංගවස්ත්‍රාභරණවලට වඩා විශේෂ වූ සමාජ මානව විද්‍යාත්මක පැතිකඩක් ද ප්‍රතීයමාන වේ. එහෙත්, වර්තමානයේ දී හිසවෙස් පැළඳවීම හා සම්බන්ධ නූතන ප්‍රවණතා පිළිබඳ විමර්ශනය කර බැලීමේ දී රංගවස්ත්‍රාභරණයකට පමණක් සීමා වී කටයුතු කෙරෙන බව මෙම අධ්‍යයනයෙන් අනාවරණය වේ. ඒ අනුව පුරාතනයේ සිට පැවැති හිසවෙස් පැළඳවීම හා සම්බන්ධ අප විසින් රැකගත යුතු අස්පර්ශණීය උරුම ක්‍රමයෙන් සමාජයෙන් ගිලිහීයාමේ ප්‍රවණතාවයක් නිරීක්ෂණය වන බව කිව යුතු ය.

මුඛ්‍ය පදඃ වෙස්ඇඳුම, හිසවෙස් පැළඳවීම, කලඑළි මංගල්‍යය, රංගවස්ත්‍රාභරණ

An Investigative Study of Modern Trends Related to the *Hisa Wes* Ceremony

J A Ranjith Jayasinghe

Department of Kandyan Dance, Faculty of Dance and Drama,

University of the Visual and Performing Arts

The Hisa Wes Ceremony is a significant cultural event within the Kandyan Dance Tradition, involving the wearing of the *Wes* Costume Set, a distinctive attire that represents the mastery of dance techniques. This ceremony, along with the *Kala Eli* Ceremony, is a ritual honoring the blessings of teachers and parents, reflecting the deep-rooted values and traditions of Kandyan dance. However, contemporary society is witnessing a gradual erosion of these values, driven by factors such as the improper wearing of the *Hisa Wes* and the growing commercialization of the ceremony. This study critically examines modern trends surrounding the *Hisa Wes* Ceremony, focusing on the socio-anthropological importance of the *Wes* Costume Set and the ceremony's unique place compared to other dance traditions. Despite its ancient origins, the ceremony is increasingly reduced to a mere costume display, with modern practices deviating from their traditional purposes. This analysis highlights the ongoing decline of the *Hisa Wes* Ceremony in the face of changing societal attitudes.

Keywords: Costumes, *Hisa Wes*, *Kala Eli* Ceremony, *Wes* Costume

Embroidered Quilt of Bengal:
Unveiling the Timeless Needlework

Rajiv Mandal,
History of Visual Arts & Design, Banaras Hindu University
rajivmandal9@gmail.com, rajivmandal@bhu.ac.in

Each region and sometimes each village or community has its unique form of embroidery. This article will concentrate on *Nakshi Kantha*. '*Nakshi Kantha*", which is also called embroidered quilt, as one of the finest indigenous quilts of India. This quilt is developed in the eastern side of Bengal. India has a long history associated with inspiring ornamental embroidery. In Bengal, young girls were taught to embroider from a young age. They not only acquire all practical skills, but it is also a form of education. They learn to observe the world full of beautiful plants, leaves, flowers, and animals by drawing and stitching each object. The embroidery has different techniques, different measurements, stylistic flow, and different motifs, varieties of colours, and indigenous patterns. *Kantha* has been rightly called the "recycling art". It has become popular due to the need to reuse fabric and thread, when it becomes worn out. This is the art of turning the worn-out old fabric and textile into things of beauty.

Keywords: Kantha Phor, Kuchki, Chatai or Pati, Kaitiya, Lik, Bhorat, Dal, Bhakiya

Abstracts

DAY 01

March 20, 2025

Session 01	Morning	Pannel 03

පහතරට භේරී වාදන කලාවේ දීර්සාක්ෂර වාදනය පිළිබඳ අධ්‍යයනයක්

කේ.පී.කේ මාපටුන
වාද්‍ය සංගීත අධ්‍යයනාංශය, සෞන්දර්ය කලා විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව
koshan.mapatuna10@gmail.com

ශ්‍රී ලංකාවේ ව්‍යවහාරික වාදන කලාවේ ප්‍රධාන අවනද්ධ වාදන භාණ්ඩයක් ලෙස පහතරට බෙරය හැඳින්විය හැකිය. පාරම්පරික සම්මතයට අනුව වාදනය කරන්නාගේ අතින් තුන් වියත් තුනඟුලක දිග ප්‍රමාණයෙන් බෙරකඳ සකසා ගනු ලබන අතර එය සිලින්ඩරාකාර හැඩයක් ගනී. බෙර දෙඇසේ විෂ්කම්භය එක් වියත් තුනඟුලක් වන අතර ඉතා සියුම් හරක් බොකු සිවි යොදා ඇත. සිවිවල ඇති සියුම් බව හේතුවෙන් බෙර අක්ෂර නිෂ්පත්තිය ආධුනික වාදකයන්ට තරමක් අසීරු කාර්යයකි. පහතරට බෙරය වාදනයට විධිමත් හස්ත සාධනය සඳහා ගුරුවරයකුගේ ගුරු ඇසුරක් තිබීම අත්‍යවශ්‍යය වේ. පහතරට බෙරය මගින් මූලික අක්ෂර ප්‍රගුණ කිරීමෙන් පසු සුරල වාදනය ඉතා නිවැරදිව හැදෑරිය යුක්තකි. වාදනයේ දී මෙන්ම නර්තනයේ දී ද සුරල් භාවිතවේ. කෙටි සහ දීර්ස සුරල් බෙර වාදනයේ අන්තර්ගත වේ. ඒ අතරින් 'රිං' සහ 'රෙ' යනු ප්‍රධාන සුරල් වාදන විධික්‍රම වේ. ඇතැම් ආධුනික වාදකයන්ට සුරල විධිමත් ලෙස වාදනය කිරීමේ දුබලතාවයක් පවතී යන්න පර්යේෂණයේ ගැටලුව වේ. බොහෝ ආධුනිකයින් හට සුරල් වාදනය හුරුකරවීමට දිර්ඝ කාලයක් ගතවේ. මෙම කාර්‍යය ඉතා පහසුවෙන් ඉගැන්වීම සඳහාත් පහසුවෙන් හස්ත සාධනය කිරීමටත් නව ක්‍රමවේදයක් මෙම අධ්‍යයනය ඔස්සේ ඉදිරිපත් කරමි. පර්යේෂණය සඳහා ප්‍රායෝගික භාවිතය යටතේ අප විසින් ගුණාත්මක හා ප්‍රමාණාත්මක පර්යේෂණ ක්‍රම අනුගමනය කරන ලදී. දත්ත එක් රැස්කිරීමේදී ප්‍රාථමික හා ද්විතීයික මූලාශ්‍රය අධ්‍යයනයත්, සම්මුඛ සාකච්ඡා ප්‍රායෝගික ක්‍රියාකාරකම්, හඬපට, වීඩියෝපට, ප්‍රශ්නාවලී, පරාවර්තීය අත්දැකීම් හා ඉගෙනුම් ඉගැන්වීමේ ක්‍රියාවලිය මගින් දත්ත එක් රැස් කරගන්නා ලදී. මෙම පර්යේෂණයේ නියැදිය ලෙස සෞන්දර්ය කලා විශ්වවිද්‍යාලයේ නර්තන හා නාට්‍ය කලා පීඨයේ වාද්‍ය සංගීත අධ්‍යයන අංශයේ දෙවන වසර විද්‍යාර්ථීන් යොදා ගැනුණි. රැස් කරගත් දත්ත විශ්ලේෂණයේ දී නිගමනය වූයේ ඇතැම් ආධුනික වාදකයින්ට සුරල් විධිමත් ලෙස වාදනය කිරීමේ දුබලතාවයක් පවතින බවයි. එම දුබලතාවය මඟහරවා ගැනීම සඳහා සරලව ක්‍රමානුකූලව වාදනය ප්‍රගුණ කිරීමට අවශ්‍ය ශිල්ප විධික්‍රමයක් හඳුන්වාදීම මෙම අධ්‍යයනයේ අරමුණ වේ. යෝජනා ලෙස ගවේෂණ මගින් සොයාගත් ශිල්ප විධික්‍රමය පළමු වසරේ විද්‍යාර්ථීන්ට දී ඉගැන්වීමට භාවිත කරීම මගින් ඉහත සඳහන් කළ දුබලතාවය මගහරවා ගැනීමට හැකි බව සනාථ විය.

මුඛ්‍ය පද : පහතරට බෙරය, දීර්ඝාක්ෂර, හස්ත සාධන, සුරල

A Study of Long Syllables in the Art of Low-Country Drumming

K.P.K Mapatuna

Department of Instrumental Music, University of the Visual and Performing Arts, Sri Lanka

koshan.mapatuna10@gmail.com

The low-country drum is one of the main instruments in the applied musical art of Sri Lanka. According to traditional standards, the drum stem is shaped by the player's hand to a length of *thun wiyath thunagula* (27 inches) and takes on a cylindrical form. The drum eye measures nine inches in diameter and is made from very fine cowhide. Due to the fragility of the cowhide, producing drum syllables is a challenging task for amateur players. It is essential to obtain the guidance of a teacher for proper hand training when playing the low-country drum. After mastering the basic syllables with the low-country drum, the playing of the surala should be studied meticulously. The surala is utilized in both drumming and dance. Short and long surals are included in the drum playing, 'Rin' and 'Ray' being the main techniques for playing them. The research problem is that some amateur drum players struggle with playing the Surala. Many amateur drummers take a considerable amount of time to master the instrument. This research presents a new method for teaching and practicing this task with greater ease. Qualitative and quantitative research methods were employed for the study under the pragmatism theory. Data were collected through primary and secondary source studies, interviews, practical activities, audio recordings, videos, questionnaires, reflective experiences, and a learning-teaching process. The sample for this research consisted of second-year students from the Department of Instrumental Music. The analysis of the collected data revealed that some amateur players have difficulties in playing the Sural correctly. This research aims to introduce a technique that simplifies mastering the playing process in a systematic manner to address this weakness. As a suggestion, it is proposed that the aforementioned weakness is addressed using the technique developed through the research, which can be taught to first-year students in their foundation year.

Keywords: Low Country Drum, Long Syllables, Hand Techniques, Surala

මද්දල බෙරයේ තාලවලට ආවේණික වූ රස ප්‍රභේද පිළිබඳ අධ්‍යයනයක්

මධුෂාණි, යු. ඩබ්. ඒ. එස්.

උත්තර භාරතීය සංගීත අධ්‍යනංශය, සංගීත පීඨය, සෞන්දර්ය කලා විශ්ව විද්‍යාලය

sithara.ma@vpa.ac.lk

මද්දලය රංග පරම වාද්‍ය භාණ්ඩයකි. නාඩගමක් ඉදිරියට විකාසනය වන්නේ මද්දල වාදනයෙනි. නළු නිළියන් කරළියට ගැන්වීමත් පිට කිරීමත් අවස්ථා හා භූමිකා මැවීමත් නැතහොත් නාඩගමේ එන චරිතයන්හි මනෝභාව සහ ප්‍රකාශන තීව්‍ර කරලීමත් ද්විත්ත්ව මද්දල වාදනය කිරීමෙන් පමණක් සිදුවේ. මේ සම්බන්ධයෙන් මෙරට විවිධ කෘතීන් සහ පර්යේෂණ ලිපි කිහිපයක්ම හමුවන අතර ඉන් එක් කෘතියක හෝ පර්යේෂණ ලිපියක මද්දල බෙරයේ තාලවලට ආවේණික වූ රස ප්‍රභේද පිළිබඳව ගැඹුරින් කරුණු සාකච්ඡා කොට නොමැත. එමනිසා මෙම පර්යේෂණ ක්ෂේත්‍රය තුළ දැණුම පිළිබඳ පර්යේෂණ පරතරයක් (knowledge gap) නිර්මාණය වී ඇත. ඒ අනුව මෙම පර්යේෂණය සිදු කිරීමේ මූලික අරමුණ වනුයේ නාඩගමේ එන චරිතයන්ගේ විවිධ රස උද්දීපනය උදෙසා මද්දල තාල පද භාවිතාව පිළිබඳව කරුණු සොයා බැලීම යි. එම මූලික අරමුණ සාක්ෂාත් කර ගැනීම සඳහා මෙම අධ්‍යයනයේ මූලික පර්යේෂණ ගැටලුව ලෙස නාඩගමේ එන චරිත වේදිකාවට ප්‍රවිෂ්ට වීමේදී ඒ ඒ චරිතයේ භාවාත්මක ස්වරූපයන් ඉස්මතු කෙරෙන අයුරින් මද්දල තාල පද වයන්නේ කෙසේද යන්න සොයා බැලීම මෙහි පර්යේෂණ ගැටලුව වේ. මේ සඳහා අප විසින් ගුණාත්මක පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය භාවිත කරන ලද අතර ප්‍රාථමික මූලාශ්‍රය ලෙස සම්මුඛ සාකච්ඡාවන්ගෙන්ද ද්විතීයික මූලාශ්‍රය ලෙස පොත්පත්, ලේඛන, සහ අන්තර්ජාලයෙන්ද දත්ත රැස් කරන ලදී. දත්ත විශ්ලේෂණය සඳහා භාවිත කොට ඇත්තේ ගුණාත්මක දත්ත විශ්ලේෂණ ක්‍රියාවලිය යි. දත්ත සොයා ගැනීම්වලට අනුව, නාඩගමෙහි එන චරිත සඳහා මද්දල් පද භාවිත වීමේ දී රජුට පදය, බිසවට පදය, කුමරාට පදය, කුමරිට පදය යන්න පැරණි නාඩගම් ශිල්පීන් පැවසුවත් මෙකී සියලුම චරිත කරළියට ගෙන්වීම සඳහා වාදනය කරනුයේ එකම පසත් තාලය යි. මෙහිදී එකම පදය වුවත් චරිතවල මනෝභාව සහ චරිත ස්වභාවය කුළුගැන්වෙන අඩු තාල හා වැඩි තාල වාදන ක්‍රමයෙන් මද්දලය වාදනය කෙරේ. එම වාදනයේ දී පදය වැයීමට යොදන බර අඩු විය හැකි අතර ඇතැම් අවස්ථාවල වැඩිවිය හැකිය. රජ චරිතයක් නම් පදයේ බර සහ හඬ වැඩි වශයෙන් ගාම්භීර ආකාරයෙන් ද කුමරියකට නම් හඬ සහ බර අඩු වශයෙන් ලාස්‍ය අයුරින්ද මද්දලය වාදනය කරනුයේ වාදකයාගේ මනා පරිචය අනුව ය. එතනදී අප බලාපොරොත්තු වන ධ්වනිය, හඬෙහි ගැඹුර සහ තියුණු බව, සුවිශේෂ ජවය දක්වන ලක්ෂණ, සුවිශේෂ රිද්ම රූප යන අංග මතු කරනු ලබයි. මෙලෙසින් ගත් කල නාඩගමේ විවිධ අවස්ථා විවිධ රස උද්දීපනය සඳහා මද්දලය ප්‍රමුඛතම භාණ්ඩය වූ බව නිගමනය කළ හැකි ය.

මුඛ්‍ය පදඃ මද්දලය, අඩු තාල හා වැඩි තාල, රස ප්‍රභේද, ධ්වනිය

A Study of the Varieties of Rasa Peculiar to the Tala of the Maddala Drum

Madushani, U. W. A. S.
Department of North Indian Music, University of Visual and Performing Arts
sithara.ma@vpa.ac.lk

The Maddalaya is a musical instrument used primarily in theatre. The Nadagama is supported by the playing of the Maddala. Bringing actors and actresses in and out, creating situations and roles, or intensifying the mood and expressions of the characters in the play is achieved solely by playing the double Maddala. While there are various documents and research papers on this subject in the local context, none have thoroughly discussed the varieties of Rasa Peculiar of the Maddala Drum. Consequently, a gap in knowledge has emerged in this area of research. The primary purpose of this research is to investigate the use of Maddala Tala to highlight the Rasa Peculiar of the characters in the Nadagama. To achieve this main objective, the primary intension of this research is to investigate how to play the Maddala Thala in a way that evokes the emotional aspects of each character as they enter the stage in the Nadagama. This research was conducted using qualitative research methods, an interpretivist research methodology and a phenomenological study approach. Both primary and secondary data collection techniques were utilized for data collection. The data analysis process was conducted using standard qualitative data analysis methods. According to the analysis, when using the Maddala Tala for the characters in the play, the old Nadagam artists use Rajata Padaya, Bisawata Padaya, Kumarata Padaya, and Kumarata Padaya, but a single Pasan Tala is played to portray all these characters. Here, even though it is the same Padaya, the Maddala is played in low and high tones to enhance the mood and character of the performers. In the performance, the weight applied to the Padaya can be adjusted; in some cases, it can be reduced, while in other cases, it can be increased. If the character is a king, the weight of the Padaya and the voice are more solemn. Conversely, if the character is a princess, the Maddala is played with less weight and a softer tone, following good practice. Thus, the expected elements, such as the sound, specific tonal qualities, and the distinctive rhythmic patterns, are revealed. Therefore, it can be concluded that Maddalaya represents the most prominent instrument for enhancing Rasa for various occasions of Nadagama.

Keywords: Maddala, Adu Tala, Vadi Tala, Types of Rasa, Tone

Use of Virtual Reality for the Preservation and Engagement of Traditional Music: A Pilot Study

Samarasinghe, K, Gunawardhana, P
University of the Visual & Performing Arts, Sri Lanka, University of Sri Jayewardenepura, Sri Lanka
kamani@vpa.ac.lk

Virtual Reality (VR) has opened up multimodal, immersive experiences for involvement in an interactive, participatory environment for teaching and learning. This study aims to assess the potential impact of VR interventions on key areas such as music preservation, accessibility, education, and audience engagement. Furthermore, this study explores the application of Virtual Reality (VR) technology as a tool for preserving and promoting Sri Lanka's rich traditional music heritage. The study developed applications for experiencing traditional music, and feedback was collected to evaluate this experience. It illustrates that VR not only enhances user engagement but also fosters a deeper understanding and appreciation of traditional music by creating an immersive environment where users can interact with the music and cultural context in a novel way. This approach provides new avenues for preserving traditional music while making it more accessible to broader audiences, particularly younger generations. The findings of this research offer insights into how innovative technologies can contribute to safeguarding intangible cultural heritage in contemporary settings, providing new ways to sustain the cultural vibrancy of traditional music.

Keywords: Immersive Experience, Traditional Music, Virtual Reality

දේශීය කලාවේ යුගල බෙර වාදන අංගවල දැකගත හැකි ඉන්දියානු සම්භාව්‍ය සංගීතයේ ජුගල් බන්ධි සංකල්පයේ සුවිශේෂ ලක්ෂණ

එස්. යූ. ඉඳුනිල් කුමාර

ඉන්දියානු හා ආසියානු නර්තන අධ්‍යයනාංශය, නර්තන හා නාට්‍ය කලා පීඨය, සෞන්දර්ය කලා විශ්වවිද්‍යාලය

Indunilkumara25179@gmail.com

ජුගල් බන්ධි සංකල්පය ඉන්දියානු සම්භාව්‍ය සංගීතයේ භාවිත වන ඉතාමත් අද්විතීය හා උද්යෝගීමත් වාදන හෝ ගායන අවස්ථාවකි. මෙහිදී සිදුවන්නේ සංගීඥයන් දෙදෙනෙකු තනි තනි වශයෙන් තම වාදන හෝ ගායන දක්ෂතා උපයෝගී කරගනිමින් සංවාදයක් ගොඩනැගීමකි. ජුගල් බන්ධි සංකල්පය සංගීතඥයාට මෙන් ම ප්‍රේක්ෂකයාට ද අද්විතීය හා විස්මිත අත්දැකීමක් ලබා දෙමින් ගලාගෙන යන අංගයකි. දේශීය බෙර වාදන කලාවේ ද මෙවැනි යුගල බෙර වාදන අංග රාශියක් දැකගත හැකි අතර අත්‍යා බෙර වාදනය, පොහොය හේවිසි වාදනය ආදී වාදනාංග මඟින් මෙම ජුගල් බන්ධි සංකල්පයේ ඇතැම් ලක්ෂණ අපට දැකගත හැකි වේ. වාදන ශිල්පීන්ගේ ශිල්පීය දක්ෂතා, අදාළ විෂයේ විෂය ප්‍රවීණතාවය, සුහදතාවය හා තරගකාරීත්වය මෙම අවස්ථා ද්විත්වයෙන් ම නිරූපණය වේ. දේශීය බෙර වාදන සම්ප්‍රදායේ යුගල බෙර වාදන අංග ඉන්දියාවේ ජුගල් බන්ධි සංකල්පයේ ඇතැම් සුවිශේෂ ලක්ෂණවලින් සමන්විත වන බව පෙන්වා දීම මෙම අධ්‍යයනයේ මූලික අරමුණ වූ අතර අන්තර්ජාලය ඔස්සේ ලබාගත් තොරතුරු, පොත්පත් පරිශීලනය හා ජුගල් බන්ධි වාදනයේ අත්දැකීම් ඇති ප්‍රවීණ වාදකයින් සහ ප්‍රවීණ බෙර වාදන ශිල්පීන් සමග සම්මුඛ සාකච්ඡා පැවැත්වීම මඟින් මෙම පර්යේෂණයට අවශ්‍ය තොරතුරු සපයා ගත හැකි විය. ඒ අනුව දේශීය බෙර වාදන ශිල්පීන්ගේ යුගල වාදන සංවාද අවනද්ධ වාදන භාණ්ඩවලට පමණක් සීමා වී ඇත්තේ ඇයි ද? යන්න මෙහිදී විමසා බැලිණි. දේශීය බෙර වාදන කලාව දේශීය නර්තනය සමඟ බැඳී පැවතීම හා දේශීය නර්තන කලාව ඉන්දීය නර්තන කලාව මෙන් සංගීතය සමඟ බැඳී නො පැවතීම මෙයට එක් හේතුවකි. ජුගල් බන්ධි වාදනයේ දී සංගීතඥයින් අවනද්ධ භාණ්ඩ පමණක් නොව ඒ සමඟ ස්වර වාද්‍ය භාණ්ඩයක්; අවනද්ධ භාණ්ඩයක් සමඟ ගායකයෙක් හෝ නර්තන ශිල්පියෙක් ආදී වශයෙන් විවිධ ජුගල් බන්ධි ඉදිරිපත් කිරීම් දැකගත හැකි වේ. එහෙත් දේශීය බෙර වාදන ශිල්පීන් මෙවැනි සුවිශේෂ ඉදිරිපත් කිරීම්වලට යොමු නොවන බව මෙම අධ්‍යයනයේ දී සනාථ විය.

මුඛ්‍ය පද: ජුගල් බන්ධි, අත්‍යා බෙර වාදනය, අවනද්ධ වාද්‍ය භාණ්ඩ, දේශීය නර්තන සම්ප්‍රදා

The Unique Features of the Concept of 'Jugal Bandhi' in Indian Classical Music Visible in the Duet Performance of the Local Drum Art

S. U. Indunil Kumara
Department of Indian and Asian Dance, Faculty of Dance and Drama, University of the Visual and Performing Arts
Indunilkumara25179@gmail.com

The concept of "Jugal Bandhi" in Indian classical music represents a highly unique and dynamic musical or vocal event. In this context, two musicians engage in a conversation by showcasing their individual instrumental or vocal skills. Jugal Bandhi offers both performers and the audience a captivating experience. In local drum art, various duet performances can be observed, with certain features of the Jugal Bandhi concept visible in instruments such as the Atya Bera and Pohoya Hewisi**,** among others. The artistic skills of the drummers, their expertise in the field, and their camaraderie and competitiveness are displayed simultaneously during these performances. The primary aim of this research was to demonstrate how duet drum performances in the local drum art tradition align with the features of the Jugal Bandhi concept in Indian classical music. Information obtained from the internet, books, and interviews with experienced performers of Jugal Bandhi and local drum artists was utilized to gather necessary data for this research. Consequently, the research explored the question, "Why are the duet drum performances of local drum artists limited to only the traditional instruments?" One possible reason for this could be that local drum art is closely linked with local dance forms, while Indian dance art, such as Indian classical dance, is not as integrally tied to music. In Indian Jugal Bandhi performances, not only are instruments involved, but often a vocal instrument or a singer or a dancer might also be paired with a percussion instrument to present different forms of Jugal Bandhi. However, it is a timely need to discuss why local drum artists do not engage in such unique presentations.

Keywords*:* Jugal Bandhi, Atya Bera, Traditional Instruments, Local Dance Traditions

ශ්‍රී ලාංකේය රූපවාහිනී නාලිකා මගින් පවත්වනු ලබන සංගීත සංදර්ශන ආශ්‍රිත නර්තනයන්හි ගුණාත්මකභාවය

ප්‍රියංගිකා ඩී.ඒ.කේ.
මානව ශාස්ත්‍ර හා සමාජ විද්‍යා පශ්චාත් උපාධි අධ්‍යයනායතනය, ලලිත කලා අධ්‍යයන අංශය, පේරාදෙණිය විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව
Shiwaranga@gmail.com

උඩරට, පහතරට, සබරගමු වශයෙන් සැලකෙන දේශීය නර්තන සම්ප්‍රදායන් ත්‍රයය අතීතයේ දී ශාන්තිකර්ම ආශ්‍රිතව බිහිවී වැස්ස ලබා ගැනීම, රෝග නිවාරණය, සශ්‍රීකත්වය යනාදී අරමුණු ඔස්සේ විකාශය විය. 1977 විවෘත ආර්ථික සංකල්පයත් සමඟ ශ්‍රී ලංකාවේ සමාජ, ආර්ථික, දේශපාලනික ක්ෂේත්‍රයන්හි පරිවර්තනීය වෙනසක් දක්නට ලැබුණි. ඒ අනුව දේශීය නර්තනය විනෝදාස්වාදය හා වාණිජමය අරමුණු පෙරදැරිව විකාශනය වීමට ආරම්භ විය. එය වඩාත් දැඩිව සමාජගත වූයේ සන්නිවේදන මෙවලමක් ලෙස රූපවාහිනිය මෙරට ස්ථාපිත වීමත් සමග ය. විශේෂයෙන්ම පෞද්ගලික රූපවාහිනී නාලිකා ගණනාවක් මෙරට ආරම්භ වීමත් සමග ය. රූපවාහිනී නාලිකා මගින් විවිධ ප්‍රවර්ධනීය වැඩසටහන් සංවිධානය කරන ලදී. රූපවාහිනී නාලිකා මගින් සංවිධානය කරන ලද සංගීත සංදර්ශන ද එවැනි ප්‍රවර්ධන වැඩසටහනක් වූ අතර, මේ සඳහා නර්තන කණ්ඩායම් යොදා ගැනීමෙන් එහි ආකර්ෂණය වඩා දියුණු විය.ඒහි මුල් වකවානුවේ දී ඒක් ඒක් පුද්ගලයා නර්තනයේ යෙදුණු බව දක්නට ලැබුණි. පසුව පෞද්ගලික නර්තන කණ්ඩායම් දක්නට ලැබුණු අතර වර්ෂ 2000 පමණ වන විට ග්‍රාමීය වශයෙන්ද කණ්ඩායම් නර්තන ව්‍යාප්ත වී ඇති බව පෙනේ. එමෙන්ම මෙම නර්තන කණ්ඩායම්හී හිමිකාරීත්වයද කුඩා පරිමාණ ශිල්පීන් මෙන්ම මහා පරිමාණ ව්‍යාපාරිකයන් සතුවීමද දක්නට ලැබීම විශේෂත්වයකි. ඒ අනුව එතෙක් මූලිකව ශාන්තිකර්ම ඔස්සේ ආගමික පදනමකින් පෝෂණය වූ නර්තන කලාව වෙනත් ප්‍රවර්ගයන් ඔස්සේ වර්ධනය වීම දක්නට ලැබුණි. මාගේ පර්යේෂණයෙහි අරමුණ වූයේ රූපවාහිනී නාලිකා මගින් පවත්වනු ලබන සංගීත සංදර්ශන ආශ්‍රිත නර්තනයන්හි ගුණාත්මකභාවය අධ්‍යයනයට ලක්කිරීමය. ගුණාත්මක පර්යේෂණය ක්‍රමවේදය මෙහි දී භාවිත කරන ලද අතර සහභාගිත්ව නිරීක්ෂණ හා සම්මුඛ සාකච්ඡා ද යොදා ගතිමි. රූපවාහිනී නාලිකා මගින් පවත්වනු ලබන සංගීත සංදර්ශන ආශ්‍රිත නර්තනය නිසා සාම්ප්‍රදායික දේශීය නර්තන වින්‍යාසයන්ගේ ගුණාත්මක භාවය පිළිබඳ ව කළ අධ්‍යයන මගින් සාම්ප්‍රදායික දේශීය නර්තනයන්ගේ චලන, ගායන, වාදන මෙන්ම රංග වස්ත්‍රාභරණ වේදිකා සැරසිලි ආදියෙහි ගුණාත්මක භාවය පිළිබඳවත් සාකච්ඡාවට ලක් කළෙමි.

මුඛ්‍ය පද: ගුණාත්මක, නර්තන, රූපවාහිනි නාලිකා, සංගීත සංදර්ශන

Quality of Dance-Related Musical Shows Conducted by Sri Lankan Television Channels

Priyangika D.A.K

Postgraduate Institute of Humanities and Social Science, Department of Fine Arts,

University of Peradeniya, Sri Lanka

Shiwaranga@gmail.com

Local dance traditions, whether considered as Up-country, Low-country, and Sabaragamuwa, originated in the past in connection with Shanthikarma and were performed for the purposes of fertility, rain, and disease prevention. With the introduction of the open economy concept in 1977, a transformative change was seen in the social, economic, and political fields of Sri Lanka. Accordingly, local dance began to be showcased with anti-colonial and commercial objectives in mind. It became more widely popular with the establishment of several private television channels in the country. As a result, various promotional programs were initiated by these channels. Musical shows produced by television channels were also such promotional programs, and the inclusion of dance groups for this purpose further enhanced their appeal. While individual dance groups were prevalent during the early period, group dances became more common around the year 2000. It is also noteworthy that the ownership of these dance groups is shared by both small-scale artists and large-scale businessmen. Accordingly, the art of dance, which had primarily thrived on a religious foundation through Shanthikarma until then, has evolved through other promotions. The objective of the research was to study the economic and social impact of it. Among the qualitative research methods, participatory observation and interviews were used. In this study, the quality of dances associated with musical shows conducted by television channels was explored. Additionally, it discusses the influence of local traditional dances on movements, singing, music, and choreography.

Keywords: Quality, Dance, Television Channels, Music Shows, Sri Lanka

Abstracts

DAY 01

March 20, 2025

Session 01	Morning	Pannel 04

මානව මොළයේ වර්ධනය සහ පෞරුෂ සංවර්ධනය සඳහා නැලවිලි ගීතයේ දායකත්වය පිළිබඳ සංගීතවිද්‍යා අධ්‍යයනයක්

එල්. ඩී. එන්. පී. ලෙවන්ගම
සංගීතවිද්‍යා අධ්‍යයනාංශය , සෞන්දර්යය කලා විශ්වවිද්‍යාලය
nuwanthiprarthanal@gamil.com

භෞතික මානව ශරීරයේ වන සුවිශේෂ පරිණාමීය ලක්ෂණත්, සංවේදනයේ සහ සංජානනයේ ප්‍රබලත්වයත් මත ලෝකයේ ජීවත්වන සත්ත්ව කොට්ඨාස අතුරින් මානවයාට හිමි වන්නේ ප්‍රමුඛස්ථානයකි. භෞතික මානව ශරීරය ගත්කල මොළයට හිමිවන්නේ ප්‍රධාන ස්ථානයකි. කලල අවදියේ පටන් වර්ධනය වන මොළය පසුකාලීන ශාරීරිකව සහ මානසිකව නිරෝගී පුද්ගලයකු බිහි කිරීමට මූලික ව ම දායක වේ. මෙම අධ්‍යයනය මගින් මානව මොළයේ ක්‍රියාකාරීත්වය සඳහා දරු නැළවිලි ගීතයන්ගේ දායකත්වය පිලිබඳව විමර්ශනයට ලක් කෙරේ. මානව මොළයේ වර්ධනය සහ පෞරුෂ සංවර්ධනය කෙරෙහි දරු නැළවිලි ගීතයන්ගේ දායකත්වයක් වේද? යන්න මෙහි පර්යේෂණ ගැටලුවයි. මානව පරිණාමයේ සාධනීයත්වයට බලපෑ මනෝමූලිකයන් සහ විෂය මූලිකයන් අධ්‍යයනය මූලික අරමුණ වන අතර සම්මුඛ සාකච්ඡා, පුස්තකාල අධ්‍යයනය යටතේ පර්යේෂණය සිදු කෙරේ. මානව මොළයේ ක්‍රියාකාරීත්වය ඉහළ නැන්වීම සඳහා සංගීතයේ දායකත්වය ඉතා ඉහලය. ප්‍රධාන වශයෙන් Broca's Area, Wernicke's Area සහ Mortar Cortex ඇතුලු මොළයේ පුළුල් වපසරියක් එකවර ක්‍රියා කරවීමට සංගීතයට හැකියාවක් පවතී. එසේම ගර්භනී අවදියේ මව සංගීතයට සවන්දීම සහ දරුවාට සංගීතය ඇසීමට සැලැස්වීම මගින් දරුවාගේ භාෂාමය, දෘශ්‍යමය සහ සංජානනමය කුසලතා වර්ධනය වේ (Public Health Berkeley, 2023). විෂය මූලික පාර්ශවය එසේ වනවා සේම නැලවිලි ගීත තුළින් සමාජමය, සංස්කෘතිකමය සහ දේශපාලනයමය භූමිකාවද නිරූපණය කෙරේ. නැලවිලි ගීතය හරහා මොළයේ ක්‍රියාකාරීත්වය ඉහළ නැංවීමට දායකත්වයක් ඇත්තා සේම ඒ හරහා මානව ස්පර්ශයට ලක් කෙරෙන මනෝමූලික පාර්ශවයක්ද වන බව නිගමනය කළ හැකි ය.

මුඛ්‍ය පද: මානව මොළය, පෞරුෂය, නැලවිලි ගීත, සංජානනය

A Musicological Study on the Contribution of Lullabies to Human Brain Development and Personality Formation

L. D. N. P. Lewangama
Musicology Department, University of the Visual and Performing Arts
nuwanthiprarthanal@gmail.com

The human species occupies a preeminent position among Earth's creatures, owing to distinctive evolutionary traits of the physical body and profound capacities for perception and cognition. Within human anatomy, the brain assumes a central role. Commencing development during the embryonic stage, the brain is fundamental in cultivating an individual who is physically and mentally healthy. This study examines the influence of lullabies on the functionality of the human brain, posing the research question: Do lullabies contribute to human brain development and personality formation? The primary objective is to investigate the psychological and subject-specific factors that impact human evolution, utilizing interviews and library research methodologies. Music significantly enhances brain function, notably engaging extensive regions such as Broca's area, Wernicke's area, and the motor cortex simultaneously. Additionally, exposure to music during pregnancy, both the mother listening to music and facilitating the fetus's auditory experience, fosters the development of linguistic, visual, and cognitive skills in the child. Furthermore, lullabies reflect social, cultural, and political dimensions. It can be concluded that lullabies not only enhance brain function but also engage psychological aspects that resonate with human experiences.

Keywords: Human Brain, Personality, Lullabies, Skill Development, Physical Anthropology, Perception and Cognition

Challenges in Teaching Tabla at Higher Educational Institutes

Nikhil Bhagat,
Department of Instrumental Music, Faculty of Performing Arts,
Banaras Hindu University, Varanasi, India
niktabla@bhu.ac.in

The Tabla, a cornerstone of Indian classical music, requires a deep understanding of rhythmic intricacies, performance techniques, and cultural context. However, teaching Tabla at higher education institutions poses several challenges. This paper explores these challenges, focusing on curriculum design, pedagogical methodologies, and integrating traditional learning with academic frameworks. A key issue is balancing the oral tradition of Guru-Shishya Parampara with standardized educational practices, which often emphasize structured assessments and theory over practical, immersive learning. The limited availability of qualified teachers with a dual expertise in performance and academic teaching further complicates the process. Furthermore, institutional constraints, such as insufficient time allocations, a lack of appropriate instruments, and inadequate funding for cultural arts, hinder holistic education. Students also struggle to grasp nuanced aspects of Tabla repertoire, including advanced rhythmic cycles and improvisation, due to a disconnect from live performances and traditional learning environments. The paper concludes by suggesting innovative approaches, such as blended learning models, cross-disciplinary collaborations, and an increased focus on performance-based assessments, to bridge the gap between traditional and modern education. Addressing these challenges is crucial for preserving and advancing the art of Tabla in a globalized educational context. Conducting interviews and focus groups with students and instructors, case studies, and analysing existing literature serve as the methodology to conduct this research. Implementing changes in teaching practices and syllabus design is expected to positively impact students' learning outcomes.

Keywords: Tabla, Higher Education, Pedagogy, Teaching-learning

Oral Tradition and Expression of Indian Classical Vocal Music

Shankar, R.

Department of Vocal Music, Banaras Hindu University, Varanasi, India

ramshankarsingh7@gmail.com

This paper aims to preserve and pass on the oral tradition of music, ensuring that future generations continue the legacy established by our ancestors. Music, the highest of the five fine arts (architecture, sculpture, painting, poetry, and music), originates from the Sama Veda. The phrase "Geetisu Saamani Gaayanti" means that the Sama Veda's compositions are sung, marking the origin of music. In the Guru-Shishya tradition, music is taught orally to ensure its essence is fully retained and etched in the disciple's memory. Written knowledge or wealth in another's hands is useless when needed, as expressed in the verse: "Pustakastha tu ya vidya, par hastagatam dhanam". Music has always been passed down this way, preserving its purity from the Vedic period through the rise of gharanas, where masters taught ragas and its nuances directly to disciples, ensuring that the pure form of the art reached the disciple's soul. This research paper was developed through the study of ancient scriptures, interviews with respected scholars, and materials from journals, conferences, and various sources. Insights from my Guru, Pandit Ramashray Jha "Ramrang," a renowned 20th-century singer and Vaggeyakar, accumulated over twenty years, were also integral to the paper. In music, techniques like khatka, murki, meend, and kaku, can only be learned orally by listening to a guru. These traditions are vital for mastering the nuances of the art. Music is a powerful medium of expression in the modern context. It is also a universal language and the easiest way to convey emotion and essence (rasa and bhava). As Lord Narada says, "Naaham vasaami vaikunthe, yoginaam hridaye na cha, Mad bhaktaah yatra gaayanti tatra tishtaami Naarada." meaning, "I do not live in Vaikuntha or the hearts of yogis, but where my devotees sing, there I reside". This emphasizes the highest form of devotion is expressed through music.

Keywords: Vocal Variations, Rasa Expression, Kaku, Essence, Guru

ප්‍රාථමික පාසල් දරුවන්ගේ ආවේදන ක්ෂේත්‍රය වර්ධනය කිරීමෙහි ලා මුද්‍රානාට්‍යයෙන් ලැබෙන දායකත්වය.
(සිද්ධි අධ්‍යයනයකි)

ආර්. බුද්ධික රණවීර, එස්.කේ.ජී.යූ. සූරියාරච්චි, එච්. පී. එම්. ඩී. චමින්ද, ආර්. ඩී. බණ්ඩාර,
නාට්‍ය මුද්‍රානාට්‍ය නූතන නර්තන අධ්‍යනාංශය, පහතරට නර්තන අධ්‍යනාංශය, නර්තන හා නාට්‍ය කලා පීඨය, මානව වංශ සංගීත අධ්‍යනාංශය, සංගීත පීඨය, රේවත රාජකීය විද්‍යාලය, නුගේගොඩ.
ශ්‍රී ලංකාව.
buddhika.r@vpa.ac.lk, gusooriya@gmail.com, hpmd504@gmail.com

පාසල් අධ්‍යාපනයෙන් දරුවන්ගේ ප්‍රජානන, ආවේදන හා මනෝචාලක ක්ෂේත්‍රයන්හි වර්ධනය අපේක්ෂා කෙරේ. බ්ලූම්ගේ අධ්‍යාපන වර්ගීකරණයට අනුව සෞන්දර්යය අධ්‍යාපනය ආවේදන ක්ෂේත්‍රය වර්ධනය ප්‍රමුඛ කොට පවතී. එහි දී නර්තනය, සංගීතය, රූපණය ආදි සෞන්දර්යාත්මක විෂයයන් රාශියකින් සමන්විත මුද්‍රානාට්‍ය විෂයය ප්‍රාථමික ශ්‍රේණිවල සිසුන්ගේ ආවේදන ක්ෂේත්‍රයේ වර්ධනයට දක්වන ප්‍රබලතාව අවබෝධ කොට ගැනීම මෙම පර්යේෂණයෙහි මූලික අරමුණ විය. ප්‍රාථමික ශ්‍රේණිවල සිසුන්ගේ ආවේදන ක්ෂේත්‍රයේ සංරචකයන්ගේ වර්ධනීය වෙනසක් ඇති කිරීම සඳහා මුද්‍රානාට්‍ය මාධ්‍ය භාවිතා කළ හැකි ද? යනු මෙහි පර්යේෂණ ගැටලුව විය. අඩු ආදායම්ලාභී මවුපියන්ගේ දරුවන් බහුල නාගරික පාසලක් වන නුගේගොඩ රේවත රාජකීය විද්‍යාලයේ ප්‍රාථමික ශ්‍රේණිවල සිසුන් කණ්ඩායමක් සමග සිදු කළ මුද්‍රානාට්‍ය නිෂ්පාදනයක් මෙම පර්යේෂණය සඳහා පාදක කොට ගැනිණි. මෙහි දී ගුණාත්මක පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය අනුගමනය කළ අතර, දත්ත රැස් කිරීමට, පුස්තකාල පරිහරණය, මුද්‍රානාට්‍ය නිෂ්පාදනයක් දියත් කිරීම, සහභාගීත්ව නිරීක්ෂණය හා පසු විපරම් සම්මුඛ සාකච්ඡා පැවැත්වීම සිදු කෙරිණි. එහි දී මාස හයක පුහුණු කාලයක් ගත කිරීම, නාට්‍ය දර්ශනයෙන් අනතුරුව මාස හයක කාලයක් සිසුන්ගේ චර්යා පිළිබඳවත් දත්ත එක් රැස් කෙරිණි. එම දත්ත සම්භාෂණ විශ්ලේෂණ ක්‍රමයට හා ජීවන ඓතිහාසික විශ්ලේෂණ ක්‍රමය උපයෝගී කොට අධ්‍යයනය කෙරිණි. එහි දී මුද්‍රානාට්‍ය නිෂ්පාදන ක්‍රියාවලියෙහි දී මෙන් ම ස්වකීය අධ්‍යයන කටයුතුවලදීත්, නිවසෙහි කටයුතුවලදීත් සම වයස් කාණ්ඩ සමග ක්‍රියාකිරීමේදීත් ග්‍රහණය, ප්‍රතිචාරණය, අගය කිරීම, සංවිධානය, සාරධර්ම චරිතායනය යන ආවේදන ක්ෂේත්‍රයේ සංරචකවල පැහැදිලි වර්ධනයක් සිසුන් වෙතින් දැකිය හැකි විය. විධිමත් සෞන්දර්ය අධ්‍යාපනයක් නොලැබූ ශිෂ්‍ය කණ්ඩායම තත් විෂයයන්හි ලද නිපුණතාව ද මෙහි දී අත්පත් කොට ගත් අවශේෂ ප්‍රතිලාභයක් විය. ඒ අනුව පාසල් දරුවන්ගේ ආවේදන ක්ෂේත්‍රය වර්ධනය කිරීමෙහිලා මුද්‍රානාට්‍ය ප්‍රබල මාධ්‍යයක් බව පසක් කෙරෙයි.

මුඛ්‍ය පදඃ ආවේදන ක්ෂේත්‍රය, ප්‍රාථමික අධ්‍යාපනය, ප්‍රාථමික සිසුන්, මුද්‍රානාට්‍යය

The Role of Oriental Ballet in Developing the Field of Induction of Primary School Children: A Case Study

R. B. Ranaweera, S. K. G. U. Sooriyarachchi, H. M. D. Chaminda, R. D. Bandara.
Department of Drama, Ballet and Modern Dance, Department of Low Country Dance, Faculty of Dance and Drama, Department of Anthropological Music, Faculty of Music, Revatha Royal College, Nugegoda. Sri Lanka.
buddhika.r@vpa.ac.lk, gusooriya@gmail.com, hpmd504@gmail.com, ruvinidil76@gmail.com

School education is expected to develop children's cognitive, induction, and psychokinetic fields. According to Bloom's Taxonomy of Education, Aesthetic Education focuses on developing the student's induction field. The primary purpose of this research was to understand the significant contribution of the induction field to primary grade students in oriental Ballet. which consists of various aesthetic subjects such as dance, music, and acting. The research question of this case study was whether the medium of Oriental Ballet could be used to foster developmental change in the induction field of elementary school students. This research was based on a group of students in the primary grades of Nugegoda Revatha Royal College, an urban school serving many children from impoverished parents. A qualitative research methodology was employed. Literature surveys, Oriental Ballet productions, participant observations, and follow-up interviews were conducted for data collection. A six-month training period took place after the Ballet production. Data were collected about the students' behaviour over these six months.. The data were analyzed using the meta-analysis method and the life history analysis method. Significant and clear development was observed in the students regarding perception response, appreciation, organization, values, and character, both in the production process of the play and in their studies, home affairs, and activities within groups. A key benefit for the student group that did not receive formal aesthetic education was the skill gained in quality subjects. Thus, it is evident that Oriental Ballet is a powerful means of developing the induction field of primary school children.

Keywords: Development of Induction Field, Primary Education, Oriental Ballet.

Comparison of Jāti in Hindustani and Carnatic Taal Systems

Biswas, U

Banaras Hindu University, India

udita.mani1999@gmail.com

Jāti is a distinct concept of Indian classical music. Jāti is one of the 10 Prāṇa of Taal, dealing with the changing patterns of rhythmic meter subject to change of the Aksharkāl within one matra of a given taal in the North Indian or Hindustani system. However, alternation of the Jāti of a specific taal occurs differently within the Carnatic Sapta Suladi Taal system compared to the Hindustani Taal system. This study aims to examine the concept of Jāti in both the Hindustani classical taal and Carnatic taal systems. The paper compares how Jāti is defined, categorized, and used across these traditions, focusing on its role in constructing rhythmic patterns and performance applications. The methodology involves analysing the classification of Jāti in each system, including the number of *matrās* and *vibhāg* in the Hindustani Taal system, as well as the rhythmic patterns derived by alterations in the Laghu of the Carnatic Taal system. Data collection for this study consists of gathering information from relevant books and other textual sources in academic libraries to explore key themes. The findings highlight similarities and differences in the treatment of Jāti, such as its flexibility in Hindustani music versus its more structured use in Carnatic music. The study concludes by emphasizing the importance of Jāti in maintaining rhythmic integrity and enhancing the musical expression in both classical traditions, illuminating their unique approaches to rhythm and musical form.

Keywords: Carnatic Taal System, Comparative Musicology, Indian Classical Music, Jāti, Rhythmic Analysis.

Abstracts

DAY 01

March 20, 2025

Session 01	Morning	Pannel 05

An Exploratory Study on University Students' Reading Habits: With Reference to the Users of the Ceylon Room of the Library, University of Sri Jayewardenepura

Herath DMSK, Upali Thero, Demunnewe
University of Sri Jayewardenepura, Sri Lanka, Bhiksu University of Sri Lanka
dissanayakasaku@gmail.com, dmskherath@sjp.ac.lk, udemunnewa@gmail.com

Reading is an essential activity that develops a strong mind and gives people maximum knowledge and experience in life. It keeps the mind active and increases creativity. It is widely recognized that a university student can significantly broaden their knowledge pool more than another person by constantly studying the literature on relevant subjects. Through this study, the reading preferences of university students and their associated issues are revealed, and the direction of their reading is identified. The objectives of the study are to define what reading is, examine the attitudes towards the reading habit, and explore why university students distance themselves from reading. The survey method was used for this study. Data collection methods included questionnaires (distributed via Google Forms), supplemental interviews, and observations. Supplemental interviews were conducted using a structured interview framework. Quantitative data were analyzed through Excel software, while qualitative data were analyzed through the thematic analysis method. The study population consisted of 186 university students who visited the Ceylon Room at the library during the year 2024. The Google Form was distributed to them, and only 51 of them responded. Thus, the actual population was 51 students. The conclusions drawn from the study indicate that the majority (86%) have a tendency toward reading. They are attracted to reading due to the encouragement and inspiration they received during their childhood. A minority (35%) of the population knows about ISBN and ISSN. Overall, the reading habit in their academic life has become an enjoyable experience in their personal lives as well. The primary conclusion reached through the study is that the reading habit among university students in Sri Lanka has existed from the past to the present and continues to be a relevant aspect of society today.

Keywords: Reading, Reading Habit, Library Service, Libraries, University Students

උපදේශන ගුරුවරයාගේ භූමිකාව පිළිබඳ ගුරුවරුන්ගේ සංජානනය

වනසිංහ, ඩබ්.ඒ.එම්.පී.පී.කේ.
පුලතිසිපුර ජාතික අධ්‍යාපන විද්‍යාපීඨය, ශ්‍රී ලංකාව
pkwanasinghe@gmail.com

විසි එක්වන සියවසේ දී සංස්කෘතික, දේශපාලනික, ආර්ථික සහ සමාජීය වෙනස්කම් පාසල් සහ පාසල් වෘත්තිකයන් සඳහා පුළුල් පරාසයක ගැටළු නිර්මාණය කර ඇත. මෙම සංකීර්ණ අභියෝග සමූහය සලකා බැලීමේදී සමස්ත අධ්‍යාපන පරිසරයේම තීරණාත්මක අංගයක් ලෙස පාසල් උපදේශකයින්ගේ ක්‍රියාකාරිත්වය සහ වැදගත්කම 2013/06 චක්‍රලේඛය මගින් පැහැදිලි කර ඇත. පාසල් මාර්ගෝපදේශක ගුරුවරුන්ට ඔවුන්ගේ පුළුල් වැඩසටහන් සඳහා සහාය දක්වන බොහෝ කොටස්කරුවන් සිටී. ඉගෙනුම්-ඉගැන්වීම් ක්‍රියාවලියට සෘජු ව ම සම්බන්ධ වන ගුරුවරයා පාසලේ වෙනත් ඕනෑම පුද්ගලයෙකුට වඩා සිසුන් සමඟ වැඩි කාලයක් ගත කරන අතර සිසුන්ට බලපෑම් කිරීමට ඉඩ ඇත. පන්ති කාමර ගුරුවරු පාසල් මාර්ගෝපදේශක ක්‍රියාවලියේ වැදගත් සාමාජිකයින් වෙති. ගුරුවරුන් විසින් මාර්ගෝපදේශක ගුරුවරුන් වෙත සිසුන් යොමු කිරීමෙන් පාසල් මාර්ගෝපදේශක සේවාවට විශාල බලපෑමක් ඇති කරනු ලබයි. ඉහත කරුණු අනුව, සාමාන්‍ය ගුරුවරුන් පාසල් මාර්ගෝපදේශක ගුරුවරුන්ගේ භූමිකාවන් තේරුම් ගැනීම ඉතා වැදගත් වේ. අධ්‍යයනයේ ප්‍රධාන අරමුණු වූයේ පාසල් මාර්ගෝපදේශක සේවාව පිළිබඳ ගුරුවරුන්ගේ සංජානන සොයා ගැනීම සහ මාර්ගෝපදේශක ගුරුවරුන්ගේ කාර්යභාරය පිළිබඳ ගුරුවරුන්ගේ සංජානන අනාවරණය කිරීම යි. මෙම අධ්‍යයනයේ ප්‍රමාණාත්මක පර්යේෂණ ප්‍රවේශය සහිත සමීක්ෂණ සැලසුමක් භාවිත කෙරිණි. මෙම අධ්‍යයනය සඳහා නියැදිය කැකිරාව අධ්‍යාපන කලාපයේ ද්විතීයික පාසල් 25ක සේවය කරන ගුරුවරුන්ගෙන් අහඹු නියැදියක් තෝරා ගන්නා ලද අතර, ප්‍රශ්නාවලි හරහා දත්ත රැස් කිරීමට ගුරුවරුන් 50 දෙනෙකු සහ සම්මුඛ පරීක්ෂණ හරහා දත්ත රැස් කිරීමට ගුරුවරුන් 10 දෙනෙකු තෝරා ගැනිණි. ප්‍රශ්නාවලියෙන් ලබාගත් දත්ත සංඛ්‍යාත සහ ප්‍රතිශත ප්‍රමාණාත්මකව ද සම්මුඛ සාකච්ඡාවලින් ලබා ගත් දත්ත ගුණාත්මකව ද විශ්ලේෂණය කෙරිණි. විශ්ලේෂණයට අනුව, මාර්ගෝපදේශන ගුරුවරුන් තම කාර්යභාරය පිළිබඳ හොඳ අවබෝධයක් ඇති බවත් එහෙත් ඔවුන්ගේ කාර්ය සාධනය පිළිබඳව අතෘප්තියක් ඇති බවත් අනාවරණය විය. පාසල් මාර්ගෝපදේශන ක්‍රියාවලියේ කාර්යභාරය සහ වෘත්තීය තත්ත්වය වැඩිදියුණු කිරීම සඳහා සුදුසුකම් ලත් පළපුරුදු මාර්ගෝපදේශක ගුරුවරුන් බඳවා ගත යුතු බවත් මාර්ගෝපදේශන ඒකක පවත්වාගෙන යාමට පහසුකම් සහිත ස්ථානයක් ලබා දිය යුතු බවත් මෙහි දී අනාවරණය වූවකි.

මුඛ්‍ය පද: උපදේශන ගුරුවරයා, සංජානනය, මාර්ගෝපදේශක

Teachers' Perceptions of the Role of the Guidance Teacher

Wanasinghe, W.A.M.G.P.K.
Pulathisipura National College of Education, Sri Lanka
pkwanasinghe@gmail.com

In the twenty-first century, cultural, political, economic, and social changes have created a wide range of problems for schools and school professionals. Circular 2013/06 has made clear the function and importance of school counselors as a crucial aspect of the educational environment, considering this complex set of challenges. School guidance teachers have many stakeholders who support their comprehensive programs. The teacher directly involved in the teaching-learning process spends more time with the students than anyone in the school and is likely to influence them. Classroom teachers are important participants in the school guidance process for guidance teachers. Teachers have a great impact on the school guidance service by referring students to guidance teachers. Given this context, teachers need to understand the roles of school guidance teachers. The main objectives of the study were to find out the teachers' perceptions of the school guidance service and to explore the perceptions of the role of guidance teachers. This study used a survey design with a quantitative research approach. The sample consisted of teachers from 25 secondary schools in the Kekirawa Education Zone through random sampling, with 50 teachers selected to collect data through questionnaires and 10 teachers selected to collect data through interviews. The data obtained from the questionnaire were analyzed quantitatively using frequencies and percentages, while the interview data were analyzed qualitatively. According to the data analysis, it was revealed that there was a good understanding of the role of guidance teachers, alongside some dissatisfaction with the performance of guidance teachers. It was suggested that to improve the role of school guidance teachers and the professional status of guidance teachers, qualified and experienced teachers should be recruited as guidance teachers, and they should be provided with appropriate facilities to run their guidance unit.

Keywords: Guidance Teacher, Guidance Teacher Role, Perception, Teacher

Assessing Teachers’ Technological Competence in Implementing Edutainment for Music Education

Hasari Bulathsinhala
Faculty of Education, University of Colombo, Sri Lanka.
hasaribulathsinhala@gmail.com

The integration of Edutainment techniques in music education has the potential to enhance students’ engagement and learning outcomes. Edutainment, a blend of education and entertainment, has gained significant popularity in well-developed countries. In the successful implementation of edutainment techniques, teachers should have a higher level of technological competency. This study pursues the following objectives: 1)To evaluate the technological competence of music teachers. 2)To identify the key challenges and barriers that hinder the effectiveness of edutainment techniques. 3) To propose a framework for enhancing teachers' skills in technology as a component of their professional development. Data was gathered from 20 Oriental Music teachers and 20 Western Music teachers from grades 6 to 11 in urban schools within the Western Province. A mixed-method approach was utilized, using thematic analysis, SPSS, and triangulation methods to analyze the data. Notable obstacles identified include a shortage of opportunities for professional growth (46%), inadequate access to current technology (58%), and hesitancy to adapt to new teaching methods due to traditional preferences (47%). Initial results suggest a noticeable disagreement in the technological proficiency of teachers. The research highlights the need for professional development in technological skills, incorporating Edutainment. The study concludes by suggesting a framework for integrating edutainment into music education, describing the best approaches for teacher instruction and resource distribution. This research adds to the larger conversation about updating music education and emphasizes the importance of teacher skills in utilizing technology for successful learning. Future researchers can explore the long-term impact of edutainment-based teacher training, assess student learning outcomes in edutainment-integrated classrooms, and conduct comparative studies across diverse educational settings to refine implementation strategies.

Keywords: Edutainment, Music Education, Technological Competence, Teacher Training

The Nature of the 1992 Aesthetic Education Reforms that Influenced the Evolution of the Sri Lankan School Dance Subject

Kalyani. H.M.B
Department of Fine Arts, University of Peradeniya, Sri Lanka
buddhikalyanimuthukumarana@gmail.com

The curriculum implemented in school education in Sri Lanka is the result of an evolutionary process that has occurred over many decades. The Sri Lankan school education system has historically included arts and crafts, similar to the Guru Gedera and Pirivena curricula. During the Handessa system (1931-1938), art, dance, and music were introduced as educational entertainment. Subsequently, educational reforms were carried out until 2015, and concurrently, the content of the dance subject was reformed. The 1992 reform marked the turning point in school dance education. The primary objective of this research is to investigate the content and nature of the previous art, dance, and music syllabi that existed prior to 1992. Three objectives were focused on here: 1. Examining the social and economic foundations that influenced the 1992 reform. 2. Examining the ideological basis, and 3. Examining the pedagogical foundation. The researcher believed that a quantitative study should be conducted to uncover the factors that influenced the development of the subject, and a qualitative study should be conducted to uncover specific individual factors. Therefore, a mixed methodology was used, combining qualitative and quantitative methods to achieve the research objectives. Data were collected from library records, circulars, syllabi, various published documents, and interviews with five educators. During data analysis, data were triangulated as part of the verification process to combine data obtained from different perspectives and to increase the validity of the findings, thus minimizing weaknesses or personal biases in the data obtained. The survey revealed that with the open economic policy and the development of information technology, international educational concepts and methods were introduced into local education, and experts in the arts, dance, music, educationists in addition to experts in various fields were involved. Until then, the separated subjects of art, dance, and music were presented as aesthetic subjects. Based on this, the entire aesthetic syllabus had been planned with subject content organized under five structured themes. Furthermore, the subject named “natum” has been introduced as "Narthanaya". This research assists in developing aesthetic education reforms and guides future researchers regarding the expansion of the dance subject.

Keywords: Curriculum, Guru Gedera, Handessa System, Pirivena Curricula, Dance, Evolution

ඔටිසම් වර්ණාවලියේ ආබාධ සහිත දරුවන්ගේ ඍණාත්මක ආබාධ ලක්ෂණ තුළ ධනාත්මක ප්‍රතිලාභ වර්ධනය උදෙසා දකුණු ඉන්දියානු භරතනාට්‍යම් නර්තන සම්ප්‍රදායේ භාවිතය

විජේරත්න, H.M.P.B.

මානව ශාස්ත්‍ර හා සමාජ විද්‍යා පශ්චාත් උපාධි ආයතනය, පේරාදෙණිය විශ්වවිද්‍යාලය,

pavithrabuddhini1995@gmail.com

ඔටිසම් වර්ණාවලියේ ආබාධය ශරීරයේ ස්නායු සංවර්ධනය පිළිබඳව ආබාධ තත්ත්වයකි. ලෝක සෞඛ්‍ය සංවිධානයේ නිර්වචනයට අනුව අන්‍යෝන්‍ය සමාජ අන්තර් ක්‍රියා සහ සන්නිවේදන රටා මෙන්ම ඒකාකෘතික සහ පුනරාවර්තන අවශ්‍යතා සහ ක්‍රියාකාරකම්වල දුර්වලතා සහිත ගැටලුකාරී තත්වයකි. මෙය සුලු ආබධ තත්වයක සිට පූර්ණකාලීන රැකවරණයක් අවශ්‍ය ආබාධ තත්වයක් දක්වා වර්ධනයවීමේ හැකියාව පවතින බැවින් ඔටිසම් වර්ණාවලියේ ආබාධය සංවර්ධන ආබාධ තත්වයක් වශයෙන් හඳුන්වාදිය හැකිය. පළමු වසර දෙක සිට ආබාධ ලක්ෂණ ඉස්මතු කෙරෙන අතර දරුවාගෙන් දරුවාට පෙන්නුම් කරන ආබාධ ලක්ෂණ හා එහි බරපතලතාවය විවිධ වෙනස්කම් පවතින බැවින් මෙම ආබාධ තත්වය වර්ණාවලියේ ආබාධයක් ලෙස ගැනේ. ඔටිසම් වර්ණාවලි ආබාධ සහිත දරුවන් තුල ඇතිවන්නාවූ සමාජ අන්තර් ක්‍රියා, පුනරාවර්තන හැසිරීම්, සීමාකල උනන්දුව, සංවේදී අධිසංවේදීතාව, සාංකාව කාංසාව යන්නාවූ ඍණාත්මක ආබාධ ලක්ෂණ තුල ධනාත්මක ප්‍රතිලාභයන් සංවර්ධනය උදෙසා නර්තනය ඉගෙනුම් මෙවමක් ලෙස භාවිතයට ගත හැකිද? යන්න පයේෂණ කාර්යයේදී මතු වූ ගැටලුව වන්නේය. නර්තනය වාචික නොවන සන්නිවේදනයේ වඩාත් සුවිශේෂ වූ අවස්ථාවකි. නර්තනයේදී මිනිස් සිරුර මාධ්‍යක් වශයෙන් භාවිතා කරනු ලබන අතර එය චලනයේ ප්‍රභව අර්ථය පිළිබඳව හැඟීමක් බවට පිලිබිඹු කරයි. භාව, රාග, තාල මූලික කරගත් භරතනාට්‍යම් නර්තන සම්ප්‍රදාය තුළ ඇඟිලි මූලික වූ හස්ත මුද්‍රා වාචික අභිනයෙන් තොරවූ භාෂා මාධ්‍යක් වශයෙන් නවරස අනුසාරයෙන් මුහුණෙහි පිලිබිඹු වන සාත්වික අභිනය නර්තන සන්නිවේදනය හොඳින් පිළිබිඹු කරනු ලබයි. ඔටිසම් වර්ණාවලි ආබාධ සහිත දරුවන්ගේ ඉගෙනුම් මෙවමක් ලෙස භාවිතා වන සමාජ කථා නම් අධ්‍යාපනික මෙවලම, භරතනාට්‍යම් නර්තන සම්ප්‍රදායේ එන හස්ත හා නවරස භාවිත කරමින් ප්‍රාසාංගික හා නිර්මාණශීලී අධ්‍යාපන මෙවලමක් ලෙස මෙම දරුවන්ගේ ඍණාත්මක ආබාධ ලක්ෂණය තුල ධනාත්මක ප්‍රතිලාභ වර්ධනය උදෙසා භාවිත කිරීම මෙම පර්යේෂණයේ අරමුණ වේ. ක්ෂේත්‍ර අධ්‍යනය දත්ත රැස්කිරීමේ ක්‍රමවේදය යටතේ දත්ත රැස්කරයි. භරතනාට්‍යම් නර්තන සම්ප්‍රදාය මූලික කරගනිමින් සමාජ කථා නම් අධ්‍යාපනික මෙවලම වඩාත් සමාජීය නිර්මාණාත්මක පරිකල්පණයෙන්, සන්නිවේදන කුසලතා වර්ධනය කරමින්, ඔටිසම් වර්ණාවලි ආබාධයේ දරුවන්ගේ ඍණාත්මක ආබාධ ලක්ෂණ තුල ධනාත්මක ප්‍රතිලාභ වර්ධනය කරමින් ඔවුන් විශේෂ අවශ්‍යතා සහිත දරුවන් ලෙස නොව විශේෂ හැකියා සහිත දරුවන් ලෙස සමාජ ගත කිරීම මෙම පර්යේෂණයේ අපේක්ශිත නිගමනය වන්නේය.

මුඛ්‍ය පද: ඔටිසම්, භරතනාට්‍යම්, වර්ණාවලිය,සන්නිවේදනය ,ප්‍රතිලාභ

Use of South Indian Bharatanatyam Dance Tradition to Create Positive Benefits in Negative Symptoms of Children with Autism Spectrum Disorders

Wijerathna, H.M.P.B.

Postgraduate Institute of Humanities and Social Sciences, University of Peradeniya.

pavithrabuddhini1995@gmail.com

Autism Spectrum Disorder (ASD) is a neurodevelopmental disorder. According to the World Health Organization, it is a condition characterized by impairments in social interaction and communication patterns, as well as by stereotyped and repetitive needs and activities. Since this can develop from a mild disability to a disability requiring full-time care, autism spectrum disorder can be described as a developmental disability. Symptoms of the disorder are evident from the first two years of life, and since the symptoms and severity of the disorder vary from child to child, this disorder is considered a spectrum disorder. Whether dance can be used as a learning method to develop positive benefits in the negative symptoms of social interaction, repetitive behavior, restricted interest, sensory hypersensitivity, and anxiety in children with autism spectrum disorders has been the focus of this research. Dance is a unique form of non-verbal communication. In dance, the human body is used as a medium that reflects the original meaning of movement. In the Bharatanatyam dance tradition, which is based on *bhava*(expression), *raga*(melody), and *tala*(rhythm), finger-based hand gestures and facial expressions serve as a non-verbal language. The sattvic gestures reflected on the face according to the *Navarasa*, reflect dance communication well. This research aims to use the social story, an educational tool used to support learning in children with autism spectrum disorders, as a performing and creative educational tool that incorporates hands and *Navarasa* of the Bharatanatyam dance tradition to develop positive benefits in addressing the negative disability characteristics of these children. Data were collected under the field study data collection method. The conclusion of this research is that the educational tool of social storytelling, based on the Bharatanatyam dance tradition, develops social creative imagination, communication skills, and develops positive benefits in the negative disability characteristics of children with autism spectrum disorder, thereby socializing them as children with special abilities rather than as children with special needs.

Keywords: Autism Spectrum Disorder, Bharatanatyam, Communication, Benefits

Abstracts

DAY 01

March 20, 2025

Session 01	Morning	Pannel 06

Jasrangi: An Innovative Style of Dual Singing in Indian Classical Music

Smriti Tripathi
Faculty of Music & Fine Arts, Delhi University, Delhi, India
dr.smrititripathi11@gmail.com

There is no life without music. It plays a multifaceted role in human life, influencing our emotions, mind, social and cognitive development, and is beneficial for both mental and physical health. Indian classical music has had an extensive and significant impact on various aspects of global music, culture, and society. Indian classical music is primarily based on two main systems – Hindustani classical music and Carnatic classical music, each having its unique characteristics. The performance of Indian classical music involves several key aspects such as Ragas, Talas, and different forms of genres. The artistic presentation in Indian classical music is as much about the performer's connection with their art as it is about the audience's engrossment in the experience. All performance styles contribute to the Indian classical music tradition in their own way, such as Solo, Jugalbandi, and Jasrangi. A different style of duet singing, known as Jasrangi, will be introduced here, which is an innovative form developed by blending ragas. It is a unique and innovative style of Indian classical music where males and females perform together. This style is called jugalbandi, but it involves a perfect harmony between two singers with two different ragas, which is created by legendary Pandit Jasraj. The term 'Jasrangi' is derived from the name Pandit Jasraj and is a major contribution to the field. The Jasrangi is a new genre of Hindustani classical music enabling both males and females to sing together. The dual singing involves the rendition of two different Ragas, improvising both at the same time. This style of singing is based on an ancient principle of Hindustani classical music known as Murchna. Jasrangi is sung by artists on different pitches, not compromising the solo style of rendition of Ragas. This paper explores different aspects of Jasrangi from ancient scriptures to present-day practice.

Keywords: Jasrangi, Hindustani Classical Music, Carnatic Music, Dual Singing

A Reflection of Kathak Dance as a Medium of Propagation of Vaishnava Dharma

Damayanthi W. M. A. , Liyanage D. N. T.
Department of Indian and Asian Dance, University of the Visual and Performing Arts, Sri Lanka,
Department of Dance, The Maharaja Sayajirao University of Baroda, India.
amilawijalat@gmail.com, liyanagethilinit@gmail.com

During Medieval India, from the 14th century to the 17th century, the Vaishnava Dharma tradition was propagated, enriching Hindu religious concepts. The teaching of Vaishnavism conveys the ideology that achieving the *athma* (soul) of an ordinary person to the *Paramatma* (primordial self) through the cultivation of knowledge, karma, and devotion. Scholarly-religious literature concerning Hinduism discusses that the literature, sculpture, art, music, and dance of such devoted communities predominantly served as media for practicing religious-cultural ideology. This research aims to explore the role of Kathak dance in promoting Vaishnava Dharma. Kathak Kali is a classical dance tradition that conveys narratives through its distinct performative techniques and elements, which flourished during the Mughal dynasty. The core research question investigates which performative elements and practices of Kathak dance contribute to the promotion of Vaishnava Dharma ideologies. Vaishnavism Dharma contains philosophies including principles of atheistic *Vaishnava rupi saguna bhakti*, *avatarism*, concept of *dashava bhakti*, concept of 'pure' and 'pure devotion', traditional Vaishnava views, Vaishnava concepts of Rajaputana, and concepts of Mathura devotional propaganda. A multi-qualitative research methodology was employed for this study. Data were collected through literature reviews, interviews, and observations. Key concepts related to North and South Indian Vaishnavism were gathered through field visits and archival research conducted longitudinally over a year, specifically between 2020 and 2021. The qualitative data were analyzed thematically. The critical analysis suggests that the performative elements and practice of Kathak dance support Vaishnava Dharma. Most probably, Natavara Nritya and Raslila, the roots of Kathak dance, motivate the dissemination of Vaishnava Dharma through their adaptation and evolution in religious and cultural contexts.

Keywords: Kathak Dance, Hindu Culture Media, Vaishnavism, Indian Tradition, Paramatma

A Śāstrīya Framework for the Adaptation of the Foundational Principles of Classical Indian Dance and Theatre through AI and Machine Learning

Bhattacharya, Amritanath
Director, Producer, India
rikamritpersonal@gmail.com

This study proposes a novel Śāstrīya framework for adapting classical Indian dance and theatre into artificial intelligence (AI), machine learning (ML), and virtual production systems, addressing the urgent need to preserve and recontextualise traditional arts in the digital age. Grounded in Bharata's Nāṭyaśāstra and Abhinavagupta's Abhinavabhāratī, the research synthesises textual hermeneutics, paramparā praxis, and technical experimentation through an interdisciplinary methodology. Textual analysis computationally encodes śāstric principles—rasa-bhāva theory, abhinaya codification, and nāṭya-dharmī/lokadharmī dynamics—into machine-readable formats (TEI XML, graph databases) to train AI models, while ethnographic inquiry draws on a decade of training under Śrī Piyāl Bhaṭṭācārya and case studies with practitioners to reconcile tacit performance knowledge with algorithmic logic. Leveraging the author's dual expertise as a VFX line producer and digital transformation consultant, applied experiments deploy markerless motion capture (Intel RealSense), neural radiance fields (NeRF), and generative AI (GPT-4/RAG) to prototype tools for śāstric-aligned choreography, virtual maṇḍapas (Unreal Engine), and AI-driven pedagogy. Ethical engineering prioritises cultural fidelity: crowdsourced datasets of mudrās and karanas mitigate Western-centric biases, while retroreflective costume threads and guru-śiṣya validation councils ensure technologies enhance, rather than erode, traditional aesthetics. To validate this, a new framework is proposed employing dual metrics, primarily a śāstric peer review (e.g., abhinaya sequence compliance) and then biometric audience testing (EEG, gaze tracking)—to quantify emotional resonance (rasa) in digital versus live performances. The intention behind this proposed framework is to offer a bridge between Indological scholarship, performing arts paramparā, and AI engineering, for a scalable global cultural heritage preservation model by demonstrating how śāstric rigour can guide ethical, technological integration without compromising artistic sanctity. The study also suggests a replicable blueprint to utilise modern technological advancements as a digital upavīṇā—a supportive, non-invasive tool—to make tradition and the accelerating technocultural shifts go hand in hand.

Keywords: Virtual Reality, Indian Performing Arts, Artificial Intelligence, Natyashastra, Machine Learning

Interdisciplinarity in Performing Arts Research: Bridging Creative Practices and Scholarly Inquiry

Vedabala, Samidha
Department of Music, Sikkim University, Gangtok, Sikkim. India
svedabala@cus.ac.in

Performing arts occupy a unique space at the intersection of creative expression and academic inquiry, making them a fertile ground for interdisciplinary research. This article explores the necessity and benefits of integrating diverse disciplines into the study of performing arts. It highlights how fields such as sociology, anthropology, psychology, technology, and cultural studies enhance the understanding of artistic practices and their societal impacts. By examining case studies in dance, music, and digital media, this article demonstrates how interdisciplinary approaches foster innovation. For instance, the application of AI-generated visuals in contemporary dance performances and the use of ethnographic methods to analyze traditional folk music illustrate the transformative potential of cross-disciplinary collaborations. The study also addresses critical issues, including cultural representation, inclusivity, and the socio-political dimensions of performing arts, with examples such as the role of protest music in social movements and the impact of digital platforms on marginalized artistic communities. Using a mixed-method approach, this research integrates qualitative and quantitative techniques, including interviews, surveys, and ethnographic fieldwork with artists, scholars, and practitioners. These methods complement one another by providing both in-depth narratives and broad statistical insights into the evolving landscape of performing arts. The study also incorporates a comprehensive literature review and case studies of cross-disciplinary collaborations to substantiate its claims. The findings advocate for a holistic research framework that not only advances scholarly understanding but also promotes innovation, equity, and sustainability in the performing arts. Through the convergence of creative practices with scholarly inquiry, this article emphasizes the transformative potential of interdisciplinarity in ensuring that performing arts remain vibrant and relevant in contemporary society.

Keywords: Interdisciplinary Research, Performing Arts Studies, Creative Collaboration, Innovation in Art

Utilizing Performing Arts-Based Strategies for Assessing English Language Learners

U. Thulasivanthana

Swamy Vipulananda Institute of Aesthetic Studies, Eastern University, Sri Lanka

vanthana22@gmail.com

Mostly, English language learners in Sri Lanka are assessed for their reading, writing, listening, and speaking skills using traditional assessment strategies. However, learners specializing in performing arts such as Carnatic Music, Bharatanatyam, Drama and Theatre Arts, and Visual and Technological Arts have unique pedagogical needs, learning styles, and preferences in processing information. They primarily learn English to strengthen their career path in the performing arts sector. In this context, relying on repetitive and mechanical usage of language knowledge, skills, and memorization does not contribute to effective learning.. Learners should be able to communicate effectively and perform tasks successfully in real-world contexts through developing practical applications of English language knowledge and skills. Therefore, the application of conventional assessment strategies for assessing English language learners specializing in performing arts misaligns with their pedagogical needs, academic goals, and professional aspirations. This qualitative study intends to investigate the effectiveness of using performing arts-based assessment strategies in assessing the English language knowledge and skills of students specializing in performing arts in a performing arts institute in Sri Lanka. Primary data will be gathered from interviews and observation, while secondary data will be collected from academic books, scholarly journals, and research studies. The findings of this research will be useful for designing innovative assessment strategies that align with the pedagogic needs, learning styles, preferences, and professional aspirations of English language learners specializing in performing arts.

Keywords: Assessment, English Language, Learning, Performing arts

Abstracts

DAY 01

March 20, 2025

Session 01	Evening	Pannel 01

Preserving Cultural Heritage through Technology

Panagoda Dona Dhanusha Nilakshi Liyanage
Department of Television, Film & Theater, Communication University of China.
dhanusha.nliyanage@gmail.com

Cultural heritages, especially traditional performing arts, are considered as unique features that highlight the identity of different countries. They are faceing serious challenges in the modern era due to globalization, urbanization, and the weak memory of local people about their own practices. This study considers modern technology's role as a tool for documentation, conservation, and revitalization to sustain the cultural heritage of Sri Lanka into the future. In addition, referring to the two main objectives of this research, the implications of globalization and urbanization effects on traditional Sri Lankan performing arts are discussed along with the problems in conserving Sri Lankan traditional performing arts. Subsequently, the study delves into an in-depth examination of the role of modern technology in the process of conservation and revival of such heritage. This study also outlines appropriate digital tools and techniques to preserve unique cultural heritage in Sri Lanka, proposes ways in which technology can complement traditional knowledge, and puts forward policy and provides recommendations for government and non-government organizations to conserve cultural heritage. It employs qualitative, descriptive, analytical, and case study research methodologies to examine how the use of modern technology can be employed in the conservation and revitalization of traditional arts. Case studies, interviews, surveys, and secondary data were used as data collection methods. The key challenges identified reveal that globalization and urbanization contribute to erosion, which are the main expected outcome of this research. The findings highlight the need for urgent intervention to preserve these art forms. It is apparent that modern technologies are valuable tools in preserving traditional performing arts for future generations as a role of technology. The research unveils that these avenues create new opportunities for sharing and renewing Sri Lankan arts with the global community, allowing for a wider reach and engagement in a renewed manner by younger generations. It will, in fact, be possible to assess the efficiency of current conservation practices and new strategic policies and recommendations through this research.

Keywords: Cultural Heritage, Traditional Performing Arts, Modern Technology, Digital Tools, Traditional Knowledge

ලෞකිකත්වයට මූලිකත්වය දෙමින් බෞද්ධාගමික විහාරස්ථානයන්හි පුද්ගල ප්‍රතිරූප නිරූපණය කිරීමේ වැදගත්කමඃ දඹුල්ල රාජමහා විහාරස්ථානයේ බිතුසිතුවම් හා මූර්ති ඇසුරෙනි.

පෙරේරා, පී. ඒ. අයි.
චිත්‍ර කලා අධ්‍යයනාංශය, දෘශ්‍ය කලා පීඨය, සෞන්දර්ය කලා විශ්වවිද්‍යාලයය,
ශ්‍රී ලංකාව
ashanisuranga1@gmail.com

ශ්‍රී ලංකාව යනු දුරාතීතයේ පටන්ම රාජ්‍යත්වය පාදක කරගනිමින් පාලනයට නතු වූ රටකි. ක්‍රි. පූ. 237 දී සිදුවූ මහින්දාගමනයෙන් ඉක්බිතිව ලාංකීය භූමිය මත බෞද්ධාගම ස්ථාපිත වූ අතර රටෙහි පාලකයා භාරතීය රාජ නීතීන්ට අනුගතව රාජාභිෂේකය සිදුකිරීම ද ඇරඹුණි. එමෙන්ම රජු බෞද්ධාගමට මූලිකත්වය දෙමින් රාජ්‍ය පාලනය කිරීම රාජ ධර්මයක් විය. එලෙස ස්වකීය රාජ්‍ය සමයන් තුළ රාජරාජමහාමාත්‍යාදීන්ගේ නිබඳ වන්දනීයත්වයට පාත්‍ර වූ සිද්ධස්ථානයක් වශයෙන් දඹුල්ල රාජ මහා විහාරස්ථානය හැඳින්විය හැකි ය. එය ක්‍රි. පූ. 137-119 අතර කාලයේ රාජ්‍යත්වය දැරූ දුටුගැමුණු රජුගේ සොයුරු වූ සද්ධාතිස්ස රජු විසින් මෙම ලෙන් විහාරය සාදා සංඝයාට පූජා කළ බවට මතයක් පවතී. තවත් මතයකට අනුව එය වළගම්බා රජු විසින් සාදා තිබේ. ලෙන් පහකින් සමන්විත දඹුලු ලෙන් විහාරයේ බුද්ධ ප්‍රතිමා, රාජ ප්‍රතිමා සහ දේව ප්‍රතිමා 154ක් පමණ නිර්මාණය කර ඇත. මෙහි සුවිශේෂිත්වය වනුයේ ලොකෝත්තර සුවය ප්‍රාර්ථනා කළ පුදබිමක් තුළ ලෞකිකත්වයට මුල් තැනක් දෙමින් රාජකීයයන්ගේ හා වංශාධිපතීන්ගේ පුද්ගල ප්‍රතිරූප මෙහි නිර්මාණය කොට තිබීමයි. එලෙස පුද්ගල ප්‍රතිරූප බෞද්ධාගමික පුදබිමක නිර්මාණය කිරීමට මූලික වූ හේතු ප්‍රත්‍ය කවරේ ද? මෙම ස්ථානයේ පවත්නා සුවිශේෂීත්වය කුමක්ද? යන්න විමසුමට බඳුන්ගත විය. එලෙස පුද්ගල ප්‍රතිරූප නිර්මාණය කිරීමට මූලික වූ හේතු සාධක, මේ සඳහා වස්තු විෂය වූ පුද්ගලයන්, යොදාගත් දෘශ්‍යමය විධික්‍රම ආදිය විශ්ලේෂණය කිරීම පර්යේෂණයේ ප්‍රමුඛ අරමුණ විය. මෙලෙස ලෞකිකත්වයට මුල් තැන දෙමින් බෞද්ධාගමික සිද්ධස්ථානයක පුද්ගල ප්‍රතිරූප නිර්මාණය කිරීමේ වැදගත්කම කවරේද? යන්න පර්යේෂණ ගැටළුව විය. විහාරස්ථානයේ පුද්ගල ප්‍රතිරූප සහිත මූර්ති හා සිතුවම් ප්‍රාථමික අධ්‍යයන මූලාශ්‍ර වශයෙන් භාවිතා කරමින් සාහිත්‍ය සහ පුරාවිද්‍යාත්මක මූලාශ්‍ර කෙරෙහි අවධානයෙන්ද, රූපාර්ථවේදී සහ සංඥාර්ථවේදී දාර්ශනික සංකථන ක්‍රමවේදයන් යටතේ මෙම පර්යේෂණය සිදුකර ඇත. වළගම්බා රජු, නිශ්ශංකමල්ල රජු, කීර්ති ශ්‍රී රාජසිංහ රජු වැනි රාජකීයයන් මෙන්ම වංශාධිපතීන් නිර්මාණය කිරීමට තුඩු දුන් හේතු කාරණා සහ නිර්මාණකරණයේදී යොදාගත් දෘශ්‍යමය විලාස, විධික්‍රම හා සමකාලීන සමාජීය, දේශපාලනික සහ ආර්ථික කරුණු විමසා බැලේ. දඹුළු විහාරස්ථානයේ ප්‍රගමනයට හා ප්‍රභවය වීමෙහිලා මහෝපකාරීත්වය සපයන පුද්ගල චරිතයන්ට සුවිශේෂීත්වයක් ලබාදීමේ අදිටනින් මෙලෙස පුද්ගල ප්‍රතිරූප නිර්මාණය කළ බැව් මේ තුළින් නිගමනය වෙයි.

මුඛ්‍ය පදඃ දඹුළු ලෙන් විහාරය, පුද්ගල ප්‍රතිරූප, දෘශ්‍යමය විධික්‍රම, රූපාර්ථවේදය, බිතුසිතුවම් හා මූර්ති

The Importance of Depicting Personal Images in Buddhist Temples while Prioritizing Secularism: A Study Based on Murals and Sculptures from the Dambulla Rajamaha Viharaya

Perera. P.A.I
Department of Painting, Faculty of Visual Arts, University of the Visual and Performing Arts, Sri Lanka
ashanisuranga1@gmail.com

Sri Lanka has a long history of governance based on statehood dating back to ancient times. Following the arrival of Arahath Mahinda Thero in 237 BC, Buddhism was established in the country, with kings performing coronations by Indian royal laws and prioritizing Buddhism in their rule. The Dambulla Rajamaha Viharaya, a place of constant veneration for the kings during their reigns, was believed to have been built by either King Saddhatissa or King Walagamba. The Dambulla Cave Temple consists of five caves and approximately 154 sculptures of the Buddha, kings, and deities. The unique aspect of the Dambulla Cave Temple lies in the presence of personal images of royalty and nobles in a Buddhist place of worship, focusing on transcendental healing. The research was conducted to analyze the reasons behind creating such personal images, the subjects involved, the visual methods used, and the importance of prioritizing worldliness in a Buddhist setting. The research problem focused on the importance of creating personal images in a Buddhist place of worship, giving priority to secularism. The study utilized sculptures and murals within the temple, as well as literary and archeological sources, for a detailed investigation. The research concluded that personal images were crafted to highlight the unique contributions of figures like King Walagamba, King Nissankamalla, and King Keerthi Sri Rajasinghe to the development of the Dambulla temple. The visual styles and methods used in creating these images were influenced by contemporary social, political, and economic factors. Ultimately, the personal images aimed to honor and distinguish individuals who played significant roles in the history and establishment of the temple.

Keywords: Dambulla Cave Temple, Personal Images, Visual Methods, Figurative Studies, Murals and Sculptures

Reconstructing Sinhalese Musical Identity: Etymological Reanalysis and the Quest for Originality

Pathirana, D. M.
Department of Fine Arts, Faculty of Arts, University of Peradeniya, Sri Lanka
dilanjana.mp@gmail.com

This study examines the role of language in shaping musical nationalism within the Hela-nationalist movement in Sri Lanka, focusing on the contributions of Jayamaha Vellala and Arisen Ahubudu, prominent members of Heḷa Havula (the Pure Sinhala Fraternity) founded in 1941. Building on the foundation laid by Cumaratunga Munidasa, who championed the reform of the Sinhala language in the early 20th century, Vellala and Ahubudu sought to reestablish the Sinhalese identity in music through the reinterpretation of musical terminology. They reanalyzed the etymologies of approximately ten key Sinhala musical terms, many of which historical linguistics has identified as Tamil or Sanskrit loanwords, to present them as purely Sinhala in origin. This rebracketing of terms was part of a broader effort to position Sinhalese music as original and culturally distinct. The study employs close reading of Vellala and Ahubudu's writings, and comparative linguistic analysis to reveal the deliberate etymological strategies they used. Additionally, the research examines their use of historiography, where they asserted that music, dance, and drama originated in Sinhalese culture and later spread to India and beyond. While previous scholarship has focused primarily on Cumaratunga's influence, this study highlights how Vellala and Ahubudu's reexamination of musical terms diverges from and expands upon Cumaratunga's ideas, contributing to the construction of a Sinhalese-centric musical history. By examining the intersections of language, music, and nationalism, this study provides insight into how etymological reinterpretation and historical narrative were employed to reinforce a sense of Sinhalese cultural and musical originality within the broader Heḷa-nationalist movement.

Keywords: Etymological Reanalysis, Heḷa Havula, Musical Nationalism, Sinhala Identity

සිනමා කෘතීන් සඳහා Rhythmic Montage භාවිත කිරීමේ යෝග්‍යතාව සහ එමඟින් ප්‍රේක්ෂකයාට වන බලපෑම පිළිබඳ අධ්‍යයනයක්

ඩබ්. ඩී. ෂානලී වීරතුංග

shanalidisa@gmail.com

සිනමාවේ රූගත කිරීම් සඳහා සර්ජි අයිසන්ස්ටයින්ගේ ද්වෛලෙක්තික ප්‍රවේශයමය පර්යේෂණයන් තුළ රිද්මයානුකූල සමෝධානය විග්‍රහ වෙයි. මෙහි දී ඡේදනය රඳා පවත්නේ අඛණ්ඩතාවය මතයි. එනම්, දෘශ්‍ය අඛණ්ඩතාවය සංස්කරණයෙහිලා ප්‍රබල කොන්දේසියක් වන බවයි. රිද්මානුකූල සමෝධානය (Rhythmic Montage) උත්සහ කරනුයේ සංස්කරණමය සම්බන්ධතාවය හා නිර්මාණාත්මක රචනමය සම්බන්ධය නිවැරදිව හසුරුවමින් රූපරාමුවල රිද්මයට අනුකූල ව සංස්කරණය සිදු කිරීම යි. මෙම ක්‍රමවේදය දෘෂ්‍ය අඛණ්ඩත්වය හා දෘෂ්‍යමය රිද්මය රැකගැනීම තුළ ප්‍රේක්ෂක ආකර්ශනය දිනාගනී. මේ තුළ දර්ශනයට (scene) වටිනාකමක් ලබා දෙයි. එනම්, සංස්කරණය කිරීම හා චිත්‍රපටය සංවිධානය කිරීමෙහිලා සංයුක්ත සමස්තය නිර්මාණය කිරීමට රූපරාමු භාවිත කිරීම යි. මෙහි දී ක්‍රියාවේ රිද්මයට මූලිකත්වයක් ලබා දෙයි. මෙහි විශේෂත්වය වන්නේ රූපරාමු තුළින් ගෙනෙන දෘෂ්‍ය සට්ටනය නිරූපණය වන්නේ ද පුද්ගල ක්‍රියාකාරීත්වයේ හා දෘෂ්‍ය රිද්මයට අනුකූල වීම යි. සිනමා කෘතීන් සඳහා Rhythmic Montage භාවිත කිරීමේ යෝග්‍යතාව සහ එමඟින් ප්‍රේක්ෂකයාට වන බලපෑම පිළිබඳ අධ්‍යයනය කිරීමේ දී සිනමා කෘතීන් සඳහා Rhythmic Montage භාවිත කිරීම මඟින් ප්‍රේක්ෂකයාට සිදුවන බලපෑම කෙබඳු ද යන පර්යේෂණ ගැටලුවට විශේෂිතව අධ්‍යයනය සිදුකරන ලදී. මෙහිදී දත්ත රැස් කිරීමේ ක්‍රමවේදය ලෙස ගුණාත්මක පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය භාවිත කරන ලදී. මෙහිදී අන්තර්ගත විශ්ලේෂණ ක්‍රමය සහ විෂය පිළිබඳ ප්‍රවීණයන් අට දෙනෙකු විනිශ්චය නියැදිය යටතේ තෝරා ගනිමින් සම්මුඛ සාකච්ඡා මඟින් දත්ත එක්රැස් කරන ලදී. මෙම පර්යේෂණය සඳහා චිත්‍රපට පහක් ඇසුරින් අන්තර්ගත විශ්ලේෂණයක් සිදුකළ අතර, එම චිත්‍රපට ලෙස 'The good the bad and the ugly' චිත්‍රපටය ද, ‘The Revenent’ චිත්‍රපටය ද, 'Amorer Perros' චිත්‍රපටය ද, 'My Blueberry Nights' චිත්‍රපටය සහ 'Moana' චිත්‍රපටය ද හඳුන්වාදිය හැකිය. මෙම අධ්‍යයනය මඟින් සිනමා කෘතීන් සඳහා Rhythmic Montage භාවිත කිරීම මඟින් ප්‍රේක්ෂකයාට විවිධාකාරයෙන් බලපෑම් සිදුකරන බවත් ගම්‍යමාන කරගත හැකි විය. ප්‍රේක්ෂකයන් බහුතරයක් Rhythmic Montage භාවිත කිරීම සම්බන්ධයෙන් දැනුවත් වී නොතිබීම, චිත්‍රපට නිර්මාණයේ දී සැලකිය යුතු අවධානයක් මෙම සමෝධාන රීතීන් සඳහා නොලැබීම සහ ඒ සඳහා දක්ෂ නිර්මාණ ශිල්පීන් අවම වීම වැනි නිෂේධනීය අයුරින් බලපෑම් කළ හැකි තත්වයන් හඳුනාගත හැකිවිය. නමුත් Rhythmic Montage රිද්මයානුකූළ හඬ ඡේදනය හා මුසු කිරීම මඟින් චිත්‍රපටය හා ප්‍රේක්ෂකයා තුළ රසාත්මක බැඳීමක් ඇතිකරලීමට සමත් වී ඇති ආකාරයක් ද මනා රිද්මයානුකූල ඡේදනයන් ඔස්සේ සංස්කරණය කිරීම තුළින් ප්‍රේක්ෂකයා තුළ මතුවන්නා වූ ප්‍රේමය පිළිබඳ භාවයන් උත්සන්න කිරීමක් ද දැක ගැනීමට හැකි වූ අතර නිශේධනීය තත්වයන් මඟහැර ගනිමින් සාධනීය ක්‍රමවේද මඟින් Rhythmic Montage භාවිත කර සිනමා ක්ෂේත්‍රයට යොදා ගැනීම සම්බන්ධයෙන් අවශ්‍ය පියවර ගැනීම සිනමා ක්ෂේත්‍රයට කාලීන අවශ්‍යතාවකි.

මුඛ්‍ය පදඃ සිනමා කෘති, සමෝධානය, රිද්මයානුකූල සමෝධානය, ප්‍රේක්ෂකයා

A Study on the Appropriateness of Using Rhythmic Montage in Cinematic Creations and Its Impact on the Audience

W.D.Shanali Weerathunga
shanalidisa@gmail.com

This study examines the appropriateness of using Rhythmic Montage in cinematic works and its impact on the audience. Within Sergei Eisenstein's dialectical approach to cinematic editing, Rhythmic Montage is analysed as a method that achieves continuity through precise cuts. Visual continuity is identified as a fundamental condition of editing. Rhythmic Montage seeks to align the rhythm of frames by managing creative and narrative relationships effectively, thereby ensuring visual coherence and sustaining audience engagement. This technique enhances the narrative structure by organising visual sequences cohesively while preserving the rhythm of the action. A notable feature of this method is the portrayal of visual intensity through frames that harmonise with both the rhythm of the narrative and the character's actions. The study investigates how Rhythmic Montage influences the audience's viewing experience, addressing the research question of how its use in cinematic works impacts audience perception. A qualitative research methodology was adopted, utilising in-depth interviews with eight subject-matter experts and content analysis of selected films. The analysis included five films: The Good, the Bad, and the Ugly, The Revenant, Amores Perros, My Blueberry Nights, and Moana. The findings revealed that Rhythmic Montage influences audience perception in various ways. It was observed that the majority of viewers were unaware of the use of this technique. Additionally, the study identified that Rhythmic Montage often receives insufficient attention during film production due to a lack of skilled filmmakers proficient in this technique. Nonetheless, combining rhythmic sound and visual cuts can create an aesthetic connection between the film and the audience, enhancing emotional elements such as the portrayal of love through well-executed rhythmic editing. The study concludes that, despite its underutilisation, Rhythmic Montage has the potential to enrich the cinematic experience significantly. Addressing the existing gaps and adopting this technique more systematically is identified as a necessary step for the advancement of the film industry.

Keywords: Cinematic Works, Montage, Rhythmic Montage, Audience Impact

The Aesthetic Value of Human-AI Collaboration: A Study of Lyrics by Humans and Melodies by Artificial Intelligence

Gangewaththa CJ
Communication University of China,
gangewaththacj@gmail.com

This research examines the aesthetic value of song productions of Human and AI collaborations. This collaborative production was created from human-written lyrics and melodies of artificial intelligence. The aim is to interpret the creative collaboration and perceived beauty of these compositions among students of the Music Department of Communication University of China. The presence of AI is increasing widely throughout the world, especially in the creative arts, and this research examines how the Amper Music tool contributes to transforming aesthetic viewpoints in music. Amper Music tool is an Artificial Intelligence-based music generation tool, especially known for its ease of access and creativity for developing and customizing melodies across different genres. Additionally, it enables cooperation with human lyricists by creating music that aligns with selected stylistic and sensitive and emotional music genres, making it a great tool for exploring human-AI collaboration in song production. Moreover, this research examines the comparative effectiveness of AI-assisted music and original music in inducing a sense of warmth, authenticity, and emotional presence. This research employs qualitative research methodology, and data were collected by surveys examining originality, emotional resonance, and artistic performance across two groups. One group is exposed to human-only compositions, and the other group is exposed to collaborative human-AI compositions generated by Amper Music. This research interprets by group comparative analysis of aesthetic preferences and feedback to AI-assisted music. Social Presence theory is employed as the theoretical framework in this survey, and it is inspired to examine the degree to which AI-assisted music can induce a sense of warmth, authenticity, and emotional presence, which are associated with high quality artistic experience. The research finds AI-generated music innovative yet less authentic, and spotlighting AI's complementary creative role.

Keywords: Human-AI Collaboration, Amper Music Tool, Music Perception, Emotional Authenticity, Social Presence Theory

Integrating Live Streaming and VR to Promote and Preserve Sri Lankan Traditional Performing Arts

Panagoda Dona Dhanusha Nilakshi Liyanage
Department of Television, Film & Theater, Communication University of China.
dhanusha.nliyanage@gmail.com

We live in a digital age where live streaming and VR technologies present unique opportunities that might be leveraged to promote traditional Sri Lankan arts to a global audience. This research is based on the premise that by using technology to open traditional and cultural performing arts to the world, this country's heritage, the performing arts sector, has secured diverse significance. It is in this respect that this research investigates how technologies can be adopted to extend the global reach of Sri Lankan theater, dance, and music, and allow international audiences an opportunity to be exposed to Sri Lanka's rich cultural heritage. It also discusses the role of digital platforms that may be played in the preservation of cultural integrity in the traditional arts. It also aims to identify how digital technologies can be used in traditional and cultural performing arts without losing the essence of heritage and, at the same time, creating opportunities for local artists and production teams to generate economic stability while building business impact by integrating technology with global expansion, especially for the cultural art forms like Esala Perahera or rural drama traditions. This type of research methodology can be effectively applied in this research study on the use of integration of technology for live streaming and Virtual Reality for promotion and preservation in Sri Lankan traditional performing arts. A qualitative approach in design shall be availed to discover how technology might preserve and promote cultural heritage analysis of data, which would emerge from interviews and case studies that were surveyed among others. This research is in pursuit of the objectives of balancing technology with tradition, increasing the audience reach, maintaining the authenticity of representation, engaging with local artists, sustaining cultural integrity, addressing technological challenges, and creating a sustainable future for Sri Lankan theater. The cultural experts should be involved in planning and implementing the projects of live streaming, while technology can expand the audience. Authentic representation has to reflect cultural importance, and performance can be enriched by contextual awareness without deformation. This research can also point out how technological challenges can be overcome by ensuring high-speed net connectivity and synchronizing world time.

Keywords: Sri Lankan Traditional Arts, Live Streaming, Cultural Heritage, Performing Arts, Digital Platforms

Foreign Tombstones and Memorial Plaques in Fort Frederick, Trincomalee

Rev. Mandaramnuwara Chandananda
Banaras Hindu University, India
mandaramnuwara@gmail.com

Global Positioning N 8.57873 E 81.24384 Elevation -85.4: the local position is reported here. This is the famous old natural port of Sri Lanka, which held foreign diplomatic relations as the (Gōkanna) port for several centuries since the 1st century BC. Therefore, just as Trincomalee remained under the special attention of foreign states after 1505 AD, this land was also controlled by four foreign invaders. As a result of a competition to occupy this area, the fort was transferred to the hands of the Portuguese, Dutch, British, and French nations from time to time. Therefore, it can be observed that their structures and monuments have remained even today. Among them are the grave monuments that have remained, and 10 grave monuments located in Fort Frederick, Trincomalee. Data were gathered using the written sources, old plans, maps, and Estampages drawings. Conclusions were made by reading and interpreting the documents and analyzing the data. The primary purpose of the research is to identify their peculiarities, study their burial tradition, and examine their written information. These ancient archaeological monuments date back 200-250 years. Fort Frederick, Trincomalee, is home to many British constructions. There, the grave monuments related to the proposition are built to bury the bodies or ashes of those who died in the war. A graveyard with burials can be seen outside Fort Frederick. The mausoleums inside Fort Frederick belong to the tombs of high-ranking officers and special soldiers. These were built architecturally and beautifully, even in a period of unrest due to wars. Detailed plaques were displayed, and these monuments were created in such a way that the platforms should be given high respect. At present, those are preserved as archaeological monuments. Details on these plaques are also epigraphically important. Deceased individuals were identified, which allows for a review of all information relevant to each case.

Keywords: Fort Frederick, Burials, Colonial Period, Epigraphs, Trincomalee

Understanding Songs on Shaping Youth's Behaviors by Creating Social Trends

Haputhanthri K.N
Temporary Lecturer, University of Kelaniya, Sri Lanka
kavini.nathaliya1@gmail.com

A song is a short musical composition of words and music. It is one of the vital performing arts platforms. Songs are important musical platforms that can fascinate the youth audience. Recently, in Sri Lanka, songs have played a prominent role in shaping youth behavior, both positively and negatively. Songs have pinpointed crucial social incidents such as war, gender discrimination, human rights, social inequality, policymaking, sexuality, love and intimacy, and many other social scenarios. Moreover, a song is a stage that gives the public access to community recognition regarding particular social and cultural sensations. It is a noteworthy mechanism that influences youth's innovative thinking, sensitivity, and sense of humor, and enhances their understanding of diverse experiences. Songs are one of the inevitable elements of youth that significantly encourage their potential, behavior, and language. This qualitative research uses applicable literature reviews and journal articles analyzing symbolic interaction theory to examine the symbolic representation of songs in formulating youths' thinking, self-esteem, and behavior. According to symbolic interaction theory, songs can be understood as symbolic, communicative, and meaningful models. Moreover, it is pointed out that songs are music pieces that address youth by developing their emotions, curiosity, and awareness by creating new social trends. Furthermore, it addresses the role of the songs in creating different peaceful and aggressive behaviors by shaping their identities, personalities, and restructuring their cognition. Also, Different genres of songs might impact youth's concentration and productivity by influencing their cognitive behaviors positively and negatively. Moreover, songs play a prominent role in forming subgroups and influencing the youth to get involved with those subcultures. This research aims to investigate song as an expressive symbol of recreating youths' behavior by making sense of the youth's social world in creating new social trends.

Keywords: Youths, Song, Platforms, Social Trends

Abstracts

DAY 01

March 20, 2025

Session 01	Evening	Pannel 02

උඩරට නර්තනයේ භ්‍රමණ ශිල්ප ප්‍රමිතිකරණය: සාම්ප්‍රදායික පරිචය සහ තාක්ෂණික ඇගයීම පිළිබඳ අධ්‍යයනයක්

Manthri Pathiyalage Sararuk Priyadarshana
Department of Kandyan Dance, University of the Visual and Performing Arts

උඩරට නර්තන සම්ප්‍රදායේ භ්‍රමණ ශිල්ප ක්‍රම, නර්තන ශිල්පියාගේ ශිල්පීය ප්‍රවීණත්වය විදහා දක්වන සුවිශේෂී ලක්ෂණයක් වන අතර එය උඩරට නර්තනයේ අනන්‍යතාව ප්‍රදර්ශනය කිරීමේදී තීරණාත්මක කාර්යභාරයක් ඉටු කරයි. නමුත් මෙම භ්‍රමණයන් ක්‍රියාත්මක කිරීමේදී ශිල්පීන් විසින් පොදුවේ පිළිගත් ප්‍රමිතිගත ක්‍රමවේදයක් භාවිතා නොකරන බවත් එක් එක් ශිල්පීන් විසින් ඔවුන්ට ආවේනික පුද්ගලික ක්‍රමවේද භාවිතා කරන බවත් හඳුනාගත හැකි වේ. මෙම විචලනය සම්ප්‍රදාය ආරක්ෂා කිරීම සහ නිවැරදිව සම්ප්‍රේෂණය කිරීමේදී විවිධ අභියෝග නිර්මාණය කරයි. ඒ අනුව මෙම පර්යේෂණයේ මූලික පරමාර්ථය වන්නේ සාම්ප්‍රදායික හා තාක්ෂණික අංශ ද්විත්වය මත පදනම්ව උඩරට නර්තනයේ නිවැරදි භ්‍රමණ ක්‍රම සඳහා නිශ්චිත, නිවැරදි ශිල්පීය ක්‍රමවේදයක් සහ නිර්ණායක හඳුන්වා දීමයි. මෙම අධ්‍යයනය සඳහා උඩරට නර්තන සම්ප්‍රදායට අදාළ ලිඛිත සහ අලිඛිත මූලාශ්‍ර විශ්ලේෂණය ඇතුළත් ගුණාත්මක පර්යේෂණ ප්‍රවේශයක් භාවිතා කරන ලදි. භ්‍රමණ ශිල්ප ක්‍රමවල විවිධ භාවිතයන් පිළිබඳ අවබෝධයක් ලබා ගැනීමට සහභාගීත්ව නිරීක්ෂණ සහ පළපුරුදු නර්තන ශිල්පීන්, ගුරුවරුන් සමඟ පවත්වන ලද සම්මුඛ සාකච්ඡා මගින් දත්ත රැස් කරන ලද අතර විද්‍යානුකූල ඇගයීම සඳහා ගෝලීය වශයෙන් පිළිගත් ජීව යාන්ත්‍ර මූලධර්ම භාවිතා කරමින් රැස් කරන ලද දත්ත විශ්ලේෂණය කරන ලදී. මෙම ගුණාත්මක විශ්ලේෂණය උඩරට නර්තන භ්‍රමණ ක්‍රමවල සංස්කෘතික හා තාක්ෂණික සූක්ෂමතා පිළිබඳ ගැඹුරු අවබෝධය සඳහා හේතු විය. පර්යේෂණය මගින් උඩරට නර්තනයේ භ්‍රමණ ශිල්ප ක්‍රමවල සඵලතාවය තීරණය කරන ප්‍රධාන අංග කිහිපයක් හඳුනා ගන්නා ලදී. සාම්ප්‍රදායික සන්දර්භය තුළ ඒවායේ නිරවද්‍යතාවය සහ යෝග්‍යතාවය ඇගයීම සඳහා නිර්ණායක මාලාවක් ස්ථාපිත කරමින්, අධ්‍යයනය ක්‍රමානුකූලව භ්‍රමණ ක්‍රම වර්ගීකරණය සහ නාමකරණය සිදු කරන ලදී. ඒ අනුව මෙම අධ්‍යයනය උඩරට නර්තනයේ භ්‍රමණ ශිල්ප ක්‍රමයන්හි නිවැරදි භාවිතය පිළිබඳ දැනුම පුළුල් කරමින් සාම්ප්‍රදායික නර්තන ක්ෂේත්‍රය පිළිබඳ විද්‍යානුකූල අවබෝධය සඳහා දායක වන අතර උඩරට නර්තන ඉගැනුම් ඉගැන්වීම් ක්‍රියාවලියේදී සහ ප්‍රාසංගික ඉදිරිපත් කිරිම්හි ගුණාත්මක බව ඉහළ නංවමින් සම්ප්‍රදායේ සංරක්ෂණය සහ ක්‍රමානුකූල සංවර්ධනය සහතික කරයි.

මුඛ්‍ය පද: සරඹ, සමබරතාව, ගුරුත්වය, ආධාරක පතුල, ගුරුත්ව රේඛාව

Standardization of Spinning Techniques in Kandyan Dance: A Study on Traditional Practice and Technical Evaluation

Manthri Pathiyalage Sararuk Priyadarshana
Department of Kandyan Dance, University of the Visual and Performing Arts

The spinning techniques in the Kandyan dance tradition serve as a distinctive feature that showcases the artistic expertise of the dancer, playing a crucial role in demonstrating the uniqueness of Kandyan dance. However, it has been observed that dancers do not adhere to a universally accepted standardized methodology when performing these spins. Instead, each dancer employs their own techniques. This variation poses challenges in preserving and accurately transmitting the tradition. Accordingly, the primary objective of this research is to introduce a precise and systematic artistic methodology and criteria for executing correct spinning techniques in Kandyan dance, based on both traditional and technical aspects. A qualitative research approach was employed, incorporating an analysis of written and unwritten sources relevant to the Kandyan dance tradition. Data were gathered through participatory observation and interviews with experienced dancers and teachers to gain insights into the various applications of spinning techniques. Furthermore, a scientific evaluation was conducted by analyzing the collected data using globally recognized biomechanical principles. This qualitative analysis provided a deeper understanding of spinning techniques' cultural and technical intricacies in Kandyan dance. The study identified key factors that determine the effectiveness of these techniques. By establishing a set of criteria for evaluating accuracy and appropriateness within a traditional context, the research systematically classified and named different spinning techniques. As a result, this study expands knowledge on the proper execution of spinning techniques in Kandyan dance, contributing to a scientific understanding of the traditional dance field. Additionally, it enhances the quality of both teaching and stage performances while ensuring the preservation and systematic development of the tradition.

Keywords: Drill, Balance, Gravity, Support the Bottom, Gravity Line

උඩරට සම්ප්‍රදායේ තෙන්නකෝන් පරම්පරාවට අයත් ලී කෙළි නර්තනයේ ආවේණික ලක්ෂණ පිළිබඳ අධ්‍යයනයක්

ජයසංඛ ඒ.වී.

ලලිත කලා අධ්‍යයන අංශය, කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව

ayagamagevimu@gmail.com

ජනශ්‍රැතිකාංගයක් වන ගැමි නැටුම් වෘත්තියක් මත පදනම්ව සහ රංගෝපකරණයක් භාවිතයෙන් සිදුකරන නර්තන ලෙස වර්ග කරගත හැක. රංග භාණ්ඩයක් උපයුක්ත කරගත් ගැමි නැටුම් විශේෂයක් ලෙස ලී කෙළි නර්තනය පෙන්වා දිය හැක. අඟල් 12 කින් යුතු ලී යුගලයක් මේ සඳහා භාවිත කෙරේ. ලී කෙළි නර්තනය දේශිය සම්ප්‍රදායන් ත්‍රිත්වයේම දැක ගත හැකි වේ. උඩරට සම්ප්‍රදායේ මහනුවර නාපාන ග්‍රාමයේ තෙන්නකෝන් පරම්පරාවේ ඉගැන්වෙන ලී කෙළි නර්තනයේ එම පරම්පරාවටම ආවෙණික වූ අනන්‍යයතාවයක් පවතීද, යන්න අධ්‍යයනය කිරීම පර්යේෂණයේ ගැටළුවයි. මෙම පරම්පරාවේ ඉගැන්වෙන ලීකෙළි නර්තනය සතුව පවතින ආවෙණික ලක්ෂණ සමාජයට හඳුන්වා දීමෙන් එය අධ්‍යාපන පද්ධතියට එක් කිරීම, එහි විශේෂතා වේදිකා නිර්මාණකරණයට හඳුන්වා දීම මෙන්ම මෙම පරම්පරාව පිළිබඳ සහ ලී කෙළි නැටුම පිළිබඳ තොරතුරු රැස් කර තැබීමෙන් මතු පර්යේෂකයන් සඳහා මෙය දත්ත මූලාශයක් ලෙස සංරක්ෂණය කරතැබීම මෙහි මූලික අරමුණු වේ. ගුණාත්මක පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය යටතේ මෙම පර්යේෂණය සිදුකල අතර උඩරට සම්ප්‍රදායේ මෙම නර්තනය ඉගැන්වීම් කරන මහනුවර නාපාන ග්‍රාමයේ මන්තොස බණ්ඩාර තෙන්නකෝන් ඇඳුරුතුමන් සමග කල සම්මුක සාකච්ඡා සහ එම කලායතනයේ නර්තන ඉගැන්වීම් සිදුකරන අවස්ථාවන්ට සජීවීව සහභාගිවීමෙන් ලද අත්දැකීම් මෙන්ම කලායතනයේ ඉගෙනුම ලැබූ ආදි ශිල්පීන්ගෙන් තොරතුරු ලබා ගැනීමෙන් මෙහි ප්‍රාථමික දත්ත එක්රැස් කරගන්නා ලදි. මූලික අභ්‍යාස ලෙස 'සරඹ' ඉගැන්වීම් ඇති බව සහ ඒවාට ආවේණික බෙර පද, කවි ගායනා, නාද මාලා ඇති බවත්, එම ඉගැන්වීම් මෙම පරම්පරාවටම ආවේණිකත්වයක් දක්වන බවත් තොරතුරු අධ්‍යයනය කිරිමෙන් අනාවරණය කරගත හැකි විය. ‘ලණු දඟය’ නම් විශේෂාංගය හා බැඳි විශේෂ ශාස්ත්‍රීය ඉගැන්වීම් ඇති බව ද එහිදි හඳුනාගත හැකි විය. ලී කෙළි නර්තනය සඳහා මහනුවර යුගයේ ලියැවුණු හටන් කවි භාවිත කරන අතර ලී කෙළි නමස්කාර ගායනා, දෙමල කවි ගායනා, සවුදම් ගායනාද භාවිත කෙරේ. එමගින් තෙන්නකෝන් පරම්පරාවේ ඉගැන්වෙන ලී කෙළි නර්තනයේ එම පරම්පරාවටම ආවෙණික වූ අනන්‍යයතාවයක් ඇති බව නිගමනය කල අතර මෙම අනන්‍යයතා ලක්ෂණ සංරක්ෂණය වීම සහ මතු පරපුරට දයාද වීම මෙහි පර්යේෂණ ප්‍රතිඵල වේ.

මුඛ්‍ය පද : ගැමි නැටුම්, ලී කෙළි, ලී කෙළි සරඹ, ලණු දඟය, තෙන්නකෝන්

A Study on the Unique Characteristics of the Lee Keli Dance of the Tennakoon Lineage of the Kandyan Tradition

Jayasankha A.V.
Department of Fine Arts, University of Kelaniya, Sri Lanka
ayagamagevimu@gmail.com

A folk dance can be classified as a dance performed based on a folk tradition and using a theatrical performance. Lee Keli dance can be pointed out as a type of folk dance that incorporates a theatrical instrument. A pair of 12-inch wooden sticks is used for this. Lee Keli dance can be seen in all three local dance traditions. The research aims to study whether the Lee Keli dance taught by the Tennakoon lineage of the Kandyan tradition in the Napana village of Kandy has a unique identity that is specific to that lineage. The primary objectives of this study are to introduce the unique characteristics of the Lee Kelidance taught by this generation to the society, to integrate it into the education system, to introduce its specialties into stage choreography, to collect information about this generation and the Lee Keli dance, and preserve it as a data source for future researchers. This research was conducted under the qualitative research methodology and primary data was collected through discussions with Manthosa Bandara Tennakoon of Napana village, Kandy, who teaches this dance in the Kandyan tradition, and through experiences gained from live participation in dance teaching sessions at the same art institution, as well as information from former artists who studied at the art institution. It was revealed that there are 'Saramba' teachings as basic exercises and that they have unique drum verses, poetry, and melodies, which are unique to this generation. It was also identified that there are special academic teachings related to the feature called ‘Lanu Danga’. Hattan poems written during the Kandyan period are used for the Lee Keli dance, and Lee Keli Namaskara, Tamil poetry, and Saudham songs are also used. It was concluded that the Lee Keli dance taught by the Tennakoon generation has an identity that is unique to that generation. The research results suggest that these identity features should be preserved and passed on to future generations.

Keywords: Folk Dance, Li Keli, Li Keli Saramba, Lanu Danga, Tennakoon.

සම්ප්‍රදායික උඩරට නර්තන චලනයන් විශ්ලේෂණය දී ලාබන් චලන විශ්ලේෂණ ක්‍රමවේදයේ උපයෝගිතාව පිළිබඳ අධ්‍යනයක් (උඩරට ගොඩසරඹ ඇසුරෙන්)

පී.පී.එල්.ඩී.සෙනෙවිරත්න

කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලයේ මානව ශාස්ත්‍ර පීඨය

lakshanidivyanjala998@gmail.com

සම්ප්‍රදායික උඩරට ගොඩසරඹ චලන, ලාබන් විසින් හඳුන්වාදෙනු ලැබූ චලන විද්‍යාත්මක විශ්ලේෂණ ක්‍රමවේදය භාවිත කිරීම හරහා විශ්ලේෂණය කර අධ්‍යනය කළ හැකිද? යන ගැටලුව පාදක කර ගනිමින් මෙම පර්යේෂණය සිදු කෙරේ. එහිදී සම්ප්‍රදායික නර්තන චලන නව විශ්ලේෂණ ක්‍රමවේදයක් ඔස්සේ විග්‍රහ කිරීම මඟින් සංරක්ෂණය, නිවැරදිව යාවත්කාලීන කිරීම, හා නිවැරදි කියවීමක් සහිත නර්තන චලන බිහිකිරීමට හැකියාව ලැබේ. මෙම පර්යේෂණයේදී ගුණාත්මක පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය ඔස්සේ අනුගමනය කරනු ලබන දත්ත රැස්කිරීම දත්ත විශ්ලේෂණය දත්ත නිරූපණය හා නිගමනය යන ක්‍රම භාවිතා කරන ලදී. දත්ත රැස්කිරීම සඳහා සාහිත්‍යක මූලාශ්‍ර, පුස්තකාල අධ්‍යයනය, මෙන්ම ක්ෂේත්‍ර ගවේෂණයන් සහ සම්මුඛ සාකච්ඡා හරහා සිදුවිය.ඒ සඳහා සමකාලීන නර්තනයන් හා රංග වින්‍යාස ශිල්ප ඉගැන්වීම් සිදුකරන ශිල්පීන්, උඩරට චලන මූලික ගවේෂණය මඟින් නිර්මාණ සිදු කරන පුද්ගලයින් හා උඩරට සාම්ප්‍රදායික ගුරු පරම්පරා ආශ්‍රය කොට තොරතුරු ලබාගැනුණි. කංකාරි මඩුව හා ප්‍රභවය වූවක් ලෙස සලකෙන උඩරට චලන පද්ධතියේහි වැදගත් ස්ථානයක් හොබවන්නේ උඩරට ගොඩ සරඹ චලනාවලියයි. ඒ අනුව උඩරට සම්ප්‍රදායේ ගොඩසරඹ 12 ක් හා ඊටම ආවේණික වූ කස්තිරම් 12 ක් ද අන්තර්ගත වේ. මෙම උඩරට නර්තන චලන විශ්ලේෂණ කාර්යය සඳහා චලන විශ්ලේෂණ ක්‍රමයක් භාවිතා කිරීමේ වැදගත්කම අධ්‍යයනය කිරීම කාලීන අවශ්‍යතාවයකි. නූතන නර්තනයේ දෘෂ්ටිවාදාත්මක හා සංකල්පීය පදනමක් සැකසීමට දායක වූවන් අතර "රුඩෝල්ෆ් ලාබන් " අද්විතීය ස්ථානයක් හොබවන නර්තන විශ්ලේෂකයෙකි. මොහු විසින් නර්තන න්‍යාය, පුහුණුව හා නර්තන චලන ඉතිහාසය පිළිබඳව වැදගත් පෙළඹවීමක් ඇති කළ අතර ලබනෝටේෂන් (Labanotetion) යන චලන සංරක්ෂණය පිළිබඳ විශ්ලේෂණාත්මක ආකෘතියක් නිර්මාණය කර ඇත. කාලය, අවකාශය, උත්සාහය සහ ශරීරය යන ප්‍රධාන මූලධර්මයන් ඔස්සේ ඕනෑම චලනයක ව්‍යුහාත්මක ස්වරූපය පර්යේෂණාත්මකව ඉදිරිපත් කිරීම මෙම විශ්ලේෂණාත්මක ක්‍රමවේදයේහී පදනම වේ. එහිදී ශ්‍රී ලාංකීය ගොඩ සරඹ පද්ධතිය මෙම විශ්ලේෂණය ක්‍රමවේදය හරහා විශ්ලේෂණය කර උඩරට නර්තන චලන පද්ධතියේහි ඇති ව්‍යුහගත සුවිශේෂීතා අවබෝධ කර ගැනීම මෙහි අරමුණ වේ. ඒ අනුව උඩරට නර්තන චලන සංවර්ධනය කිරීම, යාවත්කාලීන කිරීම හා නිවැරදිව රංග වින්‍යාසය ගත කිරීම චලන පිළිබඳව නිවැරදි කියවීමක් සහිත නිර්මාණ සිදු කිරීමට හැකි ශිල්පීන් බිහි කරවීමට හැකියාවක් පවතින බව මෙම පර්යේෂණයේ නිගමනය වේ.

මුඛ්‍ය පද - උඩරට ගොඩසරඹ, රුඩෝල්ෆ් ලාබන්, චලන විශ්ලේෂණය

Considering the Possibility of Using the Kinematic Analysis Method Introduced by Laban to Analyse Traditional Udarata Godasaramba Movements

P.G.L.D. Senevirathna

Department of Fine Arts, University of Kelaniya

It is possible to construct dance motions with preservation, correct updating, and accurate reading by using a new analysis method on conventional dance movements. This study used a qualitative research approach for data collection, analysis, presentation, and procedures. Literature sources, library research, fieldwork, and interviews were all employed to gather data. Consequently, there are twelve unique *kastirams* and twelve ground level exercises in the upcountry dance tradition. It is essential to research the significance of using a movement analysis approach for analaysing movements in the Up-country dance tradition. A unique place is reserved for dance analyst Rudolph Laban among those who influenced the conceptual and ideological foundations of contemporary dance. By using this analysis method on the Sri Lankan ground level drill system, the aim is to understand the structural peculiarities of the up-country dance movement system. This study concludes that the creation, updating, and appropriate staging of these dance motions may result in artists being able to perform works with a correct reading of the movements.

Keywords: Up-country Dance Tradition, Rudolph Laban, Motion Analysis

ගෝලීය සංගීත සහ නර්තන ක්ෂේත්‍ර සඳහා නවෝත්පාදනයඃ අච්චරාව

ටී.එම්.එල්.ඒ.බී. තෙන්නකෝන්.
lakachira@gmail.com

විශ්ව වාදන ක්ෂේත්‍රයෙහි භාවිත අවනද්ධ වාදන භාණ්ඩ රාශියක් පවතී. එම වාදන භාණ්ඩ විවිධ අරමුණු සහිතව භාවිතයට ගැනේ. එකී අරමුණු සාක්ෂාත් කර ගැනීම සඳහා වාදන ශිල්පීය ක්‍රමවේදයන් ඒ ඒ භාණ්ඩයන්ට අනන්‍ය වූ පරිදි ගොඩ නැගී ඇත. ගෝලීය වශයෙන් පවතින අවනද්ධ භාණ්ඩ රාශියක් විශේෂයෙන් සංගීතමය භාවිතයක් ලෙසට පරිශීලනයට ගත හැකි නමුත් ශ්‍රී ලාංකේය අවනද්ධ භාණ්ඩ එලෙස භාවියට ගැනීම පිළිබඳ ගැටලුවක් පවතී. ඒ වූ කලී දේශීය අවනද්ධ භාණ්ඩයන් හි ශාබ්ධික තීව්‍රතාවයයි. ගෝලීය වශයෙන් අභිවහන ක්ෂේත්‍රය තුළ ලාංකේය අනන්‍යතාවයෙන් යුක්ත අභිවහන ක්ෂේත්‍රයෙහි සෑම පැතිකඩක් ම නියෝජනය කළ හැකි අවනද්ධ භාණ්ඩයක් හඳුන්වා දී ඒ අභියස දේශීයත්වය ඔසවා තැබීම අභිමානයක් වන අතර ඉහතින් දැක්වූ ගැටළුවට විසඳුමක් ද වන්නේය. දේශීය අවනද්ධ භාණ්ඩ අභිවහන ක්ෂේත්‍රය තුළ සෑම දිශානතියක් ම ආවරණය කිරීමට නොහැකි වීම නම් වූ ගැටලුව ඔස්සේ පරිකල්පනය වූ පර්යේෂණාත්මක අවනද්ධ භාණ්ඩයක අවශ්‍යතාව මතුවිය. එකී රික්තය පූර්ණය කිරීමේ අවස්ථාවක් ලෙසට අච්චරාව හඳුන්වාදිය හැකි ය. එය දීර්ඝ කාලයක සිට පර්යේෂණාත්මකව නවෝත්පාදනය වූ නිර්මිතයක් වන්නේ ය. දේශීය අවශ්‍යතාවයක් වශයෙන් මූලිකව නිර්මාණය වූ අච්චරාව අනතුරුව එය ගෝලීය අභිවහන ක්ෂේත්‍රයටම හඳුන්වාදිය හැකි අවනද්ධ භාණ්ඩයක් ලෙස නිර්මාණය වී ඇති බව විශ්වාස කළ හැකි ය. අච්චරාවෙහි ඇති ආකෘතිය සහ අන්තර්ගතය අනුව මෙන්ම නිශ්පාදකගේ අනන්‍යතාවය මත ඊට නාමකරණය ලැබී ඇත. අච්චරාව දේශීය මෙන්ම ගෝලීය ලෙස අභිවහන කලා ක්ෂේත්‍රයට කාලීන වශයෙන් වැදගත් වන්නේ ය. අච්චරාවෙහි පවතින හඬ නිශ්පත්තිය සුවිශේෂ වන්නේ අනිකුත් අවනද්ධ භාණ්ඩයන් ගේ හඬ නිශ්පත්තියට සාපේක්ෂව වෙනස් ආකාරයක හඬක් නිශ්පන්න වීම නිසා ය. අච්චරාව යනු ඕනෑම අභිවහන කලා අවශ්‍යතාවකට ගැළපෙන පරිදි එහි හඬෙහි තීව්‍රතාව ඉහළ පහළ කළ හැකි වූද හඬ සුසර කළ හැකි වූද පරිශීලනය පහසු කරන්නා වූද සියුම් හඬ ධාරිතාවක සිට පුළුල් පරාසයක් දක්වා අතර විවිධ හඬස්ථානයන්ට යා හැකි වන්නා වූද හඬෙහි ධ්වනි ගුණය ගතික කළ හැකි වන්නා වූද ආකෘතික වශයෙන් දෙවඟනකගේ උඩුකය හැඩැති වන්නා වූද හඬ නිශ්පන්න සහිත ශ්‍රී ලාංකේය අවනද්ධ භාණ්ඩයකි. පර්යේෂණය ප්‍රමාණාත්මක සහ ගුණාත්මක පර්යේෂණ ක්‍රමවේදයන්ට අනුගතව කළ පර්යේෂණයකි. එහිදී පර්යේෂණ විධි ක්‍රම වශයෙන් අත්හදා බැළීම් ක්‍රමවේදය, තාක්‍ෂණික මෘදුකාංග පරිශීලනය, අන්තර්ජාල පරිශීලනය, සම්මුඛ සාකච්ඡා ක්‍රමය, නිරීක්‍ෂණ ක්‍රමය භාවිතයට ගෙන ඇත.

මුඛ්‍ය පදඃ අභිවහන, නවෝත්පාදන, අච්චරාව, සංගත, ගෝලීය

මානව අවශ්‍යතාව උදෙසා ගොප් කොළ අත්කම් නිර්මාණයන්හි භාවිතය

ප්‍රිය ලාල් ඒ. ඒ. එස්
උඩරට නර්තන අධ්‍යයනාංශයල සෞන්දර්ය කලා විශ්වවිද්‍යාලය
samanpriyalal18@gmail.com

දකුණු ආසියාවේ බහුලව ව්‍යාප්තියෙහි පවතින පොල් ගස වනාහි මානව සංස්කෘතියෙහි විවිධ අවශ්‍යතාවන් පූරණය සඳහා දායකවන ප්‍රධාන ශාකයකි. කොකොස් නුසිෆෙරා (Cocos Nucifera) යන විද්‍යාත්මක නාමයෙන් හඳුන්වන තාල වර්ගයට අයත් පොල් ශාකයේ මුල කොටසෙහි සිට අවසාන ඵලය දක්වා සියලුම කොටස් ආහාර, දර, නිවාස ඉදිකිරීම යන මූලික අවශ්‍යතාවන් සඳහා මෙන්ම විසිතුරු භාණ්ඩ, ඖෂධ, අභිචාර විධි මෙවලම්, ඇසුරුම් භාණ්ඩ, ළදරු සෙල්ලම් භාණ්ඩ ආදී නිෂ්පාදනයන් සඳහා උපයෝගී කර ගනු ලබයි. මේ අතුරින් පොල් ගසෙන් ලබා ගන්නා ගොප් අත්තෙහි කොළ ආශ්‍රයෙන් නිෂ්පාදනය කරන ලද අත්කම් භාණ්ඩ පිළිබඳව තොරතුරු පූර්ව විමර්ශනයේදී අධ්‍යයනය කිරීමට හැකි විය. මානව අවශ්‍යතාව පූරනයේදී භාවිත මෙවලම් පරිසර හිතකාමී වියයුතු යැයි ගෝලීය මානව ප්‍රඥප්තියෙහි ප්‍රධාන සංකල්පයකි. විවිධ සංස්කෘතික අවශ්‍යතාවන් මෙන්ම එදිනෙදා ජීවිතයෙහි පරිහරනය කළ හැකි ගොප් කොළ අත්කම් භාණ්ඩ භාවිතයෙන් පරිසර හිතකාමී බව මෙන්ම ලාභදායීත්වය, අලංකාරත්වය, මනෝ චිකිත්සනය, විනෝදස්වාදය ආදී මානව ප්‍රතිලාභ අන්තර්ගත වේ. එය සමාජ හර පද්ධතියේ ප්‍රගමනයට ඉවහල්වේ. සවාභාවික ප්‍රපංචයන් කෙරෙහි දක්වන රුචිකත්වය මානව දෘෂ්ටියෙහි පොදු ධර්මතාවකි. එනමුත් ගෝලීය තාක්ෂණයෙහි වර්ධනයට සාපේක්ෂව නූතන මානව සමාජය කෘතිම ද්‍රව්‍ය සංයෝජනයෙන් නිර්මිත භාණ්ඩ පරිහරනය සඳහා අනුගතවීම පරිසර පද්ධතියෙහි දූෂිත ප්‍රවනතාව සඳහා ඉවහල් වන බව පිළිගත හැකි කරුණකි. එකී ව්‍යවසනය කෙරෙහි නූතන මානව සමාජය අවධානය යොමු නොකිරීම ප්‍රබල ගැටලුවකි. ගොප් කොළ ආශ්‍රිත අත් කම් නිර්මාණ දෘෂ්‍යවීමෙන් මානසික තෘප්තියක් ලබනවා විනා තත් භාණ්ඩයන්ගේ සමාජීය අවශ්‍යතාව සහ පරිසර හිතකාමී බව යන හර සිතුවිලි කෙරෙහි අවධානය යොමු නොකිරීම සමාජීය හා පාරිසරික සංවර්ධනයේ පසුබෑමකි. මානව අවශ්‍යතාව සඳහා පරිහරනය කළ හැකි ගොප් කොළ අත්කම් භාණ්ඩයන්හි සම්ප්‍රදායික හා නූතන නිර්මාණ භාණ්ඩ පර්යේෂණාත්මක තොරතුරු ආශ්‍රයෙන් හඳුන්වාදීම තත් පර්යේෂණයෙහි ප්‍රථම අපේක්ෂාවයි. ගොප් කොළ ආශ්‍රිත භාණ්ඩ නිෂ්පාදනය සඳහා ශිල්ප ප්‍රාගුණ්‍යයෙහි වැදගත්කම විග්‍රහය කර නූතන ප්‍රජාව අභිප්‍රේරණය කිරීම ද්විතීයික අපේක්ෂාවයි.

මුඛ්‍ය පද - ගොප් කොළ, අත් කම් භාණ්ඩ, මානව අවශ්‍යතාව

සූවිසි විවරණ නෘත්‍ය පූජාවේ භාවිත පෙතිකඩයෙහි අධ්‍යාත්මික සහ කලාත්මක වැදගත්කම

රූපසිංහ කේ. කේ. පී.

උඩරට නර්තන අධ්‍යයනාංශය, නර්තන හා නාට්‍ය කලා පීඨය, සෞන්දර්ය කලා විශ්වවිද්‍යාලය

kkp.rupasinghe@gmail.com

සිංහල නර්තන කලාව සියවස් ගණනාවක පරිණාමයෙන් පොහොසත් වූ ශ්‍රී ලාංකේය සංස්කෘතික උරුමයේ අනිවාර්ය ප්‍රකාශනයකි. ක්‍රි.පූ. තුන්වන සියවසේ දී පමණ සිදුවූ මිහිඳු මාහිමියන්ගේ ආගමනය, දේශීය සම්ප්‍රදායන් කෙරෙහි ගැඹුරු බලපෑම් ඇති කරමින්, ශ්‍රී ලංකාව තුළ සංස්කෘතික හා ආගමික පුනරුදයක් සඳහා හේතු විය. සූවිසි විවරණ නෘත්‍ය පූජාව බෞද්ධ පරමාදර්ශ මූර්තිමත් කරමින් සහ සමාජ හා චාරිත්‍රානුකූල කාර්යයන් ඉටු කරමින් සිංහල සමාජයේ කැපීපෙනෙන කලා ආකෘතියක් ලෙස වර්ධනය විය. මෙහිදී භාවිත බුදුවරුන් විසිහතරක් සහ බෝධිසත්වයන් නිරූපණය කරන රංග සැරසිල්ලක්වන පෙතිකඩය ගැඹුරු අධ්‍යාත්මික ආඛ්‍යානයක් සංකේතවත් කරයි. ඒ අනුව මෙම පර්යේෂණයේ මූලික අරමුණ වන්නේ සූවිසි විවරණ නෘත්‍ය පූජාව තුළ එහි භූමිකාව කෙරෙහි අවධානය යොමු කරමින් පෙතිකඩය නිර්මාණය වටා ඇති ඓතිහාසික පසුබිම සහ සමකාලීන භාවිතයන් පරීක්ෂා කිරීමයි. ශ්‍රී ලාංකේය නර්තන සම්ප්‍රදායන් පිළිබඳ බොහෝ ශාස්ත්‍රීය අධ්‍යනයන් හඳුනාගත හැකිවූවත්, සූවිසි විවරණ නෘත්‍ය පූජාව සහ එහිදී භාවිත පෙතිකඩය පිළිබඳ ගැඹුරු අධ්‍යයනයක් දක්නට නොලැබේ. පෙතිකඩය නිර්මාණය පිළිබඳ විශේෂිත දැනුම සංරක්ෂණය කර ඇත්තේ ගුරු පරම්පරාගතව මුඛ සම්ප්‍රේෂණය මගින් පමණක්වන අතර, එය මෙම කලාංගයේ චිරස්ථිතියබව සඳහා බලපෑම් එල්ලකර ඇත. බෞද්ධ සාහිත්‍ය හා පුරාවිද්‍යාත්මක සාක්ෂි පිළිබඳ ඓතිහාසික විශ්ලේෂණය, ක්ෂේත්‍ර නිරීක්ෂණ සහ පෙතිකඩයෙහි වැදගත්කම සහ නිර්මාණ ලක්ෂණ අවබෝධ කරගැනීම සඳහා සාම්ප්‍රදායික නර්තන ශිල්පීන් සමග සම්මුඛ සාකච්ඡා ඇතුළත් ගුණාත්මක පර්යේෂණ ක්‍රමවේදයක් මෙහිදී භාවිත කරන ලදී. පෙතිකඩය, විශේෂයෙන්ම බෝසතානන් වහන්සේ විවිරණ ලැබූ බුදුරදුන් විසිහතර දෙනෙකු නිරූපනය කරන කලාත්මක හා අධ්‍යාත්මික වැදගත්කමකින් යුත් සංස්කෘතික අනන්‍යතාවක් බව අධ්‍යයනයෙන් අනාවරණය විය. එමෙන්ම පෙතිකඩය සූවිසි විවරණ නෘත්‍ය පූජාව දෘෂ්‍ය කලාව සමග ඒකාබද්ධ කරයි. කෙසේ වෙතත්, මෙම දැනුම බොහෝ දුරට ලේඛනගතවී නොමැති අතර සම්ප්‍රදායික නර්තන පරම්පරාවන්ට පමණක් සීමා වී ඇත. මෙම පර්යේෂණය ශ්‍රී ලාංකේය නර්තන උරුමය ලේඛනගත කිරීමේ තීරණාත්මක පරතරයක් ආමන්ත්‍රණය කරමින් පෙතිකඩය පිළිබඳ පුළුල් අධ්‍යයනයක් ඉදිරිපත් කරයි. එමෙන්ම අභාවයට පත්වීමේ තර්ජනයට ලක්ව ඇති සංස්කෘතික සම්ප්‍රදාය ආරක්ෂා කිරීම සහ බෙදා හැරීම සඳහා පදනමක් ලෙස මෙම අධ්‍යයනය ක්‍රියා කරයි. සමස්ථයක් ලෙස පෙතිකඩය ශ්‍රී ලාංකේය නර්තන සම්ප්‍රදායන් තුළ කලාත්මක, අධ්‍යාත්මික සහ සංස්කෘතික අනන්‍යතාවයේ අද්විතීය භාවිතය නියෝජනය කරයි. එහි ඓතිහාසික හා සමකාලීන වැදගත්කම ලේඛනගත කිරීම මගින්, මෙම පර්යේෂණය ශ්‍රී ලංකාවේ අස්පර්ශ්‍ය සංස්කෘතික උරුමයේ වැදගත් අංගයක් ආරක්ෂා කිරීමට දායක වනු ඇත.

මුඛ්‍ය පද - සූවිසි විවරණ, පෙතිකඩය, නෘත්‍ය පූජාව, අධ්‍යාත්මික

Spiritual and Artistic Significance of *Pethikadaya* used in the Suvisi Vivarana Nruthya Puja

Rupasinghe K.K.P
Department of Kandyan Dance, Faculty of Dance and Drama, University of the Visual and Performing Arts
Kkp.rupasinghe@gmail.com

Sinhala dance is an integral expression of Sri Lanka's cultural heritage, enriched by centuries of evolution. The arrival of Mihindu Thero, which took place around the third century BC, caused a cultural and religious renaissance in Sri Lanka, having a profound impact on local traditions. The Suvisi Vivarana Nruthya Puja developed as a prominent art form in Sinhalese society, embodying Buddhist ideals and fulfilling social and ritual functions. Here, the *Pethikadaya*, a theatrical decoration depicting twenty-four Buddhas and bodhisattvas, symbolizes a deep spiritual narrative. Accordingly, the primary purpose of this research is to examine the historical background and contemporary practices surrounding the pethikadaya, focusing on its role in the Suvisi Vivarana Nruthya Puja. Although many scholarly studies of Sri Lankan dance traditions can be identified, there is no in-depth study of the Suvisi Vivarana Nruthya Puja and the pethikadaya used there. The specialized knowledge of pethikadaya preparation has been preserved only through oral transmission through generations of gurus, which has influenced the permanence of this practice. A qualitative research methodology involving historical analysis of Buddhist literature and archaeological evidence, field observations, and interviews with traditional dancers to understand the importance and preparation of the Pethikadaya was used. This study revealed that Pethikadaya captures Sinhala cultural identity with artistic and spiritual significance, depicting twenty-four Buddhas who blessed the Bodhisattva. Also, Pethikadaya combines Suvisi Vivarana Nruthya Puja with visual arts. However, this knowledge is largely undocumented and limited to traditional dance generations. This research presents a comprehensive study of Pethikadaya, addressing a critical gap in the documentation of Sri Lankan dance heritage. Also, this study serves as a basis for the preservation and dissemination of the cultural tradition, which is threatened with extinction. As a whole, Pethikadaya represents the unique practice of artistic, spiritual, and cultural identity in Sri Lankan dance traditions. By documenting its historical and contemporary significance, this research will contribute to the preservation of an important aspect of Sri Lanka's intangible cultural heritage.

Keywords: Artistic Significance, Pethikadaya, Spiritual Significance, Suvisi Vivarana Nruthya Puja

පත්තිනි ඇදහිල්ලේ පදනම ජ්‍යෝතිෂ විමසුමට - මේස පර්යේෂණයක්

රෝහණ වසන්ත, එම්. එම්.
උඩරට නර්තන අධ්‍යයනාංශය, සෞන්දර්ය කලා විශ්ව විද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව
wasantha2010@gmail.com

"පත්තිනි ඇදහිල්ල" ශ්‍රී ලාංකික සංස්කෘතියේ ප්‍රමුඛස්ථානයක් ගන්නා වූ ආගමික භක්තිමාර්ගය හා සම්ප්‍රදායික චාරිත්‍ර අතර එකමුතු සම්බන්ධතාවයක් ගොඩනැගීමට උපකාර කරන ප්‍රමුඛ ශාන්තිකර්මයකි. මෙම පර්යේෂණය, පත්තිනි ඇදහිල්ලේ ක්‍රියාත්මක සම්ප්‍රදායික ශාන්තිකර්ම හා පුද පූජා රටාවන් ජ්‍යෝතිර්විද්‍යාත්මක පදනමකින් සිදුවන්නේ ද යන්න පරීක්ෂා කිරීම අරමුණු කර ඇත. මේස පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය Desk Research මෙම අධ්‍යයනයේ දී භාවිතා කරයි. පර්යේෂණ ගැටලුව වශයෙන් පත්තිනි දෙවියන්ගේ උපත ගැන සඳහන් කෝල්මුර ගායනාවන්හි වෛදික ජ්‍යොතිෂ සංකල්ප අන්තර් විෂයානුබද්ධ විග්‍රහයන් ඇසුරින් මානව ක්‍රියාකාරකම් හා දේව ඇදහීම් රටාවන් සඳහා මධ්‍යස්ථ උපකරණයක් ලෙස භාවිත කරමින් කටයුතු කරන ආකාරය අධ්‍යයනයට ලක් කෙරෙයි, ජ්‍යොතිර්විද්‍යාත්මකව මානව ක්‍රියාකාරකම් සමගාමී සම්බන්ධතාවයන් ගොඩනැගීම සහ පත්තිනි දේව ශාන්තිකර්ම පූජා විධීන් සඳහා අර්ථවත් ආරෝපණයක් සැලසීම මෙහි විශේෂ අවධානයට ලක් වේ. අභිලේඛන, සම්ප්‍රදායික ජ්‍යොතිෂ ග්‍රන්ථ, සහ විද්වත් විග්‍රහයන් පරීක්ෂාවට ලක් කරමින්, මෙම ලිපිය පත්තිනි ඇදහිල්ලේ ආගමික විශ්වාස සහ ජ්‍යොතිෂ විෂය විග්‍රහයන් මත පදනම් වූ මාර්ගෝපදේශ අතර ඇති සම්බන්ධතාවය එළිදරව් කරයි. මෙම පර්යේෂණය ආගමික භක්තිකත්වය සහ වෛදික ජ්‍යොතිෂ විෂය විග්‍රහයන් අතර සම්බන්ධතාවය පිළිබඳ පුළුල් දැක්මක් සඳහා ලාංකික ආගමික භාවිතයන් පිළිබඳ නව අවබෝධයක් ඉදිරිපත් කරයි.

මුඛ්‍ය පද: පත්තිනි ඇදහිල්ල, පත්තිනි දෙවියන්ගේ උපත, වෛදික ජ්‍යොතිෂ විග්‍රහය

An Astrological-Based Inquiry on the Foundation of the Cult of Goddess Pattini - A Desk Research

M. M Rohana Wasantha
Department of Kandyan Dance, Faculty of Dance and Drama,
University of Visual and Performing Arts
wasantha2010@gmail.com

"Pattini Cult" is a prominent *Shantikarma* ritual that helps build a harmonious relationship between religious devotion and traditional rituals that occupy a prominent place in Sri Lankan culture. This research aims to examine whether the traditional *Shantikarma* rituals and puja patterns practiced in the Pattini Cult consist of on an astrological basis. The desk research methodology is used in this study. The research problem is to study how the Vedic astrological concepts in the *Kolmura Kavi* about the birth of the goddess Pattini are used as a medium for human activities and religious beliefs through interdisciplinary analysis, with a special focus on building astrological connections between human activities and providing meaningful attributions for the Pattini deity's pacification rituals. By examining inscriptions, traditional astrological texts, and scholarly analysis, this paper reveals the relationship between the religious beliefs of the Pattini faith and the guidelines based on astrological analysis. This research offers a new understanding of Sri Lankan religious practices from a broader perspective on the relationship between religious devotion and Vedic astrological interpretations.

Keywords: Birth of Goddess Pattini, Pattini Faith, the Cult of Goddess Pattini, Vedic Astrology Analysis

උඩරට යුගල බෙර වාදනයඃ මූලික බෙර පද අලංකාර වරනැඟීම

පුෂ්පකුමාර, ජේ. ජේ
වාද්‍ය සංගීත අධ්‍යයනාංශය, සෞන්දර්ය කලා විශ්වවිද්‍යාලය
jayantha.pu@vpa.ac.lk

උඩරට බෙර වාදනය යනු බෙර අක්ෂර හෝ බෙර පද තාලානුකූලව හා රිද්මයානුකූලව වරනැඟීමක් ලෙස හැඳින්විය හැකි අතර, බෙර දෙකක් මගින් පද සංයෝජනය කිරීම අලංකාර යුගල බෙර වාදනය ලෙස ව්‍යවහාරයේ පවතී. උඩරට සම්ප්‍රදායේ දී මූලික බෙර පද භාවිතයෙන් විවිධ තාල රටා ජනනය කිරීම ජනප්‍රිය කලාවකි. දකුණු බෙර ඇස මූලික ව බෙර පද වාදනය කිරීම බෙර ඇල්ලීම ලෙස ද, වම් බෙර ඇස මූලික ව බෙර පද වාදනය අලංකාර වාදනය කිරීම වශයෙන් ද කොටස් දෙකක් යටතේ වර්ගීකරණය කළ හැකි ය. මෙම බෙර වාදනයේ දී අලංකාර බෙර පද නිර්මාණය, පද සංයෝජනය, සහ ප්‍රවර්ධනය මූලික බෙර පදවල ආකෘතික ලක්ෂණ මත ගොඩනැගේ. අලංකාර බෙර වාදනයේ දී දකුණු බෙර ඇසෙන් වාදනය වන මූලික බෙර පදවලින් ලැබෙන දායකත්වය විශේෂ අවධානයට ලක්කරමින් අලංකාර බෙර පද අතර වෙනස්කම් පැහැදිලි කිරීම, මෙම අලංකාර බෙර පද භාවිතයේ වැදගත්කම විග්‍රහ කිරීම, සහ ඒ පිළිබඳ ශාස්ත්‍රීය අවබෝධයක් ගොඩනැඟීම අරමුණ වේ. මේ සඳහා ගුණාත්මක පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය අනුගමනය කළ අතර දත්ත එක්රැස් කිරීමේ දී ප්‍රවීණ බෙර වාදන ශිල්පීන් සමඟ සම්මුඛ සාකච්ඡා පැවැත්වීම, සංරක්ෂිත වීඩියෝ නැරඹීම, උඩරට බෙර වාදන ශිල්පීන්ගේ වාදන විධික්‍රම නිරීක්ෂණ, දීර්ඝකාලීන බෙර වාදන ඉගැන්වීමේ සහ ප්‍රායෝගිකව නියැලීමේ අත්දැකීම් පදනම්ව සවිස්තරාත්මකව ඉදිරිපත් කර ඇත. ඒ අනුව යුගල බෙර වාදනයේ රස නිශ්පත්තියෙහි තීව්‍රතාව වර්ධනය කිරීම සඳහා දකුණු බෙර ඇස මූලික කරගනිමින් අලංකාර පද වයන්නාගේ පූර්ණ දායකත්වයක් ලැබෙන බව මෙම පර්යේෂණය මගින් තහවුරු වේ.

මුඛ්‍ය පද : උඩරට බෙරය, මූලික බෙර පද, යුගල බෙර, අලංකාර නිශ්පත්තිය

Abstracts

DAY 01

March 20, 2025

Session 01	Evening	Pannel 03

Non-Toxic Printmaking in Visual Arts as Global Perspectives

Mahesh Singh

Department of Painting (Print Making), Faculty of Visual Arts,

Banaras Hindu University, Varanasi, India

printmakermahesh@gmail.com

The aim of the printmaking course at the university is to explore both traditional aspects of print and to make new alliances with other media and digital techniques. Printmaking encourages extensive traditional printmaking and modern methodology in studios where students can work on a variety of print media and significant digital print resources. It is a well-established fact that conventional materials for printmaking contain quite a cocktail of acids and chemicals posing significant risks to health and the environment. Each of them may have damaging effects on the health of the artists and the surrounding environment, but in combination, they pose a serious threat to anyone who uses them without proper precautions. The need for change in the field of printmaking is persuasive: scientific studies confirm the toxicity of many of the solvents, acids, and other materials that are found in traditional printmaking. There is strong evidence that conventional practice is detrimental to health. Long-term practice of traditional printmaking, whether it is etching, lithography, or screen printing, may lead to serious illness and premature death of long-term practitioners of the art. In education, the various traditional methods can be at odds with health and safety regulations._The research was conducted with alternative materials tested and case studies done in the Institute of Kala Bhavana, Santiniketan, by organizing non-toxic printmaking workshops. For examples of non-toxic materials and their effectiveness in printmaking, some workshops have been organized and currently printmaking practice with non-toxic materials like water-based monoprint and woodcut. Use of water-based ink for the intaglio process and the outcomes of research have been successful with non-toxic materials and demonstrate the feasibility of these methods with my students. This paper brings out diverse materials and processes that end the harmful impacts associated with traditional printmaking processes and bring forth a wave of creativity. Moreover, this work is meant to create awareness about the importance of using ecological techniques in these processes and how sustainable materials matter by instilling a deeper understanding in artists so that they can become more conscious of using these innovations positively and while promoting the preservation of the environment. It encourages artists and studios to embrace non-toxic alternatives in order to make the artistic process safer and sustainable. Finally, it imagines a future where art harmonizes with sustainability to become a responsible and environmentally conscious art community.

Keywords: Conventional Printmaking Materials, Health-Conscious Art, Non-Toxic Materials, Printmaking Innovation, Toxicity

ශ්‍රී ලාංකේය බෙර වාදන ශිල්පීන් වර්ගීකරණය පිළිබඳ පර්යේෂණාත්මක අධ්‍යයනයක්

තාවකාලික කථිකාචාර්ය රෙහාන් සේනාධීර
rehansenadheera@gmail.com

අනාදිමත් කාලයක පටන් පොහොසත් ලෙස වර්ධනය වෙමින් එන බෙර වාදන කලාවක් ශ්‍රී ලංකාව සතු වන අතර කාලානුරූපීව බෙර වාදන ශිල්පීන් ද වර්ධනය වෙමින් සම්ප්‍රදායික බෙර වාදන ක්ෂේත්‍රය විස්තාරණය වෙයි. ඒ අනුව ඒ ආකාරයට වර්ධනය වන බෙර වාදන කලාවේ වාදන ශිල්පීන් වර්ගීකරණය කළ හැකිද? එසේ හැකි නම් එය සිදු කළ යුත්තේ කෙසේද? යන්න මෙම පර්යේෂණයේ ගැටලුවයි. ලෝක සංගීතය හා ලෝක තාල වාදනය නොඑසේ නම් බෙර වාදනය වර්තමානය වන විට සීඝ්‍රයෙන් දියුණු වී ඇති අතර ලෝක මට්ටමේ බෙර වාදන ශිල්පීන්ට සාපේක්ෂව ලාංකේය බෙර වාදන ශිල්පියා රට තුළ ම අඩු පිළිගැනීමකට ලක්ව ඇති බව පෙනී යන තත්ත්වයකි. ඒ අනුව ලාංකේය සාම්ප්‍රදායික බෙර වාදන ශිල්පීන් වර්ගී කරණය කිරිම හරහා ඔවුන් පිළිබඳව සාමාන්‍ය සමාජය දැනුවත් කොට ඔවුන්ට හිමි ගෞරවය අත්කර දීම මෙම පර්යේෂණයේ අරමුණයි. ඊට අමතරව වාදන කලාව එලෙස වර්ගී කරණය කිරීම හරහා අනාගත පරම්පරාවට ද තමන් වඩාත් ප්‍රිය හා තමන්ට ගැළපෙන ශානරයක් හරහා තම අධ්‍යයන කටයුතු, පුහුණු වීම් හා ප්‍රායෝගිකව නියැළීම සිදු කළ හැකි වීම ද සුවිශේෂී අරමුණක් හා ලක්ෂණකි. ගුණාත්මක පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය හරහා සිදු කරනු ලබන මෙම පර්යේෂණයේ දී ලිඛිත මූලාශ්‍ර භාවිතය, සම්මුඛ සාකච්ඡා, සහභාගිත්ව නිරීක්ෂණ හරහා ද දත්ත රැස් කිරීම සිදු කරන අතර වර්ගීකරණයට ලක් කිරීමේ දී යම්තාක් දුරට ප්‍රමාණාත්මක පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය ද යොදා ගන්නා ලදි. ඒ අනුව ප්‍රථමයෙන් නියැදියක් ලෙස ලංකාවේ බෙර වාදන ක්ෂේත්‍රය තුළ මේ මොහොතේ වඩාත් ජනප්‍රිය බෙර වාදන ශිල්පීන් සියයක් තෝරා ගන්නා ලදි. පසුව ඔවුන් නියැළී සිටින වාදනාංග පිළිබඳ විශ්ලේෂණාත්මක අධ්‍යයනයකින් පසුව ප්‍රධාන ඛාණ්ඩ තුනකට වාදන ශිල්පීන් වර්ගී කරණය කළ හැකි බව නිරීක්ෂණය විය. එම ඛාණ්ඩ තුන මෙසේ ය. සාම්ප්‍රදායික බෙර වාදන ශිල්පීන්, ප්‍රාසංගික වේදිකාවේ බෙර වාදන ශිල්පීන්, පටිගත කිරීම් සඳහා විශේෂිත ශිල්පීන් ය. ඒ අනුව වැඩි ප්‍රමාණයක් වාදන ශිල්පීන් සාම්ප්‍රදායික බෙර වාදන ශිල්පීන් කුලකයේ සිටින අතර ඊට සාපේක්ෂව අඩු ප්‍රමාණයක් ප්‍රාසංගික වේදිකාවේ වාදන ශිල්පීන් සිටියි. නමුත් සාම්ප්‍රදායික වාදන ශිල්පීන්ට සාපේක්ෂව ප්‍රාසංගික බෙර වාදන ශිල්පීන් වැඩි වශයෙන් සමාජ ගත වී ඇති බවට අපට නිගමනය කළ හැකි විය. එමෙන් ම පටිගත කිරීම් සඳහා විශේෂිත වාදන ශිල්පීන් ද සියලු දෙනා පාහේ පෙර කී ප්‍රාසංගික වාදන ශිල්පීන් පිරිසම බව ද අපට නිගමනය කළ හැකි විය. කෙසේ නමුත් අප නියැදියක් ලෙස තෝරාගත් මෙම වාදන ශිල්පීන් සියය අතරින් බහුතරයක් බෙර වාදන ගුරුවරුන් වීම ද විශේෂත්වයකි.

මුඛ්‍ය පද: බෙර වාදනය, බෙර වාදන ශිල්පියා, තාල වාදනය, තාල වාදන ශිල්පියා, වාදන සම්ප්‍රදාය

බෞද්ධ පුරනරුදය උදෙසා නිර්මිත පැරණි ලිතෝ මුද්‍රිත චිත්‍ර මගින් නිරූපිත සන්නිවේදනාර්ථ පිළිබඳ දෘශ්‍ය විශ්ලේෂණාත්මක අධ්‍යයනයක් (මාලිගාවගේ සාර්ලිස් චිත්‍ර ශිල්පියාගේ සිතුවම් ඇසුරෙන්)

ජයසේකර කේ.ටී

මුද්‍රණකලා අධ්‍යනාංශය, දෘශ්‍ය කලා පීඨය, සෞන්දර්ය කලා විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව

79kurupitage@gmail.com

ලිතෝග්‍රැෆි චිත්‍ර ශ්‍රී ලංකේය සමාජ භාවිතයට පැමිණීම දහනම වන සියවස අග සහ විසිවන සියවස ආරම්භයේ මෙරට පැවති යටත්විජිතකරණ ක්‍රියාවලියේ ප්‍රතිඵලයක් ලෙස මුද්‍රණ ක්ෂේත්‍රයේ ඇති වූ නව ප්‍රවණතාවකි. යටත්විජිතකරණයට එදිරිව ජාතිකවාදී ව්‍යාපාරයක් ගොඩනැගීම තත් අවධියේ සමාජ පරිවර්තන හේතුවෙන් ලාංකේය සමාජයේ සිදුවෙමින් තිබුණි. එහි ප්‍රතිඵලයක් ලෙස බෞද්ධාගම ප්‍රචාරණය කිරීමේ දැඩි අවශ්‍යතාවයන් මතු වූ අතර දෘශ්‍ය කලාංගයක් ලෙස ලිතෝග්‍රැෆි චිත්‍ර සමාජගතවීම ද සිදුවිය. වැදගත් බෞද්ධාගමික තේමා එකතුවක් මත පදනම් වූ සාර්ලිස්ගේ සිතුවම් ජාතිකවාදී ව්‍යාපාරයේ මතවාද ප්‍රචාරණයේ දී වඩාත් තීරණාත්මක භූමිකාවක් ඉටු කරන ලදි. එම චිත්‍ර ලිතෝග්‍රැෆි මාධ්‍යයෙන් ජර්මනියේදී මුද්‍රණය කොට ලාංකේය සමාජයේ ප්‍රචලිත කළ ඒවා විය. විශේෂයෙන්ම සාර්ලිස්ගේ චිත්‍ර නිර්මාණයට බලපෑ සමාජ, දේශපාලනික, සංස්කෘතික සන්දර්භ සහ සන්නිවේදනාර්ථ (Communication Meaning) ඔස්සේ නව කියවීමකට ලක්කිරීම මෙම පර්යේෂණ ලිපියේ මූලික අරමුණයි. මෙහි පර්යේෂණ ගැටලුව වන්නේ සාර්ලිස්ගේ ලිතෝග්‍රැෆි සිතුවම් මගින් නිරූපිත සන්නිවේදනාර්ථ සහ ඒවාට පසුබිම වූ සමාජ බලවේග මොනවාද යන්නයි. පශ්චාත් ව්‍යුහවාදී (Post - Structuralism) ප්‍රවේශයකින් මෙහි මූලික පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය ගොඩනැගෙයි. තවද මෙම සිතුවම් ඇසුරෙන් නව සංකතන (Discourse) ගොඩනැගීම විශ්ලේෂණාත්මකව විමර්ශනයට ලක් කෙරෙන අතර ලිතෝග්‍රැෆි මුද්‍රිත චිත්‍ර කියවීමේ දී ඒවායේ දෘශ්‍ය මූලිකාංග (Visual Elements) ද සැලකිල්ලට ගැනෙනු ඇත. එමගින් සිතුවම්වලින් ගොඩනැගෙන සන්නිවේදනාර්ථමය සහ සෞන්දර්යාත්මක පරාමිතීන් යන කාරණා දෙකම සලකා බැලෙනු ඇත. ගුණාත්මක පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය මත පදනම් වන මෙම පර්යේෂණයේදී ප්‍රාථමික මෙන්ම ද්විතීක මූලාශ්‍ර ද සැලකිල්ලට ගැනෙයි. මෙම අධ්‍යයනය යටත්විජිත සමයේ බෞද්ධ සිතුවම් කලාව සහ තත්කාලීන සමාජ පරිවර්තන අතර පැවති සම්බන්ධතා අවබෝධ කරගැනීමට වැදගත් ප්‍රවේශයක් සපයනු ඇත.

මුඛ්‍ය පද: දෘශ්‍ය කලාව, බෞද්ධ කලාව. ලිතෝග්‍රැෆි චිත්‍ර, ඇම්. සාර්ලිස්, දෘශ්‍ය සන්නිවේදනාර්ථ

Preserving Traditions through Art: The Role of Performing Art Depictions in Kandyan and Post-Kandyan Temple Paintings for Cultural Sustainability

Rathnayaka, R.M.T.D.K.

Postgraduate Institute of Humanities and Social Sciences, University of Peradeniya, Sri Lanka

thamali.dk.rathnayaka@gmail.com

The temple paintings of the Kandyan and post-Kandyan eras serve as a vibrant visual source of Sri Lanka's rich performing arts traditions, which reflect the socio-religious and aesthetic values. The murals intricately depict dancers and musicians with ceremonial instruments, depicting close integration with the religious rituals of performing arts at royal ceremonies or communal celebrations. The artistic representation of movement, rhythm, elaborate costumes, and instruments such as drums, raban, flutes, and ornaments underscores the connection between performing arts and spiritual practices. The objective of this research is to investigate how these representations depict cultural amalgamations and the regional identity of performing arts without losing the inherent value of the cultural ritual. This research follows a qualitative research methodology, based on primary sources through the analysis of temple murals, observations in museums, and interviews with artists and professionals associated with performing arts. Secondary sources include books and scholarly articles on the subject for further perspectives. Notably, Kandyan-era wall paintings in various temples, such as Degaldoruwa Viharaya, Gangaramaya Viharaya, and Suriyagoda Viharaya, as well as post-Kandyan period murals at Kathaluwa Purwaramaya, Mulkirigala Rajamaha Viharaya, and Karagampitiya Subhodharamaya, vividly portray Perahera processions, cultural events, royal travels, and festival gatherings. In Karagampitiya Subhodharamaya, numerous performing art forms are depicted, including Kalagedi Netum, Kulu Netum, Nadagam, Kolam, Lee Keli Netum, and Raban dance, accompanied by musical instruments. These paintings provide valuable insights into the costumes and instruments used at the time, as well as their arrangements. They contribute to understanding the development and structure of performing arts in the 18th and 19th centuries, highlighting their significance as important archaeological visual forms that preserve historical evidence. The study reveals that temple murals do not merely serve as decorative elements but function as cultural documents that preserve and transmit Sri Lanka’s intangible heritage.

Keywords: Cultural Heritage, Kandyan Tradition, Performing Arts, Temple Murals, Traditional History

Indian Aesthetics in Collaboration: A Cross-Disciplinary Exploration in Visual Arts

Shikha Rawat
Department of Painting, Faculty of Visual Arts, Banaras Hindu University, Varanasi, Uttar Pradesh, India.
shikharawat@bhu.ac.in

This research paper aims to present the historical development and new prevalent expressions in Indian aesthetics and visual arts by exploring various subjects. The investigation utilizes a theoretical framework that includes Rasa Theory to provide a comprehensive analysis. The paper incorporates descriptive and historical research methods to highlight the enrichment of Indian aesthetics through its artistic traditions, culture, and philosophical foresight. The central research question guiding this study is: "How have Indian aesthetic values and visual arts evolved through the integration of music, performing arts, cinema, literature, and new technologies?" This research focuses on the period from the 20th century to the present, exploring the interdisciplinary practices within Indian visual arts. Thus, this descriptive research provides a comprehensive analysis of the development and expansion of Indian aesthetics and visual arts.

Keywords: Art, Cross-disciplinary, Indian Aesthetic, Visual Arts.

Performance Art: A Hybrid Art Form Where Visual Art Merges with Performing Art by Using the Body as an Element of Self

Shikha Patel

Department of Painting, Faculty of Visual Arts, Banaras Hindu University, Varanasi, India.

shikha@bhu.ac.in

Performance art in visual art has often been considered as a non-traditional art practice in contrast with the conventional arts like paintings and sculptures, but this new conceptual practice has opened up an entire world of possibilities for a hybrid art practice in visual art, which comes out to be a unique combination of visual and performing art gaining popularity all over the world. This paper enquires how the visual art practice tries to intervene in the performing art domain by using the action of an artist directly as a piece of art. It is interesting to analyze the balance it acquires to retain the visual art essence along with the core idea of the impermanence and spontaneity of performing art. The research paper relies on the descriptive and analytical methodology by studying the available writings on the performance art practices and their origin, development, and possibilities in terms of the contemporary art scenario in India. The study is purely based on the observation of the practices being done by several visual artists, along with various secondary sources such as articles and scholarly writings. The analysis of the nature of this new hybrid practice help to understand its relationship with two separate, already well established art practices, in terms of the different ways of using the body to perform and communicate with the audience, while creating an opportunity to fuse both art forms by setting new parameters which are more flexible and direct. This paper helps to understand the new ground created by such practice, which allows an artist to push the conventional boundary of traditional performing art practice by using the body as both subject and object rather than merely as a tool. The data collected from the writings documenting the performance art practices in India helped to observe its unique traits in terms of the art-making process, the methods and materials used, and the uniqueness in the result, which establishes the existing gap that this particular art form intended to fill. In addition, this paper also dives into the works of some major performance art practitioners in India like Ratnabali Kant, Nikhil Chopra, Inder Salim, and Pushpamala while analyzing them in terms of self-referential art practices where the body is used as the element of self by the artists. Having its own limitations and complexities, it is quite fascinating to see that a new hybrid style of visual art and performing art has been recognised and included in main stream art centuries back and is still being practiced in visual art scenes extensively through attaining new variations and possibilities by being constantly explored in regards to the coming future.

Keywords: Body as Element, Element of Self, Hybrid Art Style, Performing Art, Self-Referential Art, Visual Art in India

කෑගල්ල දිස්ත්‍රික්කයේ උළුවහු පැනීමේ පිළිවෙත පිළිබඳ අධ්‍යයනයක්

ජයතිස්ස ජී.කේ.එන්.
සංස්කෘත සහ පෙරදිග ශාස්ත්‍ර අධ්‍යනාංශය, කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලයල ශ්‍රී ලංකාව
kaveeshajayathissa4@gmail.com

වාස්තුවිද්‍යාත්මක ව නිවාස ඉදිකිරීමේ දී විවිධ අභිචාර රාශියක් සිදුකෙරේ. වාස්තුවිද්‍යාත්මක අභිචාර රාශියක් ලෝකයේ ඇත. එනම් උළුවහු පැනීම, මුල්ගල තැබීම, නිවසකට ගෙවදීම, බහිරව පූජා යනාදිය වේ. මෙම පර්යේෂණය ශ්‍රී ලංකාවේ නූතන ගෘහනිර්මාණ ශිල්පයේ භාවිත වන උළුවහු පැනීමේ අභිචාර විධිය මත පදනම් වී ඇත. මෙම වාස්තුවිද්‍යාත්මක අභිචාරය සම්බන්ධයෙන් පවතින ගැටලුවක් වන එම අභිචාරයෙන් නිවෙස්වලට ඇතිවන බලපෑම කෙබඳු ද යන ගැටලුව පිළිබඳ විමර්ශනය කිරීමට මෙතුළින් කටයුතු කරන ලදී. ඒ සඳහා මෙම පර්යේෂණ මඟින් සනාථ කරගත් විසඳුම් ඉදිරිපත් කිරීම මෙම පර්යේෂණයේ අරමුණ විය. මෙහිදී පර්යේෂණ ක්‍රම ගණනාවක් භාවිත කරන ලදී. එනම් සාහිත්‍ය මූලාශ්‍රයය, ප්‍රශ්නාවලි සහ සම්මුඛ සාකච්ඡා වැනි ක්‍රම වේ. මෙලෙස ගුණාත්මක සහ ප්‍රමාණාත්මක පර්යේෂණ ක්‍රම දෙකෙහිම එකතුවක් ලෙස මිශ්‍ර පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය යොදාගන්නා ලදී. මෙම පර්යේෂණ ක්‍රම යොදාගෙන උළුවහු පැනීම නම් අභිචාර විධියෙන් නිවාසවලට ඇතිකරන බලපෑම කෙසේද යන ගැටලුවට පිළිතුරක් ලබාදීමට උත්සහා කෙරේ. අනතුරු ව සොයාගැනීම් සහ මූලාශ්‍රයානුගත කරුණු හා සම්බන්ධ විශ්ලේෂණයක් සිදුකර අවසාන වශයෙන් ලබාගත්තා වූ නිගමනය ඉදිරිපත් කරන්නට කටයුතු කර ඇත. මිනිසුන් මෙම අභිචාරය පරම්පරාගත පිළිවෙත්වලට මෙන්ම න්‍යායාත්මක පිළිවෙත්වලට අනුව සිදුකරනු ලැබේ. උළුවහු පැනීම සම්බන්ධයෙන් වාස්තුවිද්‍යාව හෙවත් ගෘහනිර්මාණ ශිල්පය, උළුවහු පැනීම හෙවත් අටකොණ බහිරවයින්ට දොළ දීම සහ මධ්‍යකාලීන සිංහල කලා වැනි බොහෝ කෘතිවල විවිධ කරුණු අඩංගු වේ. නමුත් මෙම අභිචාරය නූතන ගෘහකරණය තුළ භාවිත වන ආකාරය සහ එයින් ඇතිවන බලපෑම සම්බන්ධයෙන් තොරතුරු අල්ප වන නිසාවෙන් එම පර්යේෂණ රික්තකය පිරවීම මෙහි අරමුණ වේ. මෙම පර්යේෂණය අවසානයේ මෙම වාස්තු අභිචාරය නිවසක දියුණුවට සෘජුව බලපෑමක් නොකරන බවත් නිවසක දියුණුව හෝ බිඳ වැටීම සඳහා මනෝවිද්‍යාත්මක වශයෙන් මිනිසාගේ සිතේ පවතින යහපත් හෝ අයහපත් විශ්වාස වඩාත් හේතු වන බවත් අනාවරණ වන ලදී.

මුඛ්‍ය පද : පරම්පරාගත පිළිවෙත්, උළුවස්ස, වාස්තු අභිචාර, න්‍යායාත්මක පිළිවෙත්.

A Study on the Practice of *Uluwahu Penima* in the Construction of New Houses in Sri Lanka (Based on the Kegalle District)

Jayathissa G.K.N.
Department of Sanskrit and Eastern Studies - University of Kelaniya
kaveeshajayathissa4@gmail.com

This research is based on the practice of door frame positioning (*ulwahu pannima*) according to the modern architectural concepts in Sri Lanka. This issue is related to architectural practices, and the impacts of this practice have been taken into consideration. This research aims to present proven solutions to the aforementioned issue. Several research methods have been followed to carry out the research, such as literary sources, questionnaires, and interviews. Thus, a mixed research methodology was used as a combination of both qualitative and quantitative research methods. Using these research methods, an attempt is made to answer the question of how the practice of door frame positioning (*ulwahu pannima*) affects the prosperity of the people living in the houses. The analysis of the findings and the facts based on these sources was carried out, and the conclusion is presented. People perform this practice according to conventional and theoretical practices. Regarding the practice of door frame positioning (*ulwahu pannima*), various sources such as *Vaasthu Vidyawa ho gruha nirmana shilpaya* (Vaastu Vidya or Architecture), *Uluwahu panneema hewath ata-kona bihirawayanta dola deema* (door frame positioning or the worship of the eight-cornered demons), and *Madhya Kaaleena Sinhala Kalaa* (Medieval Sinhala Art) contain various facts. However, there is limited information on how this practice is used in modern house-building concepts and its impacts. Therefore, this research aims to fulfill the existing research gap. At the end of this research, it was revealed that this architectural practice does not directly affect the prosperity of a household, and that the prosperity or deterioration of a household mostly depends on the positive and negative vibes of human psychology against these architectural practices.

Keywords: Architectural Practices, Conventional Practices, Door Frames, Theoretical Practices

කෑගල්ල දිස්ත්‍රික්කයේ ටැම්පිට විහාරවල දොරටු අලංකරණ අංග

වික්‍රමරත්න, එල්.ඒ.ඊ.සී.
ලලිත කලා අධ්‍යයන අංශය, කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව
erangachamar48@gmail.com

ටැම්පිට විහාර සම්ප්‍රදාය මහනුවර රාජධානි සමයේදී බොහෝ ප්‍රචලිත විය. එම ගෘහ නිර්මාණවල ඇති දොරටු අලංකරණ අංග සමකාලීන සමාජ සාධක අධ්‍යයනය සඳහා උපකාර වේ. බොහෝ දොරටු අලංකරණ අංග පහසුවෙන් දිරාපත්වන මාධ්‍යයන්ගෙන් නිර්මාණය කර ඇති බැවින් පරිහානියට යන එම කලා නිර්මාණ පිළිබඳ තොරතුරු වාර්තා කර තැබීම වැදගත් වේ. ටැම්පිට විහාරවල දොරටු අලංකරණය සඳහා භාවිත කර ඇති විවිධ රූප, ඒවායේ සංකේතාර්ථ සහ නිර්මාණ සැලසුම්කරණ මූලධර්ම කවරේ ද යන්න මෙහි පර්යේෂණ ගැටලුව විය. කෑගල්ල දිස්ත්‍රික්කයෙහි ටැම්පිට විහාරවල දොරටු අලංකරණ අංගවල පවතින සුවිශේෂතා අනාවරණය කර ගැනීම අධ්‍යයනයෙහි අරමුණ වේ. පර්යේෂණය සඳහා ගුණාත්මක පර්යේෂණ ක්‍රම භාවිත කරන ලදී. කෑගල්ල දිස්ත්‍රික්කයෙහි 18 සහ 19වන සියවස්වලට අයත් අහඹු ලෙස තෝරාගත් ටැම්පිට විහාර 17ක ක්ෂේත්‍ර අධ්‍යයනය කරන ලදී. එහිදී ප්‍රාථමික දත්ත රැස් කිරීම සඳහා ටැම්පිට විහාරවල දොරටු අලංකරණ අංග නිරීක්ෂණය කරන ලදී. දත්ත විශ්ලේෂණය සඳහා රූපාර්ථවේද විශ්ලේෂණය (Iconography Analysis) භාවිත කරනු ලැබීය. ද්විතියික දත්ත රැස්කිරීම සඳහා ටැම්පිට විහාර නිර්මාණ පිළිබඳව රචිත පර්යේෂණ ග්‍රන්ථ සහ ලිපි භාවිත කර ඇත. අනුරාධපුර යුගයේ සිට විහාරවල දොරටු අලංකරණ අංග නිර්මාණය කර තිබූ අනුපිළිවෙල මහනුවර යුගයේ ටැම්පිට විහාරවලදී වෙනස්ව ඇත. පුරාණ අවධියේ දී ශෛලමය මුරගලෙහි වූ මානව රූපී නාගරාජ රුව සහ සඳඩපහණෙහි වූ සිංහයා වැනි රූප මෙකල ටැම්පිට විහාරවල දොරටුව දෙපස බිත්තියෙහි මැටියෙන් අඹා ඇත. මුර රූප මානව පරිමාණ ඉක්මවන ලෙස නිමවා ඇත. බ්‍රිතාන්‍යය රාජකීය ලාංඡනයෙහි ඇති දෙපයින් නැගී සිටින සිංහ රුවට සමාන ලක්ෂණ සහිත සිංහ රූප ද මෙහි හමුවේ. මෙකළ ශෛලමය මාධ්‍යය භාවිතයට වඩා මැටි සහ දැව මාධ්‍ය භාවිතයෙන් දොරටු අලංකරණ අංග නිර්මාණය බහුලව සිදු කර ඇත. අලංකරණ රූපවල ශෛලීගත බව ක්‍රමෙන් අඩු වී ඇත. වර්ණාලේපිත මුර රූප සහ මකර තොරණත්, දොර උළුවහු කැටයම් ආදියත් ටැම්පිට ගෘහයේ ඇති පූජනීය බව වඩාත් ඉස්මතු කරති. අඩු පිරිවැයක් දරා අලංකාර ටැම්පිට පිළිම ගෙයක් නිමවීම අපේක්ෂා කර ඇත. කෑගල්ල දිස්ත්‍රික්කයේ ටැම්පිට විහාරවල දොරටු සැලසුම්කරණයේ දී පසුකාලීනව යටත්විජිත යුගයේ නිර්මාණාත්මක ලක්ෂණ බලපා ඇති බව හඳුනාගත හැකිය.

මූඛ්‍ය පද: කෑගල්ල දිස්ත්‍රික්කය, ටැම්පිට විහාර, දොරටු අලංකරන අංග, ද්වාරපාල රූප, සැරසිලි මෝස්තර

Door Decoration Elements of Tampita Temples in the Kegalle District

Wickramarathna, L.A.E.C.
Department of Fine Arts, University of Kelaniya, Sri Lanka
erangachamar48@gmail.com

The Tampita temple tradition was popular during the Kandan kingdom. Door decorative elements of those architectures are helpful when studying contemporary social factors. Since many door decorations are created from perishable materials, it is important to record information about those works of art that are subject to degradation. The research problem was to find out the various images used for the decoration of the doors of Tampita temples, their symbolism, and design principles. The purpose of the study is to discover the peculiarities of the door decoration elements of Tampita temples in the Kegalle district. A qualitative research method was used for the research. Seventeen randomly selected 18th and 19th-century Tampita temples in the Kegalle district were studied. In order to collect primary data, the decorative elements of the doors of Tampita temples were observed. Iconography Analysis was used for data analysis. Research books and articles written on Tampita temple architecture have been used to collect secondary data. The order in which the door decoration elements of the temples were created in the Anuradhapura period is different in the Tampita temples of the Kandy period. In ancient times, figures such as the anthropomorphic Nagaraja statues in the Guardstone and the lion in the Moonstone were molded in clay on the walls on both sides of the entrances of Tampita temples. The guardian figures are made to exceed human scale. Lions with features similar to the standing lion in the British Royal Coat of Arms are also found here. Designs of door decoration elements have been done more often using clay and wood materials. The stylization of decorative images has gradually declined. The painted guardian figures, *Makarathorana,* and the carvings of the doorways further highlight the sanctity of the Tampita temple. Tampita temples have been completed at a low cost. It can be recognized that the creative features of the later colonial era have influenced the doorway decorations of the Tampita temples in the Kegalle district.

Keywords: Decorative Patterns, Door Decoration Elements, Guardian Figures, Kegalle District, Tampita Temples

Abstracts

DAY 01

March 20, 2025

Session 01	Evening	Pannel 04

Investigating the Current State of Piano Education in Secondary Level Schools: A Survey of Music Teachers' Perceptions and Practices

Madapatha, P.M.
University of the Visual and Performing Arts, Sri Lanka
pavithramadapatha@gmail.com

Piano education has been included as a practical component in the Western Music curriculum from junior to senior secondary levels in the government schools (national and provincial). This study investigates the current situation of piano education in secondary schools within the Colombo district, Sri Lanka, focusing on the perspectives and practices of Western Music teachers. Literature reveals that learning piano has the potential to enhance cognitive, emotional, and artistic skills among students, yet the integration and teaching of piano as a practical component in the school system remain underexplored in Sri Lanka. This study is a survey research distributed to music teachers across the Colombo district to examine the key aspects of piano education, including teaching methods, resources, perceived benefits, and challenges faced by teachers. A qualitative approach was used to analyse the data. Findings indicate that they frequently encounter challenges such as limited resources, insufficient curricular support, and scheduling constraints. The researcher recommends increasing funding, professional development, and curricular adjustments seeking to support the growth of piano education in secondary school settings.

Keywords: Piano Education, Secondary-Level Schools, Teacher Perceptions and Practices

Verses of the Ancients: Unraveling the Threads of Sri Lankan Janakaviyā in Traditional Discourse

Ramanayaka, S.K.L.J
Language Unit, Sri Lanka Institute of Tourism & Hotel Management (SLITHM), Sri Lanka
lathisha.rama@gmail.com

This research delves into the intricate realm of Sri Lankan Janakaviya, a traditional form of folk poetry, to uncover its unique contribution to communication and cultural preservation within the Sinhala heritage. While the topic has been widely discussed, this study brings fresh perspectives by critically examining how Janakaviya functions as a dynamic medium for transmitting cultural values, moral insights, and community identity in both historical and contemporary contexts. It aims to transcend traditional discussions by exploring the evolving societal relevance of Janakaviya, particularly in the face of modernization and shifting generational perceptions. The research investigates the origins, thematic richness, and distinctive characteristics of Janakaviya, with a focus on its role as a repository of the customs, rituals, and lived experiences of early Sinhalese society. Employing a thorough literature review and secondary data analysis, the study engages with academic works, historical records, and ethnographic accounts to assess the societal roles, themes, and evolution of this folk poetry tradition. Findings reveal that Janakaviya is more than a mere historical artifact; it is a living archive of cultural heritage that fosters community bonds and moral understanding. Its vibrant use of metaphor, repetition, and imagery deeply influenced by Buddhist principles underscores its communicative and cultural depth. The study highlights contemporary preservation and revival efforts, including documentation initiatives, integration into education, and community-driven projects, as essential strategies for ensuring the survival of Janakaviya. It also captures the perspectives of practitioners and community members, emphasizing the continued relevance of Janakaviya in addressing modern societal challenges. Through its findings, this research contributes new knowledge by demonstrating how Janakaviya remains a critical, evolving medium for cultural expression and communication in Sri Lanka. Despite the challenges posed by modernization, the study underscores the importance of recognizing and revitalizing Janakaviya to sustain its enduring cultural identity and enrich the nation's communicative heritage.

Keywords: Cultural Preservation, Folk Poetry, Janakaviya, Modernization, Sinhala Heritage

The Tradition of Folk Songs: Global Perspectives and a Comparative Study

Ashu Kanti Sinha, Dr Rakesh Kumar
Department of Instrumental Music
Faculty of Performing Arts, Banaras Hindu University, Varanasi, India

Folk songs are an important expression of intangible heritage. Cultural traditions are passed down from generation to generation without fixed written records that reflect the history, culture, and traditions of people. This research adopts a comparative and interdisciplinary approach, using ethnomusicology, cultural anthropology, and historical analysis to examine the folk music of Asia, Europe, Africa, and the Americas. It examines their thematic structure, structure, and culture, highlighting universal themes such as nature, love, and resistance, and examines regional changes influenced by geography, language, and politics. The main focus is on the impact of globalization on the reliability of human traditions and how modern interpretations, technological changes, and cultural integration are changing traditional forms. By examining how folk music responds to migration, technological advances, and cultural exchange, this study examines its contribution to cultural preservation, the effort to protect and preserve traditional art forms in the face of change. The findings show that, although folk music continues to serve its primary function of telling stories, creating social ties, and inspiring people, it also resounds with modern events, sometimes regardless of historical context. This study emphasizes the permanent importance of folk music in promoting mutual understanding among cultures and preservation of intangible heritage in times of rapid change.

Keywords: Comparative Analysis, Cultural Identity, Ethnomusicology, Folk Songs, Globalization, Oral Traditions

Understanding the Correlation between Poetry and Music with Special Reference to Nazir's Poetry

Kumud Ranjan Mishra, Gajendra Kumar Pathak
Department of Hindi, Banaras Hindu University, India
Gajendra Kumar Pathak, Department of Hindi, University of Hyderabad, India
kranajan@bhu.ac.in, gkpsh@uohyd.ac.in

Music has been an integral component of Indian literature, as evidenced in classical languages such as Sanskṛuta, Pāli, Prākṛut, and Apabhransha. Additionally, it remains prevalent in modern Indian vernaculars including Avadhī, Braj, and Kharībolī. This connection is notably exemplified in Hindi poetry from the Bhakti period. This scholarly paper aims to investigate the impact of folk culture on Dhrupad within the poetic oeuvre of Nazīr Akabarābādī, a prominent Ritikal poet in Hindi literature, with the objective of illuminating the connection between Dhrupad and folk music. It is essential to scrutinize the motivations that compelled Nazīr to diverge from the dominant and conventional poetic forms of his time. It is plausible that the folk music heritage of Brij-Bhoomi significantly contributed to this evolution, and it is conceivable that Dhrupad music provided a secondary influence on his literary creations. The inquiries addressed in the current investigation are the interconnection between Indian literature, the inherent correlation between linguistic expression and musicality, the modalities of music discerned within the literature of contemporary Indian languages, the impact of classical and folk musical traditions identified within the medieval literature of Hindi, and the essence of the relationship between medieval musical literature and the literary works of medieval Hindi poets. Given that the current investigative endeavor pertains to the realm of artistic disciplines, qualitative research methodologies have been employed in this study. These methodologies predominantly encompass historical and analytical research techniques. Additionally, the sampling research method has been utilized to explore the concept of musicality within medieval literature. The present study is the outcome of the researchers' extensive research, about medieval Hindi poetry that include the works of poets like Kabīra, Sūra, Tulasī, Nazīra, and others.

Keywords: Art-forms, Bhakti, Classic, Folk, Hindi, India, Interdisciplinary-research, Kharībolī, Literature, Music, Nazīr Akabarābādī, Poetry, Kharībolī, Literature,

Cultural Icons: Female Tabla Players as Ambassadors of Indian Musical Heritage

Dr. Venu Vanita
Shri Agrasen Kanya P.G College,Bulanala Varanasi, India
Affiliated to MGKVP, Varanasi
venuvanita@gmail.com

Indian classical music has a vast cultural heritage. The tabla emerged as one of the most recognizable instruments. Tabla is regarded for its diversity in rhythms and expressiveness. While traditionally the tabla has been in the hands of male performers, the growing entry of women tabla players bears witness to new cultural scenarios. The study explores the journey of women's tabla players, their roles as cultural ambassadors, and their important role in preserving and promoting Indian musical heritage. The main focus of this research is to analyze the representation of women in the genre and discern their contribution to globalizing India's rhythmic traditions. The descriptive-analytical study includes structured interviews of women tabla players and survey analyses to present their experiences, hurdles, and contributions. This research draws upon a number of data sources. For example, interviews with music scholars for insight from researchers, academic research journals for theories and historical context, and magazines and periodicals for contemporary discourse regarding women in Indian classical music. Library resources, visual materials, including archival recordings, and online sources will also be employed for current trends and digital representations to comment on the findings. Results depict the double adversity confronting the artists in pursuing their yet-to-be-gained respectability with traditional views against themselves and that of establishing identities in a male-dominated field, along with their help to bridge heritage with modernisation. How their art transcends boundaries and places them as cultural icons, may perhaps serve as inspiration to manifold generations and promote the global appreciation of Indian music, is a subject for discussion. The study concludes that female artists are very important in preserving the oral traditions of the instrument and redefining its cultural significance in contemporary contexts because of their resilience, creativity, and heritage. Their journey tells a potent story of cultural diplomacy and empowerment, further affirming their role as ambassadors of the Indian musical legacy.

Keywords: Cultural Heritage, Female Artists, Musical Ambassadors, Oral Tradition, Tabla

Construction of Formulas for Creating Varieties of Tihai-S in Various Tāla

Mishra, R.S.
Banaras Hindu University, India
rudrashankarmishra827@gmail.com

Creation and presentation of compositions are a distinguished feature in Kathak dance. Combining various Aksharā-s to vowels and appendages results in varieties of sounds, which ultimately leads to various kinds of compositions. Tihai is one of those varieties of compositions that needs a good knowledge of mathematics for its construction and presentation. Tihai means repeating a rhythmic piece identically three times with or without intervals in between the repetitions. It further involves various aspects such as Laya, Jāti, Yati, and Gati, leading to its various types such as Dumdār, Bedumdār, and Chakardār. Composing varieties of Tihai across various Tālas is an intricate process that remains unexplored and requires a deep understanding of rhythmic permutations and a good knowledge of the structure of Tālas. This research examines the mathematical and rhythmic framework that will focus on adapting and modifying formulas for creating varieties of Tihai across various Tāla, which will further guide performers in enriching the traditional repertoire of Kathak. The research was conducted using an explanatory research method, In-depth interviews, and the phenomenology method. Information and data were gathered through various books. Video conferences, discussions, videotapes, and shows were also taken into consideration. While conducting this research, it was found that Tihai is generally influenced by the structure of matrās, placement of pauses, mathematical permutations, and rhythmic knowledge. Therefore, these formulas must be acknowledged for preparing a platform to offer a systematic approach to explore the endless possibilities of creating Tihai and its varieties, which will, in turn, enhance the aesthetic presentation of Kathak.

Keywords: Formula, Kathak, Mathematics, Tāla, Tihai

සංගීත නිර්මාණකරණයේදී හා ප්‍රසංග කාලාවේදී ලීඩ් ගිටාරයේ භාවිතය සහ නව තාක්ෂණයේ උපයෝගීතාවය

ගංගොඩ එල්.එස්,
පශ්චාත් උපාධි අධ්‍යයන පීඨය, කැළණිය විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව.
lakshansubash94@gmail.com

සංගීත නිර්මාණකරණයේදී හා ප්‍රසංග කලාවේදී ගිටාරයට සුවිශේෂී ස්ථානයක් හිමිවේග ලොව පුරා විවිධ සංගීත ශානර වල ගිටාරය භාවිතා වන අතර ප්‍රධාන වශයෙන් ගිටාරය කොටස් දෙකකට බෙදා දැක්විය හැකියග එනම් ඉලෙක්ට්‍රික් ගිටාරය හා එකෝස්ටික් ගිටාරය ලෙසයග ශ්‍රී ලාංකේය ව්‍යවහාරික සංගීතයේදී මෙම ගිටාර් වර්ග ද්විත්වයම භාවිතා වන අතර මෙම පර්යේෂණයේදී ඉලෙක්ට්‍රික් ගිටාරයේ එක් ප්‍රභේදයක් වන ලීඩ් ගිටාරය (Lead Guitar) හා එය භාවිතා කිරීමේදී යොදාගන්න තාක්ෂණය පිළිබඳ අධ්‍යයනය කිරීමට නියමිතයග ශ්‍රී ලාංකේය ව්‍යවහාරික සංගීතයේදී ප්‍රධාන වශයෙන් ගිටාරය යොදාගන්නා ආකාර දෙකකිග එනම් සංගීත නිර්මාණකරණයේදී හා සංගීත ප්‍රසංග වලදීයග මෙම අවස්ථාවන් වලදී ලීඩ් ගිටාරය වාදනයේදී යොදා ගන්නා තාක්ෂණය අවස්ථානුකූලව වෙනස් වේග එමෙන්ම ගිටාරයෙන් නිකුත් වන නාද සැකසීම සඳහා ගිටාර් පෙඩල්ස් (Guitar Pedals / Multi Effects Guitar Processor) භාවිතා කරනු ලබයිග එමෙන්ම මුල් කාලයේ ඇනලොග් (Analog) තාක්ෂණය භාවිතා කරමින් ලීඩ් ගිටාරය භාවිතා කල අතර වර්තමානයේදී ඇනලොග් හා ඩිජිටල් (Digital) යන තාක්ෂණයන් ද්විත්වයම ගිටාරය භාවිතා කිරීම සඳහා යොදාගනීග ශ්‍රී ලංකාවේ ව්‍යවහාරික සංගීතයේදී ලීඩ් ගිටාරය භාවිතා වන ආකාරය හා ඒ සඳහා යොදාගන්නා තාක්ෂණය භාවිතාවෙන් සංගීත නිර්මාණ සඳහා නව්‍යතාවක් එක් වනවාදැ? තාක්ෂණය යාවත්කාලීන වීම හේතුවෙන් එම සංගීත නිර්මාණ ඉදිරිපත් කිරීමේදී එහි රසභාව උද්දීපනය සඳහා යම් බලපෑමක් සිදුවනවාද? යන්න අධ්‍යයනය කිරීම මෙම පර්යේෂණයේ අරමුණ වේග මෙම පර්යේෂණය ගුණාත්මක ක්‍රමවේදය යටතේ සිදු කල අතර ප්‍රාථමික මූලාශ්‍ර ලෙස සම්මුඛ සාකච්ඡාල නිරීක්ෂණ හා ක්ෂේත්‍ර අධ්‍යයනය යොදාගත් අතර ද්විතියික මූලශ්‍ර ලෙස පොත්පත් හා සඟරා පරිශීලනය අන්තර්ජාල භාවිතය හා පුස්තකාල පරිශීලනය දැක්විය හැකියග විශ්ලේෂණය කරන ලද දත්ත අනුව මෙම පර්යේෂණය තුළින් ලීඩ් ගිටාරය සංගීත පටිගත කිරීම් වලදී හා සජීවී ඉදිරිපත් කිරීම් වලදී යාවත්කාලීන වූ තාක්ෂණය භාවිතා කරන අතර එමඟින් එම සංගීත නිර්මාණවල සාර්ථකභාවය වැඩි දියුණු වීම හා නව නාදයන් (Guitar Tones) එකතු වීම මගින් රසභාව උද්දීපනය වූ නිර්මාණ රසවිඳීමට හැකි බව නිගමනය කල හැකග

මුඛ්‍ය පද: ගිටාර් පෙඩල්ස්ල නව තාක්ෂණය, ප්‍රාසාංගික ඉදිරිපත් කිරීම, ලීඩ් ගිටාරය, සංගීත නිර්මාණකරණය

The Usage of Lead Guitar and Emerging Technologies in Music Composition and Live Performances

Gangoda L.S
Faculty of Graduate Studies, University of Kelaniya, Sri Lanka
lakshansubash94@gmail.com

The guitar occupies a significant place in music composition and live performances. It is widely used across diverse musical genres worldwide and can primarily be categorised into two types: electric guitars and acoustic guitars. In Sri Lankan contemporary music, both types are utilized. This research focuses on the lead guitar, a subcategory of the electric guitar, and examines the technologies employed in its use. In Sri Lankan music, the guitar is prominently utilised in two ways: in music composition and live performances. The technology used in playing the lead guitar varies based on the context. Guitar pedals are commonly employed to modify the tones produced by the instrument. Historically, analog technology was the primary tool for lead guitar usage, whereas in contemporary practice, both analog and digital technologies are integrated for guitar performances. This study aims to investigate whether the use of these technologies adds innovation to music composition in Sri Lanka. Furthermore, it explores whether advancements in technology influence the aesthetic expression and appeal of musical creations during their presentation. This research was conducted using qualitative methodologies. Primary data were collected through interviews, observations, and field studies, while secondary data were gathered from books, journals, online resources, and library materials. The analysis of the collected data reveals that the use of updated technologies in lead guitar performance, both in music recordings and live presentations, significantly enhances the success of musical creations. These technologies introduce novel tonalities, thereby amplifying the aesthetic appeal and sensory experience of the music.

Keywords: Emerging Technologies, Guitar Pedals, Lead Guitar, Live Performances, Music Compositions

Who Wants to be the Next Prabhudeva? Performing Tamil Identity through a Reality Television Dance Competition

Rudisill, Kristen

Professor, Bowling Green State University, USA

rudisik@bgsu.edu

This paper is an exploration of performed Tamil identity as it is expressed through dance and the figure of film dancer/director Prabhudeva in the reality dance competition show *Ungalil Yaar Adutta Prabhudeva* (*UYP, Which of You is the Next Prabhudeva?*), which was I followed closely for six months during season 2 in 2012. Having watched the television show and attended rehearsals and shootings, interviewing choreographers, dancers, and producers in addition to observing Judges, professional choreographers, hosts, audiences, contestants, and their parents it could be noted that all of them contribute to the story of Tamilness as they comment on the show, the contestants, and its namesake. Rather than having explicit definitions of what constitutes a Tamil dance or Tamilness itself, I use hints from the selection of performers, music, and performances in the *UYP* dance competition as a way to track these concepts. *UYP* asks contestants trained in Bharata Natyam or hip hop with aspirations for choreography and teaching careers to demonstrate expertise in three styles: western, classical, and folk, which clearly form the core of what the show defines as Tamil identity. *UYP* constructs Tamilness as focused on family; capable of being independent as well as working in a pair or a group; capable of directing (choreographing) and of following directions (working with a choreographer to achieve his/her vision); being a virtuoso dancer; versatility of style including classical, folk, and western; expressive of emotion, both on stage and off; being witty and funny; being comfortable with and in control of one's body; being fluent, or at least marginally so in Tamil language; being male (women competed in both seasons, but none made it to the finals); and being able to tell a story, both about yourself and through dance; and being connected to the popular film industry.

Keywords: Dance Competition, Prabhudeva, Reality television, Tamil films, Tamil identity

Abstracts

DAY 01

March 20, 2025

Session 01	Evening	Pannel 05

“Wow! I Love It, This Is What Happiness Is”: Exploring Creative Arts as a Tool for Happiness and Well-Being

Liyanage S. P. D.,[1] Dissanayake W. D. N.,[2] Darshika H. C.,[1] Arachchi R. M. K.,[1] Malshani P. K. K. [3]

[1]Department of Theatre Ballet and Modern Dance, Faculty of Dance and Drama, University of Visual and Performing Arts, Colombo, Sri Lanka

saumya.l@vpa.ac.lk

[2] Department of Physiology, Faculty of Medicine, University of Colombo, Sri Lanka

[3] Visiting Lecturer, Dept. of Theatre Ballet and Modern Dance, Faculty of Dance and Drama, University of Visual and Performing Arts, Colombo, Sri Lanka

How do arts and culture play a key role in making people happy? This question is central to happiness studies, which has been an emerging field of research in the contemporary social and cognitive sciences. In line with this, the Centre for Meditation Research, the Faculty of Medicine, University of Colombo, in association with the Rekhi Foundation for Happiness, introduced a certificate course on Translating the Science of Happiness and Meditation into Practice in 2024. This certificate course was designed and developed with the support of academics representing diverse fields of disciplines, including medicine, cognitive science, education, sociology, and performing arts. The course aims to enhance the well-being and happiness of the participants who are graduates working in diverse fields. The course consists of six modules. A group of academics at the University of Visual and Performing Arts (UVPA) designed module titled Happiness and Creative Arts, and the intention was to test how creative arts such as theatre, dance, music, and film could trigger positive feelings of happiness and well-being in participants. Three full-day sessions were conducted during October and November 2024 at the Faculty of Medicine, University of Colombo, and the UVPA Colombo. At the end of the module, an online survey was conducted to gather experiential data from the participants *(n = 26).* The data was analyzed to find out whether creative art exercises in the module had a positive impact on participants to cultivate happiness and psychosomatic well-being. The results revealed that the majority of the participants *(n = 20)* experienced creative art activities of the module having a positive impact on their daily livelihood and felt it was a great way to ease the stress of their professional and personal lives.

Keywords: Cognitive Science, Creative Arts, Happiness, Positive Feeling, Well-being,

A Pedagogical Analysis of Developing a Devised Play Text as Part of a Degree Program Course Unit

Dandeniya, T.C
University of the Visual and Performing Arts, Sri Lanka
tharanga.d@vpa.ac.lk

When playwriting is incorporated into a teaching module, the creative practice becomes a pedagogical process that intertwines with the artistic skill development process. Achieving a balance between artistic and educational elements can be challenging, especially with a larger group of students and the goal of producing creative outcomes that align with subjective standards. There is a notable research gap in analytical practices within Sri Lankan higher education, despite theoretical discussions on creative writing pedagogy in works like Gardiner (2016 & 2017) and Chizhik (2009). This study primarily explores strategies to overcome the challenges encountered during playwriting within the course modules of a higher degree program. This research seeks to conduct a reflective analysis of the process involved in developing a devised play text for identifying the challenges and strategies associated with teaching, learning, and assessment in higher education. This research employs an abductive approach to observe phenomena and convey pedagogical knowledge for identifying and testing effective strategies over three months. This predominantly qualitative research focuses on the performance writing projects of final-year students enrolled in Acting and Playwriting-Directing degree programs at the Department of Theatre, Ballet, and Modern Dance at the University of the Visual and Performing Arts, Colombo. The playwriting process was documented using reflective journaling. The journals of two target groups, lecturers and students (n=41), were analyzed thematically. Additionally, quantitative data were collected through questionnaires, attendance records, and participant observations. Factors such as students' lack of commitment, time management issues, attentiveness, and creative abilities, along with teachers' and trainers' insufficient communication and engagement strategies, have contributed to persistent challenges in the educational process. Empowering students through activities, peer pressure, rewards and penalties, peer leadership, and effective time management were identified as key elements in the pedagogical framework. This study highlights two critical issues: the impoverished learning ecosystem, and the transitional learning behaviours between pedagogy and andragogy, which impact student performance and require strategic attention.

Keywords: Andrology, Devise Playwriting, Pedagogy, Playwriting Challenges, Playwriting Strategies

සමාජ චිත්තවේගීය සංවර්ධනය උදෙසා නර්තන අධ්‍යාපනික අධ්‍යයනය

ද අල්විස් ආර්.ඒ.එන්.එන්.අයි.
පහතරට නර්තන අධ්‍යයනාංශය,සෞන්දර්ය කලා විශ්වවිද්‍යාලය
nilakshide1@gmail.com

ලාංකේය නර්තන අධ්‍යාපනය සිසුන්ගේ සමාජ චිත්තවේගීය කුසලතා වර්ධනය කිරීමට භාවිත කල හැකි වේ. සමාජ චිත්තවේගීය කුසලතා යනු පුද්ගලයන්ට තමන්ගේම හැඟීම් තේරුම් ගැනීමට, කළමනාකරණය කර ගැනීමට, සබඳතා ගොඩනගා ගැනීමට, එම සබඳතා පවත්වා ගැනීමට සහ සමාජ අන්තර් ක්‍රියා ඵලදායී ලෙස යොදා ගැනීමට උපකාරී වන කුසලතා වේ. මෙම කුසලතා පුද්ගලික සංවර්ධනය, අන් අය සමඟ ධනාත්මක සම්බන්ධතා පවත්වා ගැනීම සහ ජීවිතයේ විවිධ අවස්ථා වලදී සාර්ථකත්වය කරා ලඟා වීමට ඉතා වැදගත් වේ. මෙම සාර්තකත්වයට ලඟාවීම සඳහා නර්තන ඉගෙනුම් ඉගැන්වීම් ක්‍රියාවලි මඟින් චිත්තවේගීය බුද්ධිය, සංවේදනය, අන්තර් පුද්ගල සබඳතා, ස්වයං වින්දනය, සහ ඔරොත්තු දීමේ හැකියාව සාමූහික නර්තන ක්‍රියාවලියකදී ශිෂ්‍යයා තුල සංවර්ධනය කල හැකි ද යන්න මෙහිදී අධ්‍යයනය කෙරිණි. එම සාමූහික නර්තන ක්‍රියාවලියේදී ශිෂ්‍යයාට නිර්මාණශීලිත්වය වර්ධනය කිරීමටත්, ස්වයං ප්‍රකාශනය වැඩිදියුණු කිරීමටත්, නිර්මාණාත්මක ලෙස තම හැඟීම් සන්නිවේදනය කිරීමටත් අනෙකා කෙරෙහි දක්වන අන්‍යෝන්‍ය අවබෝධය පිළිබඳ හැකියා වර්ධනය කිරීමට හැකි බව නිරීක්ෂණය විය. කණ්ඩායමක් ලෙස තම නිර්මාණ කාර්යය සංවර්ධනය කිරීමේදී විශ්වාසය, ස්වයං විනය සහ සංවේදනා පිළිබඳ ගවේෂණය කිරීමට සිසුන්ට හැකි විය. සාමූහික නර්තන ක්‍රියාවලියෙහි යෙදීමේ දී සිසු අභ්‍යන්තරයෙහි ඇතිවන චිත්තවේගීය සංවර්ධනය සිදු වී ඇත් ද යන්න මෙම අධ්‍යයනයෙන් නිරීක්ෂණය කිරීම අපගේ අරමුණ විය. මෙහිදී දත්ත එක්රැස් කිරීම සඳහා සෞන්දර්ය කලා විශ්ව විද්‍යාලයේ නර්තන හා නාට්‍ය කලා පටයේ පහතරට නර්තන අධ්‍යනාංශයේ අවසන් වසර සිසුන් විසින් ඉදිරිපත් කල 'යථාකාය' සාමූහික නර්තන රංගවින්‍යාස කාර්යය නිරීක්ෂණය කිරීම සහ සිසුන් සමඟ සම්මුඛ සාකච්ඡා මඟින් ලබා ගන්නා ලද දත්ත විශ්ලේෂණය මඟින් තොරතුරු එක්රැස් කරගන්නා ලදී. එම දත්ත ඔස්සේ ඔවුන්ගේ සමාජ චිත්තවේගීය කුසලතා සංවර්ධනය පිළිබඳව විශ්ලේෂණයක් ඉදිරිපත් කිරීමට අපේක්ෂිතය.

මුඛ්‍ය පද - නර්තන අධ්‍යනය, සමාජ චිත්තවේගීය ඉගෙනීම, චිත්තවේගී බුද්ධිය, ශිෂ්‍යය සංවර්ධනය, අන්තර් පුද්ගල සබඳතා

The Role of Sri Lankan Dance Education in Developing Students' Social-Emotional Skills

R. A.N.N.I. De Alwis

Department of Low Country Dance, University of the Visual and Performing Arts

Social-emotional skills help individuals understand and manage their emotions, build and maintain relationships, and engage effectively in social interactions. These skills are crucial for personal development, fostering positive relationships, and achieving success in various aspects of life. This study explores how dance education can enhance students' emotional intelligence, empathy, interpersonal relationships, self-awareness, and resilience through group dance activities. Engaging in group dance allows students to develop creativity, improve self-expression, and communicate emotions artistically. It also enhances their ability to understand and empathize with others. Collaborative dance projects help students build confidence, self-discipline, and emotional awareness while working as a team. Through participation in group dance activities, students undergo an internal process of emotional growth, which this study aims to observe and analyze. To gather data, observations were conducted on the group dance performance *Yathākāya*, presented by final-year students of the Department of Low Country Dance at the Faculty of Dance and Drama, University of the Visual and Performing Arts. Additionally, interviews were conducted with students to gain insights into their experiences. The collected data were then analyzed to assess the development of their social-emotional skills.

Keywords: Dance Education, Emotional Intelligence, Interpersonal Relationships, Social-Emotional Learning, Student Development

Music Education on Personality Development: A Comparative Study Using the Big Five Personality Traits

D.M.M.Y Kavindi
Faculty of Music, University of Visual and Performing Arts, Sri Lanka
yoshithakavindi4@gmail.com

This study explores the relationship between music education and personality development through a comparison of musicians with non-musicians. Using the Big Five Personality Traits framework, this study aims to uncover how learning music influences key personality dimensions. The research examines whether sustained engagement in music fosters traits such as creativity, discipline, social empathy, and resilience. A mixed-methods approach is used, integrating quantitative data from standardized personality assessments and resilience scales with qualitative insights derived from case studies. Participants include undergraduate music students and individuals of similar age groups with no formal music training, providing a diverse comparative sample. Preliminary findings suggest that personality differences between musicians exhibit higher levels of openness, conscientiousness, and emotional stability compared to non-musicians, attributed to the discipline, creativity, and collaborative nature inherent in music learning. This research highlights the potential of music education as a transformative tool for personality development, with implications for integrating music into educational curricula, fostering emotional resilience, and enhancing social adaptability. It also opens pathways for further interdisciplinary studies in music, psychology, and education.

Keywords: Music Education, Personality Development, Personality Traits, Self-identity

Integration of Music into the Primary Education Curriculum in Sri Lanka: A Literature Review

G.S.G.W. Kumara, J. Herath,

Department of Western Music, Faculty of Music, University of the Visual and Performing Arts, Sri Lanka

Department of Social Science Education, Faculty of Education, University of Colombo, Sri Lanka

wasanthawarsh@mail.com[1], jeevani@sse.cmb.ac.lk

Various studies worldwide have highlighted the significant role of music education in enhancing children's cognitive, emotional, and social development during primary school. However, integrating music education into the primary school curriculum in Sri Lanka has come forward from time to time, and various opportunities and challenges have been faced. This study aims to achieve three main research objectives. Firstly, it aims to examine the evolution of music education in primary schools in Sri Lanka. Secondly, it aims to identify the key challenges in implementing music education in primary schools in Sri Lanka. Thirdly, the study intends to investigate the development of music education in Sri Lankan primary schools concerning current trends and future directions. This literature survey incorporates a range of published research related to the three objectives mentioned above. Findings suggest that music education in Sri Lanka is rooted in traditional practices, with early influences from indigenous Indian music and colonial Western musical traditions. Although structured curricula and various educational reforms introduced after independence emphasized the arts, including music, their implementation has remained inconsistent. Resource constraints, a shortage of qualified music teachers, weaknesses in teacher training, gaps in the curriculum, and cultural disparities hinder the effective implementation of music education in the primary sector. This investigation has identified the need to develop the future direction of music education in primary schools in Sri Lanka by focusing on current trends, such as modern music educational methods used worldwide with digital and technological integration. The limitations of this study are that the literature may not capture challenges at the grassroots level and that the study lacks longitudinal studies that assess the impact of recent reforms. The findings underscore the importance of a coherent policy framework that supports teacher training, resource allocation, and curriculum development while remaining aligned with Sri Lanka's unique cultural context.

Keywords: Curriculum Integration, Educational Challenges in Music Education, Primary Curriculum, Primary Education

Innovative Sitar Pedagogy for Early Childhood in Sri Lanka: Design and Initial Outcomes

Mahesh Pathmakumara
Department of North Indian Music, Faculty of Music,
University of the Visual & Performing Arts, Colombo 07
maheshsitarist@gmail.com

North Indian classical music, particularly the sitar, is culturally significant but often inaccessible to young learners due to its size, complexity, and lack of tailored teaching methods. This research addresses these challenges by designing a unique child-friendly sitar and developing a pedagogy for children aged 4-8 years in early childhood. A prototype was crafted using Sri Lankan bottle gourd (Calabash) and teak wood, with copper, brass, and steel frets and strings. The ergonomic design (7" x 9.5" x 7") was tested with five children aged 4-8 years, with structured evaluations tracking their progress. Evaluative metrics included structured observation rubrics, teacher feedback, and skill-based progression scales to assess rhythm accuracy, tonal clarity, and hand coordination. Weekly lessons introduced basic right-hand techniques and foundational sitar bols. Positive learning outcomes included improvements in rhythmic precision, tonal clarity, and engagement among participants. Feedback confirmed the effectiveness of the ergonomic design for learners, though extended practice periods were identified as essential for mastery. While initial findings demonstrate the feasibility of integrating sitar education into early childhood, the research acknowledges the need for expanding the sample size to draw broader conclusions. Future plans include extending the program to additional schools, training teachers, refining the curriculum, and incorporating a larger participant base to strengthen the study's validity.

Keywords: Child-Friendly Instruments, Early Childhood, Music Education, North Indian Classical Music, Sitar Pedagogy

විශ්වවිද්‍යාල නර්තන උපාධිපාඨමාලාවන්හි සබරගමු නර්තන විෂයය තෝරා ගැනීම කෙරෙහි පාසල් පද්ධතියේ බලපෑම

එච්.පී.ඒ සුලෝචනා

භාෂා, සංස්කෘතික අධ්‍යයන හා ප්‍රාසංගික කලා අධ්‍යයනාංශය, මානවශාස්ත්‍ර හා සමාජීයවිද්‍යා පීඨය, ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර විශ්වවිද්‍යාලය,

sulochana@sjp.ac.lk

විශ්වවිද්‍යාල අධ්‍යාපනය යනු පාසැල් අධ්‍යාපනය අවසන් කිරීමෙන් පසු එළැඹෙන තෘතීයික මට්ටමේ අධ්‍යාපනය යි. එහිදී උපාධි පාඨමාලා විවිධ ක්ෂේත්‍ර මුලික කරගනිමින් නිර්මාණය වී ඇත. විශ්වවිද්‍යාල නර්තන උපාධි පාඨමාලා තුළ සබරගමු විෂය ප්‍රධාන විෂයක් ලෙස තෝරාගැනීම වර්තමානයේ අවප්‍රමාණ වී ඇති බව පූර්ව අධ්‍යයනයන්ගෙන් පැහැදිලි වූවකි. එහිදී පාසල් අධ්‍යාපනය තුළ සබරගමු විෂය ව්‍යාප්ත නොවීම ප්‍රධාන සාධකයක් ලෙස බලපෑමක් ඇති කරයිද යන පර්යේෂණ ගැටලුවෙහි පිහිටා මෙම පර්යේෂණය සිදු කරන ලදී. සබරගමු විෂය තෝරා නොගැනීම කෙරෙහි පාසල් අධ්‍යාපනයේ ව්‍යාප්තියත් ඒ සඳහා විශ්වවිද්‍යාල විද්‍යාර්ථීන්ගේ ආකල්ප හඳුනාගැනීමත් මෙහි ප්‍රධාන අරමුණු විය. ගුණාත්මක පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය මුලික කරගනිමින් සිදුකරන මෙම අධ්‍යනයේ දී නියැදිය ලෙස ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර විශ්වවිද්‍යාලයේ නර්තන විෂය හදාරන සබරගමු විෂය තෝරා නොගත් උපාධිධාරීන් 50 දෙනෙකු ක්‍රමවත් නියැදිකරණය යටතේ පර්යේෂණයට යොදා ගන්නා ලදී. ප්‍රාථමික හා ද්විතීයික මුලාශ්‍රය මේ සඳහා භාවිත වූ අතර ප්‍රාථමික මුලාශ්‍රය යටතේ ඉලක්කගත කණ්ඩායම් පදනම් කරගනිමින් සම්මුඛ සාකච්ඡා ක්‍රමය හා ප්‍රශ්නාවලි ක්‍රමය භාවිත විණි. ද්වීතීයික මූලාශ්‍රය යටතේ පර්යේෂණ ලිපි, සඟරා, පොත්පත් පරිශීලනය කරන ලදී. ලබාගත් දත්ත විශ්ලේශනයේදී, ගුණාත්මක ක්‍රමවේදය යොදා ගැනිණි. සබරගමු විෂය තෝරානොගැනීමට බලපාන සාධක අතර, නිර්මාණ සඳහා භාවිත අඩුවීම, පාසල් පද්ධතිය තුළ ව්‍යාප්තිය අඩුවීම, ගුරුවරුන්ගේ ඉගෙනුම් රටාවෙහි පවතින දුර්වලතා, විෂයේ ආකර්ශනීය බව හා ඒකාකාරී බවක් පැවතීම යන සාධක මුලික වන බව පර්යේෂණයෙන් අනාවරණය විය. පර්යේෂණයට අදාළ 62% වූ බහුතරයක්ගේ ආකල්පය වී ඇත්තේ පාසල් පද්ධතිය තුළ සබරගමු විෂය ව්‍යාප්ත නොවීම ප්‍රධාන සාධකයක් ලෙස බලපාන බවයි. විශ්වවිද්‍යාල උපාධිධාරීන්ගෙන් බහුතරයක් අනාගත රැකියාව ලෙස ගුරුවෘත්තිය තෝරා ගැනීමට අපේක්ෂා කරන බව පර්යේෂණ දත්ත මගින් අනාවරණය වූවකි. එහිදී පාසල් පද්ධතිය තුළ උඩරට සම්ප්‍රදාය ප්‍රධානව ව්‍යාප්ත වීමත් සබරගමු විෂයේ ව්‍යාප්තිය අඩුවීමත් හේතුවෙන් මෙම විෂය තෝරාගැනීම කෙරෙහි විද්‍යාර්ථීන් මැලිකමක් දක්වයි. සුළුතරයක් ශාස්ත්‍රීය වශයෙන් සබරගමු සම්ප්‍රදාය හැදෑරීමට ප්‍රියතාවක් දැක් වුවද උපාධියෙන් පසු භාවිතයට අවස්ථාවක් නොලැබේ යන ආකල්පය විද්‍යාර්ථීන් තුළ පැවතීම හේතුවෙන් සබරගමු විෂය තෝරා නොගන්නා බව සම්මුඛ සාකච්ඡා තුළින් පැහැදිලි වූවකි. ඒ අනුව සබරගමු විෂය විශ්වවිද්‍යාල අධ්‍යාපනය තුළ තෝරා ගැනීමේ දී පාසල් අධ්‍යාපනයේ ව්‍යාප්තිය ද ප්‍රධාන සාධකයක් ලෙස බලපාන බවත් ඒ කෙරෙහි විද්‍යාර්ථීන් වැඩි අවධානයක් යොමු කරන බවත් පර්යේෂණයෙන් පැහැදිලි විය.

මුඛ්‍ය පදඃ විශ්වවිද්‍යාල අධ්‍යාපනය, පාසැල් අධ්‍යාපනය, නර්තන උපාධි පාඨමාලා, සබරගමු විෂය

The Impact of the Expansion of the School System on the Selection of the Subject of Sabaragamuwa Dance in University Dance Degree Programs

H.P.A Sulochana

Department of Languages, Cultural Studies and Performing Arts,Faculty of Humanities and Social Science, University of Si Jayewardenepura

ulochana@sjp.ac.lk

University education refers to education pursued after the completion of secondary school, typically at the tertiary level. Degree programs in this context are designed across various disciplines. Previous studies have clearly established that the Sabaragamuwa dance subject is selected as a core subject within university dance degree programs, though its prevalence remains limited at present. The research question centres on whether the lack of expansion of the Sabaragamuwa dance subject within the school education system has had a significant impact. This study aims to explore the reasons behind the non-selection of the Sabaragamuwa dance subject in school education and to identify the perspectives of university students on this issue. The primary objective of this study is to understand the factors that influence the selection of subjects by university students, particularly focusing on the expansion of the Sabaragamuwa dance subject in the school system. This study employs a qualitative research methodology, utilizing a sample of 50 graduates from the Dance Department at the University of Sri Jayewardenepura who studied the Sabaragamuwa dance subject but did not select it for their degree program. Data collection was conducted using both primary and secondary sources. Primary data were gathered through face-to-face interviews and questionnaires administered to the selected group, while secondary data were obtained from research papers, journals, and books. The collected data were analyzed using qualitative techniques. The findings revealed several key factors influencing the non-selection of the Sabaragamuwa dance subject. These included the limited use of the subject for creative purposes, insufficient expansion within the school system, weaknesses in teaching methodologies, the subject's lack of appeal, and its perceived uniformity in teaching. Furthermore, the study found that the majority of university graduates aspire to pursue teaching as their future profession. The data also indicated that the traditional system of education is more widespread in schools, combined with the limited expansion of this subject, has contributed to a lack of interest among students in selecting the subject. Despite some academic interest in studying the Sabaragamuwa dance tradition, many students expressed that they would not have the opportunity to apply this knowledge in their careers after graduation. In conclusion, the study suggests that the selection of the Sabaragamuwa subject in university education is influenced by the degree of its expansion within the school system. Additionally, it highlights that university students are cognizant of this issue and that increased attention to the expansion of the Sabaragamuwa subject in school education is needed for its greater inclusion in university curricula.

Keywords: Dance Degree Programs, Sabaragamuwa Subject, School Education, University Education

The Study on the Educational Methodology of the Up Country Awadanam Dance Style in Sri Lanka

Jayarathne P.A.B.K
Performing Arts Division, Sri Lanka Air Force
ayilaperformingarts@gmail.com

This study investigates the educational significance of the Awadanam Dance style within the context of the upcountry dance performance tradition. As a ritualistic practice, the Awadanam Dance serves as an expression of worship to Lord Buddha and various gods through dance and drumming. It is also performed competitively to enhance professional competence. Despite its cultural importance, contemporary educational frameworks have not sufficiently prioritized the Awadanam Dance as a methodology for developing individual professional skills. This oversight is primarily due to a gap in knowledge regarding the educational frameworks and instructional techniques specific to the various Gurukula traditions. Consequently, critical competencies such as the synergy between drummers and dancers, rhythmic continuity, and improvisational skills have experienced a marked decline. This paper advocates for the revitalization of educational practices that promote the cognitive, attitudinal, and skill-based development of modern drumming and dance students. By implementing collaborative teaching methods and experiential learning, we aim to foster a deeper engagement with the Awadanam Dance. Methodologically, this research employs a mixed-methods approach, drawing on an extensive review of existing literature, field studies, personal narratives, and qualitative interviews to gather data. The findings underscore the importance of adopting a practice-based instructional approach to ensure the transmission and preservation of the Awadanam Dance for future generations. By reinforcing the relevance of these traditional art forms, this research aspires to contribute to the safeguarding of cultural heritage and the enhancement of artistic expression in contemporary contexts.

Keywords: Awadanam, Cognitive Skills, Gurukula, Mixed-methods, Rituals

Abstracts

DAY 01

March 20, 2025

Session 01	Evening	Pannel 06

Exploring Dance Movements as a Therapeutic Tool for Children with Autism: A Practice-Led Approach

Wijesinghe, B. M.
Department of Kandyan Dance, Faculty of Aesthetic Studies, Sri Lanka International Buddhist Academy (SIBA) Campus, Kandy, Sri Lanka
bhagyawijesinghe6@gmail.com

This practice-led research explores the potential of basic dance movements as a therapeutic tool for children with Autism Spectrum Disorder (ASD), focusing on an artistic and educational approach rather than a clinical one. The study investigates whether structured yet playful dance activities can support motor coordination, emotional expression, and social interaction in autistic children. The central research question, whether basic dance movements can be used as therapeutic movements for autistic children, is addressed through an educator's perspective, emphasizing child-centered and flexible teaching techniques. The research involved working closely with two autistic children, selected through discussions with caregivers and teachers, with parental consent obtained. Movement-based sessions were conducted in a familiar environment, ensuring comfort and engagement. The methodology combined qualitative analysis (observational data, field notes, and feedback from parents) with a phenomenological approach, examining the children's lived experiences and responses to movement. Sessions included rhythmic exercises, guided improvisation, and interactive play, adapted to the children's individual needs and comfort levels. Ethical considerations were maintained throughout, ensuring a supportive and respectful process. Findings suggest that dance movements can serve as an effective therapeutic tool, promoting improved coordination, emotional openness, and social connection. The study highlights the importance of tailored teaching strategies that respond to the specific needs of autistic children. By integrating artistic exploration with structured observation, this research advocates for a more inclusive and responsive approach to dance-based therapy.

Keywords: Autism Spectrum Disorder, Child-Centered Education, Dance Movement Therapy, Therapeutic Dance Practices

A Study on the Challenges Faced by Teachers in Teaching Health and Physical Education in the Kandy District

I.P.D. Illangasingha.
Department of Education, Faculty of Arts, University of Peradeniya.
a19276@arts.pdn.ac.lk

Any nation must prioritize its education system, and Sri Lanka is no exception. Within the educational framework, the Junior Secondary Sector holds significant importance, with Health and Physical Education being a prominent subject. Despite its significance, teachers encounter many obstacles while attempting to implement effective teaching strategies. This study investigates the difficulties encountered by teachers in teaching Health and Physical Education in practical terms and explores strategies to overcome these challenges. The research was conducted among ten Junior Secondary Sector Physical Education teachers from eight schools in the Kandy District, using a mixed-methods approach. Data were collected through interviews, questionnaires, and classroom observations. The findings revealed several major challenges concerning negative attitudes of parents toward the practical teaching of this subject, low student motivation, misconceptions among teachers of other subjects, minimal school support, insufficient resources, and lack of designated spaces for practical activities. These challenges significantly hinder the implementation of effective practical teaching methods. To address these issues, the study recommends fostering enthusiasm for the subject among students, changing parental attitudes, encouraging maximum student participation, and promoting a positive mindset among school staff and teachers of other subjects. Further recommendations include providing adequate resources, increasing government intervention, conducting physical education activities outside regular school hours, and organizing programs to showcase and appreciate students' talents. In order to foster a favorable attitude toward the subject, schools should also place a high priority on teaching the community about the advantages of physical education and health. By addressing these challenges, health and physical education teachers can enhance practical teaching methods, ultimately improving the overall quality of Health and Physical Education in schools.

Keywords: Health and Physical Education, Junior Secondary Grade, Positive Attitudes, Practical Teaching, Teacher Challenges.

The Role of Tour Guides in Sri Lanka's Tourism Development

Mohanatharani Mahendranathan
Cultural Tourism. Department of History, University of Jaffna
mohanamahen1314@gmail.com

This research focuses on the role of tour guides in the Sri Lankan tourism industry. According to the latest data from the survey, as of May 2024, Sri Lanka's tour guiding industry comprises approximately 6,157 male guides and 190 female guides. The main objective of this study is to find out the contribution of tour guides in the tourism industry and establish their recognition at the national level. This research was conducted using a mixed method whereby primary data were gathered through discussions, interviews, and a questionnaire. The secondary data included information taken from articles, books, and magazines. Data were tabulated through a qualitative analysis based on experiences of the tourists in Sri Lanka based on the findings. It can be observed that Sri Lankan tour guides have distinct strengths, such as strong communication ability, empathy, and the ability to forge personal connections with tourists. Cultural barriers, safety concerns, and late working hours remain significant challenges to female tour guides. The study proposes that it is the responsibility of government bodies to ensure more opportunities and recognition are given to the Sri Lankan tourism sector.

Keywords: Challenges, Sri Lankan Tour guides' Role, Tourism Industry

The Role of Social Media Influencers in Shaping Tourism Promotion in Sri Lanka

H. N. Jayawickrama

A.M.G.K.N Senevirathne

Department of Mass Communication, University of Kelaniya [1]

contact.jayawickrama@gmail.com

Department of Drama, Cinema and Television, University of Kelaniya [2]

kumudukns123@gmail.com

In contemporary society, social media influencers form a core part in shaping perception and influencing decisions, particularly in tourism promotion. Therefore, this study examines the role of social media influencers in promoting tourism in Sri Lanka, focusing on content shared through YouTube and Instagram platforms. A Content analysis was conducted on posts by 10 purposively selected influencers whose dominant content is about travel and tourism in Sri Lanka. Data collection for this analysis was done between March 2023 and March 2024, focusing on various forms of content, including images, videos, captions, and stories, to identify key themes and trends in how Sri Lanka is portrayed as a tourist destination. The findings have brought out some recurring themes in the nature of the content by the influencers, with much focus on natural beauty, cultural heritage, and adventure tourism in Sri Lanka. Indeed, influencers very often refer to the variety of landscapes comprising beaches, forests, and historical sites that make up the country's landscape, thereby positioning Sri Lanka as both a site for relaxation and exploration. Other themes included discussions of luxury tourism, such as high-end resorts and exclusive experiences targeting affluent travelers. Further, a marked change towards the promotion of sustainability and responsible tourism was noted in the nature of the content produced. Many influencers highlighted a few eco-friendly travel practices, such as staying in sustainable accommodations, supporting local businesses, and respecting wildlife and cultural sites. This reflects the greater trend of responsible tourism, whereby influencers are actively contributing to raising awareness on the preservation of the environment and culture. This study also noted that influencers typically adopt visually appealing, narrative-driven content to engage their audiences. The stunning visuals combined with the power of storytelling bring forth positive perceptions about Sri Lanka, at times even persuading viewers to plan a visit. The content analysis clearly shows the immense contribution that social media influencers can make to the promotion of tourism, given that such influencer-based content may have a profound impact on the perception and choice of tourists. The findings indicate the strategic positioning of influencer marketing with ethical tourism practices for long-term sustainability and responsible growth in the tourism industry in Sri Lanka.

Keywords: Influencer Marketing, Social Media, Social Media Influencers, Sri Lankan Tourism, Tourism Promotion

Oral Tradition and Indian Classical Dance - Bharatnatyam

H.M. Ramsi Dilka Nimini Herath
Department of Dance, Faculty of Performing Arts,
The Maharaja Sayajirao University of Baroda, Gujrat, India
niminiherath25@gmail.com

Bharatnatyam, one of India's oldest classical dance forms, thrives on its rich oral tradition, which has ensured its preservation and evolution over centuries. Rooted in the guru-shishya parampara (teacher-student lineage), the dance form relies on verbal instruction and physical demonstration to transmit intricate dance techniques (adavus), hand gestures (mudras), and emotional expressions (abhinaya). The oral tradition is further enriched by the teachings of ancient texts like the Natya Shastra, which guide the theoretical and spiritual aspects of Bharatnatyam. Key elements such as improvisation, regional variations, and personalized instruction highlight the adaptability and resilience of this oral heritage. Despite modernization and written documentation, the oral tradition continues to be the core of Bharatnatyam's pedagogy, ensuring the transmission of its cultural, spiritual, and artistic essence. This study aims to highlight the important aspects of the oral tradition that empowered Bharatnatyam to stand strong all through the good and bad times

Keywords: Adavus, Abhinaya, Bharatnatyam, Classical Dance, Cultural Heritage, Guru-shishya Parampara, Mudras, Natya Shastra, Oral Tradition

Hakchangsaba: A Sacred Ritual Dance Tradition in Laiharaoba

Ahongshangbam Prameshwori Devi
Department of Dance and Music, Manipur University, India.
prameshwori.phd.dnm@manipuruniv.ac.in

'Lai Haraoba', a ritual performance of Manipur, reflects a deep knowledge of the intricacies of the ritual laws, creation of this universe, and the education of the formation of the human body, limb after limb in the mother's womb (*Hakchangsaba*). Through the combination of the songs, dances, and the movements, gestures lead this ritual symbolically represents the universe with the Earth inhabited by human beings. Passed down through generations via oral tradition, Laiharaoba continues to be practiced even in the modern world. Laiharaoba is a profound spiritual performance that intertwines fertility, culture, participation, and community spirit within the Meitei society in India. The *Maibi,* as a spiritual leader, will lead the procession to build a house to perform the delivery of the child and to perform a dance depicting the process, followed by a hand gesture. It teaches the future generation, particularly the youth, about the precautions, hygienic practices to be observed during childbirth, especially the practices that have been preserved since time immemorial. It is a sacred ritual performance which honors the divine forces (*Lai*) that govern the Universe, and an oriented ritual performance where people gather and share rituals to enhance social cohesion and reinforce cultural identity. It provides counsel on moral, ethical, and spiritual matters. In Manipur society, there is a connection to the divine through dance from an early period. It is the right time to educate in the field of Laiharaoba in colleges and Universities. It provides and offers many moral guidance, ethical direction, and counsel to the Meitei society of Manipur. This research is based on a qualitative data analysis research method in primary resources, mainly focusing on field research, interviews, and observations. It was necessary to interview *Maibi* (the spiritual leader's priestess) of Manipur. Secondary resources include literature, video and documentary, journals, pundits, scholars, and choreographers. 'Hakchangsaba' of 'Laipou' sequence is an education to the generation to come, and its sacred ritual dances foster unity among people. This paper attempts to understand the connection between humans, nature, divine, which serves as a reminder of the importance of preserving ancient practices and performances in Laiharaoba for future generations.

Keywords: Counsel, Divine, Guidance, Spirituality, Tradition.

Chali in Manipuri Dance: In Search of Perfection

Dhaneshwori Devi
Department of Dance and Music, Manipur University, India
dhaneshwori.phd.dnm@manipuruniv.ac.in

Manipuri dance, commonly known as *Jagoi Ras*, is a unique classical dance form deeply rooted in the cultural ethos of Manipur and inspired by the natural world. Its graceful, subdued movements evoke the gentle waves of water and the swaying of bamboo trees. Among its elements, *Chali* stands out as both a devotional practice (*Prathana*) and a foundational movement central to the learning and performance of Manipuri dance. *Chali Pareng* integrates coordinated movements of the hands, head, feet, and eyes, structured around systematic rhythmic *taals*. However, the origin of the term *Chali* remains debated, with some scholars drawing parallels to Natyashastra's Chari, while others contest this connection. Additionally, significant variations exist in its interpretation and execution across gharanas, such as those of Guru Amubi, Guru Amudon, and Guru Atomba. Despite its centrality, *Chali* has not received adequate academic attention, with limited research on its historical origins, comparative analysis, or systematic documentation of its variations. This paper seeks to address these gaps by employing archival research, interviews with practitioners, and comparative analysis of *gharanas* to explore *Chali's* historical, cultural, and technical significance. By documenting its variations and analyzing its role, this study aims to preserve *Chali* as a vital component of Manipuri dance and promote its recognition as an invaluable cultural tradition for future generations.

Keywords: Chali, Foundational Movement, Gharanas, Jagoi Ras, Manipuri Dance, Preservation

Hostile Territory and Performance Art: Appropriation of Performance Art in the 90s Trend

Pirintha Kulasingam

Department of Fine Arts, University of Jaffna

This study explores the appropriation of performance art during the 1990s, focusing on the works of Sri Lankan artists Bandu Manamperi and Godwin Constantine. The 1990s marked a pivotal moment in contemporary art, influenced by the political and socio-cultural landscape, including the ethnic conflict in Sri Lanka that was ongoing at the time. Performance art, which emerged in the 1950s and early 1960s alongside feminist movements, offered artists an alternative to traditional forms of expression, allowing them to address societal issues directly. This research explores why Sri Lankan artists embraced performance art in the 90s trend, despite the dominance of traditional theater, and how global contemporary movements influenced this shift. It explores how the Western-invented form of performance art was appropriated to the Sri Lankan context and used to address the socio-political issues of the time. This study employs a combination of methods, incorporating interviews with performance artists, data collection from performance documentation, and photographic surveys. Interviews with performance artists provided insights into their understanding of the art form and their experiences in a hostile environment, which influenced their work. Their narration and explanations of performances helped clarify the creative process and activities, as most video records are no longer available. The photographic survey allowed for a visual interpretation of the performed piece, capturing the elements of the artists' actions. Combined with the interviews, the photographic evidence provided detailed insights into what was performed and how it was executed. The research methodology combines textual and discourse analysis to interpret the various meanings and contexts surrounding the works. Additionally, phenomenological analysis is utilized to examine the relationship between the artists and their performances, providing a deeper understanding of the lived experiences and interpretations inherent in the artistic process. The findings of this study indicate that, similar to its Euro-American counterparts, performance art in Sri Lanka has been profoundly shaped by socio-political oppression and crises. However, the specific historical and socio-political context of Sri Lanka significantly influenced the form and content of the art. The appropriate performance form in Sri Lanka differs by not emphasizing audience participation or expanding beyond gallery spaces, key elements of the original performance art. Artists, influenced by Western contemporary art movements, appropriated performance art as a medium to address themes of conflict, war, and socio-political tensions. The ephemeral, concept-driven nature of performance art provided a distinctive platform for engaging with Sri Lanka's ethno-political climate, emphasizing ideas over materiality and departing from traditional performance structures to a certain level. "Broken Palmyra," a performance by Godwin Constantine in Sri Lanka, condemned the assassination of Rajini Thiranagama by burning a paper painted palmyra. Similarly, Bandu Manamperi's 2004 performance, "The Barrel Man," depicted an individual burdened by war, symbolized by carrying a barrel, representing control over the people. Both works reflect the country's hostile environment during that time.

Keywords: Concept, Identity, Performance Art, War, 90s Trend

Abstracts

DAY 02

March 21, 2025

Session 01	Morning	Pannel 01

Dance Diplomacy in India: Strategies for the Global Promotion of Sri Lankan Dance Traditions

Silva M.U.I
Department of International Relations, University of Colombo, Sri Lanka
udulaimesh33@gmail.com

Diplomacy is the real-world execution of a state's foreign policy, and similar to every other sector, due to the rapid advancement, diplomacy has evolved. Dance diplomacy is a type of contemporary diplomacy, and it is a new terminology in the field of academics. Instances illustrating its practice have been found throughout history. The Republic of India uses its rich dance traditions as a soft-power tool to preserve diplomatic relations with other states. Indian dance traditions are well-known in the global arena, as are the ways in which they use dance as a diplomatic strategy to maintain global order. Sri Lankan dance traditions also possess the same richness and historical values similar to Indian dance; conversely, their global promotion is at a different level. This study examines the key strategies used by India to enhance dance diplomatic relations and ways of promoting dance diplomacy and traditions in Sri Lanka. The research objectives are to identify the key contemporary strategies undertaken through Indian dance diplomacy and to identify the ways of promoting Sri Lankan dance traditions. A qualitative research approach has been employed to design this study, and primarily secondary data has been utilized. The data were analyzed using David Singer's level of analysis framework to bring a comprehensive understanding at different levels. The analysis revealed that deep-rooted cultural ideologies, historical values, cooperation, and the creation of interdependence are the bases of power projection on an international level. When it comes to state-level political engagement, the implementation of institutions, social media utilization, and artist encouragement are at a high level. At an individual level, every dancer is considered a diplomat; therefore, individuals play key roles. This study provides key lessons that Sri Lanka can learn from India, and by addressing these strategies, it will effectively promote Sri Lankan dance traditions on the global stage.

Keywords: Dance Diplomacy, Foreign Policy, India, Sri Lanka, Strategies

The Role of Practicing North Indian Classical Violin for Improving Concentration Levels of Music Students in a Sri Lankan University Context

Indrani Edirisooriya

Department of North Indian Music, University of the Visual and Performing Arts

Concentration is fundamentally the ability to direct attention to a single task or thought, disregarding distractions. It allows the learner to focus solely on the relevant studies. This research aims to provide students with an idea of the importance of concentration for their skill development by practicing prescribed exercises. In this study, the qualitative research method was used to analyze the data. The research aims to find out why the intended outcomes of learning are not at a satisfactory level, even though the students are given sufficient guidance and time duration for practicing. It has been proven scientifically that playing musical instruments can activate almost all parts of the brain, which means there is a direct relationship between music and concentration. Having a structured practice schedule on a regular basis allows students to enhance their playing skills, techniques, and proper posture. Data were collected by questioning undergraduates following levels 2 and 3 of the Bachelor of Performing Arts degree programme in Music about their level of concentration while practicing. The responses reflect that their concentration levels are very low during in-class practice sessions. To overcome the problem, some activities were given to a population of 18 students in two classrooms, over 2 months, and it conclusively showed positive results, which gradually impacted their level of concentration.

Keywords: Concentration, Intended Learning Outcomes, North Indian Classical Music, Practice, Violin

Ancient Angampora Martial Arts and Dance Elements from Low-Country Dance

Sampath R. A. I
Department of Fine Arts, University of Kelaniya, Sri Lanka
isr678@gmail.com

Angampora, the traditional martial art of Sri Lanka, has deep historical and cultural significance. This study examines the intersection between *Angampora* and low-country dance traditions, exploring shared elements in movement techniques, rituals, and symbolic representations. The research aims to identify the influence of *Angampora* martial arts on low-country dance, particularly within *Shanthikarma* ritual performances. A qualitative comparative analysis was conducted using historical records, expert interviews, and video documentation of both art forms. The study reveals that key aspects of Angampora, such as basic stances (*Haramba*), acrobatic movements (*Bambara Pinum, Pataka, Malakkam, Asuva, Thirippu*), and weapon handling techniques, have parallels in low-country dance performances. The attire used in *Thelme* dance closely resembles ancient warrior armor, while sword-wielding figures in *Kalu Kumara* dance reflect martial influences. Furthermore, torch dances in *Sooniyam Shanthiya* demonstrate combat-inspired footwork and fire-handling skills similar to battle techniques in *Angampora*. This study contributes to the understanding of Sri Lanka's cultural heritage by highlighting the interconnection between martial arts and ritualistic dance traditions. It underscores the role of dance in preserving and symbolizing ancient combat practices, offering insights for researchers in performing arts, anthropology, and cultural studies.

Keywords: *Angampora,* Martial Arts, Low-Country Dance, Sri Lanka, Traditional Performing Arts

The Rhythmic Influence of Carnatic Tāl on the Up-Country Bali Śāntikarma of Sri Lanka

L.N.A.D.P. Nissanka
University of the Visual and Performing Arts
darshana.n@vpa.ac.lk

The Bali Śāntikarma is a traditional ritual performed in the up-country region of Sri Lanka, primarily aimed at mitigating negative influences from the solar system. There are five distinct Bali Śāntikarma traditions in Sri Lanka: Udarata (up-country), Pahatharata (low country), Sabaragamu, Nuwara Kalaviya, and Uva, each with its unique characteristics. One notable feature of Bali Śāntikarma is the rhythmic movements, which possess a distinct identity. This research explores whether fundamental elements of the Carnatic tāl system have influenced the development of rhythmic variations in the up-country Bali Śāntikarma. The primary objective of the study is to examine the construction and evolution of the rhythmic system in the up-country tradition. The research adopts a qualitative approach, utilizing both primary and secondary sources, including books and journal articles, for data collection. Participant observation methods and personal interviews were also employed. The study is ethnographic in nature, with grounded theory as the main analytical framework. Research was conducted across four primary generations of the up-country tradition: the Amunugama, Matale Kotambe, Kandy Tittapajjala, and Kurunegala Wandurassegama generations. The findings of the study confirm that certain fundamental aspects of the Carnatic tāl system have played a role in the development and construction of the rhythmic structure of the up-country Bali Śāntikarma.

Keywords: Bali Śāntikarma, Carnatic Music, Ritual, Tāl, Up-Country of Sri Lanka

Performer and Audience Community in India: In the Context of Indian Classical Music

Sharma Anjali
Section of Instrumental Music, MMV, Banaras Hindu University, Varanasi, India
anjali.sitar@bhu.ac.in

In the fine arts, music holds a special place, and when considering Indian classical music, its significance increases even further. Any country's arts have two main aspects. Firstly, it considers the one being presented or displayed, and secondly is the one experiencing that presentation or visibility, meaning there is a presenter and a receiver, whether it is an audience or a listener. In Indian society, since ancient times, the role of both the artist and the listener has been significant. In the Indian musical community, the listener's role is not only that of an admirer but also that of a critic, reviewer, and teacher. An artist shapes his/ her presentation by observing the emotions of the listeners, leading to a spiritual connection between the presenter (the artist) and the listener. Just as discerning listeners express their feedback to the artist, similarly, the artists first provide satisfaction to their own souls as listeners. Only after satisfying these listeners can other listeners, present in the audience, be content. In the Indian musical community, the type of Baithak, stage, and location also distinguishes the qualities of listeners. Although the structure of stage performances has undoubtedly changed from ancient times to the present, the inner soul relationship between artists and listeners remains the same.

Keywords: Indian Classical Music, Listeners’ Role, Music Community

The Interconnection of Performing Arts and Emerging Technologies in Redefining Audience Engagement

Aarti Pant

Faculty of Performing Arts, Banaras Hindu University, Varanasi, India

The convergence of performing arts and technology represents a transformative frontier that reshapes artistic expression and audience engagement. This paper explores the integration of advanced technologies such as virtual reality (VR), augmented reality (AR), motion capture, and digital projections into traditional performing arts disciplines like theatre and music. It investigates how these innovations expand creative possibilities, enhance accessibility, and redefine the boundaries of performance spaces. Furthermore, the study examines the implications of such integration on artistic authenticity, audience interactivity, and cultural preservation. Through analysis of contemporary performances, this research highlights the compatibility and mutual understanding between artistic traditions and technological advancements, proposing a framework for sustainable and inclusive adoption of technology in the field of performing arts. This paper draws from a rich diversity of academic fields to make the case for a radically interdisciplinary approach to audience research. The findings contribute to a broader understanding of how interdisciplinary approaches can drive innovation and foster a dynamic cultural landscape understanding of the impact on audience experience.

Keywords: Performing Art, Technology, Virtual Reality, Augmented Reality, Music Performances, Audience Engagement

Physiological Effects of Hindustani Classical Music on the Human Brain

Kaur, Dr. Simarpreet (Kaur, Dr. S)
Department of Music, University of Delhi, India
drsimarpreetmusicdu@gmail.com

The study of the physiological effects of Indian classical music on the human brain has emerged as a rapidly growing research area over the past few years. Indian classical music, which comprises two branches, Hindustani Shastriya Sangeet in the northern regions and Karnatak Sangeet in the southern parts of India, has been shown to influence brain activities, neural pathways, and overall brain functioning. Both Hindustani and Carnatic music exhibit potential therapeutic and cognitive benefits. As interdisciplinary research continues to grow, it will provide more insights into the profound ways in which this ancient musical tradition can positively impact the human brain. In many experimental studies, the Ragas and Talas of Indian classical music have shown a significant impact on human brain waves and neurotransmitters. Ragas are a melodic structure of notes designed for a specific time of the day and specific emotions. Some ragas help lower cortisol (the hormone associated with stress) levels, triggering a relaxation response in the brain, indeed reducing stress and anxiety. listening to Hindustani classical music can also activate the parasympathetic nervous system, reducing heart rate and blood pressure. Components of Indian classical music, like Ragas, Talas, Laya, and the timbre of instruments of Indian classical music, are believed to stimulate specific brainwave frequencies. Beta waves, associated with active thinking, and alpha waves, linked to a meditative state, are found to be responsive to Indian classical music. Long-term exposure to Indian classical music has been shown to enhance neural plasticity, improve memory, and learning capabilities. The intricate and profound structure of Indian classical music impacts various aspects of human health, including mood and emotional regulation, cognitive function, and physical health. Its therapeutic potential is becoming more recognized in clinical settings. This research paper aims to comprehensively review the various physiological effects of Hindustani classical music on the human brain, drawing on previous studies conducted in this domain.

Keywords: Cognitive, Interdisciplinary, Physiological Effects, Ragas, Talas, Therapeutic Potential

The History of Musical Practices in the Murshidabad District during the Nawabi Era

Balukabela Pramanik, Dr Ramshankar
Banaras Hindu University, India
pramanikbalukabela2016@gmail.com
ramshankarsingh7@gmail.com

Murshidabad district is one of the oldest historical places in the Indian state of West Bengal. The main objective of this research is to collect information about the musical practice of the Murshidabad district during the Nawabi period. It aims to gather information about the lives of various musicians of the Nawabi period who stayed in Murshidabad and enriched Indian classical music. This is historical research, and the nature of the research is completely descriptive. Most historians often describe Nawab Siraj ud-Daulah (1756-1757) as cruel and ruthless, yet no one can deny his devotion to music. From the 18th century onwards, the Murshidabad music court witnessed a surge in the popularity of Dhrupad and Dhamar. The Nizamat court of Murshidabad reached unparalleled heights of excellence with the presence of numerous eminent artists, including Bade Mian Jainul Abedin and Chhote Khan from Lucknow, the renowned female tabla player Chhote Bibi (wife of Chhote Khan), 'Dhrupad Bahadur' Ganga Narayan Chattopadhyay, and many others. The renowned tabla and mridanga player Mia Manju Khan found patronage at the Nizamat Court of Murshidabad. His son, tabla and pakhawaj player Ustad Hossain Baksh, earned fame by composing a few remarkable 'Gat-Paran'. Ustad Ata Hussain Khan, son of Hossain Baksh, gained international acclaim as a tabla player. Syed Anwar Ali Mirza, the son of Nawab Nazim Feradun Jah's fourth son, Bakar Ali, later became known as an exceptional artist in the musical sphere of Murshidabad. Their numerous talented students contributed to the enrichment and advancement of Murshidabad's musical legacy. Today, Murshidabad district is one of the most popular tourist destinations. The Hazarduari Palace (now a palace and museum), established by Nawab Humayun Jah (1824-1838), Jagat Seth's House, Katra Masjid, Kath Golap Bagan (Rose Garden), Kiriteswari Shakti Peeth are among the places that continue to preserve the rich heritage of ancient times.

Keywords: Murshidabad, Nawabi Era, Darbar Music, North Indian Classical Music, History

Bhartiya Gyan Parampara: Decoding the Oral Legacy of Performing Arts

Dr. Pathak Raja
Inter University Centre for Teacher Education, BHU, Varanasi
rajapathak@IUCTE.ac.in

The Bhartiya Gyan Parampara has been an age-old basis for preserving and transmitting the rich tradition of performing arts through oral traditions. It was based on the Guru-Śiṣya Parampara, which again ensures memorisation, regaling, and experiential learning through which music, dance, and theatre flow cascades through generations. This research explains the functions of oral traditions under Bhāratiya Gyan Parampara for popularising the performing arts, the simultaneous evolution of these traditions, and their relevance in Indian culture. This qualitative research includes textual analysis, ethnographic fieldwork, and expert interviews to find practical insights about oral traditions and the performing arts. Classical texts such as Nātyaśāstra, Sangīta Makaranda, and Sangīta Ratnākara provided invaluable insights in the field of ancient pedagogy. The ethnographic fieldwork involved observations of the workings of traditional Gurukuls situated in Varanasi, temple performances (Sankatmochan Sangeet Samaroh, Ramarang Sangeet Samaroh, etc.), and modern institutions from the viewpoints of artists on their lived expressions, focusing on how oral and written traditions interact. Expert interviews were conducted with practitioners, gurus, and scholars regarding the importance of memorisation, improvisation, and experiential learning to preserve their artistic tradition against changing claims to authenticity, technology, and pedagogy. This study focuses on how oral traditions foster creativity, adaptability, and improvisation and serve as a source of preservation. Discussions highlight the importance of ancient traditions in the modern era, where formal education and technology are reshaping the performing arts pedagogy. It also highlights important issues, such as preserving oral practices' authenticity and their present dilution. The study concludes that Bhartiya Gyan Parampara stood out as the heart of performing arts. By decoding the oral legacy, this study advocates for integrating traditional knowledge systems into contemporary education and performance platforms to ensure their relevance and continuity. This exploration reaffirms the enduring significance of oral traditions as living repositories of India's cultural heritage, positioning them as a foundation for sustainable artistic growth.

Keywords: Bhāratiya Gyan Parampara, Oral Traditions, Performing Arts, Guru-Shishya Parampara, Indian Knowledge System

Telling Stories through Taal and Raga: Oral Dynamics in North Indian Semi-Classical Music

Dr. Kumari Shweta
Section of Vocal Music, MMV, Banaras Hindu University, Varanasi, U.P., India
Shweta.k@bhu.ac.in

North Indian semi-classical music represents a vast amalgam of classical traditions with folk elements perceived through oral practices. This study highlights the oral traditions that play a robust role in placing a position for further development and contextualising this musical form as an active living cultural expression or heritage. Its purpose includes gaining insights into how knowledge gets transmitted orally in North Indian Semi-Classical music, how it supports cultural identity, and what its contemporary challenges and innovations are. From a methodological perspective, semi-structured interviews of performers and gurus, participant observations in performance contexts, and thematic analyses of semi-classical repertoires, such as Thumri, Dadra, and Kajri, are combined here. The findings show that oral tradition represents the essence of pedagogy and performance in Semi-Classical music: a scope for flexibility and improvisation while maintaining continuity of exploration into stylistic nuances. The discussions are set in a vibrant context of the interplay between contemporary platforms and guru-shishya parampara, which has been refracted via digital media and learning. While the increase in the possibilities of inclusive learning contributes towards widening learners' access, it may jeopardise a shared experience that the traditional mode encapsulates. This study is rounded up by saying that technology has to be adopted without threatening the sanctity of the oral tradition for the sustainability of Semi-Classical music. Interdisciplinary approaches must closely associate with policy-making visions to create spaces where oral traditions can flourish, nesting themselves in contemporary transformations. This piece of research presents a glimpse of how oral expressions isolate the past and the present with a shock of convergence of Semi-Clasical North Indian Music as a living repository of culture.

Keywords: Semi-Classical Music, Oral Traditions, Guru-Shishya Parampara, Cultural Heritage, Improvisation

“Student Voice” in Student Feedback: Presence, Power, and Agency

Samarakoon.K , Ankumbura.AVMK
University of the Visual and Performing Arts, Sri Lanka
kamalinie.s@vpa.ac.lk

This research aims to focus on student feedback by making use of it as an important tool towards the teaching practices of lecturers and the learning process of students through effective communication. Student voice facilitates learners to speak their mind, be heard and counted by others, and, perhaps, to have an influence on outcomes. “Student voice” has been extensively researched. In the West, it seems to have no spaces, physical or metaphorical, where staff and students meet one another as equals, becoming genuine partners in the shared undertaking of making meaning of their work. Therefore, there is a need for understanding the importance of how this gap between the student and the teacher could be lessened to empower students for their voices to be heard. It is commonly believed that student feedback is a way of communicating with students and getting their opinions and perspectives, devoid of bias, as the feedback forms are anonymous and students can give their comments freely. The research is qualitative in nature, and the sample group was 100 students from the Levels 2,3, and 4, representing three undergraduate faculties of the university. The random sampling method was used, and data were collected through feedback forms and structured interviews. This research looked at how apparent the feedback collected is from student feedback forms and to what extent it influences discussion, decisions, and practices. In conclusion, the students who filled out the feedback forms have more negative thoughts than positive thoughts towards feedback.

Keywords: Student, Feedback, Communication, Student Voice, Staff

Abstracts

DAY 02

March 21, 202

Session 01	Morning	Pannel 02

Challenges in the Utilization of Digital Resources among Undergraduate Music Students

Nipunika, P.G.R.Shehani
Department of Western Music, Faculty of Music,
University of the Visual and Performing Arts, Sri Lanka
shaniparapitiya81@gmail.com

Digital Resources (DR) in music education include various platforms that enhance learning and expand musical exploration. The main objective of this study was to investigate the challenges in utilizing DR among undergraduate music students at the Faculty of Music, University of the Visual and Performing Arts (UVPA), Sri Lanka. A qualitative case study was adopted as the methodology. The sample size of the study was 296. The study employed a random sampling technique. A questionnaire was distributed among the participants to collect data. The data were processed and analyzed using the IBM SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) version 29.0.2.0 (20) with descriptive statistics. The results revealed that undergraduate music students perceive challenges in utilizing DR, including technical difficulties, a lack of proficiency in Information Technology (IT) knowledge, limited support or guidance, and language barriers. According to the responses, 40.2% of respondents agreed, and 39.5% of respondents strongly agreed with the presence of technical difficulties. Moreover, 39.5% of respondents encountered a lack of proficiency in IT knowledge as a challenge. 47.3% of respondents agreed with the limited support or guidance and an equal percentage of respondents encountered language barriers in utilizing DR. However, 27.4% and 37.5% of respondents strongly disagreed with difficulties in integrating DR with traditional resources and the lack of sufficient DR, respectively. In conclusion, to address these challenges, integrating DR into the curriculum is recommended to enhance technical and IT knowledge proficiency. Conducting workshops and structured mentorship programs can provide support or guidance to undergraduates, while executing digital projects can substitute a further effective and inclusive learning environment.

Keywords: Challenges, Digital Resources, Music Students, Undergraduate, Utilization

Navigating the Digital Landscape - ICT Literacy among Visual and Performing Arts Newcomers

P.M.U.A. Jayatilaka, Dr.Anusha Jayasiri,, Dr.W.A.P.Wickramasinghe,
University of the Visual and Performing Arts, Sri Lanka
ushani.j@vpa.ac.lk, anusha.j@vpa.ac.lk, ajith.w@vpa.ac.lk

Education is being reinvented through the digital age, and Information and Communication Technology (ICT) is an essential skill for the success of university students in Sri Lanka. Although the use of digital devices is increasing rapidly with the advancement of technology, the level of computer literacy among newcomers at local universities is significantly different. The objective of this research is to identify the ICT literacy level of newcomers for dance and drama degree programs, focusing on their prior knowledge in ICT, usage of digital devices, communication platforms, and software knowledge, which is essential to their university life. By a quantitative research method, data have been collected through an online questionnaire from the newcomers of the Faculty of Dance and Drama, University of the Visual and Performing Arts, focusing on the 2018/2019 to 2022/2023 academic years. The collected information was analyzed in accordance with the requirements to gain knowledge about their ICT awareness, literacy level, and digital device usage. Accordingly, there is an increase in the following of ICT as a subject in the GCE (A/L) and GCE (O/L) examinations. After the 2021/2022 academic year, due to the COVID-19 pandemic, this trend has been accelerated, where students were compelled to use digital devices for their academic purposes, which tends to involve communication platforms like Zoom and Microsoft Teams. Moreover, most of the newcomers have developed a greater proficiency in using Microsoft Word, despite other software. Nearly 99% of students can browse the internet and check emails, which shows a high level of digital competence. Research findings indicate that there is a slight improvement in ICT literacy among the newcomers. However, research revealed that there are students who do not have sufficient ICT literacy in every aspect. By giving the ICT knowledge and conducting practical sessions, teachers can empower the students to thrive in the digital age.

Keywords: Communication Platforms, Dance and Drama, Digital Devices, ICT Literacy, Newcomers

Empowering Learning through Technology: A Study on LMS Utilization of Performing Arts Undergraduates

Samadara Dhanapala, Dr. Anusha Jayasiri, Dr.W.A.P.Wickramasinghe
Department of Information Technology,
University of the Visual and Performing Arts, Sri Lanka
samadara.d@vpa.ac.lk, anusha.j@vpa.ac.lk, ajith.w@vpa.ac.lk

Performing arts encompass artistic activities such as dance, drama, and music that are performed in front of an audience. Technology integrates digital tools and platforms to enhance learning. The objective of this research is to explore the utilization of the Learning Management System (LMS) in the University of the Visual and Performing Arts. The research collected data from the LMS of the Faculty of Dance and Drama. The descriptive analysis method was used to analyze the acquired data. The findings reveal that there was no use of LMS in the pre-era of COVID 19. LMS usage peaked during the COVID-19 pandemic, as there was no way to conduct physical lectures and examinations. According to the observations of LMS activities, LMS has been used for sharing meeting links for online lectures, sharing lecture recordings, sharing reading materials, conducting and collecting assignments, conducting examinations, and providing students' notices. In the post-COVID-19 era, the LMS is still used to perform some academic activities, even though most academic programs are conducted physically. Further, LMS is mostly used as a platform for providing student notices. According to the analysis of acquired data, the most common academic activities in the LMS are sharing meeting links for online lectures, sharing lecture recordings, and sharing reading materials. However, the results indicate that LMS usage for academic activities has gradually decreased year after year. However, LMS is still used and accessed by students, and some academic programs are conducted online. The research suggests that assignments could be conducted and collected using an LMS for theory subjects. Furthermore, the study recommends conducting an LMS training program for the academic staff, as a considerable proportion of LMS courses have not been used, even during the COVID-19 pandemic.

Keywords: Learning Management System, LMS, COVID-19, Performing Arts

නව මාධ්‍යයෙහි ශ්‍රව්‍ය දෘශ්‍ය සම්බන්ධිත අයිතිවාසිකම් ප්‍රවර්ධනයෙහිලා බුද්ධිමය දේපල පනතෙහි උපයෝගීතාව (Youtube මාධ්‍යයට විශේෂිතව)

ධර්මසිරි කේ.අයි . විදානගමගේ.ඩී .කේ .

ජනමාධ්‍යය අධ්‍යයන අංශය, ශ්‍රී පාලි මණ්ඩපය කොළඹ විශ්වවිද්‍යාලය ශ්‍රී ලංකාව.

kalani@spc.cmb.ac.lk kaveeshawidanagamage@gmail.com

නව මාධ්‍යය පයීත තුළ ශ්‍රව්‍යදෘශ්-ය සම්බන්ධිත අයිතිවාසිකම් (Continuity Rights) ප්‍රවර්ධනය සඳහා බුද්ධිමය දේපල පනතේ දක්වන දායකත්වය විමසීම පර්යේෂණයේ අරමුණයිපර්යේෂණය ගැටලුව . 2003 අංක 36 දරන බුද්ධිමය දේපල පනතේ ශ්‍රව්‍යදෘශ්-ය සම්බන්ධිත අයිතිවාසිකම් නව මාධ්‍යයෙහි ක්‍රියාත්මක වන්නේද යන්නයිවර්තමානයේදී නව මාධ් .යයේ ශ්‍රව්‍යදෘශ්-ය සම්බන්ධිත අයිතිවාසිකම් අවධානයට ලක් නොකරමින් නිසි අවසරයකින් තොරව නිර්මාණ උඩුගත කිරීම සහ ඉන් මුදල් ඉපැයීමේ ක්‍රියාවලියක් ශ්‍රී ලංකාවේ ක්‍රියාත්මක වේශ් .රව්‍යදෘශ්-ය සම්බන්ධිත අයිතිවාසිකම් සුරක්ෂිත කිරීම සඳහා 2003 අංක 36 දරන බුද්ධිමය දේපල පනත සම්මත වී තිබුණද නව මාධ්‍යය අවකාශයේදී මෙම අයිතිවාසිකම් ක්‍රියාත්මක නොවීම ප්‍රබල ගැටළුවකිඑය . වැළැක්වීමට සමාජ දැනුවත්භාවය ඇති කිරීමෙන් ශ්‍රව්‍යදෘශ්-ය සම්බන්ධිත අයිතිවාසිකම් තහවුරු කර දීම සමාජ අවශ්‍යතාවයකි එබැවින් නව . මාධ්‍යයේදී ශ්‍රව්‍යදෘශ්-ය සම්බන්ධිත අයිතිවාසිකම් ආරක්ෂා කිරීමට බුද්ධිමය දේපල පනතේ උපයෝගීතාවය මෙහිදී විමසා බැලිණි මේ සඳහා මිශ්.ර පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය යොදා ගැනිණිමෙහිදී . නියැදිය වශයෙන් නව මාධ්‍යයක් වන Youtube මාධ්‍යය තුල Youtube නාලිකා යොදා ගත් අතර එහිදී ශ්‍රී ලංකාව තුල ක්‍රියාත්මක වන Youtube නාලිකා 100ක් නියැදිය ලෙස තෝරා ගනු ලැබීය . එලෙසටම එම Youtube නාලිකාවන්හි අන්තර්ගත නිර්මාණකරුවන් (Youtube content creators) 100 දෙනෙකුගෙන් යුත් නියැදියක් තෝරා ගැනීම සිදු කෙරිණිතවද ක්ෂේත් .රයේ නියුතු ප්‍රවීණයන් වශයෙන් නියැදියක් ලෙස නීතීඥයින් 05 දෙනෙකු සහ සන්නිවේදන විශය සම්බන්ධ ආචාර්යවරුන් 05 දෙනෙකු නියැදිය වශයෙන් තෝරා ගැනීම සිදු කෙරිණිප් .රශ්නාවලි ක්‍රමය ප්‍රත්‍යෙයික අධ්‍යයනය හා සම්මුඛ සාකාච්ජා ඔස්සේ දත්ත රැස් කෙරිණිඑම දත්ත . SPSS ක්‍රමවේදය ඇසුරෙන් විශ්ලේෂණය කෙරුණිමෙහිදි භාවිත සහ තෘප්තිමත් න් .යාය (Users and Gratification Theory) ඔස්සේ පර්යේෂණයේ සංගතභාවය ගොඩනගා ගන්නා ලදීඒ අනුව නව මාධ් .යය අවකාශයෙහි ශ්‍රව්‍යදෘශ්-ය සම්බන්ධිත අයිතිවාසිකම් ප්‍රවර්ධනය කිරීමට බුද්ධිමය දේපල පනතේ සම්බන්ධිත අයිතිවාසිකම්වල දායකත්වයක් නොමැත යන උපන්‍යාසය ප්‍රත්‍යක්ෂ විය. Youtube මාධ්‍යය නිර්මාණකරුවන්ට බුද්ධිමය දේපල පනත සම්බන්ධ නොදැනුවත්භාවය අදාළ නීතිවල පිළිසරණ පැතීමේදී ඊට නිර්මාණකරුවන් තුළ වූ අලසබව හා නව තාක්ෂණයට ගැලපෙන ආකාරයට බුද්ධිමය දේපල පනත යාවත්කාලීන නොකිරීම යන සාධක බලපායි. Youtube මාධ්‍යයේ ශ්‍රව්‍යදෘශ්-ය සම්බන්ධිත අයිතිවාසිකම් ප්‍රවර්ධනය කිරීමට බුද්ධිමය දේපල පනත පිළිබඳ දැනුවත් කිරීමේ වැඩසටහන් ක්‍රියාත්මක කිරීම නීතිගරුකව ක්‍රියා කිරීමට නිර්මාණකරුවන් දිරි ගැන්වීම සහ නව තාක්ෂණික උපායමාර්ග එකතු කරමින් පනත යාවත්කාලීන කළ යුතුය .

මුඛ්‍ය පද : සන්නිවේදනයල නව මාධ්‍යය, යූ ටියුබ් මාධ්‍යය, බුද්ධිමය දේපල, සම්බන්ධිත අයිතිවාසිකම්

Utility of Intellectual Property Act in Promotion of Audio-Visual Related Rights in New Media (Specific to YouTube Media)

Dharmasiri, K.I, Widanagamage, K.D

kalani@spc.cmb.ac.lk kaveeshawidanagamage@gmail.com

The purpose of the research is to investigate the contribution of the Intellectual Property Act to the promotion of audio-visual related rights in the new media. The problem of the research was whether the audio-visual related rights of the Intellectual Property Act No. 36 of 2003 are implemented in the new media. At present, there is an organized system in Sri Lanka for uploading works in the new media and making money from them without taking into account the audio-visual related rights, and without the proper permission of the original owner. Although the laws related to securing audio-visual related rights have been passed, it is a notable problem that they are not implemented in the new media space. The technological development of YouTube, a new medium, is high. There are challenges to the concept of intellectual property and related audio-visual rights. To reduce this, it is a social need to develop social awareness and reduce the violation of rights. It is essential to engage in research on the utility of the Intellectual Property Act to protect audio-visual rights on YouTube. For this, the mixed research methodology was used, which was a combination of quantitative and qualitative methods. Here, YouTube channels were used as a sample in a new medium, YouTube, where 100 YouTube channels operating in Sri Lanka were selected as the sample. Similarly, a sample of 100 YouTube content creators was selected. Also, five lawyers and five communication professors were selected as experts in the field. Data collected through questionnaire and interview methods were analyzed using SPSS software. Accordingly, it was evident that there is no contribution of the related rights of the Intellectual Property Act to promote audio-visual related rights in the new media space, which was the hypothesis of the research. Ignorance of the Intellectual Property Act and Audio-Visual Related Rights in YouTube media content creators, laziness of creators in applying the law, non-updating of the Act and Audio-Visual Related Rights to match with new technology. Therefore, by promoting audio-visual related rights of YouTube media, conducting awareness programs to develop the utility of the Intellectual Property Act, creators can be encouraged to seek legal assistance, and update the Act according to new technological strategies.

Keywords: Communication, New Media, YouTube, Intellectual Property, Related Rights

සජීවීකරණ නර්තන නිර්මාණයෙහිලා කෘත්‍රිම බුද්ධියේ බලපෑම

පෙරේරා, ඩී. ඒ. එන්.
රූපවාහිනී අධ්‍යයන අංශය, රත්මලාන විශ්වවිද්‍යාල විද්‍යායතනය, වෘත්තීය තාක්ෂණ විශ්වවිද්‍යාලය.
nirmani303@gmail.com

අද්‍යතනයේ තාක්ෂණික හා මෘදුකාංග සංවර්ධනයේ සහ නර්තන සංකල්පීයකරණයේ ප්‍රතිඵලයක් ලෙස ප්‍රාසාංගික වේදිකාවේ නර්තනය ව්‍යුහාත්මක විපර්යාසයන්ට ලක් වූ අතර අජීවී සංකල්පයන් මානවාරෝපණය කරමින් නර්තන සජීවිකරණ යන සංකල්පයන් ඔස්සේ නර්තනයේ නව ප්‍රවේශයන් කරා විවෘත වන ආකාරය දැකිය හැකිය. අද්‍යතනය වන විට කෘතිම බුද්ධිය ක්ෂේත්‍ර ගණනාවක් පාදකව විවිධ තාක්ෂණික අත්හදා බැලීම ඔස්සේ සංවර්ධනය වෙමින් ගොඩනැගෙන අතර නර්තන කලාවේ විවිධ ක්ෂේත්‍ර සඳහාද ප්‍රබල දායකත්වයක් සපයයි. නර්තන රංග වස්ත්‍රාභරණ නිර්මාණකරණය, නර්තන රංග වින්‍යාස නිර්මාණකරණය හා සජීවිකරණ කරන ලද නර්තන නිර්මාණයෙහි ලා කෘතිම බුද්ධිය භාවිතා කරන ආකාරය දැකිය හැකිය. අද්‍යතනයේ නර්තනය ප්‍රාසාංගික වේදිකාවෙන් ඔබ්බට ගොස් තථ්‍යාසන්න වේදිකාව දක්වා පැමිණ ඇත. මෙම පර්යේෂණයේ මූලික ගැටලුව වන්නේ සජීවිකරණ නර්තන නිර්මාණයෙහි ලා කෘතිම බුද්ධියේ බලපෑමක් තිබේද යන්න අධ්‍යයනය කිරීමත් එමෙන්ම බලපෑමක් තිබේ නම් එය නර්තන කලාවේ ප්‍රගමනය සඳහා දායක වන්නේද අපගමනය සඳහා දායක වන්නේද යන්න සොයා බැලීමත්ය. එමෙන්ම මෙම පර්යේෂණය තුළ සාක්ෂාත් කරගත යුතු අරමුණු රාශියකි. කෘතිම බුද්ධිමය නර්තන නිර්මාණයෙහි ප්‍රේක්ෂක සම්බන්ධතාවය අධ්‍යයනය කිරීමත්, සජීවිකරණය සඳහා භාවිත තාක්ෂණික ක්‍රම අධ්‍යයනය කිරීමත්, සජීවිකරණයෙහිදී භාවරෝපණය හා රිද්මයානුකූල චලන භාවිතා කරඇති ආකාරය අධ්‍යයනය කිරීමත් මූලික අරමුණු ලෙස දැක්විය හැකිය. මෙහිදී නර්තනය සම්බන්ධයෙන් දැනුමැති පුද්ගලයන් විස්සක නියැදියක් තොරා ගන්නා අතර AI උත්පාදනය කරන ලද නිර්මාණ සහ මානව-උත්පාදනය කරන ලද නිර්මාණ වීඩියෝ මාලාවක් ලෙස සකස් කර එය පෙන්වා ඔවුන්ගේ චිත්තවේගීය ප්‍රතිචාර සහ නියැලීමේ මට්ටම් නිරීක්ෂණය කරන අතරම ප්‍රශ්නාවලියක් මගින් ප්‍රමාණාත්මක දත්ත ලබාගැනීමෙන් මෙම පර්යේෂණය සිදු කරයි. සජීවිකරණ නර්තන නිර්මාණයෙහි ලා කෘතිම බුද්ධියේ බලපෑම අධ්‍යනයත්, සමාජ මාධ්‍ය අන්තර්ගතයන් ලෙස නර්තන කලාවේ අනාගතය හා මානව භාවරෝපණය සඳහා කෘතිම බුද්ධිමය තාක්ෂණික ක්‍රම අධ්‍යයනය කිරීමත් මෙම පර්යේෂණයේ නව සොයාගැනීම් ලෙස දැක්විය හැකිය.

මුඛ්‍ය පද- කෘතිම බුද්ධිය, සජීවිකරණය, නර්තන කලාව, තාක්ෂණික ක්‍රම , ප්‍රේක්ෂක සම්බන්ධතාවය.

The Impact of Artificial Intelligence in Creating Animated Dance

Perera, D.A.N.
Division of Television Studies, University College Ratmalana,
University of Vocational Technology
Nirmani303@gmail.com

As a result of modern technological and software development and dance conceptualization, dance on the stage underwent structural changes and it can be seen how new approaches in dance are opened through the concepts of dance animation by anthropomorphizing inanimate concepts. Currently, artificial intelligence is being developed and built through various technical experiments based on many fields and it also provides a strong contribution to various fields of dance art. Artificial intelligence is building various approaches in dancing. Those are costume design for dance, choreography design, such as created animated dance. Todays' dance has moved beyond the performing stage to the virtual stage. The primary aim of this research is to study whether there is an effect of artificial intelligence in creating animated dance. This research also aims to find out whether it contributes to the advancement or detevioration of dance art. The study look at the audience maction to animated dance art crated by artificial intelligence, and to study the techniques that are used for animation. It considers the way in which mood and rhythmic movements have been used in animation. Here, a sample of twenty dance-related or knowledgeable people was selected and a series of artificially generated animated dance videos and human-created animated dance videos were shown to them and their emotional responses and engagement levels were monitored. Quantitative data were gathered through a questionnaire. The study of the impact of artificial intelligence in animation choreography, the future of dance as social media content and the study of artificial intelligence techniques for applying human expressions can be stated as new findings of this research.

Keywords: Artificial Intelligence, Animation, Dancing, Technical Methods

Exploring the Impact of Social Media on the Artistic Practices and Creative Engagements of University Students: A Case Study from a State University in Sri Lanka

Liyanage R.D.
Lecturer (Temporary), Education Unit, Faculty of Humanities,
University of Kelaniya, Sri Lanka
desharangi@gmail.com

Social media has emerged as a transformative platform, significantly influencing creative expressions and artistic practices of university students. This study examines the role of social media in showcasing and promoting creative expressions of students such as YouTube videos, individual performances in dance and singing, and visual artworks like pencil drawings from the Faculty of Arts at a state university in Sri Lanka. The primary objectives are to explore the potential of social media as a university-level platform for revealing students' artistic works and to identify the key factors driving their use of social media for creative engagement. This study employs a mixed-methods approach, integrating both quantitative and qualitative data collection techniques. A stratified random sample of 346 students from the Faculty of Arts was selected based on the Mogan table to ensure a diverse representation of artistic disciplines. Surveys and in-depth interviews were conducted to gather data on students' social media usage patterns, motivations, and the impact of these platforms on their creative endeavors. Survey responses were analyzed using statistical methods to identify trends and correlations, while thematic analysis was applied to interview data to extract key insights into students' motivations and experiences. Findings reveal that social media serves as a vital tool for students to showcase their artwork, engage with broader audiences, and receive constructive feedback. Key factors influencing social media usage for artistic purposes include accessibility, ease of content sharing, networking opportunities, and the ability to gain recognition beyond traditional academic settings. Social media also fosters a sense of community, enabling students to connect with like-minded individuals and stay updated on emerging trends in the art world. This study underscores the importance of using social media as a strategic platform for fostering creativity and supporting artistic development in higher education. The findings obtained can guide educators and policymakers in integrating social media into university programs to enhance students' creative potential and visibility in the global art landscape.

Keywords: Social Media, Artistic Practices, Creative Engagement, University Students

Limitations of Promoting Sri Lankan Cultural Performing Arts as a Cultural Tourism Product in Sri Lankan Ramayana Tourism

U.A.D. Premarathna and R.S.S.W. Archchi
University College of Ratmalana – University of Vocational Technology
Department of Tourism Studies, Sabaragamuwa University of Sri Lanka

Cultural performing arts are contributing to the tourism industry to enhance tourist attractions' value to tourists to increase their knowledge and experiences of tourist attractions. Tourist destinations have introduced different types of cultural performing arts to add value to tourist attractions. Ramayana Tourism, or Ramayana Trail is a special interest tourism segment under cultural and religious tourism. The target tourist market is Hindu tourists devoted to the legend based on the Ramayana epic written by Valmiki dated to around 300 BCE. The Ramayana trail begins from North India and continues to Sri Lanka with a broad range of sites related to the main characters of the Ramayana epic. Sri Lanka, the destination that has around 44 Ramayana sites, officially launched Ramayana tourism in 2004. This study has been conducted to achieve two objectives: to identify suitable cultural performances to promote Ramayana tourism as a cultural tourism product and to understand the limitations of promoting Sri Lankan cultural performing arts as cultural tourism products in Sri Lankan Ramayana tourism. The study adopted a qualitative research approach and a case study research design by considering Ramayana Tourism in Sri Lanka as a single case. Primary data collection has been done through 21 semi-structured interviews with tourism stakeholders including tour operators, travel agents, and subject experts on Ramayana Tourism. The sample was selected by adopting the snowball sampling technique. Under the inductive analysis approach, the content analysis method was adopted for data analysis. Findings provide the reasons for existing limitations of implementing Sri Lankan cultural performances as a cultural tourism attraction in Ramayana tourism and suggestions to increase cultural performing arts as a value- added tool for Sri Lankan Ramayana tourism.

Keywords: Ramayana, Ttourism, Culture, Performing Arts

A Study of How Cultural Tourism and Heritage Affect People's Lives in Nanu Oya Glassaugh Estate in Nuwara Eliya District

Kumari, H.M.P.
Department of Humanities Studies,
Faculty of Social Sciences and Humanities,
University of Rajarata, Mihintale
Sri Lanka
madhuwanthikumari526@gmail.com

Culture is the factor that confirms human existence for a long period of time. All the customs, habits, beliefs and lifestyles inherited from one generation are passed on to the next generation through culture. Citizens living in our country have different human cultures. There are legacies associated with it. Those cultural heritages have various effects on human life. These cultural heritages are also tied to the growth of the tourism industry of a country. Among the Sri Lankan folk cultures Sinhala, Tamil, Muslim and indigenous culture can primarily be seen. The research aim to study how cultural tourism heritage affects people's lives. The primary objective is to study how this cultural tourism heritage affects the lives of the people of Glassaugh Eastate in Nanu Oya. Nanu Oya can be pointed out as a place with many tourist attractions in Nuwara Eliya District. A large tea factory can be seen there. Tea plucking is the main economic livelihood of the people of Glassaugh Estate while vegetable cultivation is sporadic. The heritage of this area includes tea estates and Glassaugh Falls, ancient Nanu Oya Railway Station and a Hindu temple. They have their own cultural significances. A random sample of 30 residents of Glassaugh were used for the research. Participant observation method was used for data collection through primary and secondary data sources. The research finding indicate that cultural tourism heritage can have a direct impact on maintaining the life of the Glassaugh Estate. It is also appropriate to implement a systematic development program to make these lives stable to preserve cultural tourism heritage.

Keywords: Culture, Cultural Heritage, Glassaugh Estate, Living, Sri Lanka Tourism

Information Needs of the Contemporary Sri Lankan Radio Listener

Saman Rajapaksha, Amali Uthpala Nandasiri
Senior Lecturer, Department of Mass Communication, University of Kelaniya, Sri Lanka
saman.rajapaksha@kln.ac.lk , amali.nandasiri@kln.ac.lk

Radio is a powerful and longstanding medium of communication, serving the information needs of Sri Lankan listeners for a century. The emergence of privately-owned radio services in the 1990s transformed content, structure, and listenership patterns. This study explores the information needs and interests of the contemporary Sri Lankan radio audience, aiming to identify the types of information they expect from radio media. A quantitative research approach was employed, utilizing a survey method. Data collection was conducted through questionnaires based on a stratified sample, covering 1000 housing units in 18 administrative districts of Sri Lanka. Data were analyzed using quantitative and descriptive methods. Out of the total respondents, 506 people, representing 50.6%, listen to the radio, while 494 people, representing 49.4%, do not, showing a decline in listenership. 'Listening to music' has become a prominent reason for listening to the radio. Further, it shows a growth in the number of listeners turning to radio to listen to '*Pirith*' and '*Bana*'. Thus, the number of people turning onto the radio to listen to music and *Pirith* and *Bana* remains notably high. This indicates that the demand for religious content is nearing parity with the demand for entertainment content. Meanwhile, more respondents are choosing responses such as 'no opinion' or 'no specific preference' in terms of audience interests. The number of listeners using radio for educational purposes is gradually decreasing. Overall, religious information, entertaining information, and information related to current affairs are prominent among the information that listeners prefer to listen to the radio. Moreover, *Hiru* FM continues to attract a large audience, surpassing religious-orientated radio stations such as Buddhist Radio, Neth FM, FM *Derana*, and *Swadeshiya Sevaya*. Accordingly, entertainment content, particularly music and information, remains a dominant listener preference.

Keywords: Radio, Listener, Information Needs, Audience Preference

ශ්‍රී ලාංකේය රූපවාහිනි වැඩසටහන් අධ්‍යක්ෂණයෙහිලා දේශපාලන සාධකයේ බලපෑම (උදෑසන රූපවාහිනි වැඩසටහන්වලට විශේෂිතව)

ආචාර්ය එදිරිවීර ගුණසේකර

නර්තන රංගකලා ඉතිහාස හා සිද්ධාන්ත අධ්‍යයන අංශය,නර්තන හා නාට්‍ය කලා පීඨය,සෞන්දර්ය කලා විශ්වවිද්‍යාලය,කොළඹ 07

edirigunas@gmail.com

ලොව බොහෝ ප්‍රපංචයන් සඳහා දේශපාලන සාධකය බලපෑම් කරන අතර, එය ජනමාධ්‍ය සඳහාද සෘජුව හා වක්‍රව බලපෑම් කරයි.මෙය ජාතික මාධ්‍ය මෙන්ම ගෝලීය මාධ්‍ය සලකා බැලීමේදී දක්නට ලැබෙන ප්‍රධානතම කාරණයක් බවට පත්ව ඇත.රූපවාහිනි උදෑසන වැඩසටහන් සඳහා දේශපාලන සාධකය බලපෑම් කරන්නේ කෙසේද යන්න මෙම පර්යේෂණයේ ගැටලුව විය.ඒ අනුව පර්යේෂණයේ අරමුණ බවට පත්වූයේ රූපවාහිනි උදෑසන වැඩසටහන් සඳහා දේශපාලන සාධකය බලපෑම් කරන්නේ කෙසේද යන්න අධ්‍යයනය කිරීමයි. කථිකා විශ්ලේෂණ න්‍යාය (Theory of discourse analysis) මත ගොඩනැගුණු මෙම පර්යේෂණයේ දත්ත රැස්කිරිම සඳහා සම්මුඛ සාකච්ඡා ක්‍රමය සහ නිරීක්ෂණ ක්‍රමය භාවිත කෙරිණ. සම්මුඛ සාකච්ඡා ක්‍රමයේදී විශ්වවිද්‍යාල ආචාර්ය මහාචාර්යවරුන්,මාධ්‍ය ආයතන ප්‍රධානීන් ඇතුළු විෂය ක්ෂේත්‍රයේ ප්‍රවීණයන් දහ දෙනෙකු සම්මුඛ සාකච්ඡාවට ලක් කෙරිණ.දත්ත විශ්ලේෂණය සඳහා ගුණාත්මක දත්ත විශ්ලේෂණය භාවිත කළ අතර,ඒ ඇසුරින් මතුකරගත් අනාවරණ පාදක කරගනිමින් නිගමනවලට එළඹිණි.පර්යේෂණය අවසානයේ උපන්‍යාසය සනාථ කරගනිමින් එළැඹි ප්‍රධාන නිගමනය වූයේ රූපවාහිනි උදෑසන වැඩසටහන් සඳහා දේශපාලන සාධකය ඉතා ප්‍රබලව අනිසි ලෙස බලපෑම් කරන බවයි.සමස්තයක් ලෙස සලකා බැලීමේදී උදෑසන රූපවාහිනී වැඩසටහන් දේශපාලනීකරණය වී ඇති අතර,එය නිවැරදි සන්දේශය සමාජගත කිරීමෙහිලා ප්‍රබල බාධාවක් වී තිබේ. රූපවාහිනී උදෑසන වැඩසටහන් අධ්‍යක්ෂණය සඳහා පමණක් නොව කැමරාකරණය,නිවේදකත්වය මෙන්ම සංස්කරණය වැනි ආනුශාංගික කාරණා සඳහා පවා දේශපාලනය බලපෑම් කරයි. අධ්‍යතන රූපවාහිනි වැඩසටහන්කරණය තුළ නිවේදකයාගේ භූමිකාව දේශපාලනීකරණය වීම වැඩසටහනේ දිශානතිය තත්‍ය බවින් මිදීමටද හේතු වේ. දේශපාලනික සාධකයෙන් බැහැරව රූපවාහිනී වැඩසටහන්කරණය සඳහා අවස්ථාව උදාවීම ජනමාධ්‍යකරණයේ ගුණාත්මකභාවය සඳහා මනා පිටිවහලක් වේ.

මුඛ්‍ය පද - අධ්‍යක්ෂණය, උදෑසන, ජනමාධ්‍ය, දේශපාලන සාධකය, රූපවාහිනි වැඩසටහන්

Political Factors and Their Impact on Sri Lankan Television in Morning Television Programmes

Dr. Ediriweera Gunasekara
Department of History and Theory of Dance and Drama, Faculty of Dance and Drama, University of the Visual and Performing Arts, Colombo 07, Sri Lanka
edirigunas@gmail.com

Political factors affect the media directly and indirectly. This has become one of the main issues seen when considering the national media as well as the global media. The aim of this research was to study how political factors influence television morning programmes. Based on the theory of discourse analysis, the interview method and observation method were used to collect data. In the interview method, ten experts in the subject including academics and heads of media institutions were interviewed. Qualitative data analysis was used and conclusions were drawn based on the findings. The main conclusion was reached by confirming that political factors have a strong and undue influence on television morning programmes. On the whole, morning television programmes have become politicised, which has become a strong obstacle in socialising the right message. Politics influences not only the direction of television morning programs but also incidental matters such as camera work, announcers and editing. The politicisation of the announcer's role in educational television programming also causes the direction of the programme to deviate from reality. The opportunity for television programming devoid of political factors would result in the quality programmes.

Keywords: Direction, Morning Programmes, Mass Media, Political Factor, Television Programs

The Role of Social Media in Shaping Independent Music Careers: A Case Study of Emerging Music Artists in Sri Lanka

Ms. Chinthani Navodya Gamage,
Ministry of Finance, Planning, and Economic Development

The rise of social media platforms such as Facebook, Instagram, YouTube and X has revolutionized the global music industry, providing emerging music artists with unprecedented opportunities to showcase their talents, reach wider audiences and build sustainable careers. In Sri Lanka, independent music creations have witnessed a similar transformation, as local artists increasingly leverage these performances to bypass traditional industry, allowing for more direct and interactive relationships with their audience. This study investigates the role of social media in shaping the careers of independent music artists in Sri Lanka, exploring how these artists use digital platforms to increase fans, enhance visibility, and maintain audience engagement. As Sri Lankan artists increasingly bypass the traditional music industry, social media allows them to create more direct and interactive relationships with their audience. The study has three objectives; namely, understanding platform-specific strategies, examining audience interaction and fan base building, and exploring the monetization opportunities available to independent artists. The study adopts a mixed-methods approach combining quantitative analysis of social media metrics from a sample of emerging Sri Lankan music artists and qualitative interviews to uncover the personal experiences of these artists. The results highlight the unique strength of each platform, such as Instagram's interactive tools, Tiktok's viral potential, and YouTube's long-form content capabilities. These platforms enable real-time audience engagement, fostering stronger connections between artists and fans. Additionally, the study reveals how social media helps independent music artists monetize their content through sponsorships, ad revenue, and crowdfunding, contributing to career sustainability. In conclusion, while social media offers Sri Lankan music artists unparalleled opportunities for growth, challenges such as unequal access to technology and the dominance of global trends persist. Nonetheless, social media has democratized the music industry in Sri Lanka allowing independent artists to clear their own paths to success and gain international recognition.

Keywords: Social Media, Music Career, Music, Artists, Sri Lanka

සහචර කණ්ඩායම්හි ලිංගික අවශ්‍යතා වෙනුවෙන් සන්නිවේදන විධික්‍රම භාවිතය

ගුණසේකර එච්.ඩී.ඊ
නර්තන රංග කලා ඉතිහාස හා සිද්ධාන්ත අධ්‍යයන අංශය ,නර්තන හා නාට්‍ය කලා පීඨය,
සෞන්දර්ය කලා විශ්වවිද්‍යාලය
edirigunas@gmail.com

ශ්‍රී ලංකාව වැනි ආසියාතික රටවල ලිංගිකත්වය යන කාරණය සම්බන්ධයෙන් විවෘත කතා බහක් නොමැති අතර, පාසල් ළමයින්ට හෝ විශ්වවිද්‍යාල විද්‍යාර්ථීන්ට නිසි ලිංගික අධ්‍යාපනයක්ද රටතුළ නොමැත. ඒ හේතුවෙන් වර්තමානයේ ගැටලු රැසක් නිර්මාණය වී තිබේ. එමෙන්ම ශ්‍රී ලාංකේය සමාජය තුළ ලිංගිකත්වය පිළිබඳ සමාන අදහස් තිබෙන කණ්ඩායම් රැසක් සමාජයේ දක්නට ලැබේ. යම් පිරිසක් විරුද්ධ ලිංගිකයෝ වන අතර, තවත් පිරිසක් සමලිංගිකයෝ වෙති. විෂම ලිංගිකයෝ ලෙස සැලකෙන කොටසක්ද සමාජයේ වෙති.එමෙන්ම සංක්‍රාන්ති ලිංගිකයින් ලෙස සැලකෙන පුද්ගලයින් කොටසක්ද සමාජයේ වෙති. ඔවුන් සම්බන්ධයෙන් ගෝලීය හා දේශීය වශයෙන් වැඩි කතාබහක් මතුව තිබේ. සහචර කණ්ඩායම්හි ලිංගික අවශ්‍යතා වෙනුවෙන් සන්නිවේදන විධික්‍රම භාවිතය පිළිබඳ අධ්‍යයනය කෙරෙන මෙම පර්යේෂණයේ ගැටලුව වූයේ සහචර කණ්ඩායම්හි ලිංගික අවශ්‍යතා සපුරාගැනීම සඳහා සන්නිවේදන විධික්‍රම භාවිත කරන්නේ කෙසේද යන්නයි. පර්යේෂණය තුළ ප්‍රධාන වශයෙන් දත්ත රැස්කිරීමේ ක්‍රම 02 ක් භාවිතයට ගැනුණි. සහභාගිත්ව නිරීක්ෂණය පළමු ක්‍රමය වූ අතර, ඒ හිදී ප්‍රධාන ස්ථාන 06 ක් භාවිතයට ගැනුණි. කොළඹ කොටුව දුම්රිය ස්ථානය, විහාර මහාදේවි උද්‍යානය, කොට්ටාව පොදු වැසිකිළි පද්ධතිය සහ ගාල්ල කොටුව පරිශ්‍රය එම ස්ථානයන්ගෙන් 04 ක් වන අතර,රාජකාරි ස්ථාන 02 ක් අනෙක් ස්ථාන 02 විය. එහිදී නිරීක්ෂණයට ලක් වූ පුද්ගලයින් සංඛ්‍යාව 100 කි. අන්තර්ජාලය සමඟ සම්බන්ධතා පැවැත්වීම ක්‍රම කිහිපයකින් සිදු වු අතර, ප්‍රධාන වශයෙන් ෆේස්බුක් මාධ්‍ය භාවිතයට ගැනුණි. ඒ අනුව අන්තර්ජාලය ඔස්සේ පුද්ගලයෝ 12 දෙනෙක් සමඟ සම්බන්ධතා පැවැත්වූහ. සමලිංගික ප්‍රජාව සිය තොරතුරු සන්නිවේදනය සඳහා Grµnder- Gay chat නැමැති නව මාධ්‍ය යෙදවුම භාවිත කරමින් තොරතුරු සන්නිවේදනය කිරීමද සිදු විය. වට්ස්ඇප් ජාලයද භාවිත කරමින් මෙම අධ්‍යයනයේදී තොරතුරු ඒකරාශී කර ගැනුණි. පර්යේෂණයේ දත්ත ගුණාත්මක වූ අතර, එම දත්ත විශ්ලේෂණය සඳහා විස්තරාත්මක ක්‍රමවේදය ද භාවිත කළේය. එනම් එහිදී සිදුවූයේ සියුම් හැඟීම් විශ්ලේෂණයකි(Fine-grained sentiment analysis). දත්ත විශ්ලේෂණය ඇසුරින් ගොඩනගා ගත් අනාවරණ පාදක කරගනිමින් නිගමනවලට එළඹිණි. පර්යේෂණය අවසානයේ උපන්‍යාසය සනාථ කරගනිමින් එළැඹි නිගමනය වන්නේ සහචර කණ්ඩායම් සිය ලිංගික අවශ්‍යතා සපුරාගැනීම සඳහා සමාජ අපගාමී චර්යා වර්ධනය වන අයුරින් සන්නිවේදන විධික්‍රම භාවිත කරන බවයි .එම තත්ත්වය පාලනය කිරීම සඳහා භාවිත කළ හැකි යෝජනා කිහිපයක්ද පර්යේෂණය සඳහා අන්තර්ගතය.

මුඛ්‍ය පදඃ අන්තර්ජාලය, අවශ්‍යතා, ලිංගික, සන්නිවේදන විධික්‍රම, සහචර කණ්ඩායම්

The Different Ways of Communicating Peer Group's Sexual Needs

Gunasekara H.D.E

Department of History and Theory of Dance and Drama, Faculty of Dance and Drama, University of the Visual and Performing Arts, Colombo 07, Sri Lanka

edirigunas@gmail.com

In many Asian countries, including Sri Lanka, there is a lack of open discussion about sexuality and inadequate sex education for school and university students. This has led to a range of problems in society. Different sexual orientations such as heterosexuality, homosexuality and transgender exist in Sri Lankan society, and there is ongoing discussion about these groups both locally and globally. This research study focused on exploring how communication methods are used to address the sexual needs of peer groups. The study used two main methods for data collection. The first method involved participatory observation in six locations, including Colombo Fort Railway Station, Vihara Mahadevi Park, Kottawa Public Toilet System, and Galle Fort Premises. The study also involved connecting with individuals online, mainly through Facebook, and new media applications such as Grinder-Gay Chat and WhatsApp. The research data was qualitative and analyzed using the descriptive method. The analysis included fine-grained sentiment analysis, and conclusions were drawn based on the findings. The research confirmed that peer groups use communication methods to develop socially deviant behaviors to fulfill their sexual needs. The study also provides suggestions for controlling this situation and will be valuable for future researchers.

Keywords: Communication Methods, Interests, Internet, Peer Groups, Sex

Abstracts

DAY 02

March 21, 202

Session 01	Morning	Pannel 03

දෙවොල් මඩුව ශාන්තිකර්මයෙහි බහුවිධ බුද්ධි ප්‍රකාශනය:
සංස්කෘතික හා බුද්ධිමය වැදගත්කම

හර්ෂ වික්‍රමතුංග
පහතරට නර්තන අධ්‍යයනාංශය
සෞන්දර්ය කලා විශ්වවිද්‍යාලය
ශ්‍රී ලංකාව
harshawickramathunga@gmail.com

හොවාර්ඩ් ගාඩ්නර් විසින් යෝජනා කරන ලද බහුවිධ බුද්ධි න්‍යාය, මානව හැකියාවන් සහ ඒවායේ විවිධ ප්‍රකාශන අවබෝධ කර ගැනීම සඳහා ගැඹුරු වැදගත්කමක් විද්‍යමාන වේ. ශ්‍රී ලංකාවේ අධ්‍යාත්මික හා සංස්කෘතික උරුමයන් පිළිබිඹු කරනු ලබන සුවිශේෂී ශාන්තිකර්මයක් ලෙස පහතරට නර්තන සම්ප්‍රදායයේ දෙවොල් මඩු ශාන්තිකර්මය බහුවිධ බුද්ධිය පිළිබඳ හොවාර්ඩ් ගාඩ්නර්ගේ න්‍යාය සමග සමපාත වන ලක්ෂණයන්ගෙන් සමන්විතවන බව ශාන්තිකර්ම අධ්‍යයනයේ දී හඳුනා ගත හැකි වේ. කෙසේ වුවද, මෙම චාරිත්‍ර වාරිත්‍රවල බුද්ධිමය මානයන් බොහෝ විට ශාස්ත්‍රීය සන්දර්භයන් තුළ, (ප්‍රායෝගික භාවිතය සම්බන්ධයෙන් විශේෂිතව) අවතක්සේරු කර ඇති බව නිරීක්ෂණය වේ. සාම්ප්‍රදායික භාවිතයන් සමකාලීන න්‍යායික රාමු සමග බද්ධ කිරීම සඳහා ක්‍රමානුකූල විශ්ලේෂණයක අවශ්‍යතාවය මෙම පරතරය ඉස්මතු කරයි. ඒ අනුව දෙවොල් මඩුව ශාන්තිකර්මයේ බහුවිධ බුද්ධි ප්‍රකාශන ගවේෂණය කර එහි බුද්ධිමය හා සංස්කෘතික මානයන් පිළිබඳ න්‍යායික අවබෝධය පුළුල් කරලීම මෙම පර්යේෂණයේ මූලික අරමුණ වේ. ක්ෂේත්‍ර අධ්‍යයන, සම්මුඛ සාකච්ඡා සහ ශාන්තිකර්ම විශ්ලේෂණය ඇතුළත් ගුණාත්මක පර්යේෂණ ප්‍රවේශයක් මෙහිලා භාවිත කළහ. දෙවොල් මඩු ශාන්තිකර්ම පූජාවිධි රටාව සහ ඒහි අන්තර්ගත චාරිත්‍ර වාරිත්‍ර නිරීක්ෂණය කිරීම සහ පළපුරුදු චාරිත්‍ර වාරිත්‍ර ශිල්පීන්, නර්තන ශිල්පීන් සහ බෙර වාදකයින් සමග සම්මුඛ සාකච්ඡා මගින් දත්ත රැස් කරන ලදී. සමස්ත ශාන්තිකර්ම අන්තර්ගතය කෙරෙහි අවධානය යොමු කරමින්, බහුවිධ බුද්ධිය පිළිබඳ ගාඩ්නර්ගේ න්‍යාය හරහා රැස් කරගන්නා ලද දත්ත විශ්ලේෂණය කරන ලදී. මෙම විශ්ලේෂණය මගින් දෙවොල් මඩු ශාන්තිකර්මය විවිධ බුද්ධිමය හැකියාවන් ඒකාබද්ධ කරන ආකාරය පිළිබඳ ගැඹුරු අවබෝධයක් ලබා දෙන ලදී. විශේෂයෙන් චාරිත්‍ර අංගවල බහුවිධ බුද්ධිය සමග සමපාත වන අයුරු හඳුනාගනිමින් එම බුද්ධිමය මානයන් පෝෂණය කිරීමේ දී සාම්ප්‍රදායික නර්තනයේ සහ සංගීතයේ කාර්යභාරය හෙළි විය. පර්යේෂණ සොයාගැනීම්, සමකාලීන අධ්‍යාපනික න්‍යායන්ට අනුකූලව පහතරට නර්තන සම්ප්‍රදාය සංරක්ෂණය හා ඉගැන්වීම සඳහා යෝජනා ඉදිරිපත් කරයි. මෙකී දායකත්වය පහතරට නර්තන සම්ප්‍රදායයේ තිරසාර සංවර්ධනය සහතික කරනු ලබන අතර ශාස්ත්‍රීය හා ප්‍රායෝගික සන්දර්භ ද්විත්වයෙහිම එහි අදාළත්වය ප්‍රවර්ධනය කරයි.

මූඛ්‍ය පද: දෙවොල් මඩු, බහුවිධ බුද්ධි න්‍යාය, චාරිත්‍ර වාරිත්‍ර , පහතරට නර්තන සම්ප්‍රදාය, සංරක්ෂණය

Manifestation of Multiple Intelligences in the *Devol Madu Shantikarma*: A Study of Cultural and Intellectual Significance

Harsha Wickramatunga
Department of Low Country Dance
University of The Visual and Performing Arts
Sri Lanka
harshawickramathunga@gmail.com

The theory of multiple intelligences, proposed by Howard Gardner, holds profound importance in understanding human abilities and their diverse manifestations. Through the study of Shantikarma, it becomes evident that the *Devol Madu Shantikarma* of the Low Country dance tradition, as a unique ritual reflecting the spiritual and cultural heritage of Sri Lanka, exhibits characteristics consistent with Gardner's theory of multiple intelligences. However, the intellectual dimensions of these rituals are often underestimated in academic contexts, particularly regarding their practical applications. This gap underscores the need for systematic analysis to bridge traditional practices with contemporary theoretical frameworks.The primary purpose of this research is to explore the intellectual manifestations of the *Devol Madu Shantikarma* and expand the theoretical understanding of its intellectual and cultural dimensions. A qualitative research approach involving field studies, interviews, and qualitative analysis was employed. Data were collected by observing the *Devol Madu Shantikarma* Pujavidhi pattern and associated rituals, as well as through interviews with experienced ritualists, dancers, and drummers. The collected data were analyzed through the lens of Gardner's theory of multiple intelligences, focusing on their cognitive content. This analysis provided a deeper understanding of how *Devol Madu Shantikarma* integrates various intellectual capacities. Notably, the role of traditional dance and music in fostering these intellectual dimensions was highlighted, demonstrating how ritual elements align with multiple intelligences. The research findings offer valuable insights for preserving and teaching the Low Country dance tradition in alignment with contemporary educational theories. This contribution ensures the sustainable development of the Low Country dance tradition and enhances its relevance in both academic and practical contexts.

Keywords: Devol Madu Shantikarma, Multiple Intelligences Theory, Rituals, Low Country Dance Tradition, Preservation

ගම්මඩු ශාන්තිකර්මයේ හත්පද පෙළපාලියඃ විශේෂතා, සංස්කෘතික වැදගත්කම සහ ශ්‍රී ලාංකේය නර්තන සම්ප්‍රදායන්හි කලාත්මක ප්‍රකාශන

අනුර ශාන්ත කුමාර, බී.ඒ.ඩී
පහතරට නර්තන අධ්‍යයනාංශය
සෞන්දර්ය කලා විශ්වවිද්‍යාලය
ශ්‍රී ලංකාව
anurashantha726@gmail.com

ශ්‍රී ලංකාවේ ගම් මඩු දේව තොත්‍ර යනු වසංගත රෝගයන්ගෙන් ආරක්ෂාව සඳහා දේව ආශිර්වාදය ලබා ගැනීම අරමුණු කොට ගත්, පත්තිනි දේවිය මූලිකව දේව සමූහයක් උදෙසා සිදු කරනු ලබන වැදගත් ශාන්තිකර්ම පිළිවෙතකි. ගම් මඩු ශාන්තිකර්ම විශේෂය ඒ ඒ සම්ප්‍රදායන්ට අනන්‍ය ලක්ෂණ සහිතව උඩරට, පහතරට සහ සබරගමු නර්තන සම්ප්‍රදායන් ත්‍රිත්වයෙහිදීම දක්නට ලැබේ. මෙම ශාන්තිකර්මයෙහි ප්‍රධාන අංගයක් වන්නේ මානසික සුවය සෙත් පැතීම පවිත්‍රතාව ව්‍යංගාර්ථ කොට ගත් නර්තන අනුපිළිවෙලක් වන හත්පද පෙළපාලියයි. හත්පද පෙළපාලි නර්තනාංගය සම්ප්‍රදායන් ත්‍රිත්වයෙහිම පවතින නමුත්, විවිධ ගුරු කුල අතර භාවිතයෙහි සහ චාරිත්‍රානුකූල වැදගත්කමෙ හි සැලකිය යුතු වෙනස්කම් හඳුනා ගත හැකි වේ. කෙසේ වෙතත්, මෙම වෙනස්කම් සහ චාරිත්‍රානුකූල සන්දර්භය තුළ ඒවායේ ගැඹුරු අර්ථය පිළිබඳ පවත්නා සාහිත්‍යයේ හිඩසක් පවතී. ඒ අනුව මෙම අධ්‍යනය හත්පද පෙළපාලියේ භාවිත නර්තන පද කොටස්, කවි ගායනා, බෙර පද, රංග වස්ත්‍රාභරණ, පූජා භාණ්ඩ ඒ ඒ සම්ප්‍රදායන්හිදී වෙනස්වන ආකාරය ගුරු කුල සම්ප්‍රදායන් ඇසුරෙන් ගවේෂණයට ලක් කිරීම අරමුණු කරයි. එමෙන්ම සාහිත්‍ය විශ්ලේෂණය, ක්ෂේත්‍ර නිරීක්ෂණ, වෘත්තිකයන් සමඟ ගැඹුරු සම්මුඛ සාකච්ඡා සහ සහභාගීත්ව නිරීක්ෂණ ඇතුළු ගුණාත්මක පර්යේෂණ ක්‍රම ප්‍රවේශය භාවිතයෙන් අධ්‍යනය සෞන්දර්යාත්මක සහ මනෝවිද්‍යාත්මක යහපැවැත්ම ප්‍රවර්ධනය කිරීමේදී හත්පද නර්තන පෙළපාළියේ කාර්යභාරය හෙළි කරයි. පර්යේෂණ සොයාගැනීම් මගින් ඒ ඒ සම්ප්‍රදායන්හිදී හත්පදය සමාන ව්‍යුහයක් අනුගමනය කරන නමුත්, එහි ශෛලීය භාවිතය, රංග භාණ්ඩ හා රංග වස්ත්‍රාභරණ භාවිතය සහ නර්තන ගායන වාදන ක්‍රම සැලකිය යුතු ලෙස වෙනස් වන බව අනාවරණය විය. විශේෂයෙන් පහතරට ගම් මඩු ශාන්තිකර්මය මගින්, එම වෙනස්කම් මෙන්ම ශ්‍රී ලංකාවේ සාම්ප්‍රදායික නර්තනයේ ප්‍රාදේශීය විවිධත්වය, කලාත්මක ප්‍රකාශනය සහ සංස්කෘතික වැදගත්කම ඉස්මතු කරයි. ඒ අනුව අධ්‍යාත්මික වැදගත්කම පවත්වා ගනිමින් සාම්ප්‍රදායික නර්තන සම්ප්‍රදායන් පරිණාමය වන ආකාරය වඩා හොඳින් අවබෝධ කර ගැනීමට මෙම අධ්‍යයනය දායක වන අතර අනාගත පරම්පරාවන් සඳහා මෙම සංස්කෘතික පිළිවෙත් සංරක්ෂණය කිරීමේ සහ සම්ප්‍රේෂණය කිරීමේ වැදගත්කම පර්යේෂණය අවධාරණය කරයි.

මුඛ්‍ය පදඃ හත්පදය, ගුරු කුල සම්ප්‍රදා, ගම්මඩුව, සංස්කෘතික වැදගත්කම , කලාත්මක ප්‍රකාශනය.

The Hathpada Dance in Gam Madu Shanthikarma: Distinctive Features, Cultural Significance, and Artistic Expressions in Sri Lanka's Dance Traditions

Anura Shantha Kumara, B.A.D.
Department of Low Country
University of Visual & Performing Arts
Sri Lanka
anurashantha726@gmail.com

The *Gam Madu Shanthikarma* in Sri Lanka is a significant and sacred practice performed to invoke divine blessings, primarily from the Goddess *Pattini* and her celestial entourage, for protection against epidemics. This *Shanthikarma* is deeply embedded within the Up-country, Low-country, and *Sabaragamuwa* dance traditions, each possessing its distinct characteristics. A key component of this *Shanthikarma* is the *Hathpada* dance sequence, which symbolizes spiritual purification and mental well-being. While the *Hathpada* is present across all three traditions, its execution, ritual significance, and stylistic variations differ among various *Guru Kula* (lineage-based) traditions. However, existing literature lacks an in-depth exploration of these differences and their deeper meanings within the ritualistic context. This study examines the variations in dance movements, poetic recitations, drumming patterns, costumes, and ritual objects associated with the *Hathpada* across different Guru Kula traditions. Using qualitative research methods, including literary analysis, field observations, in-depth interviews with practitioners, and participatory observation, this research uncovers how these elements contribute to the aesthetic and psychological well-being of both performers and participants. The findings reveal that, while the *Hathpada* maintains a consistent structural framework, its stylistic execution, use of ritual objects, costumes, and musical accompaniment vary significantly. Notably, the Low-country *Gam Madu Shanthikarma* exhibits unique variations that highlight the regional diversity and cultural richness of Sri Lanka's traditional dance heritage. This study enhances the understanding of how ritual dance traditions evolve while preserving their spiritual essence. Furthermore, it emphasises the importance of safeguarding and transmitting these cultural practices to future generations, ensuring their continuity and relevance in Sri Lanka's ritualistic and performing arts traditions.

Keywords: Artistic Expression, Cultural Significance, Gam Maduwa, Guru Kula Tradition, Hathpadaya

කප් ඉන්දුම් මඩු ශාන්තිකර්මයේ විකාසනයට බලපෑ ප්‍රාසංගික ලක්ෂණ

සුසන්ත, වී.ජී .
පහතරට නර්තන අධ්‍යයනාංශය, සෞන්දර්ය කලා විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව

susanthavidanagamage4@gmail.com

පහතරට නර්තන සම්ප්‍රදායයේ මාතර රංග ශෛලියට පමණක් ආවේණික දේව ශාන්තිකර්මයක් වූ 'කප් ඉන්දුම් මඩු' ශාන්තිකර්මය පිළිබඳව අධ්‍යයනය කිරීම මෙහි මූලික අරමුණ ය. 'කප සිටවීම' සෑම දේව ශාන්තිකර්මයක ම දක්නට ලැබෙන පූර්ව චාරිත්‍රයකි. 'කප' පාරිශුද්ධත්වයේ සංකේතයක් සේම දෙවියන් කෙරෙහි වූ විශ්වාසය යි. එය නිශ්චිත කාලයක් තුළ ශාන්තිකර්මය පවත්වනු ලබන බවට පොරොන්දුවකි. කප් ඉන්දුම් මඩුව, කප සිටවීමේ චාරිත්‍රයට ආවේණික වූ චාරිත්‍ර වාරිත්‍ර, සැරසිළි, ගායනය, වාදනය, නර්තනය ආදී වූ අංගයන්ගෙන් සමන්විත, පත්තිනි දෙවියන් වෙනුවෙන් පවත්වනු ලබන දුර්ලභ ගණයේ ශාන්තිකර්මයකි. ප්‍රාසාංගික කලාව, කලාවක් ලෙස හඳුනාගනු ලැබුවේ විසිවන ශතවර්ෂයේ දී ය. ලාංකේය සමාජයේ ප්‍රාසාංගික කලාව යන්න භාවිතය හා ව්‍යවහාරයට ගැනුනේ 70 දශකයේ දී ය. ශාන්තිකර්ම ශිල්පියා ප්‍රාසාංගික ශිල්පියකු ලෙස, නැටුම, ගැයුම, වැයුම, සැරසිලි, ප්‍රේක්ෂකයා පිළිබඳ නිවැරදි අවබෝධයකින් යුතු අයෙකි. මෙම ශාන්තිකර්මය නර්තනයට වඩා ගායනයේ ප්‍රකාශනාත්මක ගුණය මෙන්ම පූජාර්ථය තීව්‍ර කරන්නකි. රැය පහන් වන තුරු ප්‍රේක්ෂකයා රඳවා තබා ගැනීමට රුහුණු උඩැක්කිය මූලික කොටගෙන ගායනය තීව්‍ර කිරීමට භාවිත කිරීමත්, ශාන්තිකර්ම භූමිය රංග භූමියක් ලෙස භාවිත කිරීමත් දැකගත හැකිය. මල් මඩුව නමින් විශේෂ සැරසිල්ලක් නිර්මාණය කිරීමත්, ඊටම උචිත ඇඳුම් පැළඳුම්, රංගෝපකරණ භාවිතයත්, ආලෝකය හා අභිනය නිසි ආකාරව යොදාගැනීම ආදී ප්‍රාසාංගික මූලික බීජාංකුර ලක්ෂණ සහිත යාතු කර්මයකි. මාතර ශෛලියට අයත් දේව ශාන්තිකර්ම සඳහා මූලික චාරිත්‍ර පෙළපාලි ලෙස භාවිත වනුයේ කප් ඉන්දුම් මඩුව යි. ඊට හේතු වනුයේ අනෙකුත් දේව ශාන්තිකර්ම ආරම්භ වන්නේ කප් ඉන්දුම් මඩු ශාන්තිකර්මයේ චාරිත්‍රවලින් පසුවයි. ඒ අනුව පර්යේෂණයේ ගැටලුව කප් ඉන්දුම් මඩු ශාන්තිකර්මය ප්‍රාසාංගික කලාවේ මූලික බීජාංකුර ලක්ෂණ සහිත වූ යාතු කර්මයක් වන්නේ කෙසේ ද යන්න ය. පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය ලෙස ගුණාත්මක පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය යටතේ සිද්ධි අධ්‍යයන ක්‍රමය භාවිත වෙයි. දත්ත රැස් කිරීමේ දී ලිඛිත මූලාශ්‍ර අධ්‍යයනය, ක්ෂේත්‍ර අධ්‍යයනය, නිරීක්ෂණ සහ සහභාගීත්ව නිරීක්ෂණ, සම්මුඛ සාකච්ඡා, අන්තර්ජාල මූලාශ්‍ර පරිශීලනය භාවිතයට ගැණිනි. ඒ අනුව පර්යේෂණයේ උපකල්පනය වන්නේ කප් ඉන්දුම් ශාන්තිකර්මය තුළ ප්‍රාසංගික කලාවේ මූලික බීජාංකුර ලක්ෂණ විද්‍යමාන වන බවයි. මෙම පර්යේෂණයේ දත්ත මගින් මෙතෙක් විද්වතුන්ගේ අවධානයට යොමු නොවූ අංශයක් වෙත අවධානය යොමු කරවීමට අපේක්ෂා කෙරෙයි. එ මගින් ලිඛිත මූලාශ්‍රයක් ලෙස අනාගත පර්යේෂකයන්ට මතු ප්‍රයෝජනයට ගත හැකි වීම අපේක්ෂාවයි.

මුඛ්‍ය පද: කප සිටවීම, කප්ඉන්දුම් මඩුව, පහතරට ශාන්තිකර්ම, රුහුණු උඩැක්කිය

The Performing Arts Characteristics that Influenced the Evolution of the Kap Indum Madhu Shanthikarma

Susantha, V. G.
Lecturer, Department of Low Country Dance,
University of the Visual and Performing Arts, Sri Lanka
susanthavidanagamage4@gmail.com

The research aims to study the "Kapa Indum Madhu" Shanthikaram, a divine Shanthikaram unique to the Matara Ranga style of the Low Country dance tradition. "Kapa Situweema" is a preliminary ritual found in every divine Shanthikaram. "Kapa" is a symbol of purity and faith in God. It is a promise that the Shanthikaram will be performed within a specific period of time. Kap Indum Maduwa is a rare form of Shantikarma performed for the Goddess Pattini, consisting of rituals, decorations, singing, playing, dancing, etc., typical of the Kapa Situweema ceremony. Performing arts were recognized as an art form in the twentieth century. Performing arts came into use and practice in Sri Lankan society in the 70s. As a performing artist, the Shantikarma artist is someone who has a correct understanding of dance, singing, music, decoration, and the audience. This Shantikarma intensifies the expressive quality of singing as well as the meaning of the puja more than dancing. The use of Ruhunu Udakkiya as a basis to intensify the singing and the use of the Shantikarma ground as a stage can be seen to keep the audience occupied until the night. Creating a special decoration called Mal Maduwa, using appropriate clothing, stage equipment, and using lighting and gestures properly are all elements of the Yatu Karma with basic characteristics of the performing art. The Kap Indum Maduwa is used as the basic ritual procession for the Deva Shantikarma of the Matara style. The reason for this is that other Deva Shantikarmas begin after the rituals of the Kap Indum Madu Shantikarma. Accordingly, the purpose of the research is to examine how the Kap Indum Madu Shantikarma is a Yatu Karma with basic characteristics of the performing art. The research methodology is qualitative research methodology using case study method. In data collection, written source study, field study, observation and participatory observation, interviews, and internet source of reference were used. Accordingly, the research finding is that the basic characteristics of performing arts are present in the Kup Indum Shanthikaram. The data of this research are expected to draw attention to an area that has not been paid attention to by scholars so far. It is expected that future researchers can use it as a written source.

Keywords: Kup Indum Shanthikarma, Kup Indum Shanthikarma, Performing Arts, Ruhunu Udakkiya

රයිගම නර්තන ශෛලියේ යක් තොවිල්හි භාවිත පන්දම් පද විකාසනයෙහිලා සබරගමු නර්තන සම්ප්‍රදායයේ ආභාසය පිළිබඳ අධ්‍යයනයක්

ජ්‍යෙෂ්ඨ කථිකාචාර්ය හර්ෂ වික්‍රමතුංග,

සෞන්දර්ය කලා විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව

රමිත් චන්ද්‍රසේකර

harshawickramathunga@gmail.com / Ramithpresha04@gmail.com

සබරගමු නර්තන සම්ප්‍රදායේ පත්තිනි දෙවියන් ප්‍රමුඛව පවත්වනු ලබන පහන් මඩු ශාන්තිකර්මයෙහි මෙන්ම යකුන් උදෙසා පවත්වනු ලබන යක්තොවිලහි පන්දම් පද නර්තන අවස්ථා දක්නට ලැබේ. මේ හැරුණු කොට පහතරට නර්තන සම්ප්‍රදායෙහි පත්තිනි දෙවියන් උදෙසා පවත්වනු ලබන දෙවොල්මඩු ශාන්තිකර්මයේ සහ යක් තොවිල්හි හැන්දෑ සහ මධ්‍යම සමයට අදාළව පන්දම් පද නර්තන අවස්ථා දක්නට ඇත. සබරගමු නර්තන සම්ප්‍රදායයේ රත්නපුර ශෛලියෙහි හා පහතරට නර්තන සම්ප්‍රදායට අයත් රයිගම ශෛලියේ යක් තොවිල්හි භාවිත පන්දම් පද අතර දක්නට ලැබෙන සම විෂමතා පිළිබඳ නර්තනය හා වාදනය ඇසුරෙන් අධ්‍යයනය කිරීම මෙම පර්යේෂණයෙහි මුඛ්‍ය අරමුණ වේ. පුරාවිද්‍යාත්මක සහ සාහිත්‍ය මූලාශ්‍රය අධ්‍යයනයේ දී සබරගමු නර්තන සම්ප්‍රදායට දීර්ඝ ඉතිහාසයක් ඇති බව තහවුරුවේ. කාලයාගේ ඇවෑමෙන් ලක්දිව ඇති වූ සමාජ පරිවර්තන සමග සබරගමු නර්තන සම්ප්‍රදාය ලාංකේය සෙසු නර්තන සම්ප්‍රදා සමග ද සම්මිශ්‍රණය විය. ඒ අතරින් පහතරට නර්තන සම්ප්‍රදායයේ යක් තොවිල් ආශ්‍රිතව භාවිත පන්දම් පද බිහිවීමේ දී සබරගමු නර්තන සම්ප්‍රදායෙහි ආභාසය කොතෙකුත් දුරට බලපා තිබේද යන්න පර්යේෂණ ගැටලුව වේ. මෙය මානව සංස්කෘතිය පිළිබඳ සිදුකෙරෙන අධ්‍යයනයක්වන හෙයින් මානවවංශවේදී ක්‍රමවේදය උපයෝගී කර ගන්නා ලදී. පහතරට නර්තන සම්ප්‍රදායේ රයිගම ශෛලියේ සහ සබරගමු නර්තන සම්ප්‍රදායට අයත් රත්නපුර ශෛලියෙහි පාරම්පරික ශිල්පීන් සමග සිදුකළ සම්මුඛ සාකච්ඡාණි ශාන්තිකර්ම නිරීක්ෂණ, සහභාගිත්ව සහ ද්විතීයික සාහිත්‍ය මූලාශ්‍රය මගින් මෙම පර්යේෂණය සඳහා දත්ත එක් රැස් කෙරිණි. රැස් කරගත් දත්ත විශ්ලේෂණයේ දී සබරගමු නර්තන සම්ප්‍රදායේ යක් තොවිල් ආශ්‍රිතව භාවිත පන්දම් පද නර්තන ආකෘතිය හා අවනද්ධ අක්ෂර භාවිතය පහතරට සම්ප්‍රදායයේ රයිගම ශෛලියෙහි යක් තොවිල්හි භාවිත පන්දම් පද නර්තන, වාදනයන්හි අන්තර්ගතව පවතින බවට හඳුනාගත හැකිවිය. ඒ අනුව පහතරට නර්තන සම්ප්‍රදායේ පන්දම් පද විකාශනයෙහිලා සබරගමු නර්තන සම්ප්‍රදායේ භාවිත පන්දම් පද ආභාසය ලැබී ඇති බව නිගමනය කළ හැකි ය.

මුඛ්‍ය පදඃ රත්නපුර ශෛලිය, රයිගම ශෛලිය, පන්දම් පද, යක් තොවිල්, මානව සංස්කෘතිය

A Study on the Inspiration of Sabaragamuwa Dance Tradition in the Creation of Torch Verses Used in Raigama Dance Style.

Harsha Wickramathunga

University of Visual and Performing Arts, Sri Lanka

Ramith Chandrasekara

Email: harshawickramathunga@gmail.com / Ramithpresha04@gmail.com

In the Sabaragamuwa dance tradition, 'Pandam Padha' (torch verses) are observed during the Pahan Madu healing rituals primarily dedicated to the goddess Pattini, as well as in Yak Thovil rituals performed for exorcism purposes. Similarly, in the Low Country dance tradition, Pandam Padha (torch verses) are performed in Dewol Madu healing rituals for the goddess Pattini and in the evening and midnight segments of Yak Thovil. This research aims to analyze the similarities and differences between the ritual songs used in the Ratnapura style of the Sabaragamuwa dance tradition and the Raigama style of the Low Country dance tradition during Yak Thovil.The study confirms the long-standing history of the Sabaragamuwa dance tradition through archaeological and literary sources. Over time, this tradition has interacted and merged with other Sri Lankan dance traditions due to societal transformations. A central research question explores the extent to which the Pandam Padha (torch verses) of the Low Country dance tradition have been influenced by the Sabaragamuwa dance tradition. This research adopts an anthropological methodology as it focuses on human cultural studies. Data were collected through interviews with traditional artists from the Raigama style of the Low Country dance tradition and the Ratnapura style of the Sabaragamuwa tradition, as well as through observations of rituals, participant engagement, and secondary literary sources.The analysis reveals that the format and lyrical structure of the Pandam Padha (torch verses) in Yak Thovil from the Sabaragamuwa dance tradition bear similarities to those used in the Raigama style of the Low Country tradition. This indicates that the development of Pandam Padha (torch verses) in the Low Country dance tradition has been influenced by the Pandam Padha (torch verses) of the Sabaragamuwa tradition.

Keywords: Ratnapura Style, Raigama Style, Pandam Padha, Yak Thovil, Culture

තිරසර පරිසර ආරක්ෂණ කෙරෙහි පරිසර අණ පනත් සහ සංස්කෘතික රීති පද්ධතියෙහි උපයෝගිතාව පිළිබඳ තුලනාත්මක අධ්‍යයනයක්

පීරිස් ඩී.ආර්.පී.
පහතරට නර්තන අධ්‍යයනාංශය,
සෞන්දර්ය කලා විශ්වවිද්‍යාලය,
ශ්‍රී ලංකාව.
rohanadp1234@gmail.com

නූතන පරිසර අණ පනත්ල රෙගුලාසි අතුරින් ශ්‍රී ලංකාවේ 1978 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව මගින් පරිච්ඡේද 27(14) ජනතාවගේ යහපත උදෙසා රජය විසින් පරිසරය සුරක්ෂිත කොට වැඩි දියුණු කළ යුත්තේය යනුවෙන් සඳහන් වෙයි. ඊට පරිබාහිරව වන සංරක්ෂණල ශාක ආරක්ෂණ, ධීවර හා ජලජ සම්පත් ආදී පනත් ඉදිරිපත් කොට ඇත. මෙවැනි නීති ආචීර්ණ කල්පිකත්වය මත අනම්‍ය ස්වරූප ගත් සිරිත් විරිත් බවද සැලකිය යුතු ය. එහි දී උක්ත රෙගුලාසිවල ඓතිහාසිකත්වය විමසුමේදි බෞද්ධ විනය පිටකය, ජාතක කතා, ඍග් වේදය, කෞටිල්‍ය අර්ථ ශාස්ත්‍රය ආදිය නිරීක්ෂණය විය. එනමුත්, මෙරට පරිසර සංරක්ෂණය තිරසාර කිරීමේ අරමුණින් අණ පනත් ක්‍රියාත්මක වුව ද පරිසර විනාශය අවම වී නොමැති බව වාර්ෂික සංඛ්‍යා ලේඛන මගින් පැහැදිලි වේ. අදූරදර්ශී ආර්ථික දේශපාලන ඉලක්ක සහිත වූ පුද්ගල කේන්ද්‍රීය පරිසර භාවිතය හේතුවෙන් මෙම තත්ත්වය වඩා තීව්‍ර වන බවද නිරීක්ෂණය වේ. එමගින් පැහැදිලි වනුයේ අණ පනත් බලාත්මක වුවද පාරිසරික ආරක්ෂණ නැඹුරුව සහිත මිනිසකු උපස්ථම්භය නොවන බවයි. මේ අතර කාලාන්තරයක් මුළුල්ලේ මෙරට ජනගත සංස්කෘතික රීති පද්ධතිය මගින් පරිසර ආරක්ෂණය කෙරෙහි සාධනීය බලපෑමක් සිදුවන බවද නිරීක්ෂණය විය. උක්ත කරුණු අනුව පරිසර ආරක්ෂණය කෙරෙහි වඩාත් යෝග්‍ය ක්‍රමවේද කවරේදැයි විමසුම මෙම පර්යේෂණ ගැටලුව වශයෙන් තෝරා ගැණින. ඒ අනුව තිරසර පරිසර ආරක්ෂණ කෙරෙහි පරිසර අණ පනත් සහ සංස්කෘතික රීති පද්ධතියෙහි උපයෝගිතාව තුලනාත්මකව අධ්‍යයනය කිරීම අරමුණ කරගන්නා ලදි. එහි දී තෝරාගත් පහතරට ශාන්තිකර්ම කිහිපයක වෘක්ෂ, ජලය හා භූමිය උදෙසා පවත්වන වත්පිළිවෙත්, වන්දනා ක්‍රම, අභිචාර ආදිය විමසීම මෙම පර්යේෂණයේ අධ්‍යයන සීමා විය. ගුණාත්මක පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය යටතේ මානව වංශ විධික්‍රමය භාවිත කරන ලද අතර දත්ත රැස්කිරීමේ දී පහතරට මඩු ශාන්තිකර්ම, සූනියම, බලි ශාන්තිකර්ම නිරීක්ෂණය සහ සහභාගිත්ව නිරීක්ෂණය ප්‍රාථමික මූලාශ්‍රය වශයෙන් සැලකීය. එමෙන්ම ඒ හා බැඳි සාහිත්‍ය හා පරිසර අණ පනත් විමසුම ද්විතීයික මූලාශ්‍රය ලෙස යොදා ගැනිණ. සංස්කෘතික පුද පිළිවෙත් ආදියට අයත් නවකොළ අත්තල මිල්ල කැපීම, කප් සිටුවීම, අත්තගහ මැතිරීම, නානුමුරය, දියකෙළිය, කහදියර කන්නලව්ව, භෛරව පූජා ආදි ශාන්තිකර්මගත වත්පිළිවෙත්, පුද-පූජා පරිසරකාමී මානව ගුණධර්ම ප්‍රතිවර්තනයට උපස්ථම්භය වන බව පර්යේෂණයේ දී සාධනීය විය. එමෙන්ම, ආගමික විශ්වාස පදනම් වූ වත්පිළිවෙත්හි උපත් කතා, පුරා කතා, ආදි ප්‍රකාශන පරිසර ආරක්ෂණය පිළිබඳ ආකල්ප වර්ධනයට ඉවහල් වන බව අනාවරණ වෙයි. මෙම විමසුමට අනුව තිරසර පරිසර ආරක්ෂණ කෙරෙහි පරිසර අණ පනත් සහ සංස්කෘතික රීති පද්ධතිවලට වෙන්වූ උපයෝගිතාව පිළිබඳ අපේක්ෂා දෙකක් හඳුනාගත හැකි විය. එනම් නීති, අණ පනත්හි ප්‍රතිපත්තිමය අපේක්ෂාවද, සංස්කෘතික රීති පද්ධතියෙහි ශුද්ධ අපේක්ෂාවද වශයෙනි. මේ අනුව අණ පනත් හා සැසඳීමේදි තිරසර පරිසර ආරක්ෂණයට සංස්කෘතික රීති වඩාත් සාධනීය බව මෙම පර්යේෂණයෙන් සනාථ විය.

මූඛ්‍ය පදඃ පරිසර නීති, තිරසර පරිසරය, පරිසර වන්දනා, පරිසර සාරධර්ම, සංස්කෘතික රීති

A Comparative Study of Environmental Laws and Norms towards Sustainable Environmental Protection.

Peiris D.P.R.
Low Country Department, University of Visual and Performing arts, Sri Lanka.
rohanadp1234@gmil.com

Among the modern environmental laws and regulations act (27914) of the 1978 constitutions of Sri Lanka states that " the state that protect and improve the environment for the benefit of the people, in addition, the national environmental act, the forest conservation act, the plant conservation act, and the fisheries and aquatic resources act have been presented. It should also be noted that such laws are inflexible customs based on complex assumptions. In examining the historicity of the regulations, the Buddhist *Vinaya pitaka, jataka stories, reug veda, kautilya's Artha shasthra*, etc. were observed. However, annual reports show that despite the implementation of laws and regulations aimed at sustainable environmental conservation in the country, environmental destruction has not been reduced. It is also observed that this situation is becoming more acute due to the use of person-centered environment with short sighted economic with political goals. This makes it clear that even if laws are in force, a person with an environmental protection orientation is not immune. Meanwhile, it can be noted that the cultural norms prevalent in this country over time have a positive impact on an environmental protection. Based on the above, the question of which method is most appropriate for environmental protection was selected as the research problem for this study. Accordingly, the objective was to study the comparative effectiveness of environmental laws and cultural norms towards sustainable environmental protection. The scope of this research was limited to examining the rituals, worship methods and incantations performed for trees, water and land in several selected lowland peace rituals. Qualitative research methods were used, using the anthropological method, and lowland peacekeeping observations and participant observations were considered as primary sources for data collection. Also, a review of related literature are environmental laws was used as secondary sources. The research found that cultural rituals such as the "navakola *aththa, millakapeema, kapa situweema, aththagaha matheerima, nanumuraya, diyakeliya, khadiyara kanalawwa* and *bahira pooja* are which are, peaceful rituals and offerings are conducive to the transformation of environmentally friendly human values. It is also revies that based on religious belief legends stories help develop attitudes towards environmental protection. According to the inquiry to distinct perspectives to the utility of environmental protection cold be identified. That is, the principled expectations of the legal code, and the pure expectations of the cultural rule system. Accordingly, this research confirmed that cultural norms are more effective in sustainable environmental protection compared to laws and regulations.

Keyword: Environmental Laws, Sustainable Environmental, Environmental Pilgrimage, Values, Cultural Rules.

සබරගමු මුල් මාත්‍රය නර්තනාංගය ඉගෙනුම්-ඉගැන්වීම් ක්‍රියාවලියේ ගුණාත්මකභාවය පිළිබඳ අධ්‍යයනයක්

අත්තනායක ඊ.ජී.ඩී.එම්.යූ.ටී.

ලලිත කලා අධ්‍යයනාංශය, පේරාදෙණිය විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව.

uthpalatthilakshana@gmail.com

සබරගමු නර්තනයේ එන නර්තනාංග අතර මුල් මාත්‍රය නර්තනාංගය සුවිශේෂ වේ. ආධුනික නර්තන ශිල්පියෙකු මණ්ඩි පද, දොඹින පද නැටුමෙන් පසු ප්‍රථමයෙන් නර්තනය කරනුයේ මුල් මාත්‍රාය යි. එහිදී සබරගමු නර්තනයේ භාවිත මූලික හස්ත ක්‍රම ප්‍රගුණ කිරීම සිදු කෙරේ. මාත්‍රාවල මුලට නටන මාත්‍රය බැවින් එකී නාමය භාවිතා කෙරෙන අතර මාත්‍රා පිරීම, ආරම්භක මාත්‍රය යනුවෙන් ද එය හඳුන්වනු ලැබේ. මෙකී මුල් මාත්‍රය මාත්‍ර පහට අයත් නොවන අතර මාත්‍රා පහේ නර්තනය පිළිබඳ මූලික අවබෝධයක් ලබා දෙන මාත්‍රා පිරීමක් ලෙස හඳුනා ගත හැකිය. රත්නපුර හා බළන්ගොඩ සම්ප්‍රදායන් ඔස්සෙ සබරගමු මුල් මාත්‍රය ගොඩ නැගී ඇති අතර එහි සම විෂමතා ද හඳුනාගත හැකිය. 2017 වර්ෂයේ නව අධ්‍යාපන ප්‍රතිසංස්කරණ යටතේ උසස් පෙළ විෂය නිර්දේශයට මුල් මාත්‍ර නර්තනය එකතු කර ඇත. එහෙත් මුල් මාත්‍රය නර්තනයේ ඉතිහාසය එහි විකාසනය හා පසුබිම සහ ගුරුකුලවල ඇති සම විෂමතා පිළිබඳ අධ්‍යයනය කිරීමට ලිඛිත මූලාශ්‍රයක් නොමැත. ඒ දැඩි හිඩැසක් ලෙස හඳුනා ගත හැකිය. මෙම අධ්‍යයනයෙන් ඒකී හිඩැස සම්පූර්ණය කිරීම සිදු කරනු ලැබේ. 2017 වර්ෂයේ සිදු කර ඇති මේ වෙනස්කම නිසා උසස් පෙළ විභාගයේ උඩරට ප්‍රධාන විෂයක් ලෙස හදාරණ ශිෂ්‍යයන්ට මුල් මාත්‍රය නර්තනයේ ඉගෙනුම් ඵල ලෙස ''සාම්ප්‍රදායික අනන්‍යතා ප්‍රදර්ශනය වන සේ ගායනා කරමින් දවුල් වාදනයට අනුව මුල් මාත්‍රය නර්තනය කරයි'', ලෙස දක්වා ඇත. දැනට සබරගමු විෂය පමණක් උසස් පෙළ විභාගයට හදාරණ එකදු පාසලක්වත් නොමැති අතර මේ ඉගෙනුම් ඵල ළඟා කර ගැනීමේ දී ශිෂ්‍යා හා ගුරුවරයා මුහුණපාන ගැටලු හඳුනා ගෙන ඒවාට පිළියම් යෙදීම මෙම අධ්‍යයනයේ එක් අරමුණක් වේ. එසේම ඉගෙනුම්-ඉගැන්වීම් ක්‍රියාවලිය පිළිබඳ අධ්‍යයනය කිරීමේ දී ඉගෙනුම යනු උපතේ සිට මරණය දක්වාම පුද්ගලයා විසින් ෂාක්ෂාත් කරගනු ලබන සමස්ත අත්දැකීම් සම්භාරයක් වනු ඇත. මේ අනුව ඉගෙනීම යනු අධ්‍යාපනයට වඩා පුළුල් අර්ථයකි. නව විෂය නිර්දේශය තුළ ඇතුලත් කර ඇති මුල් මාත්‍රය උඩරට, පහතරට හදාරණ ශිෂ්‍යයන්ට අනිවාර්ය කිරීම තුළ ගුරු භූමිකාව අභියෝගයකට ලක්වනු ඇත. ගුරුවරයා සබරගමු නර්තනය ප්‍රාමාණිකව හදාරා නොමැති කෙනෙක් නම් ගුරුවරයා කෙසේද ආත්ම විශ්වාසයකින් යුතුව ශිෂ්‍යා ඉදිරියේ ඉගැන්විමේ ක්‍රියාවලියේ යෙදෙන්නේ. එය ගුරුවරයාට දැඩි අභියෝගයකි. ඒ තුළ ගුරුවරයා විකල්ප මාර්ගවලට පෙළඹීම තුළින් අපේක්ෂා කරන ඉගෙනුම් ඵල ළඟා කර ගැනීමට නොහැකි වේ. විෂය නිර්දේශය තුළින් ඇති කර ඇති මේ දුරස්ථභාවය නැති කළ යුතු වේ. ඒ මගින් ගුරුවරයාටත් ශිෂ්‍යාටත් පහසු විෂය නිර්දේශයක් නම් මේ වැනි ගැටලු පැන නොගනී. ඒ අනුව මුල්මාත්‍ර නර්තනාංගය ඉගෙනුම්-ඉගැන්වීම් ක්‍රියාවලියේ දී විශාල ගැටලු රාශියකට මුහුණපාන අතර ඒ ගැටලුවලට විසඳුමක් සොයා ගැනීමට මෙහි දී උත්සාහ කෙරේ. සම්මුඛ සාකච්ඡා ද්විතීයික මූලාශ්‍රය සහ උද්ගාමී-නිගාමී තර්කන ක්‍රමවේද මෙහිදී භාවිතා කරනු ලබන ක්‍රමවේදය යි. ප්‍රමාණාත්මක හා ගුණාත්මක ක්‍රම මිශ්‍ර පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය භාවිත කරයි. සබරගමු මුල් මාත්‍රය නර්තනයේ ඉගෙනුම්-ඉගැන්වීම් ක්‍රියාවලියේ ගුණාත්මක භාවයක් තිබේ ද යන ගැටලුව වේ. පාසැල්හි සබරගමු මුල් මාත්‍රය ඉගෙනුම්-ඉගැන්වීම් ක්‍රියාවලියේ දී ගුණාත්මකභාවයක් නැත යන උපන්‍යාසය මත පිහිටා මෙය ඉදිරියට කිරීමට අපේක්ෂිත ය. ප්‍රාථමික මූලාශ්‍රය සහ ද්විතීයික මූලාශ්‍රය යටතේ දත්ත රැස් කරන අතර සමාජ කාර්යභාර්ය හා එහි අදාළත්වය වන්නේ සබරගමු නර්තන විෂය උසස්පෙළ නර්තනය හදාරන ශිෂ්‍යයා තුළ අභිප්‍රේරණයක් සහ රුචියක් ඇතිවෙන ආකාරයෙන් ඉගැන්විය හැකි යාවත්කාලීන විෂය ප්‍රවීණත්වය සමස්ත පාසල්හි නර්තන ගුරුවරුන්ට ලබා දිය යුතු බව මෙහි දී සනාථ විය.

මුඛ්‍ය පදඃ ඉගෙනුම්-ඉගැන්වීම් ක්‍රියාවලිය, සබරගමු නර්තනය, මුල් මාත්‍රය, ගුණාත්මකභාවය

A Study on the Quality of the Learning-Teaching Process of the Sabaragamuwa Basic Rhythm Dance Form

Attanayaka E.G.D.M.U.T.
Department of Fine Arts, University of Peradeniya, Sri Lanka
uthpalatthilakshana@gmail.com

The Sabargamuwa dance tradition, which is enriched with various unique traditional dance, singing, and instrumental methods, represents a prominent aspect of local culture. One of the distinct features of the Sabargamuwa dance is the Mula Maathra. This component plays a significant role in the dance performance, where, after the Mandi Peda (a ceremonial step) and Dombi Peda, the dancer first performs the Mula Maathra. The process focuses on developing the basic hand movements, a fundamental element in Sabargamuwa dance. The Mula Maathra is distinct because it is the first beat that initiates the rhythm and also defines the pace of the dance. It is identified as the "starting beat" and offers a foundational understanding of the dance movements. It is not classified as part of the five regular beats of the dance, but it serves as an introductory rhythm.This Mula Maathra has different interpretations depending on the regions, especially in places like Rathnapura and Balangoda, where the dance has evolved with slight variations in rhythm and movement.In 2017, the inclusion of the Mula Maathra dance in the advanced level curriculum as part of educational reforms marked a significant step in preserving this tradition. However, there is a noticeable gap in written sources documenting the history, evolution, and challenges faced in teaching this aspect of Sabargamuwa dance. This gap has been identified as a critical issue in research. This study, aims to address this gap and explores the evolution of the Mula Maathra dance. Additionally, with the 2017 curriculum change, students studying for the Advanced Level exams are now expected to learn and perform the Mula Maathra as part of their traditional identity. This includes performing the dance in accordance with the rhythm of drum beats. However, there are no schools offering Sabargamuwa dance specifically for the Advanced Level exams, and many challenges arise when students and teachers attempt to navigate this issue. One of the key goals of my research is to identify and resolve these challenges. If the teacher has not been trained in Sabargamuwa dance, it will be difficult for them to confidently teach this dance to students, leading to challenges in the teaching process. By making recommendations based on alternative approaches, this research will help address the issues in the current curriculum and teaching methods, ensuring a smoother learning experience for both teachers and students.

Keywords: Learning Teaching Process, Sabaragamuwa Dance, Basic Rhythm, Quality, Subject

සබරගමු නර්තන සම්ප්‍රදායේ තාල නවයේ ග්‍රහ පන්ති පිළිබඳ අධ්‍යයනයක්

ඒ. ජී. ඒ. කේ. කුමාරි.
anuradhakalpana1989@gmail.com

ශ්‍රී ලාංකේය සමාජයේ ප්‍රධානත්වයෙහිලා සැලකෙන නර්තන සම්ප්‍රදායන් ත්‍රිතත්වයටම පොදු වූ ශාන්ති කර්මයක් ලෙස බලි ශාන්තිකර්මය පෙන්වාදිය හැකි ය. විවිධ සම්ප්‍රදායයන්ගේ අනුසාරයෙන් ගොඩනැගී ඇති ග්‍රහ බලියාග සමස්ථයක් ලෙස සලකා බැලීමේ දී, ඒවා එකම මූලයකින් බිහි වී ව්‍යාප්ත වූවක් බව පැහැදිලිය. මෙලෙස එකම ව්‍යුහයක් යටතේ ගොඩනැගුණ ද ඒ ඒ සම්ප්‍රදායන්ට අනන්‍ය වූ ගති ලක්ෂණයන්ගෙන් සමන්විතව ගතික බවක් පෙන්නුම් කෙරේ. ඒ අනුව සබරගමු සම්ප්‍රදායට ආවේණික වූ තාල නවයේ ග්‍රහ පන්ති අනෙකුත් සම්ප්‍රදායන් හා සැසඳීමේ දී සුවිශේෂ වන්නේද යන්න අධ්‍යයනය කිරීම මෙම අධ්‍යයනයේ ගැටලුව විය. සරගමු බලි ශාන්ති කර්මයට අයත් තාල නවයේ ග්‍රහ පන්තිවල අන්තර්ගත තාල රටාවන්හි සුවිශේෂතා හඳුනා ගැනීම මෙම අධ්‍යයනයේ මූලික අරමුණ විය. මෙය මානවංශ පර්යේෂණ යටතට ගැනෙන අතර, දත්ත විශ්ලේෂණයේ දී ගුණාත්මක ක්‍රමවේදය යොදා ගනිමින් නිගමන වලට එළඹිණි. දත්ත ලබා ගැනීමේ දී ප්‍රාථමික හා ද්විතීයික යන මූලාශ්‍රයන් යොදාගත් අතර ප්‍රාථමික මූලාශ්‍රය යටතේ සම්මුඛසාකච්ඡා ක්‍රමය ප්‍රධාන විය.එහිදී බලි පරම්පරා කිහිපයකට අයත් පාරම්පරික ශිල්පීන් හිමබෝල නියැදිය යටතේ සම්මුඛ සාකච්ඡා සඳහා යොදා ගැනුණි. ද්විතීයික මූලාශ්‍රය යටතේ පොත්පත්, සගරා ලිපි ආදිය පරිශීලනය කෙරුණි. බලියාගවල ග්‍රහයින් නව දෙනාගේ විස්තර කියැවෙන පරිදි, එක් එක් ග්‍රහයාට ආරාධනා කිරීම හා ඔවුනට භෝජන කැප කිරීම සඳහා ඒ ආශ්‍රයෙන්ම පද බැඳි ග්‍රහයින් නව දෙනාගේ සෙත් කවි ඇතුළත් කවි කට්ටල රාශියක් ඇත. එය තාල නවයේ ග්‍රහ පන්ති ලෙස හැඳින් වෙන අතර කවි කට්ටලයකට කවි නවය බැගින් පද බැඳී ඇත. බලි ශාන්ති කර්මය සබරගමු නර්තන සම්ප්‍රදාය තුළ භාවිතයේ දී තාල නවයයේ ග්‍රහ පන්ති නම් වූ මෙම කොටස සුවිශේෂ කොටසක් වශයෙන් භාවිත කිරීම හා අනෙක් සම්ප්‍රදායන් සමග සැසඳීමේ දී එය සුවිශේෂ ලක්ෂණයක් ලෙස පෙන්වාදිය හැකිය. එමෙන්ම සබරගමු සම්ප්‍රදාය තුළ වෙනස් අයුරින් වෙන්කොට විශේෂ තාල ගණනාවකට අනුව මෙය භාවිතයට ගන්නා ආකාරය දැක ගත හැකි වේ. ග්‍රහ පන්ති එකම තාල රූපයකට අනුව ගායනා කිරීම සාමාන්‍ය සම්මත කුමය වුවද තාල නවයේ ග්‍රහ පන්තියේ දී සුවිශේෂ ලක්ෂණය වන්නේ ඒ ඒ ග්‍රහයා සඳහා කවි පන්තියේ එක් එක් කවිය තාල නවයකට ගායනා කිරීමය. එය අනෙකුත් සම්ප්‍රදායන්හි දක්නට ලැබුණ ද සබරගමු සම්ප්‍රදායේ දී මෙන් සුවිශේෂ අයුරින් අලංකාර නාද මාලවන් දක්නට නොලැබේ. සබරගමු නර්තන සම්ප්‍රදායේ එන මාත්‍රා පහ සහ එයට අදාළ පිට මාත්‍රා මෙම නාදමාලාවන්හි අලංකරණය සඳහා ඉවහල් වී ඇති බව මෙහි දී පැහැදිලි වන කරුණකි. එමෙන්ම තාල තුනට හා තාල පහට ගායනා කිරීමේ ලක්ෂණයන් ද පවතියි. සබරගමු සම්ප්‍රදායට අයත් තාල නවයේ ග්‍රහ පන්ති අනෙකුත් සම්ප්‍රදායන් හා සැසඳීමේ දී සුවිශේෂතා පවතින බව පර්යේෂණය තුළින් අනාවරණය විය.

මුඛ්‍ය පද: තාලනවය, ග්‍රහ පන්ති, බලි, ශාන්තිකර්ම

ජන කර්මාන්ත ආශ්‍රිත නර්තන නිර්මාණකරණය
(සමස්ත ලංකා පාසල් නැටුම් හා මුද්‍රා නාට්‍ය තරගාවලිය ඇසුරෙන්)

Perera,K.A.M.S.
Department of Kandyan Dance
University of the Visual and Performing Arts, Colombo 07 - Srilanka
mahenshashika@gmail.com

ගැමි නැටුම යනු ගැමි ජනයාගේ අව්‍යාජ සංස්කෘතිය ප්‍රතීයමාන කරන තවත් එක් මානයකි. කාලානුරූපී ව විවිධ වෙනස්කම්වලට ලක් වෙමින් ගැමි නැටුම විකාශනය වීමේදී දේශීය ජන කර්මාන්ත ආශ්‍රිතව ද ගැමි නර්තන නිර්මාණ බිහිවිය. සමස්ත ලංකා පාසල් නැටුම් සහ මුද්‍රා නාට්‍ය තරගාවලියට තරඟ ශීර්ෂයක් ලෙසින් ද මෙය පාසල් පද්ධතිවය එක් විය. සමස්ත ලංකා නර්තන තරඟාවලියේ ජන කර්මාන්ත ආශ්‍රිත නර්තන නිර්මාණයන් කිරීමේදී ගැමි නැටුමක තිබිය යුතු සම්මත යැයි සැලකෙන පිළිගත් ලක්ෂණ මත පිහිටා මෙම කාර්යය සිදු කරන්නේ කෙසේද? යන්න පර්යේෂණ ගැටලුවයි. ඒ අනුව ජන කර්මාන්ත ආශ්‍රිත නර්තන නිර්මාණ කලාවේ අද්‍යතන ස්වරූපය හඳුනා ගැනීම මෙම අධ්‍යයනයේ මුඛ්‍ය අරමුණ විය. ගුණාත්මක පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය යටතේ දත්ත විශ්ලේෂණය සිදු කරන ලදී. 2000 වසරේ සිට 2019 දක්වා තෝරාගත් වසර හතක ජන කර්මාන්ත ආශ්‍රිත නර්තන නිර්මාණ තරග ශීර්ෂය පාදක කර ගනිමින් දත්ත සම්පාදනය කරගත් අතර, උක්ත තරග ශිර්ෂය යටතේ ජයගහණය ලද පාසල්වල නර්තන ගුරුභවතුන්, ප්‍රවීණ නර්තන ශිල්පීන්, අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රයේ නිලධාරීන් සමඟ සිදු කරන ලද සම්මුඛ සාකච්ඡා මගින් දත්ත රැස් කරන ලදී. නියැදි ඒකක තෝරා ගැනීමේ දී අභිලාශී නියැදි ක්‍රමය සහ හිම බෝල නියැදි ක්‍රමය යටතේ සිදු විය. ජන කර්මාන්ත ආශ්‍රිත නර්තන තරග ශීර්ෂය සඳහා නර්තන නිර්මාණයේ දී ගැමි නැටුමේ වූ මූලික ලක්ෂණ මත පදනම් ව පමණක් මෙම නර්තන නිර්මාණ බිහි නොවන බව දත්ත විශ්ලේෂණයේ දී තහවුරු විය. අතිශය තරගකාරී ස්වරූපයෙන් මෙම තරග ශීර්ෂය සඳහා නර්තන නිර්මාණ සිදු කරන නර්තන ශිල්පීන් නර්තනය හැදෑරූ, නර්තනය පිළිබඳ මනා දැනුමක් ඇති පුද්ගලයෝ වීම හේතුවෙන් ගැමි නර්තනයක වූ මූලික ලක්ෂණ බැහැර වූ නර්තන නිර්මාණ සිදු කෙරෙන බව අධ්‍යයනයෙන් අනාවරණය විය. මෙම පර්යේෂණයෙහි සමාජ කාර්යය සහ එහි අදාළත්වය වන්නේ, ජන කර්මාන්ත ආශ්‍රිත නර්තන නිර්මාණකරණය ගැමි නර්තන කාණ්ඩයේ ම තවත් එක් අනු කාණ්ඩයක් සේ වර්ධනයට වීම සහ මේ සම්බන්ධයෙන් පවතින පර්යේෂණ සාහිත්‍ය අවම වීම හේතුවෙන් ඉදිරි පර්යේෂකයන්ට උත්තේජකයක් වනු ඇත. මෙය හුදෙක් එක් නර්තන ප්‍රවර්ගයක් ලෙසින් නොව පර්යේෂණාත්මක ව සිදු කළ යුතු නර්තන වෙසෙසක් බව මෙම පර්යේෂණයෙන් සාධනය කරගත් කරුණු උපයෝගී වනු ඇත

මුඛ්‍ය පදඃ ගැමිනැටුම්, ජනනැටුම්, ජනකර්මාන්ත, සමස්ත ලංකා පාසල් නැටුම් හා මුද්‍රානාට්‍ය තරග

Choreographic Creation Based on Folk Industries (Based on the All Island School Dance and Drama Competition)

Perera,K.A.M.S.
Department of Kandyan Dance
University of The Visual and Performing Arts,Colombo 07 - Srilanka
mahenshashika@gmail.com

Folk dance serves as an authentic expression of the cultural identity of rural communities. Over time, these dance forms have evolved, adapting to changing social contexts. In this process, folk dance creations inspired by traditional folk industries have emerged. Within the framework of the All-Island School Dance and Drama Competition, choreographic works based on folk industries have become a significant category. This study investigates how these dance creations adhere to the established characteristics of folk dance, which are considered essential to its authenticity and identity. The primary objective of this research is to explore the contemporary manifestations of folk industry-based dance creations. Utilizing qualitative research methodologies, data was collected through interviews with dance educators from winning schools, professional dancers, and officials in the education sector. The study covers a selected period from 2000 to 2019, analyzing dance performances presented under the folk industry-based competition category. The research follows purposive and snowball sampling techniques to select participants and relevant data. The analysis confirms that while these choreographic works incorporate some fundamental folk dance elements, they do not always strictly adhere to them. The competitive nature of the event has influenced choreographers who are well-trained and knowledgeable in dance to introduce stylistic modifications and innovations that deviate from the traditional essence of folk dance. This phenomenon highlights a gradual shift in folk dance expression, balancing between tradition and contemporary artistic evolution. The study further emphasises the social and academic significance of folk industry-based dance creations, positioning them as an emerging sub-genre within traditional folk dance categories. Due to the limited existing research literature on this topic, these findings serve as a valuable resource for future researchers, encouraging further academic exploration of this evolving dance form. The study ultimately underscores the importance of research-driven approaches in ensuring the sustainability and artistic integrity of folk dance choreography.

Keywords: Folk Dance, Traditional Dance, Folk Industries, Dance and Drama Competition, Choreography, Dance Evolution.

හොරණ රජමහා විහාරයේ ප්‍රධාන සැතපෙන බුද්ධ ප්‍රතිමාව පිළිබඳ අධ්‍යයනයක්

ප්‍රේමතුංග, ජී.එන් .අයි .

කනිෂ්ඨ අධිශිෂ්‍යත්වලාභී, ලලිත කලා අධ්‍යයන අංශය, කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලය

nadeeshanigallage199@gmail.com

මහනුවර සම්ප්‍රදායේ වැදගත් විහාරයක් වන හොරණ රජමහා විහාරයේ කේන්ද්‍රිය ප්‍රතිමාව වන්නේ එහි පිහිටුවා ඇති ප්‍රධාන සැතපෙන බුද්ධ ප්‍රතිමාවයි. මෙම සැතපෙන බුද්ධ ප්‍රතිමාව සහ එහි පරිවාර රූප අතර ඇති තේමාත්මක සම්බන්ධය කුමක් ද? යන්න පරීක්ෂා කිරීම මෙහි පර්යේෂණ ගැටලුවයි. සැතපෙන බුද්ධ ප්‍රතිමාවේ රූපභේද හා ඒහා සම්බන්ධ පරිවාර රූප විශ්ලේෂණය කිරීම මෙම පර්යේෂණයේ මුඛ්‍ය අරමුණයි. මේ සඳහා ගුණාත්මක පර්යේෂණ ක්‍රමවේද යටතේ ක්ෂේත්‍ර අධ්‍යයනය, ප්‍රාථමික දත්ත හා ද්විතීක මූලාශ්‍රය පාදක කර ගනිමින් දත්ත රැස් කිරීම සිදු කර ඇත. මෙහි දී දෘශ්‍ය විශ්ලේෂණය සඳහා නිරූපක විශ්ලේෂණ ක්‍රමය භාවිත කෙරේ. මෙම ඔත් ප්‍රතිමාවේ මූලික ලක්ෂණ ලෙස සිරස්පත, කුණ්ඩිලාකාර හිසකෙස්, ලඹ සවන්, විවෘත දෙනෙත්, මඳ සිනහවකින් යුතු තොල්, ඒකාංශ පාරුපණය හා සරල රේඛී චීවරය දැකගත හැකි ය. දෙපා මහපට ඇඟිලි එක හා සමානව ඇත. පරිවාර රූප ද්විත්වයකි. ඒ මුගලන් තෙරුන් සහ නිතර හමු නොවන නාග හිසක් සහිත රාහු අසුරේන්ද්‍ර රූපයි. පූජාවලියේ හා දීඝනිකායේ අට්ඨකථාවේ රාහු අසුරයාගේ බුදුන් සරණ යාම පිළිබඳව විස්තර කෙරේ. ඒ අනුව ඔහුගේ ශරීරය යොදුන් හාරදහස් අටසීයක් පමණ විශාල ය. බුදුන්ගෙන් බණ අසා පැමිණි දෙවියන්ගෙන් බුද්ධ කාය පිළිබඳ විමසා බුදුන් ඔහුට වඩා කුඩා යයි සිනා සී බුදුන් සමග උස මහතට වාද කිරීම සඳහා බුදුන් දැකීමට පැමිණ ඇත. මේ පිළිබඳ බුදුන් නුවණින් දැක අනඳ තෙරුන් ලවා උස මැනිය නො හැකි වන ලෙස භූමියෙහි දෙපට චීවරය සයනයක් සේ එළා සිංහ සෙය්‍යාවෙන් සැතපී ඇත. වාද කිරීම අසුරයා බුදුන්ගේ සිරිපතුල අභිමුඛයට පැමිණි ඇත. එහි දී සිරිපතුල පර්වතයක් මෙන් විශාලව දක්නට ලැබුණු අතර එහි කෙළවරක් සොයා ගත නො හැකිව ඇත. වෙහෙසට පත් රාහු අසුරේන්ද්‍රයාට බුදුන්ගේ උස දැකගත නො හැකිව ඔහුට වඩා බුදුන් කෙතරම් විශාල දැයි සිතා ඔහුගේ මාන්නය දුරුව බුදුන් සරණ ගොස් ඇත. සිතුවමෙහි දී බුද්ධ ප්‍රතිමාවට වඩා කුඩාවට ඇසුර රූපය සිරිපතුල දෙස බලා සිටින අයුරින් දක්වා ඇත. එමෙන් ම පරිනිර්වාණයේ දී දක්වන ශෝකාකූල පරිවාර රූප නො දක්වයි. ඒ අනුව මෙය සැතපෙන ප්‍රතිමාවක් ලෙස හඳුනාගත හැකි අතර බුද්ධ චරිතයට අදාළ අතුරු සිදුවීම් මෙම ප්‍රතිමා නිරූපණයත් සමග සම්බන්ධකර ඉදිරිපත් කිරීමේ අවස්ථාවක් දැක ගත හැකි ය. එමෙන් ම බුදුරජාණන් වහන්සේගේ අසුරයන් සුරයන් දමනය කිරීමේ පුරිස ධම්මසාරථී ගුණ මහිමය ද මෙහි සාකච්ඡාවට ලක් කළ හැකි ය.

මුඛ්‍ය පදඃ ප්‍රධාන සැතපෙන බුද්ධ ප්‍රතිමාව, ප්‍රාතිහාරය, මහනුවර සම්ප්‍රදායේ, රාහු අසුරයා, හොරණ රජමහා විහාරය

A Study of the Main Reclining Buddha Statue at the Horana Rajamaha Viharaya

Prematunga, G. I. N.

Junior Fellow, Department of Fine Arts, University of Kelaniya, Sri Lanka

nadeeshanigallage199@gmail.com

The main statue of the Horana Rajamaha Viharaya, an important temple in the Kandy tradition, is the reclining statue. The research objective here is to examine the thematic relationship between the reclining statue and its accompanying images. This research aims to analyze the morphologies of the reclining Buddha statue and its accompanying images. For this, data collection has been carried out under qualitative research methods based on field study, primary data and secondary sources. Here, the iconological analysis method is used for visual analysis. The basic features of this reclining statue are head-dress (Siraspatha), circinate hair, long ears, open eyes, slightly smiling lips, ekansha parupanaya and simple linear robe. The big toes of both feet are the same. There are two accompanying figures. It is the image of the Venerable Moggallana Thera and the rarely seen image of the demon Rahu with a serpent head. The Pujavaliya and Digha Nikaya depict the demon Rahu taking refuge in the Buddha. The demon asked the god who had heard the Buddha's sermon about the Buddha's body. The demon laughed and said that the Buddha was shorter than him. Then, he came to argue with the Buddha about 'height'. The Buddha saw this with wisdom. He told the Venerable Ananda to spread his robe on the ground so that he could not measure his height. The Buddha sat there in the 'Sinha seiyawen'. The asura came to the Buddha's sacred feet. There, the sacred feet appeared as large as a mountain and its end could not be found. The exhausted Rahu Asurendra, unable to see the Buddha's height, thought that the Buddha was much bigger than him, and lost his dignity and went to the Buddha for refuge. In the painting, a demon figure, smaller than the Buddha statue, is depicted gazing at the Buddha's feet. Also, the images of the mournful crowd at the Buddha's Parinirvana are not shown. Accordingly, this can be identified as a reclining statue and an opportunity can be seen to present incidental events related to the character of the Buddha in connection with this depiction of the statue. The glory of the Buddha's 'Purisa Dhamma Sarathi' virtue in subduing demonic spirits can also be noted here.

Keywords: Horana Rajamaha Viharaya, Kandy Tradition, Main Reclining Buddha Statue, Miracle, Rahu Demon

Dance Counseling Process Illuatrated by Ratayakuma Shanthikarmaya in the Daru Nalawilla Dance

Sajitha M.P.M
Department of Low Country Dance
University of the Visual and Performing Arts
Sri Lanka
mpmsajitha1996@gmail.com

Since ancient times, humans have followed various rituals to fulfill their worldly aspirations. The Sri Lankan Shanthikarma (Ritual healing) culture is built on several rituals and beliefs based on gods, demons and planets. It has been built according to a systematic process to create humans' physical, mental and social well-being. Local Shanthikarma (Ritual healing) is spread throughout Sri Lanka under three traditions: Up Country, Low Country and Sabaragamuwa. Shanthikarma (Ritual healing) has emerged with the characteristics inherent in each tradition. Among them, the Rata Yakuma or Riddi Yagaya, which is performed for the demons in the dance tradition, is a good support for socio-cultural well-being. This research explores how the dance counseling process is carried out through the practice of peace. Accordingly, it can be concluded that the practice of peace has the potential to change physical or mental behavior patterns. This research was conducted under the qualitative research methodology and data was collected through field studies, group discussions, participatory contributions and reflective experiences. Data were collected through primary sources, secondary sources, audio- visual media, and questionnaires regarding this field. Accordingly, as a conclusion, Ratayakuma Shanthikarmaya is clear that the healing system is a scientific and organized process.

Keywords: Indigenous Shanthikarma, Ratayakuma, Counseling, Reflective Experiences, Mental Wellbeing

A Study of Ashtanayikas Used for Depiction of Mood in Thumri

Isuru Rushan Kapuduwa
PhD in Kathak Dance
Banaras Hindu University - India
rudance1970@gmail.com

Kathak, which is an Indian classical dance tradition, consists of the concepts of Nritta and Nritya. In the Nritya or expressive form of Kathak characters, incidents and stories that are expressed through the vocal styles of Vandana, Bhajan, Ghazal, Thumri, Ashtapadi and Kavit, are portrayed by the dancer with the help of facial expressions, movements and gestures. Another aspect used in Nritya for character presentation is the Nayaka and Nayika Bheda, as mentioned in the Natya Shastra. In particular, in the Thumri vocal style Nayika Bheda is used extensively. Therefore, to convey the correct emotions or mood effectively through facial expressions when dancing to a Thumri, it is important to study the Ashtanayika in depth. Through this study, I wish to examine whether it is possible to effectively present the different aspects of one particular nayika by using the aspects of that nayika in the Thumri.To conduct this study, the qualitative research method was used. The collection of information and data is mainly by studying related ancient literary works, conference discussions, videotapes, quizzes, and shows. A Kathak dancer needs to study the Ashtanayika Bheda for bhava Nirupana in the Thumri vocal style in order to generate bhava (facial expressions) clearly and spiritually so that it enhances the audience's enjoyment. This study aims to show that using only one Nayika from among the Ashtanayikas during a Thumri performance does not make the bhava nirupana successful. Therefore, the Nayika is not portrayed effectively. For the effective presentation of one Nayika, several other Nayika forms must be used, and it is only through studying the Ashtanayika well that this can be done, as a deep study of the Ashtanayika ensures that a dancer can effectively depict the correct emotion (bhava) and mood by using the required Nayika forms.

Keywords : Ashtanayikas, Depiction, Kathak Dance, Mood, Thumri

Abstracts

DAY 02

March 21, 202

Session 01	Morning	Pannel 04

Patterns as Pathways to Concepts in Music: Expounded through Original Compositions

Dr.T.K.Saroja
Lecturer, IIITHyderabad
saroja.tk@iiit.ac.in

The human mind assimilates patterns easily which is why every art form is built around them. In music, patterns manifest in both melody and rhythm. The problem statement of this paper is to conduct an in-depth study of the patterns that lead to the development of various concepts with special reference to Indian music. The paper aims to give insights into how a deep understanding of patterns can result in the development of theoretical and practical musical concepts. The study employs a creative practice based approach as the methodology, involving conceptual analysis of various patterns from different contexts of music and connecting them to existing concepts in Indian music while also suggesting potential directions for further exploration. The research adopts a conceptual and theoretical approach with experimental elements to develop new compositions. The compositions composed by the researcher, based solely on the idea of patterns, are included as illustrative examples to support and demonstrate the practical application of the research and methodology. The data collection includes secondary resources such as books, recordings of compositions and research papers. The paper presents various concepts of Indian music, each rooted in patterns as their fundamental nature. For example, Abhyasagana in Carnatic music is essentially a set of patterns designed at various levels of complexity aimed at making music training more systematic. The concept of pattern naturally involves numbers for the clear mapping of musical notes and rhythmic units. Thus the work highlights an inherent connection between music and mathematics. The research also considers ideas from language, drawing attention to how they are reflected in music through patterns, like the yatis.. The results of the study aim to confirm that approaching a musical concept through patterns not only simplifies understanding but also opens the doors for new directions using similar ideas.

Keywords: Patterns, Indian Music, Music Theory, Composition

The Influence of Hindu Culture on Musical Activities in the Polonnaruwa Period

W. Chamini Imalsha, Dr. Nishshanka Abeyrathna
Department of South Indian Music
University of the Visual and Performing Arts
chaminiimalsha1@gmail.com
nishshanka.a@vpa.ac.lk

The Polonnaruwa period witnessed significant religious, political, and social transformations that influenced the development of Sinhala music. Among these influences, Hindu culture played a pivotal role, largely due to state patronage of Hindu religious practices. This study examines the extent to which Hindu cultural elements shaped musical activities during the Polonnaruwa period. This research seeks to determine whether Hindu traditions contributed to changes in Sri Lankan musical practices and to identify the specific areas of influence. It adopts a historical and qualitative research methodology, utilizing primary sources such as the Chūlavamsa, epigraphic records, and architectural evidence, alongside secondary sources to analyze the integration of Hindu cultural elements into musical expressions. The research focuses on key cultural markers, including the removal of the bull symbol from the moonstone, the construction of the Saraswati Mandapa for musical performances, and King Parakramabahu's patronage of musical ensembles linked to Hindu traditions. Findings indicate that Hindu cultural elements had a significant impact on court and ritual music, while regional folk music remained largely unaffected. This research contributes to a deeper understanding of the cross-cultural interactions in medieval Sri Lankan music. However, it is also worth noting that further research on the influence of Hindu culture on musical activities during the Polonnaruwa period is a timely need.

Keywords: Polonnaruwa Period, King Parakramabahu, Hindu Culture, Chūlavamsa, Music

Systematizing Chord Accompaniment for Indian Classical Music

Pochampally, S
Indian Institute of Technology, Chennai, India
24f2009384@ds.study.iitm.ac.in

Chord accompaniment for raga-based music, while common, is not systematic. This study investigates the integration of chord accompaniment into Indian classical music by developing a systematic approach based on Raga and Tala principles, taking into account melodic and rhythmic qualities unique to Indian classical music. Chord structures are studied using a Raga's swarasthanas. Raga features such as vakrathva, varjya swaras, bhashanga swaras, vivadi swaras, vadi, and samvadi are used to determine chords. Tala elements such as laya, tala angas, gathi, and the amount of beats in the tala all have an impact on strumming and playing patterns. These patterns can be derived uniquely by the music being played. The ultimate goal is to seamlessly integrate the two musical phenomena of Western and Indian music. This approach potentially expands the context of both systems of music as their features operate under new parameters. It supports contemporary musical happenings with the growing means of ideological exchange and interaction between musicians across the globe. It also adds a new dimension to exploring the emotional depth of the fusion music under question, as Raga (monophonic) and chords (polyphonic), two different forms of emotional communication are at play. In future, this approach can serve as the foundation for an automated tool for chord accompaniment in raga-based music.

Keywords: Raga, Chords, Harmony, Tala, Indian Classical Music

Mathematical Analysis and Generation of Swara Patterns for Music Practice and Ideation

Soham Korade
International Institute of Information Technology Hyderabad, India
soham.korade@students.iiit.ac.in

The initial stages of music education in Indian classical traditions rely heavily on structured swara patterns for practice. This research presents a computational tool designed to assist students and educators by generating and analyzing musical exercises and compositions based on both user-defined and algorithmically generated swara patterns. The objective is to explore, analyze, and mathematically systematize the patterns prevalent in Hindustani and Carnatic music education, as well as in other global music traditions. Methods involved (1) curating a dataset of traditional swara patterns from pedagogical resources, (2) modeling pattern generation using algorithms (e.g., 0,1 gives sr rg gm mp pd dn n's and 0,2,1 gives sgr rmg gpm mdp pnd d'sn n'r's), and (3) evaluating complexity through metrics such as intervallic jumps, repetition density, and cognitive load. Analysis was done to identify factors influencing the creativity and applicability of the patterns in music training. Findings indicate that the tool successfully generates swara exercises of varying complexity, enabling students to practice both traditional patterns and experiment with novel combinations. This interdisciplinary approach enhances both learning and compositional ideation by integrating traditional pedagogical techniques with modern computational methods. Future work will focus on refining the system for broader usability and expanding its database of patterns to include more diverse music traditions.

Keywords: Algorithmic Composition, Computational Musicology, Music Education, Swara Patterns

පැතලි හා පටු තත්ධාරකයේ (Bridge) සංගීතමය නාදය පිළිබඳ තුලනාත්මක අධ්‍යයනයක්. (සිතාරය හා වයලීනය ඇසුරෙන්)

එච්. එම්. එච්. සංගීතා හේරත්
සංගීතවිද්‍යා අධ්‍යයනාංශය, සංගීත පීඨය, සෞන්දර්ය කලා විශ්වවිද්‍යාලය, කොළඹ 07
sangeethaherath1@gmail.com

තන්ත්‍රීය සංගීත භාණ්ඩයක නාද උත්පාදනය සඳහා ප්‍රබල ලෙස Body, bridge, string, කම්පනය වන ආකාරය බලපානු ලබයි. තත් ධාරකය එහිදී ප්‍රබල සාධකයකි. තත් භාණ්ඩයක තත මඟින් සිහින් වායු කැළඹීමක් උත්පාදනය වන අතර එය වර්ධනය කර ගැනීම සඳහා තත් ධාරකය උපකාර වේ. එක් එක් සංගීත භාණ්ඩයේ තත් ධාරකය විවිධාකාර වන අතර පැතලි සහ තියුණු තත්ධාරක ලෙස වර්ග වේ. සිතාරය සහ වයලීනයේ පැතලි හා පටු තත් ධාරකයේ සංගීතමය නාදය පිළිබඳ මෙහි දී තුලනාත්මක අධ්‍යයනය කෙරේ. තත් දාරක වල වෙනස නිසා ධ්වනියෙහි වෙනස්කම් සිදුවේ ද? යන්න මෙහි පර්යේෂණ ගැටලුව යි. ප්‍රමාණාත්මක ක්‍රමවේදය යටතේ පර්යේෂණය සිදු වන අතර මෘදුකාංග (Software) යොදා ගනිමින් එක් එක් සංගීත භාණ්ඩයේ ධ්වනිය විශ්ලේෂණය කෙරේ. තත්ධාරකය ධ්වනිය කෙරෙහි බලපාන ආකාරය විද්‍යාත්මක විශ්ලේෂණය මගින් ඉදිරිපත් කිරීම පර්යේෂණයේ අරමුණ යි. සිතාරය හා වයලීනයේ තත් දාරකය මගින් තතෙහි කම්පන සංගීත භාණ්ඩයේ ශරීරය වෙත සම්ප්‍රේෂණය කරයි. තත් දාරකය තත් අතර ඇති පරතරය නියතව තබා ගැනීම සිදු කරන අතර තත් දාරකය සංගීත භාණ්ඩය හා ස්ථාවරව සම්බන්ධ නොකරන අතර තත් මගින් තත් දාරකය මත ඇති කරන පීඩනය ආධාරයෙන් සංගීත භාණ්ඩයට සම්බන්ධ වෙයි. මෙම සංගීත භාණ්ඩ දෙක ගත් විට ධ්වනි වර්ණ වල පැහැදිලි වෙනස්කම් දක්නට ලැබේ. පැතලි තත් දාරක අතරින් සිතාරයේ ක්‍රියාවලියේ විශේෂිත වන අතර අනෙක් තත් භාණ්ඩවල දක්නට නොලැබෙන සුවිශේෂී උපරිතාන නිර්මාණය වේ. නමුත් වයිලීනයේ Trable foot සහ Bass bar හේතුවෙන් වයලීනයේ ඉහළ ධ්වනි පලකය පුරා තරංග විස්තාරණය වේ (රත්නසේකර, 2023). තත හා තත් ධාරකය අතර සිදුවන අස්ථිර සම්බන්ධතාවය හේතුවෙන් තත් ධාරකය සහ තතෙහි නිෂ්පන්ද ස්ථානයේ කම්පනයත් සමඟ සීරුමාරුවීම සිදුවේ. මේවායෙහි ව්‍යුහාත්මක ස්වරූපය සහ ඊටම විශේෂ වූ තත් ධාරකය ධ්වනි උත්පාදනයට කොතෙක් දුරට බලපෑ හැකි ද යන්න ධ්වනි විශ්ලේෂණය මගින් තහවුරු කෙරේ.

මුඛ්‍ය පදඃ ධ්වනි විශ්ලේෂණය, තන්ත්‍රීය වාද්‍ය භාණ්ඩ, තත් ධාරකය, සංගීතවිද්‍යාව, මෘදුකාංග

A Comparative Study of Tone in Flat and Narrow Bridges (Base on the Sitar and Violin)

H.M.H Sangeetha Hersth
Department of Musicology, Faculty of Music,
University of the visual and performing arts, Colombo 07
sangeethaherath1@gmail.com

The tone of the string instrument is strongly influenced by the way the string vibration with the body, bridge and string. In a string instrument, the string produces a find air perturbation and the bridge is important to develop it. The bridge of each musical instrument is different and can be classified as flat bridge and narrow bridge. Accordingly, the musical tone of the flat narrow bridge of the sitar ad violin is studied in a balanced manner. Does the difference in the bridge make a difference in sound? That is the research problem. Accordingly, this research is conducted under the quantitative method and the sound of each musical instrument is analyzed by using software. The purpose of this research is to present the effect of the bridge on the sound through scientific analysis. The bridge of the sitar and violin transmit the vibration of the tone to the body of the musical instrument. By keeping the distance between the string and bridge constant, the bridge is connected to the instrument by the pressure exerted by the string on the bridge instead of being fixed to the musical instrument. When considering two musical instruments there are clear differences in the accoutic colors. Among the flat bridges, the process of the sitar is special and a unique surface is created and that is not seen in other stringed musical instruments. However, due to the violins base foot and base bar, the waves are spread across the top of the violin (Rathnasekara, 2023). Due to the unstable connection between the string and the bridge, the bridge and the output point of the string adjust with the vibration. This analysis confirms the extent to which their structural forms and the unique bridges can affect sound generation.

Keywords: Acoustic Sound, String Instruments, Bridge, Musicology, Software

ශාස්ත්‍රීය රාගධාරී සංගීතය ශ්‍රවණයේ දී ඇතිවන හෘද ස්පන්දනය සඳහා බලපාන මනෝභාව

ඩබ්. ටී. මධුෂිකා
සංගීතවිද්‍යා අධ්‍යයනාංශය, සංගීත පීඨය, සෞන්දර්ය කලා විශ්වවිද්‍යාලය, කොළඹ 07.
thilinimadhu101@gmail.com

ශාස්ත්‍රීය රාගධාරී සංගීතය යනු ඉන්දීය උප මහද්වීපයේ වර්ධනය වූ සංගීත ශෛලියකි. කුමන ආකාරයේ සංගීත ශානරයක් වුවද පොදුවේ ගත් කල සංගීතය, සංවේදනය හා සජානනය කෙරෙහි පුද්ගලයකුගේ අත්දැකීම් සහ ආත්මීය ස්වභාවය බලපානු ලබයි. ඒ අනුව ශාස්ත්‍රීය රාගධාරී ගායන/වාදන ශ්‍රවණයේ දී ඇති වන හෘද ස්පන්දන සඳහා බලපාන මනෝභාව පිළිබඳ අධ්‍යයනය සිදු කෙරේ. ශාස්ත්‍රීය සංගීත ශ්‍රවණය මනෝමූලික පාර්ශවයේ දී හෘද ස්පන්දනයේ වෙනසට බලපෑමක් වන්නේ ද? යන්න මෙහි පර්යේෂණ ගැටලුව යි. මිශ්‍ර ක්‍රමවේදය යටතේ පර්යේෂණය සිදු වන අතර අවශ්‍යතාවය මත නියැඳීම අනුව තෝරාගත් විද්‍යාර්ථීන් 20 දෙනෙකු පර්යේෂණයට ගැනේ. මූලික වශයෙන් මනෝභාව අධ්‍යයනයේ දී තාරතාව (Pitch), විපුලතාව (Amplitude), ධ්වනි ගුණය (Timbre), කාල මාත්‍රාව (Duration) සැලකේ. ශාස්ත්‍රීය සංගීත ශ්‍රවණයේ දී මානව මනෝභාව සමතුලිත වන බව සමාජගත කිරීම පර්යේෂණයේ මූලික අරමුණ වේ. ශ්‍රවණයේ දී, කම්පනය වන ධ්වනි තරංග මගින් ස්නායු තන්තු උත්තේජනය වී ආවේග මොළය වෙත ගමන් කිරීම සිදු වේ. චිත්තවේගීය තත්වයන්ට බලපෑ හැකි ඇතැම් රාගාශ්‍රිත ගායන වාදන ශ්‍රවණයේ දී මානව මොළය තුල ඩොපමින් (Dopamine), ඔක්සිටොසින් (Oxytocin) සහ සෙරටොනින් (Serotonin) වැනි හෝමෝන නිකුත් කරයි. එමගින් හෘද ස්පන්දනය, ශ්වසනය සමතුලිත කර ශරීරය සංසුන් බවට පත් කරයි. යමන් රාගය - උද්යෝගයත්, බිහාග් රාගය - හුදෙකලා බවත් යන මනෝභාවයන් මානවයාට සාපේක්ශව ශ්‍රවණයේ දී ඇති වේ (Bhattacharjee et. al. 2011). සංගීත ශ්‍රවණයේ දී හෘදයේ ක්‍රියාකාරීත්වය, රුධිර පීඩනය සහ ස්වසන රිද්මයේ වෙනස්කම් සිදු කිරීමට හැකියාව පවතී (Stefanet. al. 2015). ආතතිය, කාංසාව, මානසික අවපීඩනය සහ බයිපෝල තත්වයන් සඳහා චිකිත්සාවක් ලෙස ද ශාස්ත්‍රීය සංගීත පාර්ශවය භාවිතා වන අතර එහි තවදුරත් පර්යේෂණ මට්ටමේ ක්‍රියාකාරකම් සිදු වේ. සංගීත ස්මෘතිය සහ සමාජ සංස්කෘතික කාරණා මෙම මනෝභාව සඳහා බලපාන බව නිගමනය කළ හැකි වේ.

මුඛ්‍ය පද - ශාස්ත්‍රීය සංගීතය, ශ්‍රවණය, මනෝවිද්‍යාව, සංගීත ස්මෘතිය, සංගීත චිකිත්සාව

The Mood that Affects the Heartbeat When Listening to Classical Music

W. T. Madhushika
Department of Musicology, Faculty of Music,
University of the Visual & Performing Arts, Colombo 07.
thilinimadhu101@gmail.com

Classical music is a musical style that developed in the Indian subcontinent. Regardless of the type of music, music in general, perception and perception are influenced by a person's experience and subjective nature. Accordingly, the study of the mood that affects the heartbeat when listening to classical music is conducted here. Does listening to classical music affect the change in heart rate in the psychological aspect? This research question of the study. The research is conducted under the mixed methodology and 20 university students were selected according to the convenience sampling method. Basically, Pitch, Amplitude, Timbre, and Duration are considered in the study of mood. The primary objective of the research is to socialize the fact that human mood is balanced when listening to classical music. The sound waves that vibrate during listening stimulate nerve fibers and impulses travel to the brain. When listening to certain ragas, which can affect emotional states, hormones such as Dopamine, Oxytocin, and Serotonin are released in the human brain. This balances the heartbeat and breathing and makes the body calm. The moods of Yaman raga - excitement, and Bihar raga - loneliness are created in humans when listening to music (Bhattacharjee et. al. 2011). It is possible to change the heart rate, blood pressure, and respiratory rhythm when listening to music (Stefan et. al. 2015). Classical music is also used as a therapy for stress, anxiety, depression, and bipolar conditions, and further research is being conducted on it. It can be concluded that musical memory and sociocultural factors influence this mood.

Keywords - Classical Music, Hearing, Psychology, Musical Memory, Music Therapy

පිරිවෙන් විද්‍යායතන සංගීත අධ්‍යාපන පසුබිම පිළිබඳ විමර්ශනාත්මක අධ්‍යයනයක්

වයි. කේ උදය බණ්ඩාර යටිවැල්ල

සිරි සුමංගල විද්‍යායතනය, වලලියද්ද, එල්ලක්කල

udayabandarayati@gmail.com

ශ්‍රී ලංකාවේ සම්භාව්‍ය ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය වූයේ පිරිවෙණයි. මූලික පිරිවෙන, මහ පිරිවෙන හා පිරිවෙන් විද්‍යායතන නමින් එහි ප්‍රධාන අධ්‍යාපන ආයතන ත්‍රිත්වයකි. අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය යටතේ වර්තමානය වන විට පිරිවෙන් විද්‍යායතන 65ක් ස්ථාපිත කොට ඇති අතර, ඉන් 51ක සෞන්දර්ය විෂය කාණ්ඩය සඳහා පෙරදිග සංගීත විෂය ඉගැන්වීම සිදු කෙරෙයි. පිරිවෙන් විද්‍යායතන තුළ ක්‍රියාත්මක සංගීත විෂයට අදාළ විෂය මාලාව, ඇගයුම් ක්‍රියාවලිය, ශිෂ්‍ය සාධනය සහ ඉගෙනුම්-ඉගැන්වීම් ක්‍රියාවලිය නිරීක්ෂණය කිරීම සහ පිරිවෙන් විද්‍යායතයන්හි පවතින සංගීත විෂය සංවර්ධනය කළ හැකි විධික්‍රම සොයාබැලීම මෙකී පර්යේෂණ අරමුණු වෙයි. *මෙම අධ්‍යයනය මගින් දත්ත රැස් කිරීම සහ විශ්ලේෂණය කිරීම සඳහා ගුණාත්මක (*Qualitative) *හා ප්‍රමාණාත්මක* (Quantitative) *ප්‍රවේශයේ එකතුවක් වන මිශ්‍ර විධික්‍රම (*Mix Method) *සැලසුම භාවිත කර ගැනේ.* එහි දී අහඹු නියැදීම වඩාත් කාර්යක්ෂම පවත්වා ගෙන යාම සඳහා පොකුරු නියැදි ක්‍රමය Cluster Sampling භාවිත කරන ලදි. සම්භාවිත නො වන නියැදීම ක්‍රමයෙහි ඇතුළත් එක් විධික්‍රමයක් වන විනිශ්චය සඳහා නියැදීම හෙවත් අවශ්‍යතාව මත නියැදීම (Judgment Sampling/Purposive Sampling) අනුව පිරිවෙන් විද්‍යායතන 15ක් තෝරාගනිමින් කෙරෙන සිද්ධි අධ්‍යයනකි. දත්ත රැස් කිරීමේ උපකරණ ලෙස විධිමත් සහ අවිධිමත් සම්මුඛ සාකච්ඡා සහ සහභාගීත්ව නිරීක්ෂණ මෙහි දී යොදා ගැනේ. ග්‍රන්ථ, සඟරා, විද්‍යුත් මූලාශ්‍රය පදනම් වූ විෂයානුබද්ධ දත්ත පරික්ෂාවේ දී පිරිවෙන් විද්‍යායතනයන්හි සංගීත අධ්‍යාපනය පිළිබඳ විධිමත් පර්යේෂණ මෙතෙක් සිදු කර නො මැති බව සාහිත්‍ය සමීක්ෂණයේ දී පෙනි ගියෙන් එකී පර්යේෂණ හිඩැස සම්පූර්ණ කරනු වස් මෙකී අධ්‍යයනය දායක වනු ඇත. දේශන, සාකච්ඡා, කණ්ඩායම් ක්‍රියාකාරකම් මෙන් ම එළිමහනේ දී කෙරෙන ශිෂ්‍ය ක්‍රියාකාරකම් ද මෙහිලා දැකිය හැකි විය. පිරිවෙන් විද්‍යායතයන්හි පවතින සංගීත විෂය සංවර්ධනය කළ හැකි විධික්‍රම සොයාබැලීම මගින් විෂයානුබද්ධ මෙන් ම ආයතනික සංවර්ධනය උදෙසා මෙන් ම සම්භාව්‍ය ආධ්‍යාපන ආයතනයක් ලෙස පැවත එන පිරිවෙන් ආයතන පසුබිම පිළිබඳව මෙම පර්යේෂණය හරහා නැවත සාකච්ජාවට බඳුන් කිරීම ජාතික වැදගත්කමක් ලෙස ද පෙන්වා දිය හැකි ය.

මුඛ්‍ය පද: පිරිවෙන් විද්‍යායතන, සංගීතය, සංගීත අධ්‍යාපනය, ඉගෙනුම්-ඉගැන්වීම් ක්‍රියාවලිය

An Investigative Study of Music Education Background in Piriven Vidyathana

Y. K. Udaya Bandara Yatiwella
Sri Sumangala Vidyathanaya, Walaliyadda, Ellakkala
udayabandarayati@gmail.com

Pirivena was the classical national educational institution of Sri Lanka. Its three main educational institutions are called Mulika Pirivena, Maha Pirivena and Pirivena Vidyatana. Under the Ministry of Education, 65 educational institutes have been established at the present time, and 51 of them are studying oriental music for the aesthetic subject category. The research objectives are to observe the curriculum, assessment process, student achievement and learning teaching process related to the music subject in Piriven Vidyatana and to find ways to develop music specialties in Piriven Vidyatanas. This study uses a mixed methods design which is a combination of qualitative and quantitative approach to collect and analyse data. In order to maintain random sampling more efficiently, cluster sampling method was used. One method included in the non-probability sampling method is judgment sampling or necessity sampling, which is a case study by selecting 15 Vidyatana. Experience and informal interviews and participant observation are used as data collection tools. This study will contribute to filling the research gap after it was found in the literature survey that no formal research has been done on music education in Piriven Vidyatanas in the examination of subject data based on books, magazines and electronic sources. Lectures, discussions, group activities as well as outdoor student activities could be seen here. Through this research, it can be pointed out that it is of national importance to re-discuss the background of Piriven as a classical educational institution by looking at the methods that can be used to develop the music subject in Piriven Vidyatanas.

Keywords : Piriven Vidyathana, Music, Music Education, Learning Teaching Process

Exploring the Origins, Evolution, and Contemporary Trends of Kriti and Khayal: A Comparative Study

Sujatha T.K.L.
Musician and Researcher, India
sujathamusician@gmail.com

Indian classical music has meticulously structured compositional forms at different levels of complexity. Kriti, is a highly evolved form, that took center stage in the whole system of Carnatic music. Similarly, Khayal is the form that has become the hallmark of Hindustani system of music. Both the forms occupy same status in their respective practice traditions. The objective of this paper is to compare and contrast these musical forms and also to examine how these forms continue to shape musical expressions. The research objective is to explore the key differences and similarities in the aspects such as musical structure, improvisational techniques, performance practices, and aesthetic expressions, while also highlighting the new adaptations of these forms in the global performative context. The research method involves a comparative analysis of Kriti and Khayal, focusing on their theoretical and practical aspects. The data resources include references from live performances, recorded audios and videos on different social media platforms, books and research articles. The results and discussions include the role of Kriti-s and Khayal-s as counter compositional forms in the present-day performances. The study also examines the impact of these compositions on film music, focusing on their emotive expressions and entertainment value. This study concludes that Kriti and Khayal are analogous musical forms deeply rooted in tradition, which continue to influence and shape contemporary musical expressions, thereby securing their enduring legacy and relevance in both classical and popular music domains.

Keywords : Kriti, Khayal, Indian Classical Music, Comparative Study, Composition

The Representation of *Lorelei* and *Kuweni* as Symbols of Seduction and Magic in Modern German and Sri Lankan Lyrics

Bandara, R. M. I. B. S. N. I.
Department of Modern Languages, University of Kelaniya, Sri Lanka
samaliirugalbandara@gmail.com

This study examines the representation of *Lorelei*, the German mythical figure, and *Kuweni*, the Sri Lankan figure from folklore, as symbols of seductive love and mystical power in modern song lyrics. The research focuses on the songs *Lorelei* by Scorpions (2012), *Lorelei* by Faun (2013), and *Loreley* by Lord of the Lost (2018) in the German context, and *Kuweni* by Charitha Attalage (2018), *Kuwana Shapaya* by Tharunika Wedage (2019), and *Wijaya Kuweni Song* by Medini Lakna (2020) in the Sri Lankan context. Despite their cultural differences, both figures share similar qualities of being enchanting and dangerous, drawing attention to the destructive allure of forbidden love. Traditionally depicted as a siren, Lorelei entices sailors to their doom with her irresistible beauty and haunting voice, symbolizing the destructive consequences of unchecked desire. On the other hand, *Kuweni* is portrayed as a complex, mystical figure in Sri Lankan folklore, whose seductive powers not only reflect romantic yearning but also the pain of betrayal and the consequences of unrequited love. The study employs a lyrical and thematic analysis of these songs to explore how both figures are used to illustrate themes of temptation, manipulation, and magical allure. Despite the cultural and historical differences between the German and Sri Lankan narratives, both *Lorelei* and *Kuweni* function as cautionary tales about the perils of succumbing to forbidden desires. These characters transcend their original folkloric contexts, becoming powerful symbols of beauty, magic, and moral complexity in modern artistic expressions. The findings highlight the enduring appeal of these figures as representations of the complexities of love and desire, reflecting universal human experiences across cultures.

Keywords: Lorelei, Kuweni, Modern Song Lyrics, Cross-Cultural Analysis

සරෝද් වාද්‍ය භාණ්ඩයේ සැකැස්ම කෙරෙහි පුරාණ භාරතීය සංගීත භාණ්ඩවල බලපෑම

වන්සේකර එස්. එන්. ඩබ්. එම්. ඩී. සී. බී.
බාහිර උපදේශක, සංගීත පීඨය, සෞන්දර්ය කලා විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව
dhanushkawansekara@gmail.com

සරොද් වාද්‍ය භාණඩය ඉන්දියානු උප මහද්වීපයෙන් ආරම්භ වූ ජනප්‍රිය සංගීත භාණ්ඩයකි. එය මූලික වශයෙන් හින්දුස්ථානි ශාස්ත්‍රීය සංගීතයේ භාවිතා වන අතර එහි භාවපූර්ණ වූත් මධුර වූත් නාදයක් ඇත. සරෝද් වාද්‍ය භාණ්ඩය සිතාරය මෙන්ම ලෝකප්‍රිය ස්වර වාද්‍ය භාණ්ඩයක් වීමට එහි නාද මාධූර්යය ප්‍රබල හේතු සාධකයක් වී ඇත. සරෝද් වාද්‍ය භාණ්ඩයේ ප්‍රභවය පිළිබඳව නිශ්චිත තොරතුරු සොයාගැනීම තරමක් අසීරු වන්නේ එහි ප්‍රභවය පිළිබඳව බොහෝ මතභේදාත්මක කරුණු කාරණා පැවතීම නිසාවෙනි. ඒවා අතරින් බොහෝමයක් කරුණු සොයාගත හැකිවන්නේ ආසියානු කලාපයට අයත් රටවල් තුළ මෙන්ම මැදපෙරදිග රටවල් වල ද සරෝද් වාද්‍ය භාණ්ඩයට සමානකම් දක්වන 'ලූට්' වර්ගයේ සංගීත භාණ්ඩ බොහෝමයක් පැවතීමයි. එම සංගීත භාණ්ඩ බොහෝමයක සැකැස්ම, ව්‍යුහය මෙන්ම නාදය ද සරෝද් වාද්‍ය භාණ්ඩයට යම් යම් සමානකම් දක්වන බව දැකගත හැකිය. කෙසේ වෙතත් එම වාද්‍ය භාණ්ඩ වලට වඩා සැකැස්ම මෙන්ම නාද උත්පත්තිය ද වෙනස් මුහුණුවරක් සරෝද් වාද්‍ය භාණ්ඩය සතුව ඇත. මෙහිදී පර්යේෂණයට බඳුන් කරණු ලබන්නේ මධ්‍යතන ඉන්දියානු අවධියේ සිටම මෝගල් රාජසභා ආශ්‍රිතව ජනප්‍රියව භාවිතා කෙරුණු 'සේනියා රබාබ්', 'ධ්‍රැපද් රබාබ්' සහ 'සුර්ශ්‍රිංගාර්' යන වාද්‍ය භාණ්ඩයන්ට අමතරව ලූට් වර්ගයේ වෙනත් වාද්‍ය භාණ්ඩයන්ගේ ආභාසය සරෝද් වාද්‍ය භාණ්ඩයේ සංවර්ධනය සහ සරෝද් වාද්‍ය භාණ්ඩයේ සැකැස්ම කෙරෙහි බලපා ඇති ආකාරය කෙසේද යන ආකාරය පිළිබඳව අධ්‍යයනය කිරීමයි.

මුඛ්‍ය පද - ලූට්, රබාබ්, ධ්‍රැපද් රබාබ්, සේනියා රබාබ්, සුර්ශ්‍රිංගාර්

The Influence of Old Indian Musical Instruments on the Creation and the Structural Design of the Sarod

Wansekara, S.N.W.M.D.C.B.
Visiting Instructor, University of the Visual and performing Arts, Sri Lanka
dhanushkawansekara@gmail.com

The Sarod is a popular musical instrument originating from the Indian subcontinent. It is primarily used in Hindustani Classical Music, and has an expressive and melodious tone. Similar to the Sitar's ascent to popularity, the sarod's melodious tone has also contributed significantly to its worldwide popularity as a musical instrument. It is difficult to find specific information about the origin of the Sarod because there are many conflicting perspectives about its origin. Most of these perspectives can be found in the fact that there are many lute-like musical instruments that are similar to the sarod instrument in countries belonging to the Asian region and in the Middle Eastern countries. Many of these musical instruments have similarities in structure, anatomy and tone to the Sarod. The Sarod has been used in the Middle East since the tenth century, as well as other contemporary instruments that are similar to the Sarod. However, the Arabian Rubab is a bowing instrument, and the Persian Rubab is a plucking stringed instrument that was used from the eleventh century onwards, is said to be very similar to the Sarod. The Sarod, however, differs from those instruments in terms of structure and tone generation. This study examines how the development and structure of the Sarod have been influenced by the Seniya Rubab, Dhrupad Rubab, Surshringar, and other lute-type instruments that have been popular in the Mughal court since the Medieval Indian period.

Keywords: Dhrupad Rubab, Lute, Rubab, Sarod, Seniya Rubab, Sushringar

Representations of Livelihood and Familial Bonds in Traditional Vedda Songs

Sumudu Embogama, Kamani Samarasinghe, and Rohan Nethsinghe
Department of English Language Teaching, University of the Visual and Performing Arts
Department of Information Technology, University of the Visual and Performing Arts
University of the Visual and Performing Arts,
sumudu.e@vpa.ac.lk

The Vedda community is widely regarded as Sri Lankan aborigines. Throughout the centuries, they have managed to maintain a distinct cultural identity with their own belief systems, traditions, and rituals, and close affiliation to nature. The main aim of the study is to critically evaluate traditional Vedda songs to observe how they represent the familial bonds, livelihood, hardships, and the simplicity of their needs. Using a qualitative methodology that incorporates a corpus-based approach combined with a mini-ethnographic design, the research critically analyzes early twentieth-century popular Vedda songs through data gathered from the corpus and the field visits to Dambana and Henanigala. The findings reveal that, while appearing simplistic, these songs encapsulate complex themes, including the Veddas' deep connection to nature, hunting and honey-gathering practices, reliance on forest resources, familial bonding, and spiritual affiliations. These traditional Vedda songs remain an invaluable repository of the Vedda community's heritage, offering insights into their way of life and values gradually ceasing to exist. The study underscores the urgent need for documentation and preservation of the Vedda songs to sustain this vanishing song tradition while recommending longitudinal research to explore further and safeguard the musical legacy of this Indigenous community. Further, a digital repository of the traditional Vedda songs should be created, and measures could be taken to revitalize them through activities that encourage intergenerational transmission in order to revive this dying art form.

Keywords: Familial Bonds, Hardships, Sri Lankan Indigenous Community, Vedda Songs, Vedda Community

අමරදේවගේ ඇත කඳුකර හිමව් අරණේ ගීතයේ පද මාලාවට ගැළපෙන අකාරයට ගායනයේ දී සිදු කරන භාව ප්‍රකාශනය

විජේරත්න, එච්.ඒ .ආර් .

උත්තර භාරතීය සංගීත අධ්‍යයනාංශය, සෞන්දර්ය කලා විශ්වවිද්‍යාලය

rashmithawijeratne@gmail.com

ගීතයක අඩංගු විය යුතු ප්‍රධාන කොටස් ලෙස පද මාලාව, තනුව, සංගීත නිර්මාණය ගත හැකි ය. 'භාව ප්‍රකාශනය' ද වැදගත් සාධකයකි. ගීතයක භාව ප්‍රකාශනය යනු, ගීතයේ අන්තර්ගත සාහිත්‍යමය අනුභූතියට ගැළපෙන සහ උද්දීපනය වන පරිදි ගායන තාක්ෂණික ශිල්ප ක්‍රම භාවිත කරමින් ගීතයට රසයක් එක් කිරීමයි. ගීතයක මූලික වශයෙන් අනුභූතිය අන්තර්ගත වී ඇත්තේ පද මාලාවෙහි පාර්ශ්වයෙහි වේ. එය උද්දීපනය කරනු ලබන්නේ ගායනය මගිනි. ගීතයක භාව ප්‍රකාශනය තීව්‍ර කිරීම සඳහා ගායනය කෙතරම් දුරට ඉවහල් වේ ද යන්න අමරදේවගේ 'ඇත කඳුකර හිමව් අරණේ' නම් ගීතය පර්යේෂණයට භාජනය කෙරිණි. චිත්‍රසේනගේ නල - දමයන්ති (1963) මුද්‍රා නාට්‍යයේ එන, මහගමසේකර පද රචනය කළ, අමරදේව ගායනය කළ 'ඇත කඳුකර හිමව් අරණේ' නම් ගීතය තුළ අන්තර්ගත වන්නේ 'නල කුමරු' පිළිබඳව සිදු කරන වර්ණනාවකි. මෙම පර්යේෂණය ගුණාත්මක පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය ඔස්සේ සිදු කරන ලදි. ගායනය, ගීතයක භාව ප්‍රකාශනය කෙරෙහි කෙබඳු ආකාරයෙන් බලපාන්නේ ද යන්න මෙහි පර්යේෂණ ගැටලුව වන අතර එසේ ගීතයක රස භාව තීව්‍ර කිරීම සඳහා ගායනය කෙතරම් ඉවහල් වේ දැයි සොයා බැලීම මෙම පර්යේෂණයේ ප්‍රධාන අරමුණ වේ. මෙම පර්යේෂණය සඳහා ප්‍රාථමික මූලාශ්‍රය, ද්විතියික මූලාශ්‍රය සහ සම්මුඛ සාකච්ඡා යන ක්‍රමවේදයන් යොදාගන්නා ලදි. අමරදේවගේ 'ඇත කඳුකර හිමව් අරණේ' නම් ගීතය ශ්‍රවණයෙන්, එහි පද රචනය පිළිබඳව පුළුල් විමර්ශනයක් කිරීමෙන්, එහි පසුබිම පිළිබඳව සොයා බැලීමෙන් හා එහි ගායන තාක්ෂණික ශිල්ප ක්‍රම පිළිබඳව අධ්‍යයනයෙන් මෙම පර්යේෂණයට අදාළ තොරතුරු රැස් කෙරිණි. 'ඇත කඳුකර හිමව් අරණේ' ගීතය තුළ අමරදේව, හින්දුස්ථානී සංගීතයේ එන ගායන තාක්ෂණික ශිල්ප ක්‍රම යොදා, පද මාලාවේ අන්තර්ගත අනුභූතිය උද්දීපනය කරමින් භාව ප්‍රකාශනය සිදු කර ඇත. මෙහි ගායනයේ දී මීන්ඩ්, කණ්, ඛට්කා, මුර්කි, ගමක් යන හින්දුස්ථානී සගීතමය තාක්ෂණික ශිල්ප ක්‍රම සහ ගායනයේ දී යොදා ගන්නා ගතිකත්වය මගින් ගීතයේ රසය තීව්‍ර කර ඇති බැව් පෙනේ. මෙමගින් ගීතයක විවිධ ගායන තාක්ෂණික ශිල්ප ක්‍රම සූක්ෂ්ම ලෙස යොදා ගැනීම, එම ගීතයේ රස භාවය තීව්‍ර කිරීමට බලපාන ප්‍රධාන සාධකයක් බවට නිරීක්ෂණය විය.

මුඛ්‍ය පද: ගායන තාක්ෂණික ශිල්ප ක්‍රම, පද රචනය, භාව ප්‍රකාශනය, සාහිත්‍යමය අනුභූතිය

The Manifestations in Lyrics and Techniques used in Amaradeva's Song "Atha Kandukara Himaw Arane"

Wijeratne, H. R. A.
Department of North Indian Music, University of the Visual and Performing Arts
rashmithawijeratne@gmail.com

It is acknowledged that the melody, composition and lyrics are main components of a song. Further, "manifestation" is also accepted as a critical factor in consideration. Manifestation is adding a color while reviving the techniques, enhancing of emotional essence or inclusive impression a song conveys. Also, it is identified that the interpretation of a song is mainly relying on its lyrics and its content while the stimulation is given by way of vocals. With reference to the above, is identified, the composition "Atha Kandukara Himaw Arane" sung by Amaradeva in the drama "Nala - Damayanthi" (1963) is an acclaim on Prince "Nala". It was revealed that it provides immense accolade for the fact that lyrics play a pivotal role when manifesting. This research has been conducted using qualitative method and area of research has been on the impact of vocal projection and lyrics when manifesting and the effect of vocal projection in enhancing the character and flavor of a song. When research methods and data collection are considered, primary and secondary data were used with interview methods to arrive at a qualitative response. Further, the data were established by careful consideration of lyrics, analysis of the background of the song and by studying the techniques used in vocalizing. Amaradeva has been proficient in collaborating different vocal techniques adapted from Hindustani music for the song "Atha Kandukara" when manifesting. It was identified that he has used techniques such as Meend, Kan, Khatka, Murki and Gamak to enhance the outcome of his performance in dynamics. Based on the above, it can be apprehended that association of several vocal techniques is a main factor that enhances the character, quality or the tone of a song when they are used profoundly.

Keywords: Manifest, Vocal Projection, Vocal Techniques, Lyrics, Stimulation

Abstracts

DAY 02

March 21, 202

Session 01	Morning	Pannel 05

Exploring the Role Reversal of Macbeth: The Brave Turns Devilish

Swarnananda Gamage K.G
Senior Lecturer, Buddhist and Pali University of Sri Lanka
swarnananda@bpu.ac.lk

This paper examines the character of Macbeth in William Shakespeare's *Macbeth* through a textual analysis framed by Reader Response Theory, focusing on his dual role as a tragic hero and villain. The research intends to investigate the change in Macbeth from a celebrated hero into a despised villain or from the brave Macbeth to the devilish—one the role-reversal— which signifies the risks of success by means of unethical practices. Although previous research has identified Macbeth as a hero, a lacuna exists in the literature on how textual aspects interact with audience responses to achieve the dual identity of Macbeth. Hence, this analysis is an examination of shifting audience perception of Macbeth's moral and psychological character. Key soliloquies, such as "Is this a dagger which I see before me" and "Tomorrow, and tomorrow," and the interaction with Banquo, King Duncan and so on are used in a close reading to discover the inner fight and the character's disintegration on a moral note. The findings show that Macbeth's fall is due to both external influences, such as the witches' prophecy and Lady Macbeth's manipulation, and his own flawed choices. The character's transformation from hero to villain should be a warning against ambition without ethics, or confirmation that there are no shortcuts to success. The research points out how audiences' views on Macbeth change throughout the play, reflecting the complexities of human morality and agency. The results contribute to drama and performance studies by reaffirming the relevance of Shakespeare's work in addressing universal themes of ambition, morality, and ethical integrity. It, in particular, helps to comprehend the subtle nuances of the character, hence, allowing the reader to understand the facets of power and tragedy in rulers.

Keywords: Shakespeare, Reader Response Theory, Soliloquy, Tragedy, Duncan

The Journey of Sinhala Cinema Advertising: From Artisanal Craftsmanship to Digital Innovation

S. Vidanage
maindreamslk@gmail.com

This research critically examines the evolution of Sinhala cinema advertising in Sri Lanka from the 1940s to the present, focusing on its interaction with global trends and local adaptations. The study aims to analyse the diverse media used in advertising, including print (newspaper ads, posters, cutouts), audio (radio ads), and visual formats (banners, postcards, trailers), while highlighting the transition from traditional to digital methods. Using a qualitative research approach, the investigation combines archival research and interviews with industry experts to explore the artisanal roots of early cinema advertising, characterised by hand-drawn typography and intricate illustrations. The study underscores the shift from these traditional methods, influenced by cultural artistry, to the rise of digital techniques following the introduction of offset printing in the 1980s. It also explores the divergence between local and Hollywood advertising strategies, shaped by globalization and financial constraints. The research calls for a balanced approach that integrates digital advancements with traditional artistic practices to preserve the cultural heritage of Sinhala cinema advertising.

Keywords: Sinhala Cinema Advertising, Artisanal Craftsmanship, Cultural Adaptation, Digitalisation in Advertising, Global-Local Advertising Dynamics

The Impact of Gender Inequalities: on the Feminine Identity of Women Portrayed in Sri Lankan Cinema in the 90s

Mr. Maddumage Don Nuwan Dhanushka Madduma Bandara,
University of Colombo, Sri Palee Campus
Sri Lanka
nuwan@spc.cmb.ac.lk

From the beginning of Sri Lankan cinema, where the female identity has been projected from the role of the overdetermined mother to the harlot in the Sinhalese public consciousness, it is possible to see the recreation of a fundamental identity framework as the noble feminine, religious and feudal behavioral woman and woman with realistic qualities etc. In the construction of that identity framework, it is seen that gender inequality becomes a fundamental factor. The aim of this research was to analyse the impact of gender inequalities on the feminine identity of women portrayed in Sri Lankan cinema in the 90s. The effect of gender inequality on the components of experiential dimension, ownership dimension, action dimension, and interaction dimension, which have affected the loss of female identity, has been discussed. Quantitative research methodology was used in this research. The case study method was used as the research method and primary data collection was done through observation and questionnaire methods. In selecting the research sample, 09 films that were shown in Sri Lanka between 1990 and 1999 were selected. In the process of selecting films for the sample, a purposive sampling method was employed to choose one film from each year. For the collection of data based on those 09 films using the questionnaire method, 13 lecturers engaged in teaching cinema in 05 universities in Sri Lanka were selected. Quantitative data obtained from the sample has been analyzed using the SPSS software. Based on the 100% data collected, more than 70% of the data result in the conclusion that gender inequalities are basal to the loss of women's identity. Also, it was recommended that attention should be drawn towards the realisation of the identity and elimination of gender inequalities.

Keywords: 90s Sri Lankan Cinema, Female Identity, Gender Inequality, Femininity

බටහිර සම්භාව්‍ය ගිටාරයේ පුහුණුවීම් ක්‍රමවේදය පිළිබඳ අධ්‍යයනයක්

ගංගොඩ එල්එස්.
පශ්චාත් උපාධි අධ්‍යයන පීඨය
කැළණිය විශ්වවිද්‍යාලය.
lakshansubash94@gmail.com

බටහිර සම්භාව්‍ය ගිටාරය වර්තමානය වන විට ලෝකයේ විශ්වවිද්‍යාල රැසක උපාධි පාඨමාලාවන් සඳහා ඉගැන්වීම සිදු කරනු ලබයි, එහිදී ගිටාරය වාදනය කිරීමට අවශ්‍ය වන බටහිර සංගීත සිද්ධාන්ත ඉගැන්වීම, ගිටාරයට ආවේණික ශිල්ප ක්‍රම ඉගැන්වීම, ස්වර ප්‍රස්ථාර වාදනය හා ඒවා විශ්ලේෂනය කිරීම මගින් සංගීත බාණ්ඩ අධ්‍යයනය සිදු කිරීම හා ගිටාරය පුහුණුවීමට අවශ්‍ය වන පුහුණු ක්‍රමවේදයන් පිළිබඳ අධ්‍යයනය කිරීම සිදු කරනු ලබයි. ශ්‍රී ලංකාවේ සෞන්දර්ය කලා විශ්වවිද්‍යාලයේ උපාධි පාඨමාලාව සඳහා බටහිර සම්භාව්‍ය ගිටාරය හැදෑරීමේ හැකියාව පවතියි. එය ප්‍රධාන විෂයයක් ලෙස හා අනු විෂයයක් ලෙස ඉගැන්වීම බටහිර සංගීත අධ්‍යනාංශය මගින් සිදු කරනු ලබයි. බටහිර සම්භාව්‍ය ගිටාරය හදාරන සිසුන් හට එයට ආවේණික වූ ශිල්ප ක්‍රම භාවිතය, වාදන ඉරියව් භාවිතය, සංගීත ස්වර ප්‍රස්ථාර කියවීම හා වාදනය කිරීමල බටහිර සංගීත සිද්ධාන්ත ආදිය ඉගෙනීමට අවස්තාව සැලසේග මෙලෙස ගිටාරය හදාරන සිසුන් හට නිසියාකාරව හා ක්‍රමානුකූලව පුහුණු වීම් කටයුතුවල නිරත වන ආකාරය පිළිබඳ අවබෝධයක් ලබා දීම මෙම පර්යේෂණය මගින් සිදු කරනු ලබයි. ක්‍රමානුකූල පුහුණුවීම් ක්‍රමවේදයක් අනුගමනය කිරීම බටහිර සම්භව්‍ය ගිටාරයේ වාදන කුසලතාවය ඉහල නැංවීම සඳහා බලපානු ලබන්නේ කෙසේද? යන්න මෙම පර්යේෂණයේ ගැටලුව වේ. මෙම පර්යේෂණය ගුණාත්මක පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය යටතේ සිදු කරන අතර පර්යේෂණ නියැදිය ලෙස සෞන්දර්ය කලා විශ්වවිද්‍යාලයේ බටහිර සංගීත අධ්‍යනාංශයේ බටහිර සම්භාව්‍ය ගිටාරය ප්‍රධාන විශය ලෙස හදාරන සිසුන් තෝරාගෙන ඇත. මෙම පර්යේෂණයේ අරමුණ වන්නේ එම සිසුන් දැනට භාවිතා කරන පුහුණු ක්‍රමවේදය අධ්‍යයනය කිරීම හා නව පුහුණු ක්‍රමවේදයක් හඳුන්වා දීම මගින් ඔවුන්ගේ වාදන කුසලතාවය ඉහල නැංවීමයි. මෙම අධ්‍යයනයේ ප්‍රාථමික මූලශ්‍රය ලෙස සම්මුඛ සාකච්ඡා, නිරීක්ෂණ හා ප්‍රශ්නාවලියක් ඉදිපත් කරමින් දත්ත රැස් කර ඇත. ද්විතියික මූලාශ්‍රය ලෙස අන්තර්ජාල භාවිතයලපුස්තකාල භාවිතය කරමින් දත්ත රැස් කර ඇත. මෙම පර්යේෂණය මගින් බටහිර සම්භාව්‍ය ගිටාරය හදාරන සිසුන්ගේ වාදන කුසලතාවය වැඩිදියුණු කිරීම හා ස්වර ප්‍රස්ථාර අධ්‍යයනය සිදුකිරීම පිළිබඳව අවබෝධයක් ලබ දීම අපේක්ෂා කෙරේ. එමෙන්ම බටහිර සම්භාව්‍ය ගිටාරය පුහුණු වීමේදි ඇතිවන ගැටලු හා ඒවා විශ්ලේෂණය කිරීම සිදු කරනු ලබයි.

මුඛ්‍ය පදඃ බටහිර සම්භාව්‍ය ගිටාරය, පුහුණුවීම් ක්‍රමවේදය, ශිල්ප ක්‍රම, සංගීත ස්වර ප්‍රස්ථාර, සෞන්දර්ය කලා විශ්වවිද්‍යාලය

ශ්‍රී ලංකාවේ ඉතිහාස විෂයයික සිනමාවේ වේෂභූෂණ නිර්මාණ සැලසුම්කරණය පිළිබඳ ප්‍රපංචවේදී අධ්‍යයනයක් (මහරජ ගැමුණු සිනමා කෘතිය ඇසුරින්)

ඩබ්. ජී. ඒ. පී. ධර්මපාල

නර්තන හා නාට්‍ය කලා පීඨය, සෞන්දර්ය කලා විශ්වවිද්‍යාලය

aruna.d@vpa.ac.lk

මහරජ ගැමුණු සිනමා වේෂභූෂණ නිර්මාණ සැළසුම්කරණ ක්‍රියාවලියේ ආරම්භයේ සිට අවසානය දක්වා පැවති සමස්ත අභියෝග හා සීමා ජයගැනීමට පරිකල්පනය කොට විකල්ප නව දැනුම හා නව නිර්මාණ ඉදිරිපත් කිරීමට සිදුවිය. මෙම සමස්ත ක්‍රියාදාමය පර්යේෂකයකු සඳහා හොඳ තත්ත්වයේ පවත්නා වැඩ බිමක් බව එම නිර්මාණ ක්‍රියාවලිය අතරතුර හා පසුකාලීනව තහවුරු වූ අතර මෙකී සමස්ත ක්‍රියාවලිය ඇසුරේ පැවැති ආනුභූතික දැනුම සවිස්තරාත්මකව හා විශ්ලේෂණාත්මකව අධ්‍යයනය කර ගබඩා කර තැබීමේ වැදගත්කම පිළිබඳ අදහස මෙම පර්යේෂණ කාර්යයට පදනම විය. නිර්මාණ ක්‍රියාවලියෙහි දී නිර්මාණ ශිල්පියා මුහුණදෙන අභියෝග සහ සීමා කවරේ ද? යන්න මෙහිදී අධ්‍යයනයට බඳුන්විය. ගුණාත්මක පර්යේෂණ ක්‍රමවේද යටතේ අර්ථ නිරූපණ සංසිද්ධි විශ්ලේෂණ න්‍යාය පදනම්වන මෙම පර්යේෂණය සඳහා ප්‍රධාන දාර්ශනික ප්‍රවාහය ලෙස ප්‍රපංචවේදය භාවිත විය. මහරජ ගැමුණු වේෂභූෂණ නිර්මාණ ක්‍රියාවලිය සඳහා පූර්ව නිෂ්පාදන අදියරේ දී මාස හතරක පමණ කාලයකුත් රූගත කිරීම් කාලසීමාව තුළ මාස තුනක පමණ කාලයකුත් එනම් පූර්ණ වශයෙන් මාස හතක පමණ කාලයක් ගත විය. නිෂ්පාදන ක්‍රියාවලිය වැඩහල් තුනක් මූලික කරගෙන සිදුවූ අතර වේෂභූෂණ කණ්ඩායමේ සාමාජිකයන් ලෙස විශ්වවිද්‍යාල ආදි විද්‍යාර්ථීන්, විද්‍යාර්ථීන් මෙන්ම විවිධ ක්ෂේත්‍රයන්ගේ ශිල්පීන්ගේ සහයෝගය ද ලබා ගැනුණි. දර්ශන තලයේ රූගත කිරීම් ආරම්භ කිරීමත් සමඟ මෙම කණ්ඩායම් තුනට අමතරව මාසයක පමණ කාලයක් ඇඟලුම් ක්‍රමවේද පුහුණු කරවන ලද ආදි විද්‍යාර්ථීන්ගෙන් සැදුම්ලත් වේෂභූෂණ ඇඟලීම් කණ්ඩායමක් ද වේෂභූෂණ ඇඟලුම් කටයුතු සඳහා යොදවන ලදී. මෙම සමස්ත ක්‍රියාවලියේදී විවිධ අභියෝග හා සීමාවලට මුහුණ පෑමට සිදු විය. ඇතැම් අභියෝග හා සීමා මූල්‍යමය තත්ත්වයන් මත පැන නැගුනු අතර ඊට සමගාමීව තාක්ෂණික, මානව ශ්‍රමය, හැකියාවන් හා කාල කළමනාකරණය පිළිබඳ අභියෝග හා සීමා ද පැනනැගුනි. අවස්ථා කිහිපයකදී නිර්මාණ ශිල්පියකු ලෙස පැවති අත්දැකීම් ප්‍රමාණාත්මක නොවීම මත ද අභියෝග හා සීමා පැනනැගුනි. ඇතැම් අභියෝග හා සීමා පවත්නා තත්ත්වයන් මත නොසලකා හැරීමට සිදුවිය. අවස්ථාවන් ගණනාවක දී අභියෝග හා සීමා එකක් අනෙකට බලපාමින් සංකීර්ණ ස්වභාවයක් ගත් අතර ඇතැම් අභියෝග හා සීමා ක්ෂේත්‍රයේ රූගත කිරීම් අතරතුර ක්ෂණිකව පැනනැගුනි. මෙහිදී සැළසුම්කරණ ශිල්පියා මූල්‍යමය, නිර්මාණාත්මක, ද්‍රව්‍යමය, තාක්ෂණ හා මානව සම්පත් යන සාධකයන්ගේ වෙන් වෙන්ව පවත්නා අභියෝග හා සීමාවන්ට මෙන්ම එකිනෙකට බැඳී පවත්නා සංකීර්ණ අභියෝග හා සීමාවන්ට මෙන්ම සමස්ත සිනමාවට අදාළ වන අභියෝග හා සීමාවන්ට ද මහරජ ගැමුණු ඉතිහාස විෂයක සිනමා කෘතියේ වේෂභූෂණ නිර්මාණකරණයට පමණක් ආවේණික අභියෝග හා සීමාවන්ට ද සම්මුඛ විය. එකී සමස්ත ක්‍රියාවලිය සංසිද්ධි විශ්ලේෂණාත්මකව ඉදිරිපත් කිරීම අනාගත පර්යේෂණ හා නිර්මාණ කාර්යය සඳහා මාර්ගෝපදේශයකි.

මුඛ්‍ය පදඃ වේෂභූෂණ, ඇඳුම්පැළඳුම් නිර්මාණය, ඉතිහාසවිෂයයික සිනමාව, ප්‍රපංචවේදය, අර්ථ නිරූපණ සංසිද්ධි විශ්ලේෂණ න්‍යාය.

The Experience in Historical Cinema Costume Design: A Phenomenological Study of "Maharaja Gamunu" Movie Costume Design Process.

W.G.A.P. Dharmapala,
Faculty of Dance and Drama,
University of Visual and Performing Arts.
aruna.d@vpa.ac.lk

Throughout the research and development process of "Maharaja Gamunu" costume design, I had encountered numerous limitations and barriers. However, those experiences had also enabled me to generate new knowledge, explore alternatives, and develop applications. This continuous challenge motivates me to pursue further research. To analyze my personal experiences, Interpretative phenomenology is more suitable for uncovering my authentic insights. By reflecting on these experiences, the aim was to identify both common and unique obstacles that affect not only historical cinema but also the broader Sri Lankan film industry. The analysis revealed several key barriers including significant gap in knowledge regarding historical accuracy and traditional costume-making techniques among local designers. This lack of awareness can lead to inaccuracies in representation, which is crucial for historical cinema. Then, there were financial constraints are prevalent within the Sri Lankan cinema industry. Limited budgets restrict access to high-quality materials and skilled labor, impacting the overall quality of costume design. This scarcity necessitates creative solutions or compromises that may detract from authenticity. Not only that the absence of advanced technology in costume production hampers efficiency and innovation. Many local designers lack access to modern tools that could enhance their work. At last structural problems within the cinema system, such as scheduling conflicts and inadequate support from production teams, further complicate the costume design process. These findings highlight both industry-wide issues relevant to Sri Lankan cinema as well as specific challenges unique to my project "Gamunu." This research serves as a foundational exploration aimed at informing future scholars about the complexities faced by costume designers in Sri Lanka's cinema industry. By documenting these barriers, this will contribute valuable insights that can aid in overcoming these challenges for future productions.

Keywords: Historical Cinema, Costume Design Process, Costume Production Process, Historical Cinema Costume, Interpretative Phenomenological Analysis.

A Comparative Study of the Golden Ratio and the Microcosmic Blessings Theatre in Sri Lanka

Abeywardana, C.[1], Jayatunga, M.[2], Rathnayaka, P.[3]

[1]Postgraduate researcher, Faculty of graduate studies, University of Kelaniya, Sri Lanka.

[2]Retaired professor, the Department of Fine Arts, Faculty of Humanities, University of Kelaniya, Sri Lanka.

[3]Chair professor, Department of Drama, Cinema and Television, Faculty of Humanities, University of Kelaniya, Sri Lanka.

chandana_abeywardana@yahoo.com

Few studies have explored the concepts of Sri Lankan Buddhist rituals and the architectural proportions in Buddhist ritual spaces. None have specifically addressed the mental and physical balance of humans using the six senses, the structural balance, and the symbolic representation of the cosmos within Buddhist rituals which can be termed as the "Microcosmic Blessings Theatre." The objective of this study is to examine the process that participants follow to achieve mental and physical balance in Buddhist rituals. A comparative research methodology was used for the study. Quantitative comparisons were made based on archaeological evidence from Egyptian, Asian, and Sri Lankan traditions. Qualitative comparisons focused on the concepts of the Buddhist ritual process, ritual space, and the Golden Ratio to achieve the objective. The Golden Ratio, commonly found in nature, was used in ancient Egyptian architecture and is also present in Buddhist ritual space design. The divine proportion was introduced by Fibonacci, an Italian mathematician, after his study of Indian culture in the 11th century. The study also explores how the space used in the Microcosmic Blessings procedure is translated into architectural proportions in Sri Lankan Buddhist structures such as the Uposathagara, the Relic of the Tooth, Vatadage, Image Houses, and ancient hospitals, all of which were designed to promote the health and well-being of individuals. These structures feature highly formal and symmetric architectural layouts. The major findings of the study indicate that similar ratios can be found in both Sri Lankan and ancient Egyptian architectures. There are alignments between the Eye of God in the Golden Spiral and the Deva Pada in the Microcosmic Blessings Theatre. The study concludes that the Microcosmic Blessings processed through practices such as Pirith chanting and other Buddhist rituals restore mental and physical balance for individuals and promote the well-being of society.

Keywords: Golden Ratio, Mental and Physical Balance, Microcosmic Blessings Theatre, Sri Lankan Buddhist Ritual Space, Proportions.

සමකාලීන ශ්‍රී ලාංකේය ටෙලිනාට්‍ය කලාව මුහුණ දෙන අභියෝග

මෙන්ඩිස් එන්.කේ.එස්

සාරංග මෙන්ඩිස් පුද්ගලික සමාගම, 390/2, ප්‍රයිම් විලා,හෝකන්දර උතුර,හෝකන්දර

sarangamendisfilm@gmail.com

සමකාලින ශ්‍රී ලාංකේය ටෙලිනාට්‍ය කලාව මුහුණ දෙන අභියෝග කවරේද යන්න සොයා බැලූ මෙම පර්යේෂණයේ දත්ත රැස්කිරීමේ ක්‍රම බවට පත්වූයේ නිරීක්ෂණ ක්‍රමය සහ සම්මුඛ සාකච්ඡා ක්‍රමයයි. ප්‍රධාන වශයෙන් ටීවී දෙරණ නාලිකාවේ විකාශය වන දෙවැනි ඉනිම සහ සංගීතය යන ටෙලිනාට්‍ය වසරක කාලයක් තුළ මෙහි දී නිරීක්ෂණය කෙරිණි. එහිදී එක් ටෙලි නාට්‍යකින් නිරීක්ෂණයට ලක්වූ කථාංග සංඛ්‍යාව 240 කි. පර්යේෂකයා මෙම ටෙලි නාට්‍ය ද්විත්වයෙහි අධ්‍යක්ෂකවරයා වීමත්,සමීක්ෂණ වාර්තාවන්ට අනුව ආසන්න වසර 05 තුළ මෙරට ජනප්‍රියම ටෙලිනාට්‍ය 03 අතර පැවතීමත්, ප්‍රේක්ෂකාගාරය සමීපව අධ්‍යයනය කිරීමට හැකිවීමත් හේතුවෙන් මෙම ටෙලි නාට්‍ය තෝරා ගැනිණ. සම්මුඛ සාකච්ඡා ක්‍රමය යටතේ මෙරට විද්වතුන් 05 දෙනෙකු සමඟ සම්මුඛ සාකච්ඡා පවත්වන ලදී. ශ්‍රී ලාංකේය ටෙලිනාට්‍ය කලාව පිළිබඳව ප්‍රේක්ෂක මතය සොයාබැලීම, ටෙලිනාට්‍ය සඳහා වන විදේශීය බලපෑම පිළිබඳව සොයා බැලීම, අනාගත ටෙලි නාට්‍ය නිෂ්පාදනය පිළිබඳව ග්‍රාහක අවශ්‍යතා සොයා බැලීම යන්න මෙම පර්යේෂණයේ අභිමතාර්ථ විය. පර්යේෂණයේ දත්ත විශ්ලේෂණය තුළින් නිගමනවලට එළැඹි අතර, සමකාලීන ශ්‍රී ලාංකේය කලාව මුහුණදෙන අභියෝග පිළිබඳව තොරතුරු රැසක් අනාවරණය කර ගැනීමට හැකිවිය. යූ ටියුබ් නාලිකා හරහා නව ශ්‍රව්‍ය දෘශ්‍ය නිර්මාණ ප්‍රේක්ෂකාගාරය තුළට නිරාවරණය වී තිබෙන අතර එය සමස්තයක් ලෙස සමකාලීන ටෙලිනාට්‍ය කලාවට විශාල අභියෝගයකි.එකී යූ ටියුබ් මාධ්‍ය සංදේශ තාක්ෂණිකව ඉතාම දියුණු මට්ටමකින් යුක්තවීම හේතුවෙන් ප්‍රේක්ෂක ආකර්ෂණය නිබඳවම ඒ සඳහා යොමුව ඇත.සමකාලීන ටෙලිනාට්‍ය නිෂ්පාදනය සඳහා ඉතා විශාල මුදලක් වැය කිරීමට සිදුවන අතර, එම මුදල් නැවත සොයා ගැනීම තවත් විශාල අභියෝගයක් බවට පත්ව ඇත. එමෙන්ම රූපවාහිනි නාලිකා මගින් ඉල්ලුම් කරන්නේ සෝප් ඔපෙරා ටෙලි නාට්‍ය බැවින් ගුණාත්මක ටෙලිනාට්‍ය නිෂ්පාදනය ප්‍රමාණාත්මකව ඉතා දුර්වල තත්ත්වයකට පත්ව ඇත. සෝප් ඔපෙරා ටෙලිනාට්‍ය නැරඹීමට වර්තමානයේ ඉතා ඉහළ ප්‍රේක්ෂකාගාරයක් නිර්මාණය වී තිබීම මීට ප්‍රධානතම හේතුව බවට පත්ව ඇත. ප්‍රේක්ෂකාගාරය නිරන්තරයෙන් වෙනස් වන අතර, ඔවුන්ට අවශ්‍ය පරිදි ටෙලිනාට්‍ය අන්තර්ගතය වෙනස් කිරීමට සිදුවීම අත්‍යාවශ්‍ය වන අතර, ප්‍රේක්ෂකාගාරය පිළිබඳව ගැඹුරින් විශ්ලේෂණය කිරීමට නියාමන ආයතනයක් නොමැති වීම ඉතා විශාල අඩුපාඩුවක් බවට පත්ව ඇත. එයද සමකාලීන ටෙලිනාට්‍ය කලාව මුහුණ දෙන අභියෝගයකි. මෙය පර්යේෂණයේ සොයා ගැනීම් ටෙලිනාට්‍ය ක්ෂත්‍රයේ නිරතවන්නට සහ විෂය අධ්‍යයනය කරන්නන්ට ඉතා වැදගත්වේ.

මුඛ්‍ය පදඃ අභියෝග, ටෙලිනාට්‍ය, නිෂ්පාදනය, ප්‍රේක්ෂකාගාරය, සමකාලීන

Challenges Confronting Contemporary Sri Lankan Teledrama Art

Mendes N. K. S
Saranga Mendis Private Limited, 390/2, Paim Villa, Hokandara North or Kandara
sarangamendisfilm@gmail.com

This research explored the challenges faced by contemporary Sri Lankan teledrama art using observation and interviews as data collection methods. The teledramas *Second Innings* and *Music*, primarily broadcast on the TV Derana channel, were observed over a one-year period. The number of episodes observed from one tele drama is 240. The researcher was the director of these two teledramas, and according to survey reports, these teledramas were selected because they were among the 03 most popular teledramas in this country in the last 5 years, and the researcher was able to closely study the audience. Additionally, interviews were conducted with five Sri Lankan scholars to gather expert insights. The study aimed to understand audience perceptions of Sri Lankan teledramas, examine the influence of foreign content on local productions, and identify audience expectations for future teledrama productions. Through data analysis, several critical challenges were revealed – that the rise of YouTube as a platform for new audio-visual content has significantly challenged traditional teledrama art by attracting audiences with technically advanced and accessible content, that high production costs of quality television dramas present a substantial financial burden, further exacerbated by the demand for soap opera-style dramas from television channels, and that the dominance of soap operas has led to a decline in the production of quality teledramas as they cater to a mass audience with evolving tastes. Another notable challenge is the absence of a regulatory body to systematically analyse audience preferences and trends, resulting in a lack of structured adaptation to audience demands. The findings of this study provide valuable insights for professionals and scholars in the field of television drama. Addressing these challenges is critical for the advancement and sustainability of contemporary Sri Lankan teledrama art.

Keywords: Challenges, Drama, Production, Audience, Contemporary

Hand Gestures in the Abhinaya Darpanam: A Classification of Hasta Viniyogas

Ganegoda, Devin
University of Leipzig, Germany
devin17senal@gmail.com

Hasta mudras, or hand gestures, play an essential role in classical Indian dance, serving as a dynamic tool for expression and storytelling. These intricate movements are systematically categorised into single-hand (Asamyuta Hastas) and double-hand (Samyuta Hastas) gestures, each carrying specific meanings and applications (viniyogas). The codification of these gestures can be traced back to ancient Sanskrit treatises such as the *Nāṭya Śāstra* of Bharata Muni and Nandikeshwara's *Abhinaya Darpanam*, which provide a detailed framework for their use in dance and drama. The hasta viniyogas, or functional applications of mudras, enable dancers to communicate complex ideas, emotions, and narratives, transforming abstract movements into a visual language that audiences can interpret. The significance of viniyogas extends beyond mere representation; they embody cultural and spiritual dimensions, connecting performers with mythology, nature, and human emotions. These applications can be broadly classified into various categories, including depictions of natural elements such as rivers and animals, representations of Hindu deities and mythological themes, emotional expressions (rasas) that evoke sentiments like love, valor, or devotion, and symbolic portrayals of everyday objects and actions. This paper explores the viniyogas of the hasta mudras according to the *Abhinaya Darpanam*, analyzing their symbolic depth and essential role in conveying meaning within classical Indian dance traditions. An attempt is made to categorize hasta mudras into five primary groups: natural elements, deities, emotions and states of mind, objects, and actions. This classification is applied to both Asamyuta Hastas (single-hand gestures) and Samyuta Hastas (double-hand gestures), providing a structured understanding of their expressive and narrative functions.

Keywords: Sanskrit, Abhinaya Darpanam, Hand Gestures, Hasta Mudras, Viniyogas.

Gara Yakā and Intersubjective Communication: A Hermeneutic Exploration of Incest, Taboo, Myth, and Ritual in Sri Lankan Society

Kumara, JDA
Department of Social Sciences
General Sir John Kotelawala Defence University, Ratmalana.
darshanak@kdu.ac.lk

In all known human cultures, incest has been a taboo, and in Freudean psychoanalysis, it has been identified as a major component in the development of the human psyche. Freud (1913) delves into the origins of societal rules and rituals; the prohibition of incest has been a fundamental tool in the establishment of social order. The history of humanity is replete with myths, legends, fairy tales, parables, and folklore handed down through generations since prehistoric times. In this study the mythical ritual in Sri Lanka attached with *Gara Yakā* is studied. In one mythical story, a prince named *Dala Kumāra* engages in incestuous sexual relations with his sister, *Giri Devi.* As a result, *Giri Devi* commits suicide. Upon hearing of her fate, *Dala Kumāra* also takes his own life. According to some folklore, *Dala Kumāra* reincarnates as the demon *Gara Yakā*. The objective of the study was to understand the interplay between myth, taboo, and collective identity in Sri Lankan society. This mythical story of *Gara Yakā* bears some resemblance to the *Oedipus* myth. *Gara Yakā's* story represents the "uncanny," the "dangerous," the "forbidden," and "unclean" taboo. This study employs a hermeneutic methodology, interpreting the myth of *Gara Yakā* to grasp the larger contextual significances. A hermeneutical approach is being used to understanding the symbolic and socio-cultural dimensions embedded in the myth of *Gara Yakā*; paving a way to a rich array of insights into its deeper meanings and societal implications. Through a critical lens, this analysis is focused on Sigmund Freud's *Totem and Taboo*, highlighting its relevance to understanding societal structures, particularly the taboos surrounding incest, as reflected in Sri Lankan traditions. The intersubjective communication attached with the ceremonial performances of *Gara Yakā* dance strengthens communal taboos in the collective unconscious of the Sri Lankan people. The result of this study is that this taboo-connected narrative of *Gara Yakā* plays a significant role in reinforcing social norms in Sri Lankan society.

Keywords: *Gara Yakā,* Taboo, Incest, Intersubjective Communication

ලාංකේය නර්තනයේ ශරීර ප්‍රකාශනය සඳහා පැති ආලෝක භාවිතය

අජිත් රෝහණ කුමාර
උඩරට නර්තන අධ්‍යයනාංශය
නර්තන හා නාට්‍ය කලා පීඨය
ajith.r.kumara@vpa.ac.lk

ලාංකේය වේදිකා නර්තන ප්‍රසංගයන්හි සෞන්දර්යාත්මක සහ ප්‍රකාශන ගුණය වර්ධනය කිරීම සඳහා විවිධ ආලෝක නිර්මාණ ශිල්ප ක්‍රම භාවිත කරයි. එහිදී බටහිර නර්තන කලාව සඳහා ආලෝක ශිල්ප ක්‍රම සහ න්‍යයන් හඳුන්වා දුන් ජීන් රොසැන්තල්ගේ පැති ආලෝකය Side light (the dance boom) ආලෝක නිර්මාණ ප්‍රවේශය පිළිබඳව පර්යේෂණයේ විශේෂ අවධානයට ලක්කරයි. ලාංකේය රංගාලෝකකරණයේදී නර්තන ශිල්පියාගේ ශරීර හැඩය, නර්තන චලන, මෙන් ම නර්තන රටා ආලෝකමත් කිරීමේදී ඉදිරිපසින් සහ පසුපසින් (front, back light) ආලෝක තීව්‍රතාවය සමානව සිදුකිරිම නිරීක්ෂණය වන අතර විචිත්‍රවත් බව සහ මුහුණ ආලෝකමත් කිරීම අත්‍යවශ්‍ය බව බොහෝ නර්තන අධ්‍යක්ෂවරු මත පලකරති. එමගින් නර්තන ශිල්පියාගේ ශරීර හැඩය, රේඛා රංග රටා සහ ප්‍රකාශන ගුණය සමග ප්‍රේක්ෂාව වර්ධනය කළ හැකිදැයි ගැටලුවක් ව පවතී. ඒ අනුව ලාංකේය නර්තනයේ ප්‍රකාශන ගුණය වැඩි දියුණු කිරීම සඳහා ජීන් රොසැන්තල්ගේ side light (the dance boom) ආලෝක ශිල්ප ක්‍රම භාවිත කල හැක්කේ කෙසේ ද යන්න පර්යේෂණයේ ගැටලුව වෙයි. මෙහිදී ජීන් රොසැන්තල්ගේ පැති ආලෝකයේ භාවිත angles, intensity, focus ක්‍රමවේද දේශීය නර්තන කලාවට ඒකාබද්ධ කරමින් වඩා ඵලදායි ආලෝක ක්‍රමයක් හඳුනාගැනීම අරමුණ වෙයි. ඒ සඳහා ගුණාත්මක පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය භාවිත කරමින් සිද්ධි අධ්‍යයනය පර්යේෂණ ක්‍රමය භාවිත කළ අතර නර්තන ප්‍රසංග තුළ නර්තන ශිල්පීන්ගේ රංග රටා අවධානය යොමුකරමින් අත්හදාබැලීම් මාලාවක් සිදුකිරීම මගින් අරමුණ සාක්ෂාත් කිරීමට හැකි විය. ඒ සඳහා සහභාගීත්ව නිරීක්ෂණය, ක්ෂේත්‍ර අධ්‍යයනය, සම්මුඛ සාකච්ඡා සහ ලිඛිත මූලාශ්‍රය මෙන් ම පිළිගත් වෙබ් අඩවි මගින් දත්ත රැස්කිරීම සිදු විය. දත්ත තේමාත්මකව විශ්ලේෂණය කිරීමෙන් පසු ජීන් රොසැන්තල්ගේ පැති ආලෝකය ශිල්ප ක්‍රමය තුළ side light, side boom ආලෝකය සමග පසුපසින් (back light) සහ ඉදිරිපස ආලෝකය (front light) වෙනස් ආලෝක තීව්‍රතාවයකින් යෙදීම සහ සාපේක්ෂව පැති ආලෝකයේ තීව්‍රතාවය වැඩිකිරීමෙන් ශරීර චලනය සහ හැඩය ස්මතුවන අතර එමගින් නිර්මාණය වන සෙවනැලි අවධානයට ලක්කිරීමෙන් අපේක්ෂිත ප්‍රකාශනය වර්ධනයට කිරීමට හැකියාව ලැබෙන බව නිගමනයයි. මෙම පර්යේෂණයේ දත්ත මගින් වත්මන් නර්තන රංගාලෝකකරණ ශිල්පීන්ට මෙන් ම නර්තන වින්‍යාසකරුවන්ට නර්තනය නිර්මාණය කිරීමේදී ආලෝක රටා අවධානයට ලක්කිරීමෙන් ප්‍රේක්ෂාව වර්ධනය කිරීමට හැකියාව ලැබෙයි.

මුඛ්‍ය පදඃ Dance choreography, dance lighting technics, lighting dynamic transitions

The Use of Side Lighting for Body Expression in Sri Lankan Dance

H.A.M. Ajith Rohana Kumara
Department of Kandyan Dance
Faculty of Dance and Drama
ajith.r.kumara@vpa.ac.lk

This study examines the impact of side lighting techniques on body expression in Sri Lankan dance performances. Side lighting, also known as "Dance Boom" lighting, is widely used in theatrical dance productions to enhance visual aesthetics and highlight dancers' movements. This paper explores how the strategic use of side lighting contributes to the overall expressive quality of dance by emphasising body contours, gestures, and spatial dynamics. In traditional Sri Lankan dance, lighting design has historically relied on front and back lighting techniques. However, the introduction of side lighting has transformed stage presentations, offering new possibilities for dynamic visual storytelling. By analysing different lighting angles, intensities, and focal points, this research highlights how side lighting enhances the perception of movement and depth in dance performances. Furthermore, the study investigates the integration of side lighting with other theatrical lighting elements, such as back and front lighting, to create a balanced and immersive stage atmosphere. The research findings provide valuable insights into modern lighting techniques for Sri Lankan dance and propose recommendations for optimizing stage lighting in contemporary performances.

Keywords: Dance Choreography, Dance Lighting Techniques, Lighting Dynamic Transitions, Sri Lankan Dance, Theater Lighting Design.

Multi-View Video Recording System for Practical Performance Session Recording

S P H C Amarasinghe
Department of History and Theory of Dance and Drama, Faculty of Dance and Drama, University of the Visual and Performing Arts
Chamara.a@vpa.ac.lk

Undergraduates and lecturers of the Faculty of Dance and Drama frequently face challenges due to the lack of quality video materials for practical dance sessions. Many students rely on recording their lessons using mobile phones, which often result in poor video framing and suboptimal views. This research aims to address the issue by exploring how to develop a simple, low-budget recording studio using readily available equipment. The study employed a trial-and-error testing method to identify a user-friendly, plug-and-play recording system. After one month of research, a solution was found that utilises a laptop and six Android phones to produce high-quality, multi-view recordings of dance lessons. The system relies on the Iriun WiFi Camera app and OBS Studio software on the laptop, with the Iriun software installed on the phones. Adequate daylight serves as the lighting source, and the system allows for the creation of multi-view videos, enhancing students' ability to study their performances. This recording setup can be operated by individuals with basic computer skills, offering accessible and an effective solution for improving dance performance study materials.

Keywords: Multi-View Video, Study Material, Performance Recording, OBS, Iriun

The Impact of Television Digitisation on Performing Arts Audio-Video Productions

Dissanayake, M. M. K. S.
Faculty of Dance & Drama, University of the Visual & Performing Arts, Sri Lanka.
kasun.s@vpa.ac.lk

This study examines the implications of television digitisation on audio-visual productions derived from the performing arts, specifically in the contexts of production, broadcasting, and reception. The advent of digital technology has fundamentally transformed the global media landscape, significantly altering creative processes, production methodologies, and audience engagement paradigms. Historically, the transmission of performing arts through television relied on primitive techniques; however, contemporary digital advancements promise enhanced outputs characterised by improved quality and clarity. The research focuses on the influence of high-definition (HD) production and broadcasting on the auditory and visual experiences associated with performing arts. While these technological advancements present opportunities for elevating production quality, they also introduce challenges for artists and video production teams, especially concerning the adaptation to new technologies and methods. The core research question addresses how television digitisation impacts the creation and dissemination of performing arts-based content within the television sphere. Key objectives include assessing the effects of television digitization on the audio-visual productions of performing arts content and evaluating the potential of digital technology to enhance audio-visual outputs. This research adopts Albert Bandura's social cognitive theory as its theoretical framework. Employing a qualitative methodology, this research combines a comprehensive literature review with a series of case studies that explore the ongoing television digitisation process in relation to performing arts audio-visual productions. Additionally, twelve in-depth interviews were conducted with key contributors involved in the television digitization process, providing valuable insights into its impact and implications. Findings indicate significant advancements in technology, production workflows, audience interactivity, and global accessibility. However, the study also identifies negative factors such as gaps in knowledge, technological proficiency, and economic barriers. These findings are intended to assist performing artists, media specialists, and policymakers in navigating the complexities associated with this technological evolution, thereby maximising opportunities for artistic innovation and cultural preservation.

Keywords: Digital Technology, Performing Arts, Based Audio-Video Production

Abstracts

DAY 02

March 21, 202

Session 01	Morning	Pannel 06

The Bauhaus Impacts on Design Education in Sri Lanka.

Associate Prof. M. Ramyawardane Podinilame
Department of Multidisciplinary Design
Faculty of Visual Arts
University of Visual and performing Art.

This study explores the influence of the Bauhaus education system on design education in Sri Lanka, focusing on the Faculty of Visual Arts at the University of Visual and Performing Arts. The primary objective is to recognise the Bauhaus impacts through a combined research methodology. The Bauhaus system significantly impacted global design education by integrating art, craft, and technology. Its pioneering approach, including a compulsory preliminary course, has been influential in Europe and Asia.The Faculty of Visual Arts, a leading art and design education center in Sri Lanka, has roots dating back to the Government Technical College Colombo in 1848. Currently, it operates as the Department of Multi-Disciplinary Design, adopting a multidisciplinary approach akin to Bauhaus principles. The curriculum includes a foundation year with theoretical studies of color and design elements, material-based craft designs, and a comprehensive programme in composition, painting, sculpture, and art history. Workshop education is another key feature, mirroring the Bauhaus holistic approach to unify art, craft, and technology. The main goal of both the Bauhaus system and the Department of Multi-Disciplinary Design is to produce versatile designers capable of creating functional and aesthetically pleasing objects, ultimately improving living conditions in contemporary society.

Keywords: Bauhaus, Design, Art and Crafts, Materials, Education, Industry

සපරගමු නර්තන සම්ප්‍රදාය හා බැඳුණු පැනිම් විධික්‍රම පිළිබඳ අධ්‍යයනයක්

යොහාන් පුංචිනිළමේ

සබරගමු නර්තන අධ්‍යයනාංශය

සෞන්දර්ය කලා විශ්වවිද්‍යාලය

yohanpunchinilme@gmail.com

ශ්‍රී ලාංකේය නර්තන සම්ප්‍රදායන් ත්‍රිත්වය පිළිබඳ අධ්‍යයනයේ දී ඒ ඒ සම්ප්‍රදායන්ට ආවේණික ජව සරඹ ලෙස පැනීම්, කැරකීම් හඳුනාගත හැකිය. උඩරට හා පහතරට සම්ප්‍රදායන්හි එම සරඹ නාමිකව හඳුනාගත හැකි අවස්ථා ඇතත් සබරගමු සම්ප්‍රදායට ආවේණික පැනීම් නාමිකව වෙන් වෙන් වශයෙන් හඳුනාගැනීමට අසිරු ය.එබැවින් එම සම්ප්‍රදායට අයත් පැනීම් හඳුනාගැනීම අධ්‍යාපන ක්‍රියාවලියේ දී වැදගත් වේ. සාම්ප්‍රදායික සබරගමු පැනීම් හා ඒ හා බැඳුණු ශිල්පක්‍රම මොනවාද යන්න පර්යේෂණ ගැටලුව විය. එම ශිල්පක්‍රම හඳුනාගැනීමත් ඒවායේ ස්වරූපය අධ්‍යයනය කිරීමත් එම එරඹ සඳහා නාමයන් ලබා දීමත් මෙම පර්යේෂණයේ මූලික අරමුණු විය. මෙහිදී පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය ලෙස ගුණාත්මක ක්‍රමවේදය භාවිත කළ අතර ඒ යටතේ ප්‍රාථමික හා ද්විතීයික මූලාශ්‍රය භාවිත කෙරිණි. සම්මුඛ සාකච්ඡා, ප්‍රශ්නාවලි හා සහභාගීත්ව නිරීක්ෂණ කමවේදයන් දත්ත සම්පාදනයේ දී යොදා ගැණුනි. සබරගමු සම්ප්‍රදායට ආවේනික පැනිම් ක්‍රම කිහිපයක් වර්තමානයේ භාවිත කරන අතර එම පැනීම් ක්‍රමශිල්පයන්ගේ ස්වරූපය පදනම් කරගනිමින් මෙම පැනීම් සඳහා නාමයන් භාවිත කිරීම සිදු කෙරිණි. ඒ අනුව හමාර පැනීම, ඉදිරියට පැනීම,බිම් පැනීම,මණ්ඩුක පැනීම, දෙඅත පැනීම,මණ්ඩි පැනීම,කතිර පැනීම,ගමන් පැනීම, තෙයි පැනීම, ආදි වශයෙන් සබරගමු සම්ප්‍රදායේ පැනීම් නාමිකව අධ්‍යාපන ක්ෂේතයේ අවශ්‍යයතාව පූර්ණය කිරීම සඳහා ද හඳුන්වා දිය හැකිය. මෙම පැනීම් ක්‍රම සඳහා එකිනෙකට වෙනස්කම් සහිත ශිල්පක්‍රම භාවිත වන අතර ඒම ශිල්ප ක්‍රම හා සමාජ භාවිතයේ ඇති භාවිතයන් පදනම් කරගනිමින් මෙම පැනීම් නාමිකව වර්ග කර ඇත. පර්යේෂණයට අනුව සබරගමු නර්තන සම්පදායේ පැනීම් එම සම්ප්‍රදායට ආවේණික ගතිලක්ෂණ හා ශිල්පක්‍රම භාවිතයෙන් සිදුකරන බව අනාවරණය විය.

මුඛ්‍ය පද: පැනීම්, සබරගමු, සම්ප්‍රදාය. සමන් දෙවි. ශීර්ෂාභරණ, සපරගමු

සමකාලීන සංඛ්‍යාංක සන්දර්භයෙහි ශ්‍රී ලාංකේය ග්‍රැෆික් සැලසුම්කරණ විශේෂතා

ආර්දිසානායක .එස්.එම්.
දෘශ්‍ය කලා පීඨය, දෘශ්‍ය සන්නිවේදන සැලසුම් අධ්‍යනාංශයශ
සෞන්දර්ය කලා විශ්වවිද්‍යාලය
supundissanayake@gmail.com

ව්‍යවහාරික කලා ධාරාවේ ප්‍රධාන විෂය ක්ෂේත්‍රයක් වන ග්‍රැෆික් සැලසුම්කරණය යනු ඩිජිටල්කරණය ඇතුළු විවිධ තාක්ෂණික ප්‍රවණතා හේතුවෙන් නිරන්තරයෙන් යාවත්කාලීන වන විෂය ක්ෂේත්‍රයකි. 1990 දශකයේ ශ්‍රී ලාංකේය ප්‍රචාරණය සඳහා පරිගණකය භාවිතය ඇරඹීමත් සමගම එතෙක් ප්‍රචාරණය ආශ්‍රිත ග්‍රැෆික් සැලසුම්කරණයේ පැවති සාම්ප්‍රදායික භාවිතාවන් දැඩි ලෙස වෙනස් වීම්වලට භාජනය විය. ඒ අනුව 2023 වර්ෂය දක්වා කාලසීමාවේ ප්‍රචාරණ ක්ෂේත්‍රයට අදාළ ග්‍රැෆික් සැලසුම්කරණයේ ඇතිවූ ප්‍රවණතාවයන්, ග්‍රැෆික් සැලසුම්කරණයේ වර්තමාන භාවිතාවන් මෙන්ම විෂය ක්ෂේත්‍රය අභිමුඛ වන අභියෝග කවරේද යන්න විමසා බැලීම මෙම අධ්‍යයනය මගින් සිදු කර ඇත. මෙයට ප්‍රස්තුත වන ශ්‍රී ලාංකේය ප්‍රචාරණයේ ග්‍රැෆික් සැලසුම්කරණ ක්ෂේත්‍රයට අදාළව යථෝක්ත මාතෘකාව සම්බන්ධව ප්‍රාමාණික අධ්‍යයනයක් සිදු ව නැති බවට කරුණු අනාවරණය වේ. ඒ අනුව මෙම අධ්‍යයනය මගින් නව්‍ය ශාස්ත්‍රීය සංවාදයක් සඳහා ඉඩ ප්‍රස්ථා සකස් කරයි. ප්‍රචාරණය සහ ග්‍රැෆික් සැලසුම්කරණ ඉතිහාසය, විෂය ක්ෂේත්‍රයට අදාළ සමාජ, දේශපාලනික, ආර්ථික මෙන්ම සංස්කෘතික පසුබිම ද ආකෘතික, ශෛලීය සහ සන්දර්භමය වශයෙන් අධ්‍යයනයට ලක් කරමින් ක්ෂේත්‍රයේ ඇතිවූ විචල්‍යයන් ඇසුරින් පර්යේෂණ ගැටලුව සඳහා විසඳුම් ඉදිරිපත් කර ඇත. ග්‍රැෆික් නිර්මාණකරණය යනු හුදෙක් මුල් යුගයන් හීදී හමුවූ සීමිත ක්‍රියාකාරකම් ප්‍රමාණයක් සහිත ක්‍රියාවලියක් නොවන බවත් ව්‍යවහාරික කලාවක් වශයෙන් මෙන් ම තරුණ පරපුර ඉලක්ක කරගත හැකි වෘත්තීය භාවිතාවක් ද වශයෙන් නිසි පරිදි සංවිධානාත්මක ව සමාජගත කරන්නේ නම් එය තරුණ පරම්පරාවේ අනාගත අභියෝග සඳහා ආයෝජනයක් වනු ඇත. තාක්ෂණය, මානව ක්‍රියාකාරකම් සහ නිර්මාණාත්මක සංකල්ප කැටි කරගත් සංකීර්ණ මෙන්ම සෞන්දර්යාත්මක ක්‍රියාවලියක් වන එය නිසියාකාරව අධ්‍යයනයක් ඇතිව හඳුනාගනිමින් ප්‍රවර්ධනය කළ හැකි විභවයක් සහිත විෂය පථයකි.

මුඛ්‍ය පද: ඩිජිටල්කරණය, ප්‍රචාරණය, පරිගණක, සැලසුම්කරණය, ප්‍රවණතා

බලි යාග සාහිත්‍යයේ අන්තර්ගත සිංහල ඡන්දස්

ප්‍රේමරත්න, බී. ඒ. ඩී. එස්.
වාද්‍ය සංගීත අධ්‍යයනාංශය
නර්තන හා නාට්‍ය කලා පීඨය
සෞන්දර්ය කලා විශ්වවිද්‍යාලය. ශ්‍රී ලංකාව
sarathpremarathna@gmail.com

සිංහල බලි යාගය නවග්‍රහ අපල දුරුකර ගැනීම සඳහා සිදු කරන පුළුල් කාව්‍ය සාහිත්‍යයක් අන්තර්ගත ශාන්තිකර්මයකි. බලි යාගයේ ජන සාහිත්‍යයෙන් ඔබ්බට ගිය විදග්ධ, සංකීර්ණ කාව්‍ය ලක්ෂණ ඇත්දැයි සොයා බැලීම මෙම අධ්‍යයනයෙහි අරමුණ විය. ඒ සඳහා වියත් කාව්‍යකරණයේ දී භාවිත කළ යුතු යැයි සිංහලයේ අනුදත් ඡන්දස්, විරිත් උක්ත සාහිත්‍යයේ කෙතෙක් දුරට අන්තර්ගතදැයි සොයා බැලිණ. මෙම අධ්‍යයනය සඳහා ප්‍රාථමික මූලාශ්‍රය වන පුස්කොළ සහ අත් පිටපත්, භාවිත කළ අතර ද්විතීයික මූලාශ්‍රය ලෙස පවතින සාහිත්‍යය පරිශීලනය කරන ලදී. සිංහල ඡන්දස අධ්‍යයනය සඳහා එළු සඳැස් ලකුණ කෘතිය භාවිත කළ අතර එහි ගී විරිත් දහසයක් ද සිව්පද ලකුණු යටතේ ඡන්දස් දහහතරක් සහ ඉන් බිහි වන්නා වූ විරිත් පනහක් ද සඳහන් වේ. ඇතැම් ගී විරිත් එළු සඳසෙහි නොතිබූ පමණින් ඒවා අවියත් යැයි බැහැර නොකළ යුතු බව එහි කර්තෘ සඳහන් කර ඇත. හෙළ මහා කාව්‍ය සේ ගැනෙන කව්සිළුමිණ, කාව්‍යශේඛරය ආදියෙහි භාවිත පාද සතරෙහි මාත්‍රා 9, 11, 9, 14 වූ ගී විරිත් බලි යාග සාහිත්‍යයේ බහුල ව ම භාවිත වේ. ඊට අමතර ගී විරිත් රැසක්ද සෙයා ගැණින. කාව්‍යයේ දී භාවිත කළ යුතු යැයි එළු සඳැස් ලකුණෙහි නාමිකව සඳහන් ඡන්දස් දහහතරින් උතු, සෙල්, ගජ, රැඳි ආදි ඡන්දස් හතකට අයත් විරිත් දහතුනක් සොයාගන්නා ලදී. ඒ වෙහෙලුලැඟි, සුරමත්වැල, තෝටක, සුමුදුඝෝෂ ආදි විරිත්ය. එමතු නොව එළු සඳසෙහි නාමිකව භාවිත නොකළ එහෙත් කෙළ සුවහස් විරිත් ලෙස කාව්‍යයේ දී භාවිත කිරීමට එළු සඳසෙහි අනුදත් විවිධ ඡන්දස්වලට අයත් මාත්‍රා හත, පහළොව, දහසය, ආදි වශයෙන් මාත්‍රා විසි අට දක්වා සිව්පද විරිත් බොහොමයක් ද හඳුනාගත හැකි විය. එමතු නොව එළු සැඳසේ දණ්ඩක ඡන්දස් ලෙස හඳුන්වා ඇති මාත්‍රා විසි අට ඉක්මවන සිව්පද විරිත් ද බලි යාග සාහිත්‍යයේ සොයාගත හැකි විය. මෙනයින් බලන කල විදග්ධ කාව්‍ය ලක්ෂණසේ ගැනෙන සිංහල ඡන්දස් බොහොමයක් බලි යාග සාහිත්‍යයේ විද්‍යමාන වන බැවින් එය හුදෙක් ජන සාහිත්‍යයක්ම නොව උසස් කාව්‍ය සාහිත්‍යයක් බව සුවිශදය.

මුඛ්‍ය පද: බලියාග සාහිත්‍යය, එළු සඳැස් ලකුණ, සිංහල ඡන්දස, ගී විරිත්, සිව්පද විරිත්

සමකාලීන ශ්‍රී ලාංකේය කලා නිර්මාණ විෂයයක බුද්ධිමය දේපළ සම්බන්ධ අපරාධ සහ නව නීතිමය ප්‍රවණතා

Mr. Ravindra Samarawicrama, Department of History and Theory of Arts,
University of the Visual and Performing Arts

කලා නිර්මාණයක් යනු ජන සමාජයේ උරුමයක් වුව ද එය නිර්මාණය කළ කර්තෘවරයාගේ බුද්ධිමය ශ්‍රමයට නීතිය ඔස්සේ වටිනාකමක් ලබා දීම පිළිගත් සම්මතය යි. බුද්ධිමය දේපළ හිමිකම ඔස්සේ නිර්මාණකරුවන්ට ස්වකීය නිර්මාණ සම්බන්ධයෙන් පරම හිමිකමක් ලබා දීම මඟින් කතුවරයා හෝ නව නිර්මාණකරුවාට ස්වකීය නිර්මාණය පිළිබඳ තොරතුරු රහසක් ලෙස තබා ගන්නවා වෙනුවට එය වැඩි දියුණු කිරීම හා ඒ පිළිබඳ තොරතුරු බෙදාහදා ගැනීම කෙරෙහි පෙලඹවීමක් ඇති කරවයි. 2003 අංක 36 දරන බුද්ධිමය දේපළ පනත මඟින් ලංකාව තුළ ද බුද්ධිමය දේපළ අයිතිවාසිකම් බලාත්මක වීම වඩාත් විධිමත් වූ අතර 2022 අංක 08 දරන බුද්ධිමය දේපළ පනත ලෙස එය සංශෝධිතව යාවත්කාලීන විය. කෙසේ වෙතත් ශීඝ්‍රයෙන් දියුණු වන විද්‍යාත්මක ප්‍රවණතා හමුවේ ද කලාකෘති ආශ්‍රිත බුද්ධිමය චෞරත්වය හා සබැඳි අපරාධ වර්ධනය වී ඇත. මෙම පර්යේෂණයේ අරමුණ ශ්‍රී ලංකාවේ අධිකරණ ආශ්‍රිතව නඩු තීන්දු ද ලබා දී ඇත. මෙම පර්යේෂණයේ අරමුණ සමකාලීන ලංකාවේ කලා නිර්මාණ විෂයයක බුද්ධිමය දේපළ සම්බන්ධ අපරාධ හා ඊට අදාළ නව නීතිමය ප්‍රවණතා පිළිබඳ ශාස්ත්‍රීය ප්‍රවේශයකින් විග්‍රහ කිරීම ය. මෙම අධ්‍යයනයේ ගැටලුව වන්නේ කෘත්‍රිම බුද්ධිය වැනි නව තාක්ෂණික ප්‍රවණතා මෙන්ම සමාජ මාධ්‍ය දියුණුව හමුවේ ද කලාකෘති අරබයා ශ්‍රී ලංකාවේ බුද්ධිමය දේපළ නීතිය යාවත්කාලීන වී තිබේ ද යන්න යි. පර්යේෂණ අභ්‍යුපගමනය වූයේ සමකාලීන තාක්ෂණික මෙවලම් මඟින් නිර්මාණවල කර්තෘ අයිතිය විකෘති කළ හැකිය යන්න යි. පර්යේෂණ ගැටලුව විසර්ජනය පිණිස මිශ්‍ර පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය යොදා ගැනෙයි. මෑත කාලීන ව නීතියේ පසිඳලීමට නතු වූ බුද්ධිමය දේපළ සම්බන්ධ කලාකෘති ආශ්‍රිත සිද්ධි 05 ක් පමණ එහිලා ප්‍රත්‍යෙක අධ්‍යයන වශයෙන් යොදා ගැනිණ. ඒ අනුව පර්යේෂණ නිගමනය වන්නේ වර්තමානයේ ශ්‍රී ලංකාවේ බලාත්මක බුද්ධිමය දේපළ සම්බන්ධ නීතිවල කලා නිර්මාණවලට අදාළ උපමාන තවදුරටත් නව ගෝලීය හා තාක්ෂණික ප්‍රවණතා හමුවේ ප්‍රතිසලකා බැලිය යුතුය යන්නයි.

මුඛ්‍ය පදඃ නිර්මාණ අයිතිය, ගෝලීය තාක්ෂණික ප්‍රවණතා, බුද්ධිමය දේපළ පනත, කලා කෘති විෂයයක අපරාධ

ශ්‍රී ලාංකේය ත්‍රිමාණ සජීවීකරණ නිර්මාණයන්හි භාවිත මානව භාවරෝපණය පිළිබඳ අධ්‍යයනයක්

ඩබ්. ඩී. එස්. වීරතුංග
නර්තන රංගකලා ඉතිහාසය හා සිද්ධාන්ත අධ්‍යයනාංශය
නර්තන හා නාට්‍ය කලා පීඨය, සෞන්දර්ය කලා විශ්වවිද්‍යාලය
shanalidisa@gmail.com

සංහතික මාධ්‍ය සමාජයේ ජන විඥාපන, පොදු ජන අනුස්ථාපන ක්‍රියාවලියක නිරත වේ. තවද චර්යා පද්ධතීන් හැඩ ගැස්වීම සහ පාලනය කිරීම මෙන්ම යථාර්ථය පිළිබඳ සදෘශ්‍ය රූපයක් නිර්මාණය කිරීම අපේක්ෂිත අනාගතය පිළිබඳ රූපකායක් නිර්මාණය කිරීම වත්මන් මානව ජීවිතයේ සෑම සිතිවිල්ලක්ම, ක්‍රියාකාරකමක්ම අතර අන්තර් සබඳතාවක් නිර්මාණය කිරීම ද සංහතික මාධ්‍ය මගින් ඉටු කරනු ලබයි. මෙමගින් රූපවාහිනියට හිමිවනුයේ ප්‍රමුඛස්ථානයකි. රූපවාහිනිය තුළ විවිධාකාරයේ පඨිතයන් ප්‍රේක්ෂකයා වෙත සම්ප්‍රේෂණය කරන බව හඳුනාගත හැකිය. තරගකාරී ආර්ථික රටාවත් සමඟ නිෂ්පාදනයන්ගේ පවත්වා විස්තාරණය හේතුවෙන් විවිධ සන්නාමයන් සහ ආයතනයන් තම සේවාවන් සහ නිෂ්පාදනයන් නවමු ආකාරයෙන් ප්‍රචාරණය කරන ආකාරය හඳුනාගත හැකිය. මෙහිදී වෙළෙඳ දැන්වීම් වලට හිමිවනුයේ වැදගත් ස්ථානයකි. විවිධ ප්‍රයෝග උපයෝගී කරගනිමින් වෙළඳ දැන්වීම් රූපවාහිනී මාධ්‍ය හරහා ද සම්ප්‍රේෂණය කරනු ලබන අතර, ත්‍රිමාණ සජීවීකරණ තාක්ෂණය යනු ඉතා සාර්ථක ක්‍රමවේදයක් බව හඳුනාගත හැකිය. ත්‍රිමාණ සජීවීකරණයේ දී යම්කිසි නිර්මාණයක දිග, පළල මෙන්ම ගැඹුර ද මනාව ඉස්මතු කරලිය හැකිය. වර්තමානයේ ත්‍රිමාණ සජීවීකරණ තාක්ෂණය භාවිතයෙන් නිර්මාණයන් රාශියක් සිදුකරනු ලබන අතර, එහි භාවිත මානව භාව රෝපණයන් සහ දෘෂ්‍ය ප්‍රයෝගයන් හි පවත්නා සංකීර්ණතාව පිළිබඳ හඳුනා ගැනීම වැදගත් වේ. උක්ත පර්යේෂණ නිබන්ධනයේ දී ශ්‍රී ලාංකේය ත්‍රිමාණ සජීවීකරණ නිර්මාණයන්හි පවත්නා මානව භාව රෝපණයන් පිළිබඳව රූපවාහිනී වෙළඳ දැන්වීම්වලට විශේෂිතව විමර්ශනාත්මකව අධ්‍යයනය කළ අතර, අධ්‍යයනය කිරීම සඳහා සෞන්දර්ය කලා විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී පාලි මණ්ඩපය,වෘත්තීය තාක්ෂණ විශ්වවිද්‍යාලය, රත්මලාන විශ්වවිද්‍යාලය විද්‍යායතනය විද්‍යාර්ථීන් 25 බැගින් 100 දෙනෙකුගේ අහඹු නියැදියක් උපයෝගී කර ගත් අතර පර්යේෂණයේ දත්ත රැස් කර ගැනීම සඳහා ප්‍රශ්නාවලි ක්‍රමය, සම්මුඛ සාකච්ඡා ක්‍රමය සහ නිරීක්ෂණය යන මිශ්‍ර පර්යේෂණ ක්‍රමවේදයක් භාවිත කරන ලදී. මෙහිදී එක් රැස් කරගත් ප්‍රමාණාත්මක සහ ගුණාත්මක දත්ත විශ්ලේෂණය කිරීමෙන් ශ්‍රී ලාංකේය ත්‍රිමාණ සජීවීකරණ නිර්මාණයන්හි භාවිත මානව භාව රෝපණයන් සාධනීය තත්වයක නොපවතින බව හඳුනාගත හැකි විය. මෙහිදී ශ්‍රී ලාංකේය රූපවාහිනී වෙළඳ දැන්වීම්හි ත්‍රිමාණ සජීවීකරණ නිර්මාණයන් තුළ නිසියාකාරව මානව භාවරෝපණයන් ඉදිරිපත් වේ යන පර්යේෂණ උපන්‍යාසය නිතැතින්ම නිශේධනය වේ. එසේම උක්ත පර්යේෂණය තුළින් ශ්‍රී ලාංකේය ත්‍රිමාන සජීවීකරණ භාවිතාව තුළ තාක්ෂණික සම්පත් හිඟය, ප්‍රාග්ධනය පිළිබඳ අර්බුදය, පුහුණු මානව සම්පත් හිඟය, වස්තු ඥානය නොමැතිවීම, කාලය අවම වීම වැනි ගැටලුකාරී තත්වයන් මතුව තිබෙන බව නිගමනය විය.

මුඛ්‍ය පද : ත්‍රිමාණ සජීවීකරණය, රූපවාහිනිය, මානවභාව රෝපණය, දෘශ්‍ය රූප

උඩරට වේදිකා නර්තන කලාවේ චලන වියුක්තකරණය

Peiris, A.L.I.M (Former Temporary Assistant Lecturer)
Department of Kandyan Dance
University of the Visual and Performing Arts Colombo 07 - Sri Lanka
dancewithiresh@gmail.com

වියුක්තකරණය යනු අවමවාදය මත පදනම් වූ සංක්ෂිප්තකරණයකි. එනම් යම් ප්‍රස්තුතයක අනවශ්‍ය සියලුම දේ ඉවත් කර විට තවදුරටත් ඉවත් කළ නොහැකි දෙයක් වෙත්නම් එය වියුක්ත ප්‍රස්තුතයක් ලෙස හැඳින්වේ. දීර්ඝකාලීනව උඩරට නර්තනයෙහි නියැළීමේදී උඩරට නර්තන කලාවේ වියුක්තකරණ චලන හා ලක්ෂණ අන්තර්ගත බව වැටහුණ ද, ඒ පිළිබඳ පර්යේෂණයන් අල්ප බව අවබෝධ විය. උඩරට වේදිකා නර්තන කලාව තුළ රංගවින්‍යාස මෙවලමක් ලෙස වියුක්තකරණය භාවිත කර ඇත්තේ කෙසේද? යන්න පර්යේෂණ ගැටලුවයි. වේදිකා නර්තන කලාවක් ලෙස උඩරට නර්තන කලාව පරිණාමය වීමේදී රංගවින්‍යාස මෙවලමක් ලෙස වියුක්තකරණය භාවිත කර ඇති ආකාරය සහ එවැනි නිර්මාණයන් විශ්ලේෂණය කරන ආකාරය අධ්‍යයනය කිරීම මෙහි මුඛ්‍ය අරමුණ වන්නේය. මෙම අධ්‍යයනය ලාබන් චලන විශ්ලේෂණය සහ සංඥාර්ථවේදී න්‍යාය මත පදනම් වූ ගුණාත්මක ක්‍රමවේදයක් අනුගමනය කරයි. දත්ත රැස් කිරීම සඳහා මූලික වශයෙන් වීඩියෝ විශ්ලේෂණය සහ සාහිත්‍ය මූලාශ්‍ර අධ්‍යයනය කෙරේ. චලන වියුක්තකරණය සෑමවිටම දෘශ්‍යමය වශයෙන් නොපෙන්වන බැවින්, නිර්මාණාත්මක අභිප්‍රාය අවබෝධ කර ගැනීම සඳහා නිර්මාණ ශිල්පීන් සමඟ සම්මුඛ සාකච්ඡා සිදු කරනු ලැබේ. පර්යේෂණයේ නියැලීමේදී ගම්‍යමාන කරගත් එක් සාධකයක් ලෙස, වියුක්තකරණය ප්‍රධාන ධාරා ත්‍රිත්ත්වයක් යටතේ මෙහෙයවිය හැකි බවත්, එය චලනයම ගුණාංගය, තාක්ෂණික ගුණාංගය සහ සංකල්පීය ගුණාංගය වියුක්තකරණය ලෙස දැක්විය හැකිය. වජිරා චිත්‍රසේනයන් නිර්මිත ගජගා වන්නම ශරීර ව්‍යුහ විද්‍යාත්මකව උඩරට ශෛලියේ සම්මත තාක්ෂණික ගති ලක්ෂණ වියුක්ත කරමින් සිදු කෙරූ රංගවින්‍යාසයකි. ''මණ්ඩියේ'' සිට ''ගී මණ්ඩියට'' යාමේදී ශරීරයේ බර වම් කකුලටත්, දකුණු කකුල නිදහස්ව තබා ගැනීමත් සම්මත රීතිය වන අතර එම ලක්ෂණය වියුක්ත කරමින් ඉදිරි පාදයට සිරුරේ බර දී ඉදිරියට ඇදෙමින් සිදු කරන චලනයන් නිර්මාණය කර ඇත. මෙම අධ්‍යයනය මඟින් චලනය, තාක්ෂණය සහ සංකල්පයෙහි වියුක්ත බව නිදර්ශනය කරන නර්තන කෘති ත්‍රිත්වයකට ප්‍රමුඛත්වය දෙයි. වජිරා චිත්‍රසේනගේ "ගජගා වන්නම", මහේෂ් උමගලියගේ "නර්ථනාවර්තන" සහ සුදේශ් මන්තිලකගේ "My Devil Dance". මෙම පර්යේෂණයෙ හි සමාජ කාර්යය සහ එහි අදාළත්වය වන්නේ, උඩරට නර්තන කලාවේ වියුක්තකරණ ලක්ෂණ පිළිබඳව ඉදිරි පර්යේෂණ කාර්යයෙහි නියැළෙන්නන් හට ප්‍රයෝජනවත් වනු ඇත. උඩරට නර්තන කලාව හුදු නර්තන ප්‍රවර්ගයක් පමණක් නොව විවිධ පැතිකඩ ඔස්සේ පර්යේෂණයෙහි නියැළිය හැකි විෂයක් බව මෙම පර්යේෂණයෙන් සාධනය කරගත් කරුණු උපයෝගී වනු ඇත.

මුඛ්‍ය පදඃ උඩරට නර්තනය, වියුක්තකරණය, වේදිකා නර්තන, නර්තන චලන, රංගවින්‍යාස මෙවලම්

Movement Abstraction in Kandyan Stage Dance Form: Based on Selected Choreographies

Peiris, A.L.I.M (Former Temporary Assistant Lecturer)
Department of Kandyan Dance
University of the Visual and Performing Arts Colombo 07 - Sri Lanka
dancewithiresh@gmail.com

Abstraction is a process of reduction based on minimalism, where all unnecessary elements of a given subject are removed until what remains is irreducible. Through long-term engagement with Kandyan dance, it became evident that abstraction exists within its movement vocabulary and characteristics. However, research on this subject remains limited. The research question is: How is abstraction utilized as a choreographic tool in Kandyan stage dance? The primary objective of this study is to analyze how abstraction has been used as a choreographic tool in the evolution of Kandyan stage dance and how such choreographies are analysed. The study employs a qualitative methodology based on Laban Movement Analysis and semiotic theory. Data collection primarily involves video analysis and literature review. Since movement abstraction is not always visually explicit, interviews with choreographers are conducted to understand their creative intent. One of the key factors identified in this research is that abstraction in Kandyan dance can be categorized into three main aspects: movement abstraction, technical abstraction, and conceptual abstraction. An example of this is Vajira Chitrasena's choreography of the *Gajaga Vannama*, which deconstructs the traditional technical movement characteristics of the Kandyan dance style at a structural level. Traditionally, when transitioning from the *mandiya* to the *gee mandiya*, body weight is shifted onto the left leg while the right leg remains free. However, in this choreography, abstraction is applied by transferring the body weight onto the front leg and propelling the body forward in an innovative way. This study prioritizes the analysis of three choreographic works that demonstrate abstraction in movement, technique, and concept: Vajira Chitrasena's *Gajaga Vannama*, Mahesh Umagiliya's *Narthanaavarthana*, and Sudesh Mantillake's *My Devil Dance*. The social relevance and significance of this research lie in its contribution to future studies on abstraction in Kandyan dance. This study reinforces the idea that Kandyan dance is not merely a dance category but a subject that can be explored through multiple research perspectives.

Keywords: Kandyan Dance, Abstraction, Stage Dance, Movement Patterns, Choreographic Tools

Exploring Muslim Performing Arts in Sri Lankan Mosques: A Study of Music and Religious Interpretations

Sudhara Mayadunna, Manoj Sanjeewa
University of the Visual and Performing Arts
Sajeem23@gmail.com / manoj.s@vpa.ac.lk

This research documentary explores the performing arts within the Sri Lankan Moor community, with a particular emphasis on musical practices in mosque settings. It investigates the religious interpretations and cultural significance of these performances, offering insight into how they navigate spiritual, social, and artistic dimensions. The focus of this study is the Kattankudy area in the Batticaloa District of Sri Lanka's Eastern Province a region where the largest concentration of Sri Lankan Moors resides. Utilising an ethnographic approach, data were gathered through semi-structured interviews, focus group discussions, and video recordings conducted during field visits. This methodology allowed for a nuanced understanding of participants' experiences, interpretations, and contributions to these artistic traditions. The study employed thematic analysis to identify recurring patterns and key themes, highlighting the intersection between faith, cultural heritage, and artistic expression. The findings reveal how musical practices are shaped by religious frameworks while also serving as a means of preserving cultural identity and fostering community cohesion. The documentary encapsulates these insights, presenting a rich tapestry of voices and perspectives from within the community. It showcases the unique role of music in mosque spaces, addressing both historical and contemporary dynamics. By shedding light on these often-overlooked practices, the documentary contributes to broader conversations about the role of performing arts in faith-based settings and their impact on cultural identity within minority communities. This work not only documents these traditions but also emphasises their relevance in contemporary discourse, offering an engaging exploration of the harmony between spirituality and artistic expression in the Sri Lankan Muslim context.

Keywords: Muslim Community, Music Practices, Mosques, Performing Arts, Religious Interpretations

සංගීත ශ්‍රවණය සහ මානසික යහපැවැත්ම
(Ryff's Psychologycle Well-Being සිද්ධාන්තය ඇසුරෙන්)

කේශානි කවීනා ද සිල්වා, ආචාර්ය නිශ්ශංක අබේරත්න
(Dep. of South Indian Music)
shanisilva1516@icloud.com
nishshanka.abeyrathna@gmail.com

වර්තමාන සමාජයේ නිරන්තර සන්නිවේදන කාර්යයේ යෙදෙන මිනිසා එහිදී කතා කිරීම මෙන්ම සවන්දීම ද සිදු කරයි. සවන්දීමේදී ශ්‍රවණය වන ශබ්ද අතර සංගීතමය ශබ්ද සංගීත විද්‍යාවේදී නාද ලෙස හැඳින්වේ. මෙම අධ්‍යයනයෙන් පුද්ගල සංගීත ශ්‍රවණයට අදාළ සවන්දීමේ පුරුදු සහ ඔවුන්ගේ මානසික යහපැවැත්ම අතර සම්බන්ධය විමර්ශනය කෙරේ. පුද්ගලයින්ගේ සංගීත ශ්‍රවණය සහ ඔවුන්ගේ මානසික යහපැවැත්ම අතර සම්බන්ධය කෙබඳු ද යන්න මෙම පර්යේෂණයේ ගැටලුව යි. සංගීත මනෝවිද්‍යාව, මානසික සෞඛ්‍ය වැනි විෂය ක්ෂේත්‍ර වල පුද්ගලික චෛතසිකය හා සම්බන්ධ සෛද්ධාන්තික හා ඓතිහාසික කරුණු පිළිබඳ අධ්‍යයනය කෙරේ. එහෙත් සංගීත ශ්‍රවණය සහ මානසික යහපැවැත්ම අතර සබඳතාවය පිළිබඳ පර්යේෂණ දුලභ හෙයින් ඒ පිළිබඳ විධිමත් පර්යේෂණයක් සිදු කිරීම මෙම අධ්‍යයනයේ මුඛ්‍ය අරමුණ යි. ධනාත්මක ආකල්ප සහ යහපත් චර්යා විමර්ශනය මෙහි උප අරමුණු වේ. වයස අවු.20-60 ත් අතර පුද්ගලයින් 500 දෙනෙකුගෙන් මාර්ගගතව සහ සමාජ මාධ්‍ය ජාල ඔස්සේ ලබාගත් නියැදියක් මත පදනම්ව කෙරෙන මෙම පර්යේෂණයේ දී බහුවිධ මානයන් ගවේෂණය කිරීම සඳහා ප්‍රමාණාත්මක හා ගුණාත්මක ක්‍රමවේද ආශ්‍රිත මිශ්‍ර ක්‍රමවේදයක් භාවිත කෙරේ. දත්ත රැස්කිරීම ප්‍රාථමික සහ ද්විතීය මූලාශ්‍රය මත පදනම් විය. ප්‍රාථමික මූලාශ්‍රය ලෙස ප්‍රශ්නාවලි, ද්විතීක මූලාශ්‍රය ලෙස ලිපි, ශාස්ත්‍රීය සඟරා, වෙබ් අඩවි ආදිය භාවිත විය. ප්‍රමාණාත්මක විශ්ලේෂණ මඟින් සහභාගී වන්නන්ගේ සංගීත සවන්දීමේ පුරුදු සහ සංගීතයට සවන්දෙන කාලය, සංගීත වර්ග යනාදිය ආතතිය හා කාංසාව සමඟ සාර්ථකව මුහුණ දීම සඳහා සංගීත භාවිත කරනවා ද යන්න පරීක්ෂා කෙරේ. ගුණාත්මක විශ්ලේෂණයට අදාළව ප්‍රශ්නාවලිය මඟින් සහභාගී වන්නන්ගේ යහපැවැත්ම රයිෆ්ගේ මනෝවිද්‍යාත්මක යහපැවැත්මට අදාළ සිද්ධාන්තය ඔස්සේ ගැඹුරින් ගවේෂණය කෙරේ. ඉතා ඉහළ, ඉහළ, සාමාන්‍ය, පහළ, ඉතා පහළ වශයෙන් මානසික යහපැවැත්මේ මට්ටම් පහකි. ඒ අනුව, මෙතෙක් සිදුකළ පර්යේෂණයේ අනාවරණය වූයේ සංගීත ශ්‍රවණය මානසික යහපැවැත්මට ඉහළ මට්ටමකින් බලපාන බවයි. සංගීත ශ්‍රවණය සහ මානසික සුවතාවය වැඩි කිරීම සඳහා චිකිත්සක මැදිහත්වීම් සහ පුද්ගලානුබද්ධ ප්‍රවේශයන් තේරුම් ගත හැකි නව දැනුමක් ලබා දීම සඳහා මෙවැනි පර්යේෂණ තවදුරටත් සිදුකිරීම කාලීන අවශ්‍යතාවයක් බව කිව යුතු ය.

මුඛ්‍ය පදඃ සංගීත ශ්‍රවණය, මානසික යහපැවැත්ම, සවන්දීමේ පුරුදු, සංගීත මනෝවිද්‍යාව, මානසික සුවතාවය

Music Listening and Psychological Well-Being: Based on Ryff's Theory of Psychological Well-Being

K. Shani Kavina de Silva, Dr. Nishshanka Abeyrathna
Department of South Indian Music
Emails: shanisilva1516@icloud.com, nishshanka.abeyrathna@gmail.com

In contemporary society, individuals engage in constant communication, which involves both speaking and listening. Among the various sounds perceived during listening, musical sounds are categorised as nāda in the field of musicology. This study explores the relationship between personal music listening habits and psychological well-being. The study examines theoretical and historical aspects related to music psychology and mental health, focusing on individual cognition. However, due to the limited availability of research on the relationship between music listening and psychological well-being, this study aims to fill that gap through a systematic investigation. The primary objective of this research is to analyze the impact of music listening on psychological well-being, while secondary objectives include examining positive attitudes and beneficial behavioral patterns associated with music listening. The study employs a mixed-methods approach, integrating both quantitative and qualitative methodologies to explore various dimensions of the research question. A sample of 500 participants aged between 20 and 60 was selected through an online and social media-based survey. Data collection relied on both primary and secondary sources, including questionnaires, journal articles, research papers, and websites. The quantitative analysis focuses on participants' listening habits, the duration of music listening, and the types of music they engage with, assessing their role in stress and anxiety management. The qualitative analysis, conducted through questionnaires, examines participants' well-being based on Ryff's psychological well-being theory. The study categorises psychological well-being into five levels: very high, high, moderate, low, and very low. The findings reveal that listening to music has a significant positive impact on psychological well-being. Given the observed benefits, further research on therapeutic interventions and personalised approaches for enhancing mental well-being through listening to music is identified as a contemporary necessity.

Keywords: Psychological Well-Being, Listening Habits, Music Psychology

Knowledge Transmission of Indigenous Medicine through Oral Tradition: A Case Study of the Kurunegala District.

Herath DMSK
University of Sri Jayewardenepura, Sri Lanka
dissanayakasaku@gmail.com/dmskherath@sjp.ac.lk

The foremost intention of embarking on this study was to identify the role of the oral tradition in transmitting the knowledge of indigenous medicine. In addition, there were several other objectives such as identifying and defining the oral tradition, identifying the nature of public consciousness on oral tradition and indigenous medicine, identifying the learning methods of the indigenous medicine, and detecting features of traditional, oral methods of preparing indigenous medicine. The sample was selected from the registered traditional specialists (physicians) in the Kurunegala district, due to the limited access to an island-wide basis. All these participants are experts in the field, and as such, it was expected to achieve a fair generalisation of the findings. The method used for the study was the ethnographic research method. There were several data collection methods used including semi-structured questionnaires, supplementary interviews, and observations. The size of the sample was not pre-defined, and data was collected through semi-structured questionnaires with the sample until the researcher arrived at the data saturation point along with the relevant process. The researcher was able to reach the data saturation point once sharing 50 questionnaires and conducting the supplementary interviews with the same count. Therefore, the sample size can be defined as 50. The findings were verified by the data obtained through the secondary sources in the available literature. The key finding of the study is that the oral tradition has played a vital role in transmitting the knowledge of indigenous medicine in the past and it is still playing a considerable role in the same aspect.

Keywords: Oral Tradition, Indigenous Medicine, Traditional Specialist Physicians, Intangible Cultural Heritage.

සිංහල පරිගණක අකුරු නිර්මාණයන්හි දක්නට ලැබෙන තාක්ෂණික දුර්වලතා

ආර්.එම්.එස්. දිසානායක
දෘශ්‍ය කලා පීඨය, දෘශ්‍ය සන්නිවේදන සැලසුම් අධ්‍යනාංශය
සෞන්දර්ය කලා විශ්වවිද්‍යාලය
supundissanayake@gmail.com

යම්කිසි අදහසක් තවකෙකු වෙත ලිඛිතව සන්නිවේදනය කිරීමේදී අක්ෂර භාවිත කරයි. ඒ ඒ භාෂාවලට අනුව අක්ෂර වර්ග ද වෙනස් වේ. ඒ අනුව ලෝකයේ විවිධ භාෂාවලට අයත් අක්ෂර විශාල සංඛ්‍යාවක් දක්නට හැකි ය. මුල් කාලයේ අතින් ලියන ලද අක්ෂර යතුරුලියනයේ ආගමනය සහ මුද්‍රණ ක්ෂේත්‍රයේ ආරම්භයත් සමග මුද්‍රිත අක්ෂර බවට පත්විය. පරිගණකයේ භාවිතය හේතුවෙන් එතෙක් ඉතා දුෂ්කර ක්‍රියාවලියක්ව පැවති යතුරුලියන සහ මුද්‍රණ නිර්මාණ පහසු, කාර්යක්ෂම සහ නිර්මාණශීලී එකක් බවට පත්විය. සාම්ප්‍රදායික යතුරුලියනයේ සිට පරිගණකය දක්වා වූ මෙම වෙනස්වීම සමගම ඒ සඳහා අවශ්‍ය විවිධ අක්ෂර නිර්මාණය වීම ද සිදු විය. ඒ අනුව පසුගිය කාල පරාසය තුළ විවිධ භාෂාවන්ට අයත් අක්ෂර වර්ග විශාල සංඛ්‍යාවක් නිර්මාණය වී ඇත. විවිධ හැඩතල සහ සංකල්ප භාවිත කර නිර්මාණය කර ඇති මෙම අක්ෂර වර්තමානයේ විශාල මූල්‍ය වටිනාකමක් සහිත ව්‍යවහාරික කලා ධාරාවක් වශයෙන් හඳුනාගත හැකි ය. ලංකාවේ දී සිංහල පරිගණක අක්ෂර නිර්මාණ සීමිත සංඛ්‍යාවක් පමණක් මේ වන විට දක්නට ඇත. නිර්මාණාත්මක, ගුණාත්මක සහ සංඛ්‍යාත්මකව ගත් කල ජාත්‍යන්තර භාවිතයන්ට සාපේක්ෂ ව සිංහල අක්ෂරකරණය තරමක පසුගාමී ස්වරූපයක් පෙන්නුම් කරයි. මෙම බොහොමයක් අක්ෂර ප්‍රායෝගිකව භාවිත කිරීමේ දී ගැටලු රාශියක් පැණනැගී ඇත. ප්‍රශස්ත අක්ෂරයක සහ මෙකී තෝරාගත් අක්ෂර අතර දක්නට ලැබෙන වෙනස්කම් කවරේද? භාවිතයේ දී හමුවන දුෂ්කරතා මොනවාද? යන ගැටලුවලට අදාළව සාකච්ඡාවක් ගොඩ නැගීම සිදු කළයුතු වේ. ඒ අනුව තෝරාගත් ශ්‍රී ලාංකේය සිංහල පරිගණක අක්ෂර නිර්මාණ දහයක් ආශ්‍රයෙන් එම ගැටලු සහ ඒවාට හේතු වූ කරුණු සම්බන්ධයෙන් දෘශ්‍ය සන්නිවේදන සහ අක්ෂරකරණ මූලධර්මවලට අනුව විමසා බැලීම මෙම අධ්‍යයනය මගින් සිදුකර ඇත. ගුණාත්මක දත්ත මත පදනම්ව ප්‍රාථමික හා ද්විතීයික මූලාශ්‍රය අධ්‍යයනය කරමින් උක්ත තේමාවට අදාළ ව ඇති දත්ත රැස් කිරීම සඳහා විධික්‍රම ලෙස පුස්තකාල හා ලේඛනාගාර අධ්‍යයනය, අන්තර්ජාල පරිශීලනය සහ සම්මුඛ සාකච්ඡා ආදිය යොදා ගෙන ඇත. එසේම දත්ත විශ්ලේෂණය සඳහා ආකෘතිකවාදී අධ්‍යයනය සහ සන්දර්භීය අධ්‍යයනය ආදී විශ්ලේෂණ ක්‍රම භාවිත කර ඇත. ශ්‍රී ලාංකේය පරිගණක අක්ෂර නිර්මානකරණයේ දී සිදුවන මූලධර්ම ආශ්‍රිත ගැටලු සම්බන්ධව පර්යේෂණ ක්ෂේත්‍රයේ ඇති හිඩැස පරිපූර්ණය කිරීමට මෙම අධ්‍යයනය ඍජු ව ම ඉවහල් වේ.

මුඛ්‍ය පද: අක්ෂර, දෘශ්‍ය, නිර්මාණය, පරිගණක, සන්නිවේදනය.

Abstracts

DAY 02

March 21, 202

Session 01	Evening	Pannel 01

පුරාණ එල්ලංගාවක් සංචාරක ගමනාන්තයක් බවට පත් කිරීමේ විභවතාව පිළිබඳ අධ්‍යයනයක් (මිහින්තලේ මහකිරින්දේගම එල්ලංගාව ඇසුරින්)

වික්‍රමසිංහ, ඒන්.ජී.අයි.එම්.
මානවශාස්ත්‍ර අධ්‍යයනාංශය, සමාජීය විද්‍යා හා මානවශාස්ත්‍ර පීඨය,
ශ්‍රී ලංකා රජරට විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව
ireshawickramasinghe123@gmail.com

වියළි කලාපයේ පැතිර ඇති පුරාණ වැව් පද්ධතිය එක් වැවකින් ගොවිබිම් වෙත පිටකරන ජල ධාරාවේ අතිරික්තය ජල පෝෂක කලාපයක් ඔස්සේ වැවක් වෙත ගෙන යමින් 'වැව් පොකුරක්' පරිදි කරවා ඇති ජල කළමනාකරණ තාක්ෂණික උපක්‍රමය සී.එම්. මද්දුමබණ්ඩාරයන් විසින් Cascade ලෙස නම් කරන අතර එම්.යූ.ඒ. තෙන්නකෝන් විසින් 'එල්ලංගා' ලෙස අර්ථ දක්වා ඇත. එල්ලංගා වූ කලී ශ්‍රී ලාංකේයන්ගේ ඓතිහාසික උරුමයක් වන අතර ඒ වටා ගොනු වී ඇති සාම්ප්‍රදායික ඥාන සම්භාරය අස්පර්ශිත උරුමයේ සුවිශේෂ නියෝජනයකි. එල්ලංගාවක් සංචාරක ගමනාන්තයක් බවට පත් කිරීමෙන් උරුම සංචාරක කර්මාන්තයේ උන්නතිය සාධනය කළ හැකි වේ ද? යන පර්යේෂණ මාතෘකාව ඔස්සේ සිදුකරන මෙහි ප්‍රධාන අරමුණ වන්නේ ශ්‍රී ලංකාවේ උරුම සංචාරක ව්‍යාපාරය සඳහා පුරාණ වාරි කර්මාන්ත හා බැඳුණු සංස්කෘතික කලාපය උපයෝගී කරගැනීමේ හැකියාව හඳුනාගැනීම යි. එල්ලංගා සහ ඒ හා බැඳුණු සාම්ප්‍රදායික ඥානය අර්ථකථනය, උරුම සංචාරක ව්‍යාපාරය තුළ අස්පර්ශිත උරුමයට හිමි ස්ථානය සාකච්ඡා කිරීම සහ මහකිරින්දේගම එල්ලංගාවේ විශේෂතා හඳුනාගැනීම අනු අරමුණු වේ. මිශ්‍ර පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය ඔස්සේ මෙහෙයවමින් සෙල්ලිපි, ඓතිහාසික සාහිත්‍යය මූලාශ්‍රය සහ පූර්ව පර්යේෂණ මෙන්ම මහකිරින්දේගම එල්ලංගා ප්‍රදේශයේ සිදු කරන ක්ෂේත්‍ර අධ්‍යයනය හා සම්මුඛ සාකච්ඡා මගින් දත්ත රැස් කරනු ලැබේ. අපේක්ෂිත ඉලක්ක සපුරාගැනීමේ වලංගුතාව, දුර්වලතාවන්, අවස්ථාවන් හා අභියෝග (SWOT) විශ්ලේෂණය කරමින් මෙම පර්යේෂණය මෙහෙයවනු ලැබේ. මිහින්තලේ ප්‍රාදේශීය ලේකම් කොට්ඨාසයට අයත් කටුපොත ශේෂ කන්ද ආශ්‍රය කොටත් මහකිරින්දේගම එල්ලංගාව මහකිරින්දේගම, කටුපොත, වැල්ලමොරාන සහ මරදන්කල්ල ආදී වැව් දාහතරකින් සමන්විත වේ. මෙම එල්ලංගාවේ ජලය මහකණදරා වැව වෙත යොමුවන අතර මිහින්තලේ සහ කටුපොත ආශ්‍රිත ඓතිහාසික වටිනාකමත්, ඉතා පහසුවෙන් නැරඹිය හැකි එකිනෙක සමීපව පිහිටි වැව් පද්ධතියක් වීමත්, ජනපදකරණයට හසු නොවූ වැව් ගම්වලින් සමන්විත වීමත් හේතුවෙන් මෙම කලාපය අස්පර්ශිත සාම්ප්‍රදායික ඥානයේ සමුච්ඡයක් ලෙස නම්කළ හැකිය. වැව් එකිනෙක යා කරන මාර්ග පද්ධතියක් නොමැති වීමත්, කලාපීය සංචාරක ගමනාන්තයන්ට සාපේක්ෂව අඩු අවධානයක් යොමු වීමත් මෙයට ඇති අභියෝග වේ. කටුපොත කන්ද ආශ්‍රිතව ඓතිහාසික මෙන්ම අභියෝගාත්මක (Adventure) සංචාරක ගමනාන්තයන් සැළකිය හැකි අතර වැව් ගම් පද්ධතිය උරුම සංචරණයේ ගමනාන්තයක් බවට පත්කළ හැකි ය. මෙමගින් දේශීය උරුම සංචාරක කර්මාන්තයට සාධනීය ප්‍රතිඵල අත්කර දිය හැකි බව නිගමනය කළ හැකි වේ.

මුඛ්‍ය පද: උරුම සංචාරක කර්මාන්තය, සාම්ප්‍රදායික ඥානය, එල්ලංගාව

Performing Identity: The Performativity of the Valvettithurai Kite Festival

Stephan Kirubalini,
Department of Fine Arts, University of Jaffna, Sri Lanka.
kirupalini@univ.jfn.ac.lk

The Valvettithurai Kite Festival is a vibrant cultural event where identity is not merely displayed but actively performed and constructed. Despite its cultural significance, academic research has yet to explore this festival, creating a critical gap in studying Tamil coastal traditions and festivals. This study uses Judith Butler's theory of performativity to analyze how the practices of kite-making and flying embody and sustain the cultural identity of Valvettithurai, a Tamil coastal community with a strong maritime heritage. Kite-making is deeply intertwined with the community's seafaring traditions and acts as a performative process preserving artisanal knowledge passed down through generations. It combines mastery of technical skill with cultural expression, reinforcing collective memory. The symbolic designs of the kites reflect the community's evolving identity, serve as markers of resilience and continuity, and demonstrate a negotiation between tradition and creativity. Similarly, Kite flying engages participants with natural elements like wind and sea, creating a performative space where individual and communal identities are enacted, mirroring the navigational expertise inherent in the community's maritime knowledge. This research employs qualitative ethnographic methods, including field observations, interviews, and kite design analysis, to explore the embodied performances of cultural identity within the festival. The study highlights how the festival dynamically reconstructs communal and individual identities by integrating performativity theory and ethnographic data. In conclusion, the Valvettithurai Kite Festival exemplifies how embodied cultural practices negotiate tradition and modernity. This research addresses a significant scholarly void, contributing to cultural studies by offering a theoretical and ethnographic foundation for further studies on the cultural identity of the Valvettithurai community and the legacy of its heritage-inspired festival.

Keywords: Performativity, Kite Festival, Identity, Embodied Practice, Heritage

Fairytales and Cultural Semiology
(With Special Reference to 'Snow White')

Methzika Kariyawasam
Department of Humanities,
Aquinas College of Higher Studies
methzika93@gmail.com

"Fairytales, as a subgenre of folklore, possess unique characteristics. They can be described as general narrative messages that have been created and adapted by various cultures. While the fairy tale is a subgenre of folklore, it depicts strong socio-cultural aspects of Western culture. Although fairy tales became popular as children's literature, this examination of primary folkloric sources reveals their complex narratives and formal structures. Many studies have explored fairy tales, but my literature review revealed theoretical gaps in applying feminist semiotics to the analysis of female roles, a lack of empirical studies on the reception of "Snow White" across cultures, and methodological limitations in existing textual analyses. The research objective was to examine the cultural semiological context of fairy tales. This research explores the hypothesis that the semiology in "Snow White," reflects the influence of 19th-century patriarchal society's anxieties about female beauty and transgression. Data were collected from a desk study and analysed using content and textual analysis. This study used purposive sampling to select "Snow White" as a key fairy tale for analysis. The study concludes that semiology plays a crucial role in conveying psychological, sociological, and cultural contexts within "Snow White," such as the poisoned apple, which symbolises both temptation and the dangers of female agency, reflecting societal anxieties about women's power. This research contributes to the field by providing a new interpretation of "Snow White" that challenges traditional readings by focusing on the semiotic encoding of female agency and patriarchal control.

Keywords: Fairytale, Female Agency, Semiotics, Folklore, Snow White,

Heritage Sites in Sri Lankan Travel Shows: A Study of Representation and Cultural Significance in *Travel with Chathura*

Senevirathne A.M.G.K.N./Jayawickrama H.N

FGS, Department of Mass communication, University of Kelaniya/ Department of Mass Communication, University of Kelaniya

kumudukns123@gmail.com

jayawickrama@gmail.com

This study explores the representation and cultural significance of heritage sites in Sri Lanka through the *Travel with Chathura* travel program. The research examines how heritage sites are portrayed, focusing on their historical, architectural, and cultural value, and investigates how these representations shape public understanding of Sri Lanka's national identity and heritage. Using cultural representation theory, the study explores the ways in which heritage sites are framed as symbols of cultural pride and national significance. Furthermore, Benedict Anderson's concept of imagined communities is applied to understand how media representations contribute to the formation of a collective national identity. The research adopts a qualitative methodology, with content analysis as the primary data analysis tool. Purposive sampling is used to select episodes that feature prominent Sri Lankan heritage sites, allowing for an in-depth exploration of how these sites are described and represented. The study analyzes both the verbal and visual elements of the program, assessing how the portrayal of these sites communicates their cultural importance to the audience. The findings suggest that *Travel with Chathura* serves as an important medium in fostering national pride and educating viewers about Sri Lanka's rich cultural heritage. The program's focus on detailed descriptions of heritage sites allows for a deeper appreciation of their historical and architectural significance. Moreover, by presenting these landmarks as part of a shared cultural history, the program contributes to the construction of a collective national identity. The research also highlights the role of such representations in promoting heritage tourism, influencing how both local and international audiences perceive Sri Lanka's cultural landmarks.

Keywords: Heritage Sites, Cultural Representation, Documentary Program, Content Analysis, National Identity

A Study of Nomenclature of Hand Movements and Foot Positions in the Kathak Dance Tradition Introduced by Birju Maharaj (Based on the Book "Anga Kavya")

Lakshan A.W.A.C.
MPA Kathak Dance Scholar, Faculty of Performing Arts, Department of Dance,
Banaras Hindu University, Varanasi, India.
chameeralak98@gmail.com

An Indian classical dance tradition, the Kathak dance tradition originated and evolved under a Hindu religious background. Originating as an art of storytelling, the Kathak dance tradition evolved in the royal court of North India, especially during the Mughal period. The Kathak dance tradition became a rich art form as various technical elements, lyrics, and music were added to the Kathak dance during the Mughal period. The context of this dance tradition was carried forward through oral traditions, with distinctive characteristics of the schools like Lucknow, Jaipur, and Banaras. While there was no fixed nomenclature to introduce traditionally separate movements of Kathak dance, particularly hand movements and foot positions, Birju Maharaj, a leading artist of the Lucknow Gharana, attempted to standardize a formal terminology; the work Anga Kavya book was a result. This book includes the specific terminology for the hand movements and foot positions practiced in Kathak dance, a brief introduction to how it is performed, its notational symbols, and a series of pictures of Birju Maharaj with those elements. The research question was: How does nomenclature of the hand movements and foot positions introduced in this work affects Kathak dance training and education? Qualitative research methodology was used for this research, and data were collected through literature sources, field studies, electronic media, and interviews. The aim of this research is to show the quality of the standard terminology mentioned in Anga Kavya in studying a classical dance tradition like Kathak. The importance of this research can be pointed out to provide a deeper understanding for scholars and students in the field of Kathak dance in the Sri Lankan academic education system. It can be concluded that adding the introductions mentioned in Anga Kavya to the Sri Lankan academic education system will facilitate the preservation and global transmission of the Kathak dance tradition.

Keywords: Anga Kavya, Birju Maharaj, Kathak Dance Tradition, Nomenclature of Hand Movements, and Foot Positions.

එදිරිවීර සරච්චන්ද්‍රගේ 'එලොව ගිහින් මෙලොව ආවා' නාට්‍යයට පාදක වන ජනකතාව ලාංකේය සමාජ විඥානයට යෝග්‍ය ලෙස නිර්මාණශීලීව උපයෝගී කරගෙන ඇති ආකාරය පිළිබඳ ව සාහිත්‍යාත්මක අධ්‍යයනයක්

සහකාර කථිකාචාර්ය කෞශල්‍යා පී.ඒ.එස්.එස්.
සිංහල අධ්‍යයන අංශය, කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව.
passkaushalya@gmail.com

යුනිවර්සිටි කොලීජිය ඇරඹීමත්, එහි නව දර්ශනයත් නාට්‍ය කලාවට නව දිශානතියක් විය. එදිරිවීර සරච්චන්ද්‍ර නාට්‍යකරණය සම්බන්ධ ව පර්යේෂණාතමක අධ්‍යයන රැසක නිරත වීමේ ප්‍රතිඵලයක් ලෙස බිහි වන විශ්වවිද්‍යාල නාට්‍යයක් වන 'එලොව ගිහින් මෙලොව ආවා' නාට්‍යය සුවිශේෂ වන්නේ එය එකල පැවැති අනුවර්තන හෝ පරිවර්තන ගණයේ නාට්‍යයක් නො වීමෙනි. එයට පදනම් කොට ඇත්තේ ලංකාවේ ප්‍රචලිත ව පැවැති ජනකතාවකි. ලාංකේය සමාජයේ විසූ 'ගමරාළ' අශ්වයා පිට ගිය බවට සාක්ෂ්‍ය නොමැති වීම යන සාධක පදනම් කොට ගනිමින් සරච්චන්ද්‍ර පවසන්නේ මෙම ජනකතාව වෙනත් රටකින් මෙරටට ආවක් විය හැකි බව ය. එසේ ම යුගොස්ලෝවියා ජනකතා පොතක තිබූ, මෙයට සමාන ජනකතාවක් ද නාට්‍යයට උපයෝගී කරගත් බව ය. මෙම නාට්‍යය ලාංකේය සමාජ විඥානයට සමීප ලෙස ගොඩනගා ඇති බව අධ්‍යයනය කළ හැකි ය. මෙහි පර්යේෂණ අරමුණ වන්නේ රසවින්දනය උදෙසා ජනකතාව නිර්මාණශීලී ව මෙහෙය වූ නාට්‍යයක් දැයි සොයා බැලීම යි. ප්‍රේක්ෂක, පාඨක ප්‍රඥාව මෙන් ම රසවින්දනය උදෙසා ලාංකේය සමාජ විඥානයට සරච්චන්ද්‍ර කෙතරම් සමීප වී තිබේ ද යන්නත් ජනකතා කලාව, නාට්‍යකරණයට කෙතරම් දුරට නිර්මාණශීලී ව උපයෝගී කරගෙන තිබෙනවා ද යන්න සාහිත්‍යාත්මක ව සොයා බැලීම පර්යේෂණ ගැටලුව වේ. මෙම පර්යේෂණය සඳහා ප්‍රාථමික දත්ත මූලාශ්‍රය යටතේ සරච්චන්ද්‍රගේ 'එලොව ගිහින් මෙලොව ආවා' පිටපත සහ ජනකතාව අධ්‍යයනය කෙරුණු අතර ද්විතියක දත්ත මූලාශ්‍රය යටතේ මෙම නාට්‍යය පිළිබඳ ව ලියැවුණු ශාස්ත්‍රීය ලිපි සහ කෘති අධ්‍යයනය කෙරිණි. ක්ෂේත්‍රයේ ප්‍රාමාණික උගතුන් හා සිදු කළ සම්මුඛ සාකච්ඡා ආශ්‍රයෙන් ද තොරතුරු රැස් කෙරේ. ගුණාත්මක පර්යේෂණ විධික්‍රමය අනුගමනය කළ අතර පුස්තකාල පරිශීලනයෙන් ද තොරතුරු රැස් කෙරේ. මෙම ජනකතාව බොහෝ රටවල යම් යම් වෙනස්කම් සහිත ව හෝ එයට සමාන අයුරින් නිර්මාණය වී පැවැතිය ද (යුගොස්ලෝවියානු ජනකතාව මෙන්) ලාංකේය සමාජ විඥානයට උචිත ලෙස හැඩනංවා ගන්නට සරච්චන්ද්‍ර සමත් වී ඇති බව පෙනේ. 'එලොව' සහ 'මෙලොව' ලාංකේය ගැමි පරිසරයට මෙන් ම බෞද්ධ විඥානයට ද සමීප වදනකි. එහිලා නාට්‍ය නිර්මාණය කාර්යයෙහි ලා බෞද්ධ ආගමික සංකල්පය සම්පාර්ථ කිරීම, මිනිසුන්ගේ ඇදහිලි විශ්වාස අන්තර්ගත කිරීම, ගැමි බස මුසු බස් වහර සහ කවි දෙබස් සජීවි ප්‍රාණවත් බසකින් ගොඩනගා තිබීම මෙම නාට්‍යය ලාංකේය සමාජ විඥානයට බෙහෙවින් සමීපස්ථ කිරීමෙහි ලා උපකාරී වී ඇති බැව් නිගමනය කළ හැකි ය.

මුඛ්‍ය පද: එදිරිවීර සරච්චන්ද්‍ර, එලොව ගිහින් මෙලොව ආවා, ජනකතා, නාට්‍ය, සමාජ විඥාන

A Literary Study the Use of Creativity in the Folk Story Based on the Play 'Elowa Gihin Melowa Ava' to Suit the Sri Lankan Social Consciousness.

Assistant Lecturer Kaushalya P.A.S.S.

Department of Sinhala Studies, University of Kelaniya, Sri Lanka.

passkaushalya@gmail.com

The opening of Ceylon University College and its new philosophy was a new direction for drama. The drama 'Elowa gihin Melowa Ava', which is a university play that is produced as a result of engaging in many research studies related to dramatization by Ediriveera Sarachchandra, is unique in that it is not an adaptation or translation of the type of drama that existed at that time. It is based on a popular folktale in Sri Lanka. Based on the fact that there is no evidence that 'Gamarala' who lived in Sri Lankan society rode the horse, Sarachchandra says that this folk tale may have come to Sri Lanka from another country. Also, a folk tale similar to this, which was in a book of folk tales in Yugoslavia, was also used in the play. However, it can be noted that this drama is built close to the Sri Lankan social consciousness. The purpose of this research is to find out whether the folktale is a creatively directed drama for the sake of enjoyment. The research aims is to find out how close Sarachchandra has been to the Sri Lankan social consciousness for the wisdom and enjoyment of the audience and readers and to what extent the art of folklore has been used creatively for dramatization. For this research, Sarachchandra's script and folktale 'Elova Yea Melova Ava' were studied as the primary data source and academic articles and works written about this play were considered as secondary data sources. Information was also gathered through interviews conducted with authentic scholars in the field. Qualitative research method was adopted and information is collected through library reference. Although this folk tale was created in many countries with some changes or similar to it (like the Yugoslavian folk tale), it seems that Sarachchandra has succeeded in adapting it to the Sri Lankan social consciousness. 'Elova' and 'Melowa' are words close to the Sri Lankan village environment as well as Buddhist consciousness. It can be concluded that the Buddhist religious concept is closely related in the work of the drama creation, and the belief of the people is included in it. The rural language is used and the poetic dialogues are built in a lively manner that has helped in bringing this drama very close to the Sri Lankan social consciousness.

Keywords: Drama, Ediriveera Sarachchandra, Elowa Gihin Melowa Ava, Folklore, Social Consciousness

The Shift from Conventional Drama to the Rise of New Form: A Study Based on the Play *"I am hungry too"*

Mr. Arunthavanathan Pirashanth

Lecturer (Probationary)
Department of Drama and Theatre Arts
Sir Ponnambalam Ramanathan Faculty of Visual and Performing Arts
University of Jaffna, Sri Lanka.
apirashanth@univ.jfn.ac.lk

Sri Lankan Tamil theatre has evolved significant developments and transformations over different periods and the Form of performance has played a pivotal role. Various aspects and innovations have been explored from Conventional Koothu to contemporary theatre. Among these developments, the play *"I am hungry too"* stands out for adopting a new wave of performance methods. This study aims to analyze the form and thematic elements of the play *"I am hungry too"* which focuses on its departure from conventional storytelling forms and technique. There is a new form of performance has emerged beyond the conventional storytelling methods and forms that have long been used in Sri Lankan Tamil theatre. This form attempts to reduce or leave out the elements that are considered fundamental to theatre. It tries to introduce new practices to conventional scriptwriting methods. It also questions the aesthetic principles that have been conventionally associated with performances. The play follows a documentation style and raises questions about the role of aesthetic elements in theatre. Therefore, by examining the play *"I am hungry too",* this study explores conventional performance practices in Sri Lankan Tamil theatre and evaluates the necessity of a new form of performance. The play introduces an experience that differs from conventional theatrical characteristics and redefining aspects of scriptwriting, acting, storytelling and other theatrical elements. The concept of aesthetics, which forms the foundation of art, is being questioned in this study. This is also identified as the primary research question. The study investigates whether theatre should be limited to aesthetic norms and storytelling Apart from the primary research objective it also examines how the play *"I am hungry too"* attracts and sustains audience engagement. This study aims to identify and, examine the significance of this form to Sri Lankan Tamil theatre, ascertain its potential as a new theatrical practice, and explore the necessity of such forms in the post-war Sri Lanka. This study was conducted using a "practice as research" design with a qualitative research method, including data collection through participant observation under the approach of positionality and personal reflectivity and analysis through auto-ethnography and narrative analysis. The study considers if this new form of performance can be used as an effective storytelling tool for post-war or disaster-stricken community providing a means of expression that is different from Conventional forms that have been followed over generations. The finding suggest that Sri Lankan Tamil theatre should embrace an innovative form that reduces or omits elements that are traditionally considered as fundamental to theatre, highlighting its necessity in Sri Lankan Tamil theatre.

Keywords: Storytelling, Theatre, Form, Post-War Period

வழமையான நாடக மரபிலிருந்து புதிய வடிவத்தினை நோக்கி நகர்தல் "நானும் பசியாயிருக்கிறேன்" (*I am hungry too*) நாடகத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஆய்வு.

திரு. அருந்தவநாதன் பிரசாந்
விரிவுரையாளர் (தகுதிகாண்)
நாடகமும் அரங்கக் கலைகளும் துறை, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை.
apirashanth@univ.jfn.ac.lk

இலங்கைத் தமிழ் அரங்கு ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் பல்வேறு வளர்ச்சிகளையும் மாற்றங்களையும் உள்வாங்கியுள்ளது. இந்த மாற்றங்களில் ஆற்றுகையின் வடிவம் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. தனித்துவ வடிவமான கூத்து தொடக்கம் சமகால நவீன அரங்க வடிவங்கள் வரை பல்வேறு உட்புகுத்தல்களும் புத்தாக்க தன்மைகளும் வெளிப்பட்டுள்ளன. இந்த வளர்ச்சி படிநிலைகளில் "நானும் பசியாயிருக்கிறேன்" நாடகம் ஆற்றுகை முறையில் புதுமைகளை உள்வாங்கியதால் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. இவ் ஆய்வானது "நானும் பசியாயிருக்கிறேன்" நாடகத்தின் ஆற்றுகை வடிவத்தினையும் பிற உள்ளடக்கங்களையும் ஆய்வு செய்ய முனைகிறது. இலங்கைத் தமிழ் அரங்கில் நீண்ட காலமாக ஒரு மரபு ரீதியான கதை சொல்லல் முறைமையினையும் வடிவத்தினையும் கடந்து புதிய வடிவமொன்று மேற்கிளம்பியுள்ளது. இவ் வடிவமானது ஒரு நாடகத்திற்கு முக்கியமென கருதப்படும் அரங்க மூலக்கூறுகளை நிராகரிக்க அல்லது குறைந்தளவாக பயன்படுத்த முயற்சி செய்கிறது. பிரதியாக்க முறையிலும் மரபு வடிவத்திலிருந்து விலகி புதிய முறையை உள்வாங்க முயற்சி செய்துள்ளது. அரங்கின் பிரதான கூறுகளில் ஒன்றான அழகியல் அம்சத்தினை கேள்விக்குட்படுத்தியுள்ளது. ஓர் ஆவணமாக்கல் வகையை அறிமுகம் செய்கிறது அத்தோடு அரங்கின் ஏனைய அழகியல் மூலக்கூறுகள் பற்றி கேள்வியைத் தூண்டியுள்ளது. ஆகவே "நானும் பசியாயிருக்கிறேன்" நாடகத்தினை ஆய்வு செய்வதனூடாக இதுவரை இலங்கைத் தமிழ் அரங்க மரபில் பின்பற்றப்பட்டு வந்த ஆற்றுகை முறைகளை பரிசீலனை செய்வதும், புதிய வடிவத்தின் தேவையை ஆராய்தலும் முக்கியம் பெறுகின்றன. பிரதியாக்கம், வடிவம், நடிப்பு, கதை சொல்லல், அரங்கியல் மூலக்கூறுகள் என புதிய அனுபவத்தினை பார்வையாளர்களுக்கு ஏற்படுத்திய இந்த படைப்பு "நாடகப் பண்புகளில் இருந்து விலகிய நாடகமாகிறது". கலையின் அடிப்படையாக விளங்கும் அழகியல் இங்கு கேள்விக்குள்ளாகிறது. அதுவே இவ் ஆய்வின் பிரதான பிரச்சனையாகவும் அடையாளம் காணப்படுகின்றது. வரையறுக்கப்பட்ட அழகியலும் கதை சொல்லலும் மாத்திரம் அரங்காக கருத முடியுமா? எனும் இக் கேள்வியைக் கடந்து "நானும் பசியாயிருக்கிறேன்" நாடகம் பார்வையாளர்களை எப்படி ஈர்க்கிறது அல்லது தக்க வைக்கின்றது என்பது இங்கு பகுப்பாய்வு செய்யப்படுகின்றது. இவ் ஆய்வினூடாக இலங்கைத் தமிழ் அரங்கிற்கு இவ்வடிவம் எவ்வகையில் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது என்பதையும் பின்பற்றத்தக்க புதிய வடிவமாக கருத முடியுமா என்பதையும் போருக்குப் பிந்திய காலத்தில் இவ்வடிவங்களின் தேவைப்பாடு பற்றிய புரிதலை ஆராய்வதும் அவசியமாகின்றது. இவ் ஆய்வானது செயன்முறையாக ஆய்வு எனும் மூலோபாயத்தினை பயன்படுத்தி பண்புசார் ஆய்வு முறையினூடாகவும் நிலைத்துவம் மற்றும் சொந்த பிரதிபலிப்பு எனும் அணுகுமுறையின் கீழ் பங்கு கொள்ளல் அவதானிப்பு என்ற தகவல் சேகரிப்பினூடாகவும் சுய இனவரைவியல் மற்றும் எடுத்துரைப்பு மூலமாகவும் பகுப்பாய்வு செய்து ஆராயப்படுகின்றது. தொன்று தொட்டு பின்பற்றப்பட்டு வந்த வடிவங்களில் மாற்றம் பெற்ற இவ்வடிவம் போருக்குப் பின்னரான அல்லது அனர்த்த நெருக்கடிக்கு உள்ளான சமூகம் ஒன்றின் சிறந்த கதைசொல்லல் கருவியாக கையாளப்பட முடியுமா என்பதனை இவ்வாய்வின் ஊடாக கண்டடைதல் முக்கியம் பெறுகின்றது. நாடக மூலக்கூறுகளில் இருந்து விடுபட்டு அல்லது குறைந்தளவான பண்புகளுடன் ஒரு வடிவத்தை ஏற்றுக் கொள்வதன் அவசியம் இலங்கைத் தமிழ் அரங்கிற்கு தேவையானதொன்றே எனும் கருதுகோள் இவ்வாய்வின் ஊடாக வலுப்பெறுகின்றது.

திறவுச்சொற்கள்- கதைசொல்லல், அரங்கு, வடிவம், போருக்குப் பின்னரான காலம்

Padukala Ritual in Tamilnadu's Ponnar Sangar Koothu and It's Continuation in the Upcountry: A Comparative Study

Ketheeswaran Meyianathan
Lecturer (Probationary) Department of Drama and Theatre Arts
University of Jaffna, Sri Lanka
mkethees@univ.jfn.ac.lk / meyikethis@gmail.com

Rituals are significant aspects of life. Every community has its unique worship practices and ritual systems, that are often inseparable from their traditional art forms. In this context, the traditional dance-drama forms (Koothu) of the Sri Lankan Up-country Tamil community exhibit an inseparable connection to rituals and worship. The Up-country Tamil community in Sri Lanka originally migrated from Tamil Nadu, India, as plantation workers for the tea and rubber estates in 1815. They were settled in various mountainous regions of Sri Lanka. Along with them, they brought an array of art forms, worship practices, and cultural elements, many of which are preserved to this day. Among these, notable rituals and festivals include Kaaman Koothu, Arjuna's Tapasu, Madan Festival, Kaateri Festival, and Ponnar-Sankar Koothu, which are performed with a blend of ritualistic and devotional significance. In Tamil Nadu, oral narratives, songs, and ancient myths that have been passed down through generations are still vibrantly performed in the Up-country as dramatized enactments. One such significant traditional art form is Ponnar Sankar Koothu, which incorporates the Padukalam ritual as a central element. This ritual, closely tied to temple worship and belief systems in Tamil Nadu, is not only performed in its place of origin but also in various locations across Sri Lanka, especially in the Up-country, where temples dedicated to the Annanmar (Ponnar and Sankar) are found. However, in contemporary times, the Padukalam ritual is not performed consistently in many areas. Variations in performance styles and practices are observed across different regions. Taking this as a research problem, the study aims to compare the performance styles of the Padukalam ritual in Tamil Nadu with those in the Up-country. Ths research adopts an ethnographic approach, gathering data through direct observation of performances and interviews. The comparative research methodology is used to analyze and highlight the similarities and differences by comparing its performance method, structure, and tradition-preserving approach. The research focus is on the village of Veerappur in Tamil Nadu, as it is the place where the Ponnar Shankar padukalam took place. The Padukalam ritual originated in this village, making Veerappur the primary selection for the study. Additionally, certain regions in the Up-country, such as Hatton, Nuwara Eliya, and Talawakelle, where this tradition continues, have also been selected for further research. The objective of the study is to document and identify traditional and unaltered performance practices related to the Padukalam ritual. By compiling details of these rituals and practices, the research seeks to ensure the preservation of cultural heritage and provide clarity on the current modes of performance in the Up-country.

Keywords: Padukalam, Ritual, Tradition, Priests, Revival, Annanmarswamy

தமிழகத்து பொன்னர்சங்கர் கூத்தில் படுகளச் சடங்கும், மலையகத்தில் அதன் தொடர்ச்சியும்.

கேதீஸ்வரன் மெய்யநாதன்
விரிவுரையாளர் (தகுதிகாண்) நாடகம் மற்றும் அரங்கக்கலைகள் துறை
யாழப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை.
mkethees@univ.jfn.ac.lk, meyikethis@gmail.com

சடங்குகள் என்பது வாழ்வியலின் மிக முக்கிய கூறாகும். ஒவ்வொரு சமூகமும் தனக்கென வழிபாடுகளையும் சடங்கு முறைகளையும் கொண்டுள்ளன. அது பல சமூகங்களில் பாரம்பரிய கலைவடிவங்களில் இருந்து பிரிக்க முடியாத நிலையில் காணப்படுகின்றது. இந்த வகையில் இலங்கை மலையக மக்களிடத்தில் காணப்படும் பாரம்பரிய கூத்துக்கள் சடங்கோடும் வழிபாட்டோடும் பிரிக்க முடியாத இணைப்பைக் கொண்டு காணப்படுகின்றது. மலையக மக்கள் இந்தியாவின் தமிழகத்தில் இருந்து தேயிலை இறப்பர் தோட்ட தொழிலுக்காக 1815 ஆம் ஆண்டு தொழிலாளர்களாக கொண்டுவரப்பட்டவர்கள், இலங்கையில் ஆங்காங்கே மலைப்பிரதேசங்களில் குடியமர்த்தப்பட்டனர். இந்தியாவிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்ட போது தங்களோடு பல்வேறு கலைகளையும், வழிபாடுகளையும், பண்பாட்டுக் கூறுகளையும் கொண்டுவந்துள்ளனர். இவ்வாறான வழிபாடுகளும், சடங்குகளும் இன்றளவிலும் பேணப்பட்டு வருவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். காமன் கூத்து, அர்சுணன் தபசு, மாடன் திருவிழா, காடேறி திருவிழா, பொன்னர் சங்கர் கூத்து போன்றன சடங்கோடும் வழிபாட்டோடும் இணைந்த வகையில் நிகழ்த்தப்பட்டு வருகின்றது. தமிழகத்தில் பல்வேறு பிரதேசங்களில் வழக்கில் இருந்துவந்த வாய்மொழியாக சொல்லப்பட்ட கதைகள், கதைப்பாடல்கள், தொன்மங்கள் மலையகத்தில் ஆற்றுகை வடிவங்களாக இன்னுமும் உயிர்ப்போடு காணப்படுகின்றது. இதில் குறிப்பிட்டு சொல்லக்கூடிய கலைவடிவமே பொன்னர் சங்கர் கூத்து. இப்பொன்னர் சங்கர் கூத்தில் இடம்பெறும் படுகளச் சடங்கு முக்கியமானது. இது தமிழகத்தில் ஆலயத்தோடும் வழிபாடுகளோடும் நம்பிக்கையாக நிகழ்த்தப்படுகின்றது. அதே நேரம் இக்கதை உருவான இடத்தில் மட்டுமல்லாது இலங்கையிலும் பல்வேறு பிரதேசங்களில் குறிப்பாக மலையகத்தில் அண்ணன்மார் கோவில்கள் காணப்படுகின்ற இடங்களிலும் நிகழ்த்தப்பட்டது. சமகாலத்தில் இப் படுகளச்சடங்கு பெரும்பாலான இடங்களில் முறையாக செய்யப்படுவதில்லை. பிரதேசத்திற்கு பிரதேசம் நிகழ்த்துகை முறைகளில் வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றது. இதனை ஆய்வுப் பிரச்சினையாகக்கொண்டு. இந்தியாவின் தமிழகத்தில் படுகளச்சடங்கின் நிகழ்த்துகை முறையை மலையக படுகளச்சடங்கின் நிகழ்த்துகையோடு ஒப்பிட்டு நோக்குவதனூடாக, மரபு மாறாத நிகழ்த்துகை முறையினை இனங்காண்பதை நோக்கமாகக் கொண்டு, ஆய்வானது பண்புசார் ஆய்வு அணுகுமுறைக்குள் அமைவதோடு, நேரடியாக ஆற்றுகையை அவதானித்தல் ஊடாகவும், நேர்காணல் ஊடாகவும் தகவல்கள் பெறப்பட்டு அத்தகவல்களைக் கொண்டு ஒப்பீட்டு ஆய்வுமுறையியலைப் பயன்படுத்தி, அதன் ஆற்றுகைமுறை, அமைப்பு, மரபுபேணும் முறை என்பவற்றை ஒப்பிட்டு பகுப்பாய்வு செய்வதன் ஊடாக ஒத்த தன்மைகளையும் வேறுபாட்டையும் வெளிப்படுத்துகின்றது. ஆய்வு எல்லையாக தமிழகத்தின் வீரப்பூர் எனும் ஊர் தெரிவுசெய்யப்பட்டுள்ளது காரணம் அதுவே பொன்னர் சங்கர் கதைவரலாறு நிகழ்ந்த ஊர். படுகளச்சடங்கு ஆரம்பித்தது அந்த ஊர் ஆகையால் வீரப்பூர் பிரதானமாக தெரிவுசெய்யப்பட்டது. மலையகத்தில் அதன் தொடர்ச்சியாக இடம்பெறும் ஹட்டன், நுவரெலியா, தலவாக்கலை போன்ற குறிப்பிட்ட சில பிரதேசங்களையும் தெரிவுசெய்து ஆய்வு மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. படுகளச்சடங்கு தொடர்பிலான வழிபாடுகள் மற்றும் சடங்கு முறைகளை தொகுத்து மரபு பேணுகின்ற வகையில் அதனை பதிவு செய்வதனூடாக மலையகத்தில் அதன் நிகழ்த்துகை முறைபற்றிய தெளிவை ஏற்படுத்துவதே இவ் ஆய்வின் பயன்பாடாக அமைகின்றது.

திறவுச்சொற்கள்: படுகளம், சடங்கு, மரபு, சாமியாடிகள், உயிரெழுப்புதல், அண்ணன்மார்சாமி

Abstracts

DAY 02

March 21, 202

Session 01	Evening	Pannel 02

සූවිසි විවරණ සාහිත්‍ය කලාව නිර්මාණය වීමෙහිලා කවිකාර මඩුවෙන් ලැබුණු දායකත්වය

විජේසිංහ. ඩබ්ලිව්. එම්. එම්.
කනිෂ්ඨ අධිශිෂ්‍යත්වලාභී, කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව
malshaniwijesinghe@gmail.com

ලක්දිව කලාවන් ප්‍රවර්ධනය වීමේ දී රාජ්‍ය සංස්ථාවනේ ලැබුණු බලපෑම අතිමහත් ය. මෙකී සංස්ථාවට අයත් ආයතනයක් ලෙස කවිකාර මඩුව ක්‍රියාත්මක විය. මෙම ආයතනයේ මූලික අභිලාෂය වූයේ රාජ වර්ණනය යි. එකල බුදු දහම රාජ්‍ය ආගම වශයෙන් පැවති අතර දළඳා වහන්සේ රාජ්‍යත්වයේ ප්‍රධාන සංකේතය විය. එම හේතුවෙන් රජුහට දැක් වූ සියලු ගෞරවය දළඳා වහන්සේ උදෙසා ද එක් විය. එහි දී රජු උදෙසා පැවති කවිකාර මඩුව නම් වූ ආයතනය දළඳා වහන්සේ උදෙසා ද ස්ථාපිත විය. මෙහි කාව්‍ය අනුසාරයෙන් දළඳා වහන්සේගේ හා බුදු දහමේ ගුණ වර්ණනා කෙරිණි. කෝට්ටේ යුගයෙන් පසු ලක්දිව පුරා හින්දු හා යුරෝපා සංස්කෘතිය ව්‍යාප්ත වීම ආරම්භ විය. හින්දු සංස්කෘතියේ අන්තර්ගත ලෞකික දර්ශනයන් සහ දේව වන්දනාවන්හි පැවති විචිත්‍රත්වය හේතුවෙන් බෞද්ධාගම ජනතාවගෙන් ගිලිහී යාමේ අවධානම ප්‍රබල විය. එය බෞද්ධ කලාවන්ගේ ආරම්භයට හේතුවක් විය. පසුකාලීනව විහාර ආශ්‍රිතව විවිධ වූ කලාවන් ව්‍යාප්ත වී බෞද්ධ උත්සව නැටුම් ක්‍රමයක් බිහි වී ඇත. බුදුන් වහන්සේගේ බුදු ගුණ වර්ණනා තේමා කර ගනිමින් රචිත සූවිසි විවරණ කලාව මෙහි දී කැපී පෙනේ. සූවිසි විවරණ සාහිත්‍ය කලාව නිර්මාණය වීමේ දී කවිකාර මඩුවේ දායකත්වයක් ලැබී තිබේද? යන්න මෙම පර්යේෂණයේ ගැටලුවයි. සූවිසි විවරණ සාහිත්‍ය කලාව නිර්මාණය වීමෙහිලා කවිකාර මඩුවෙන් ලැබී ඇති දායකත්වය පිළිබඳ විමර්ශනාත්මක අධ්‍යයනයක් සිදු කිරීම මෙම පර්යේෂණයේ අරමුණ යි. මෙම පර්යේෂණය මානව සංස්කෘතිය පිළිබඳ සිදු කෙරෙන පර්යේෂණයක් වන බැවින් මානවවංශවේදී ක්‍රමවේදය උපයුක්ත කර ගන්නා ලදි. මෙම පර්යේෂණය සඳහා දත්ත රැස් කිරිමේ විධික්‍රමය යටතේ පුස්කොළ පොත් හා අත් පිටපත් යන ප්‍රාථමික සාහිත්‍යය මූලාශ්‍රය මගින් ද පොත්පත්, පුවත්පත්, පර්යේෂණ සඟරා යන ද්විතීයික මූලාශ්‍රය මගින් ද, සූවිසි විවරණ නිරීක්ෂණය සහ පාරම්පරික ශිල්පීන් සමග පවත්වනු ලැබූ සම්මුඛ සාකච්ඡා මගින් දත්ත රැස් කර ගන්නා ලදි. එම දත්ත විමර්ශනාත්මකව අධ්‍යයනය කිරීම මගින් සූවිසි විවරණ සාහිත්‍ය කලාව නිර්මාණය වීමෙහිලා කවිකාර මඩුවේ දායකත්වයක් ලැබී ඇති බව නිගමනය විය.

මුඛ්‍ය පදඃ කලා නිර්මාණ, කවිකාර මඩුව, කාව්‍ය, බුදු ගුණ, සූවිසි විවරණ.

The Contribution Received from the Kavikara Maduwa Towards the Creation of Suwisi Wiwarana Literary Art

Wijesinghe. W. M. M.
Junior Fellow, University of Kelaniya, Sri Lanka
malshaniwijesinghe@gmail.com

The unique identities and characteristics of a particular community can be identified through its artistic creations. The development of arts in Sri Lanka was significantly influenced by state institutions. One such institution was the kavikara maduwa, which functioned as a prominent establishment. The primary objective of this institution was to eulogize the king. During that era, Buddhism was recognized as the state religion, and the Sacred Tooth Relic served as a key symbol of state sovereignty. As a result, all honors and tributes offered to the king were also dedicated to the Sacred Tooth Relic. Consequently, the kavikara maduwa, originally established for the king, was also extended to serve the Sacred Tooth Relic. The institution produced poetry that described the virtues of the Sacred Tooth Relic and Buddhism. After the Kotte period, Hindu and European cultural influences began to spread across Sri Lanka. The diversity of secular ideologies and religious rituals within Hindu culture posed a significant threat of Buddhists becoming estranged from their religion. This concern gave rise to the revival of Buddhist arts. Over time, various forms of art spread within temple premises, leading to the development of Buddhist ceremonial dance forms. Among these, the suwisi wiwarana literary art, which was composed to describe the virtues of the Buddha, stands out prominently. The central question of this research is whether the kavikara maduwa contributed to the creation of the suwisi wiwarana literary art. The objective of this study is to conduct a critical analysis of the contribution made by the kavikara maduwa to the creation of suwisi wiwarana literary art. Since this research falls under the domain of cultural studies, it employs anthropological methodologies. Data collection methods included primary literary sources such as palm-leaf manuscripts and hand written documents, secondary sources such as books, newspapers, and research journals, as well as observations of the suwisi wiwarana and interviews conducted with traditional artisans. A critical analysis of the data revealed that the kavikara maduwa did indeed contribute to the creation of suwisi wiwarwna literary art.

Keywords: Artistic Creations, Kavikara Maduwa, Poetry, Virtues of the Buddha, Suwisi Wiwarana.

උඩරට නර්තන සම්ප්‍රදායේ කස්තිරම

යමුනා නිශාන්ති පීරිස් එස්. ඒ. ඒ. ඩී.
නර්තන හා නාට්‍ය කලා පීඨය
සෞන්දර්ය කලා විශ්ව විද්‍යාලයල ශ්‍රී ලංකාව
nishanthivpa@gmail.com

ශ්‍රී ලංකාවේ උඩරට ප්‍රදේශවල විශේෂ වශයෙන් ව්‍යාප්තව පවත්නා දේශීය නර්තන සම්ප්‍රදාය උඩරට නර්තන සම්ප්‍රදාය ලෙස හඳුන්වනු ලැබේ. මෙකී නර්තන සම්ප්‍රදාය ශාන්තිකර්ම ආශ්‍රයෙන් ප්‍රභවය වී ඇති අතර විසිවන ශතවර්ෂයේ දී විශේෂ වෙනස්කම්වලට භාජනය වී ලෝක ජනතාව අතර වඩාත් ජනප්‍රිය දේශීය නර්තන ශෛලිය බවට පත්ව තිබේ. 'කස්තිරම' වනාහි උඩරට නර්තන සම්ප්‍රදායට අයත් විධිමත් පද කොටසකි. මෙය පහතරට සම්ප්‍රදායේ දී ඉරට්ටියී ලෙස ද, සබරගමු නර්තන සම්ප්‍රදායේ 'කලාසම' ලෙස ද හඳුන්වයි. උඩරට නර්තනයේ, සම්ප්‍රදායානුකූලව භාවිත වන කස්තිරම් විශාල ප්‍රමාණයක් දැකගත හැකිය. එමෙන්ම, උපලක්ෂිත භාෂා ව්‍යවහාරයන්ගේ ද බොහෝ සමාන ලක්ෂණ විෂද කරවන විධිමත් පද රැසක් මෙකී සම්ප්‍රදායෙහි අන්තර්ගත වේ. එබැවින් මෙම පර්යේෂණ කාර්යයේ දී අපගේ ප්‍රධාන අරමුණ වූයේ 'කස්තිරම', උඩරට නර්තන සම්ප්‍රදායේ අනෙකුත් විධිමත් නර්තන පද කොටස් අතරින් වෙන්කොට හඳුනාගන්නේ කෙසේ ද? යන ගැටලුව මූලික කරගනිමිනි. මෙමගින් 'කස්තිරම' සිදුකිරීමේ පරමාර්ථ සහ එහි ප්‍රායෝගික ව්‍යවහාරයෙහි පවතින්නා වූ අන්තර් සබඳතාව හඳුනාගැනීම, මේ පිළිබඳ පවතින සම්ප්‍රදායානුකූල නියමයන් අධ්‍යයනය කිරීම, එහි තාක්ෂණික ක්‍රමශිල්ප විමර්ශනය කිරීම සහ කස්තිරම පිළිබඳ පවතින මතවාද විමසුමට ලක්කිරීම අදහස් විය. ගුණාත්මක පර්යේෂණ ක්‍රමවේදයට අනුව ලිඛිත සහ අලිඛිත මූලාශ්‍රය පදනම් කරගනිමින් දත්ත රැස් කළ අතර එහිදී ශාන්තිකර්ම ක්ෂේත්‍රය සහ උසස් අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රයේ ප්‍රාමාණිකයින්ගෙන් සම්මුඛ සාකච්ඡා මගින්, ක්ෂේත්‍ර අධ්‍යයනයෙන් ලබාගත් තොරතුරු සහ ග්‍රන්ථ පරිශීලනය මගින් එක්රැස් කරගත් දත්ත විශ්ලේෂණයෙන් නිගමනවලට එළඹෙන ලදී. 'කස්තිරම' සම්බන්ධයෙන් මෙතෙක් ප්‍රමාණවත් පර්යේෂණයක් සිදුකර නොමැතිවීම හේතුවෙන් මෙම පර්යේෂණය මගින් සපයාගත් තොරතුරු, අදහස්, යෝජනා සහ නිගමන මෙකී විෂයක්ෂේත්‍රයේ ප්‍රගමනයට වැදගත් වනු ඇත. විශේෂයෙන් උඩරට නර්තනයේ ප්‍රායෝගිකව නිරතවන්නන්ට මෙන්ම ඉගෙනුම් ඉගැන්වීම් කාර්යයේ නිරතවන්නන්ට ද මෙය වඩාත් ඵලදායී වනු ඇතැයි අපේක්ෂා කෙරේ. නර්තකයා සිය නර්තන චලන හැසිරවීමේ ස්වභාවය සහ ගැටබෙරය මගින් නිකුත් කරන්නා වූ ධ්වනිය, 'කස්තිරම' හඳුනාගැනීමේ දී වඩාත් වැදගත් කාර්යභාරයක් ඉටුකරනු ලබයි.

මුඛ්‍ය පදඃ කස්තිරම, උඩරට නර්තනය, සම්ප්‍රදාය, ශාන්තිකර්ම, ගැටබෙරය

'Kasthirama' of Kandyan Dance Tradition

Nishanthi S.A.A.D.Y
Department of Kandyan Dance, Faculty of Dance and Drama
University of the Visual and Performing Arts

nishanthivpa@gmail.com

The traditional dance form that is particularly widespread in the up-country regions of Sri Lanka is known as the Kandyan dance tradition. This dance tradition originated from "Shanthikarama" and underwent significant changes in the 20th century, becoming a more popular traditional dance style among the global population. The "Kastirama" is a structured verse belonging to the Kandyan dance tradition. In the low-country tradition, this is known as "Irattiya," and in the Sabaragamuwa dance tradition, it is referred to as "Kalāsama." In Kandyan dancing, a significant number of structured verses used traditionally can be observed. Additionally, the tradition includes many structured verses that explain the characteristics of idiomatic expressions. Therefore, the primary goal of this research was to investigate how Kastirama is identified among other structured dance verses in the Kandyan dance tradition. This involved studying the purpose of performing Kastirama, understanding its practical usage, analyzing the existing traditional rules, examining its technical methods, and exploring the prevailing theories regarding Kastirama. Data were collected through both written and oral sources, following qualitative research methodologies. This included field studies, interviews with experts from the "Shanthikarma" and higher education fields, and the examination of relevant literature. The data analysis led to conclusions regarding the identification and significance of Kastirama. Due to the lack of extensive research on it, the findings, insights, suggestions, and conclusions from this research will contribute futher knowledge to this field. It is expected that these findings will be particularly beneficial to practitioners and educators of up-country dance. The way a dancer moves and the sound produced by the drum, Gataberaya, play crucial roles in identifying Kastirama.

Keywords: Kastirama, Kandyan Dance, Tradition, Shanthikarama, Gataberaya

වෙස් මංගල්‍යය චාරිත්‍ර හා බැඳි සමාජ විද්‍යාත්මක පසුබිම

එම්.පී. සඳපති ප්‍රියදර්ශන
උඩරට නර්තන අධ්‍යයනාංශය
නර්තන හා නාට්‍ය කලා පීඨය
sandapathi.p@vpa.ac.lk

වෙස් මංගල්‍යය, ඍජු ව ම කොහොඹා යක් කංකාරිය හා සම්බන්ධ වූවකි. මේ පිළිබඳ තොරතුරු විමසීමේ දී මුද්‍රිත ග්‍රන්ථ සහ පර්යේෂණ ලිපි කිහිපයක් මගින් තොරතුරු රැසක් සමාජ ගත වී ඇත. අතීත ගුරු ගෙදර සම්ප්‍රදාය මූලික කර ගනිමින් තත් විෂය මගින් කාලීන සමාජ අවශ්‍යතාවයක් පූරණය කළ ක්‍රියාවලියකි. සමස්ත මානව වර්ගයාට පොදු වූ සංක්‍රාන්ති අවස්ථාව මේ සඳහා මූලික වී ඇත. ශ්‍රී ලාංකේය සිංහල උඩරට සමාජ සංස්කෘතියට අනන්‍ය වූ චාරිත්‍ර සහ චාරිත්‍රයන්හි පදනම හඳුනාගත හැකි දත්ත ගබඩාවක් ලෙසද පෙන්වා දිය හැකිය. ගුණාත්මක බවින් යුතුව සමාජයේ පිළිගැනීමට ලක්ව පැවති මෙම උත්සවය සඳහා වත්මන වන විට විවිධ නවාංග එකතු වෙමින් නව්‍යකරණයට ලක්වී ඇත. අපගේ මෙම අධ්‍යයනය සඳහා මුල් වූ ගැටළුව වන්නේ ද සම්ප්‍රදායික චාරිත්‍ර පදනම සහ වර්තමාන වෙස් මංගල්‍යය සඳහා එක්වී ඇති නව්‍ය චාරිත්‍රයන්ගේ පදනම කෙබඳු ද විමසීමයි. සාම්ප්‍රදායිකව පැවැති වෙස් මංගල්‍යය උත්සවයේ පදනම විමර්ශනය කිරීම සහ දැනට වසර කිහිපයකට පෙර සිට මේ සඳහා සම්බන්ධ වෙමින් පවතින නවාංගයන්හි උචිතානුචිත බව පිළිබඳ විමර්ශනය කිරීම මෙහි මූලික අරමුණ විය. එමගින් තත් විෂයේ අනාගත අභිවෘද්ධිය සඳහා බලපාන වෙස් මංගල්‍යය උත්සවය සඳහා සුදුසු න්‍යාය පත්‍රයක් යෝජනා කිරීමට හැකිවිය. ග්‍රන්ථ සහ පර්යේෂණ ලිපි පරිශීලනය, සම්මුඛ සාකච්ඡා, සහභාගිත්ව නිරීක්ෂණ, අන්තර්ජාලය භාවිත කරමින් රැස්කර ගත් දත්ත විශ්ලේෂණයෙන් අවසන් නිගමනයට එළඹුනෙමු.

මුඛ්‍ය පදඃ ගුරුගෙදර, සම්ප්‍රදායික චාරිත්‍ර ක්‍රම, සමාජ අවශ්‍යතාවය, නවාංග, උචිතානුචිත බව

යක්ෂ ගෝත්‍රික ජන සංස්කෘතිය හා මහාවංශය

රාජමන්ත්‍රි, ඒ.ආර්.ඊ.ආර්.
උඩරට නර්තන අධ්‍යයනාංශය,
නර්තන හා නාට්‍යකලා පීඨය,
සෞන්දර්ය කලා විශ්වවිද්‍යාලය. ශ්‍රීලංකාව.
erangarajamanthree@gmail.com

ශ්‍රී ලංකාවේ ඉපැරණි ජන වර්ග අතරින් යක්ෂ ගෝත්‍රිකයින් විශේෂ වේ. ඔවුන්ගේ ජන සංස්කෘතිය වංශකථා සාහිත්‍යය මගින් හෙළිවන්නේ මඳ වශයෙනි. ශාන්තිකර්ම පිළිබඳ අධ්‍යයනය කරන විද්වත්හු වංශකථා සාහිත්‍යය මගින් හෙළි නොවන කරුණු මත පිහිටා විවිධ මතවාදයන්ට එළඹ තිබේ. ශාන්තිකර්ම පිළිබඳ පර්යේෂණ සඳහා ප්‍රාථමික මූලාශ්‍රයක් ලෙස මහාවංශය තොරතුරු සපයන වැදගත් ග්‍රන්ථයකි. නමුත් එහි ලංකාවේ ඉපැරණි යක්ෂ ගෝත්‍රිකයින් පිළිබඳ කරුණු හෙළි නොවීම විමර්ශනය කළ යුතු වේ. මහාවංශය දීර්ග කෘතියක් වුවත් මෙම පර්යේෂණය සඳහා යොදා ගැනෙන්නේ එහි මුල් කතෘවන මහානාම හිමි විසින් රචිත ග්‍රන්ථයයි. බෞද්ධ භික්ෂුවක් ලෙස මහාවංශය රචනා කිරීමේදී උන්වහන්සේට උක්ත තොරතුරු වසන් කිරීමට පැවති රචනා සම්ප්‍රදායය, භික්ෂුත්වය, සංස්කෘතික මතවාද හේතු වන්නට ඇත. නමුත් මහාවංශය සපයන තොරතුරු මත පිහිටා නිගමනයන්ට එළඹීම යුක්ති සහගත නොවේ. ශාන්තිකර්ම සඳහා යක්ෂයින්, දෙවියන්, ග්‍රහයින් මුල් කර ගන්නා අතර මිය ගිය ඥාතීන් දෙවියන්, යකුන් ලෙස ඇදහීම මෙහි දක්නට ලැබෙන ලක්ෂණයකි. උක්ත තොරතුරු අනාවරණය කිරීම වර්තමාන පර්යේෂකයින්ට වැදගත්වනු ඇත. මෙම පර්යේෂණය ගුණාත්මක පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය යටතේ සිදු කෙරිණි. උක්ත පර්යේෂණය සඳහා අවශ්‍ය ප්‍රාථමික හා ද්විතියික දත්ත එක්රැස් කොට කරුණු විශ්ලේෂණය කර, අවසාන නිගමනයන්ට එළඹිණි. ඒ අනුව ප්‍රාථමික මූලාශ්‍රයක් ලෙස තොරතුරු සපයන ග්‍රන්ථයක් වශයෙන් මහාවංශය යොදා ගැනීමේදී ඊට මුල් වූ සංස්කෘතික පරිසරය අධ්‍යයනය වැදගත් බව මෙම පර්යේෂණය මගින් අනාවරණය කර ගැණිනි.

මුඛ්‍ය පදඃ යක්ෂ ගෝත්‍රය, ශාන්තිකර්ම, මහාවංශය, සංස්කෘතිය, බෞද්ධ

Yaksha Tribal Folk Culture and the Mahavamsa

Rajamatree, A.R.E.R.
Department of Kandyan Dance, Faculty of Dance and Drama, University of the Visual and Performing Arts, Sri Lanka.
erangarajamanthree@gmail.com

Among the ancient ethnic groups of Sri Lanka, the *Yaksha* tribe holds a special significance. Their folk culture is only partially revealed through historical literature. Scholars studying *Shanthikarma* (ritualistic healing practices) have proposed various theories based on aspects not explicitly mentioned in historical literature. Although the Mahavamsa serves as an important text providing information for research on *Shanthikarma*, it does not explicitly disclose details about the ancient *Yaksha* tribe of Sri Lanka, which warrants critical examination. While the Mahavamsa is a lengthy chronicle, the version used in this research is the original text written by Mahanama Thero. As a Buddhist monk, he was influenced by the literary traditions of his time, monastic perspective, and cultural ideologies in his authorship of the Mahavamsa, which may have led to the omission of certain details. However, relying solely on the information provided in the Mahavamsa to conclude is not justifiable. *Shanthikarma* rituals often involve invoking *Yakshas*, deities, and planetary influences, and it is a notable characteristic that deceased relatives are believed to manifest as deities or spirits. Unveiling such information is of great importance to contemporary researchers. This study was conducted using qualitative research methodologies. Primary and secondary data were gathered, analysed, and used to derive conclusions. The findings of this research highlight the necessity of studying the cultural environment that influenced the Mahavamsa when using it as a primary source for research.

Keywords: Yaksha Tribe, Shanthikarma, Mahavamsa, Culture, Buddhism

කොහොඹා හැල්ලෙහි සන්දර්භගත සමාජානුභූතික කෘත්‍යවාදී පැතිකඩ පිළිබඳ සංඥාර්ථවේදී අධ්‍යයනයක්

මොරගොඩ.එම්.කේ.සී.එස්
සබරගමු නර්තන අධ්‍යයනාංශය
සෞන්දර්ය කලා විශ්වවිද්‍යාලය
ශ්‍රී ලංකා
chamindamoragoda002@gmail.com

ශ්‍රී ලාංකේය උඩරට නර්තන සම්ප්‍රදායයෙ හි ප්‍රධාන හා සුවිශේෂ ශාන්තිකර්මය වශයෙන් කොහොඹා යක් කංකාරිය හඳුනාගත හැකි ය. එහි අන්තර්ගත නර්තනාංගයන් හි කොහොඹා හැල්ල වූකලි මුඛ්‍යාර්ථ, පූජාර්ථ, ධ්වනිතාර්ථ, නිලීනාර්ථ සහ ප්‍රකාශනාර්ථ වශයෙන් සමාජානුභූතික කෘත්‍යමය පැතිකඩක් අනාවරනය කරන සමාජ සංවේදී කලා කෘතියකි. කොහොඹා හැල්ලෙ හි මුල, මැද, අග සහිත සන්දර්භීය ආඛ්‍යානයෙ හි සමස්තය මගින් මාතෘ ස්නේහය, පුත්‍ර ස්නේහය, දාරක ස්නේහය, අහිමිවීමේ සහ පැහැරගැනීමේ වේදනාව ආදී බොහෝ පැතිකඩයන් ප්‍රස්තුතව ස්ථාපනය වූ මානව ජීවිතයකට අවශ්‍ය හරයාත්මක ගතිලක්ෂණ රාශියක් සංඥාර්තවේදීව සන්නිවේදනය කරයි. නර්තනය, ගායනය සහ වාදනය අංගයන්ගෙන් සමන්විත එහි පුරාවෘත්ත ආඛ්‍යානය කොහොඹා දෙවියන්ගේ උත්පත්තිය කේන්ද්‍රීයව ප්‍රබන්ධ වී තිබෙන නමුදු එයින් ප්‍රකාශිත සමාජ පණිවිඩය අතිශය වැදගත් සේම නාට්‍යානුසාරී බවක් විශද කරයි. එහි පිටපත වනාහී උපරි ව්‍යුහාත්මක ගතිලක්ෂණය අභිබවා අධෝ ව්‍යුහාත්මක ගතිලක්ෂණ අන්තර්ගතව පවතින උත්කෘෂ්ට නිර්මිතයකි. නමුත් එහි අද්‍යතන ප්‍රායෝගික භාවිතාව මගින් එවැන්නක් ග්‍රාහක සමාජය වෙත අභිමුඛ නොවන්නේ ය. ඒ සඳහා පාදකව පවතින්නේ කොහොඹා යක් කංකාරී ශාන්තිකර්මය හි දී එය අභිවහනය කෙරෙන අවස්ථාව තුළ පවතින තත්ත්වයේ ස්වරූපයයි. එකී ස්වරූපයට අනුව විනෝදාර්ථයට වැඩි කෘත්‍යවාදී ප්‍රමුඛතාවක් ලබා දී ඇති අතර එමගින් ගැඹුරු හරයාත්මක ප්‍රපංචයන් යටපත්ව තිබීමයි. ඒ සඳහා නර්තනයේ පවතින අංග, ප්‍රත්‍යංග, උපාංගයන් හි වින්‍යාස සහ වාදනයෙ හි අන්තර්ගත ශාබ්ධිකතාවයෙ හි අසංතුලිත චර්යාවන් උපස්ථම්භක වී ඇත. එමගින් විද්‍යමාන වන්නේ අවිඥානික භාවිතාවකි. එතරම් කලාත්මක සහ සංස්කෘතික හරයාත්මක වටිනාකමක් සහිත කෘත්‍යවාදී සංඥාර්ථ රාශියකින් යුක්ත ප්‍රායෝගික කලා කෘතියක විපරිනාමික චර්යාව එකී කලා කෘතියෙන් අපේක්ෂිත අරමුණ සාක්ෂාත් නොවීමට පාදක වී ඇති බැවින් ඒ පිළිබඳව යථාවිධත්වය අනාවරණය කිරීම කාලෝචිතව වැදගත් වන්නේ ය. තත් පර්යේෂණය නිරීක්ෂණ ක්‍රමය, අන්තර්ගත විශ්ලේෂණ ක්‍රමය සහ සම්මුඛ සාකච්ඡා ක්‍රමය නම් වූ පර්යේෂණ විධික්‍රම පරිශීලනයෙන් සොයා ගන්නා ලද විංඥාපනයන්ගේ අනුභවික හේතු ඵලවාදී තාර්කික විශ්ලේෂණයකින් කළ ගුණාත්මක පර්යේෂණයක් වන්නේ ය.

මුඛ්‍ය පද - කොහොඹා හැල්ල, සන්දර්භය, සමාජානුභූතිය, කෘත්‍යවාදය, සංඥාර්ථවේදය.

A Semiotic Study on the Contextual Socio-Experiential Functional Aspects of the *Kohomba Halla*

Moragoda.M.K.C.S
Department of Sabaragamuwa Dance
University of the Visual and Performing Arts
Sri Lanka
chamindamoragoda002@gmail.com

The *Kohomba Yak Kankariya* is identified as the most significant and distinctive ritualistic performance in the Sri Lankan Kandyan dance tradition. Among its core dance components, the *Kohomba Hella* functions as a socially sensitive artistic expression, unveiling a performative dimension that encompasses ritualistic, devotional, acoustic, emblematic, and expressive significance. The contextual narrative structure of the *Kohomba Hella*, which includes an introduction, development, and conclusion, symbolically conveys various human emotions such as maternal affection, filial devotion, fraternal bonds, loss, and the anguish of abduction. Through its semiotic communication, it presents a collection of essential human characteristics. Comprising dance, vocal, and instrumental elements, the mythological narrative of this performance centers around the origin of *Kohomba Deviyo*. However, beyond its legendary framework, the performance embodies a profound social message, emphasising its dramatic nature. The textual composition of the *Kohomba Yak Kankariya* transcends its structural characteristics, incorporating deep-seated substructural elements, making it an exceptional artistic creation. Nevertheless, its contemporary practical application does not fully convey this depth to its audience. This is due to the evolving nature of the ritual context in which it is performed, where entertainment often takes precedence over ritualistic significance, resulting in the overshadowing of its profound symbolic dimensions. The structural arrangement of dance movements, sub-movements, and accessories, along with the sonic elements of instrumental music, has been altered, leading to an imbalance in its performance dynamics. This has contributed to a lack of awareness regarding its original significance. As a highly artistic and culturally valuable performative piece rich in symbolic expressions, the transformation of *Kohomba Yak Kankariya* has led to deviations from its intended purpose. Therefore, it is essential to critically examine these alterations to restore its authenticity. This study employs observation, content analysis, and interviews as its primary research methodologies. The findings are analysed through an experiential cause-effect framework, making it a qualitative research study aimed at uncovering the authentic nature of this traditional performance.

Keywords: *Kohomba Halla,* Context, Socio-Experientiality, Functionalism, Semiotics.

Dance Movement Therapy of Kandyan Dance Tradition in Sri Lanka

Dissanayake R.H
University of the Visual and Performing Arts, Sri Lanka
Ruchira.d@vpa.ac.lk

This study investigates the potential of Dance Movement Therapy (DMT) within the Kandyan dance tradition, a classical Sri Lankan art form recognized for its rhythmic vitality, cultural symbolism, and ritualistic significance. While Kandyan dance historically served both performative and spiritual functions, its therapeutic potential for mental health remains largely unexplored. Existing DMT models often lack cultural relevance for Sri Lankan contexts, highlighting a critical gap in research. This study seeks to address this by examining how Kandyan dance can be adapted into DMT to provide a culturally meaningful therapeutic practice while simultaneously preserving its heritage. Employing a qualitative research approach, this study analyses the therapeutic elements embedded in Kandyan dance, focusing on movement dynamics, rhythmic structures, and embodied expressions. Data collection includes in-depth interviews with Kandyan dance practitioners, therapists, and participants, as well as observational analysis of performances and training sessions. The findings reveal that the structured movements, symbolic gestures, and rhythmic patterns of Kandyan dance facilitate emotional release, cognitive processing, and heightened self-awareness. Additionally, the research identifies how these elements contribute to stress reduction, emotional resilience, and overall physical and psychological well-being. By systematically documenting these therapeutic attributes, this study positions Kandyan dance as a culturally grounded and effective form of DMT. The findings not only contribute to the expansion of DMT methodologies but also underscore the importance of integrating indigenous dance traditions into contemporary therapeutic frameworks. This research lays the foundation for developing culturally sensitive DMT practices that honor traditional arts while addressing mental health needs in diverse populations.

Keywords: Dance, Kandyan, Movement, Therapy, Tradition

උඩරට නර්තනය නවීකරණය: සමකාලීන නර්තන ශිල්පීය ව්‍යවහාරය පිළිබඳ සිද්ධි අධ්‍යයනයක්

සතරසිංහ එස්.එම්
මධුවන්ත කේ.ඩබ්.ජ්.එන්
උඩරට නර්තන අධ්‍යයනාංශය,සෞන්දර්ය කලා විශ්වවිද්‍යාලය,ශ්‍රී ලංකාව
saranyasatharasingha99@gmail.com

සමකාලීන කලාත්මක ප්‍රකාශන පැරණි සංස්කෘතික භාවිතයන් සමඟ මිශ්‍ර කර නූතන නර්තනය උඩරට නර්තන සම්ප්‍රදායේ විකාශනයට සහ නැවත අර්ථ දැක්වීමට සැලකිය යුතු ලෙස බලපා ඇත. මෙම පර්යේෂණය මගින් ගෝලීය සංස්කෘතික හුවමාරු සහ සංචාරක ප්‍රසංග ඇතුළු නවීන ප්‍රසංග සන්දර්භයන් සපුරාලීමට නර්තන ශිල්පීන් උඩරට නර්තනය අනුවර්තනය කර ඇත්තේ කෙසේද යන්න විමර්ශනය කරයි. උඩරට නර්තනය, ශ්‍රී ලංකාවේ වඩාත්ම ගෞරවාදරයට පාත්‍ර වූ සම්ප්‍රදායික නර්තන ක්‍රමයක් ලෙස, චාරිත්‍ර වාරිත්‍ර ව්‍යුහයන්ට දැඩි ලෙස අනුගත වීම සහ ආගමික හා සංස්කෘතික පිළිවෙත් සමඟ එහි ගැඹුරු සම්බන්ධතාවය දිගු කලක් තිස්සේ සංලක්ෂිත වේ. කෙසේ වෙතත්, කාලයාගේ ඇවෑමෙන්, මෙම නර්තන ආකෘතිය නවීන නර්තන කලාව මගින් සැලකිය යුතු ලෙස වෙනස් වී ඇති අතර, සම්ප්‍රදාය සහ නව්‍යකරණය අතර ගතික අන්තර් ක්‍රියාකාරිත්වයක් ඇති විය. නූතන නර්තන කලාව උඩරට නර්තනයේ කලාත්මක ප්‍රවේශය පුනර්ජීවනය කර පුළුල් කර ඇති අතර, එහි සංස්කෘතික සත්‍යතාව සහ එහි මුල් ස්වරූපයේ අඛණ්ඩතාව ආරක්ෂා කිරීම පිළිබඳ සංකීර්ණ ගැටළු ද මතු කර ඇත. මෙම අධ්‍යයනයේ මූලික පරමාර්ථය වන්නේ උඩරට නර්තන සම්ප්‍රදාය ප්‍රතිනිර්මාණය කිරීමේ දී නූතන නර්තන කලාවේ කාර්යභාරය අවබෝධ කර ගැනීමයි. තෝරාගත් නර්තන කෘතීන් පිළිබඳ ගුණාත්මක විශ්ලේෂණයක් සහ ප්‍රමුඛ පෙළේ ශ්‍රී ලාංකික නර්තන ශිල්පීන් සමඟ සම්මුඛ සාකච්ඡා මගින් අධ්‍යයනය නවෝත්පාදනය සහ සම්ප්‍රදාය අතර අවිනිශ්චිතභාවය සහ සහජීවනය ගවේෂණය කරයි. නවීන නර්තන ශිල්ප ව්‍යවහාරයන් උඩරට නර්තනයේ කලාත්මක අගය සහ ගෝලීය ආකර්ෂණය වැඩි දියුණු කරන අතරම, එය තථ්‍යභාවය සහ සංස්කෘතික සංරක්ෂණය පිළිබඳ විවේචනාත්මක ප්‍රශ්න ද මතු කරන බව සොයාගැනීම් මගින් තහවුරු විය. සජීවී සම්ප්‍රදායක් ලෙස උඩරට නර්තනයේ තිරසාරභාවය රඳා පවතින්නේ සංස්කෘතික උරුමයන් සහ සමකාලීන කලාත්මක ඉල්ලීම් අතර පවතින සාකච්ඡා මතය. නවෝත්පාදනය සහ සම්ප්‍රදාය අතර ගතික අන්තර් ක්‍රියාකාරිත්වය අවබෝධ කර ගැනීමෙන්, මෙම අධ්‍යයනය සම්ප්‍රදායික රංග කලාවේ සංස්කෘතික තිරසාරභාවය පිළිබඳ පුළුල් සාකච්ඡා සඳහා දායක වේ.

මුඛ්‍ය පද: උඩරට නර්තනය, නූතන නර්තන කලාව, සම්ප්‍රදාය, සංස්කෘතික සංරක්ෂණය, නවෝත්පාදනය

Modernisation of Kandyan Dance: A Case Study of Contemporary Choreographic Practices

Satharasinghe S.M
Madhuwantha K.W.A.N
University of the Visual and Performing Arts, Sri Lanka
saranyasatharasingha99@gmail.com

Modern choreography has significantly influenced the evolution and redefinition of Kandyan dance traditions, blending contemporary artistic expressions with age-old cultural practices. This research examines how choreographers have adapted Kandyan dance to meet modern performance contexts, including theatrical productions, global cultural exchanges, and tourism-driven performances. As one of Sri Lanka's most revered traditional dance forms, Kandyan dance has long been characterized by its rigid adherence to ritualistic structures and its deep connection to religious and cultural practices. Over time, however, this dance form has been significantly influenced by modern choreography, resulting in a dynamic interplay between tradition and innovation. While modern choreography has revitalised and expanded the artistic reach of Kandyan dance, it has also raised complex issues regarding the preservation of its cultural authenticity and the integrity of its original form. The primary objective of this study is to understand the role of modern choreography in reshaping Kandyan dance traditions. Through qualitative analysis of selected choreographed works and interviews with prominent Sri Lankan choreographers, the study explores the tensions and synergies between innovation and tradition. Findings reveal that while modern choreography enhances the artistic versatility and global appeal of Kandyan dance, it also raises critical questions about authenticity and cultural preservation. The sustainability of Kandyan dance as a living tradition depends on the ongoing negotiation between cultural heritage and contemporary artistic demands. By understanding the dynamic interplay between innovation and tradition, this study contributes to broader discussions on cultural sustainability in traditional performing arts.

Keywords: Kandyan Dance, Modern Choreography, Tradition, Cultural Preservation, Innovation

උඩරට ශාන්තිකර්මයන්හි අටමඟල භාවිතය පිළිබඳ අධ්‍යයනයක්

N.K. Samanmalee
nagarathnamsamanmali1999@gmail.com

උඩරට ශාන්තිකර්මයන්හි සැරසිලි කලාවට සුවිශේෂ ස්ථානයක් හිමි වේ. ඒ අතරින් අටමගල සැරසිල්ල පිළිබඳ විමර්ශනය කිරීම මෙම අධ්‍යයනයේ අරමුණයි. අටමගල වූ කලී ශ්‍රී ලාංකේය ශාන්තිකර්මවල දී අනිවාර්යය අංගයකි. එය ශාන්තිකර්ම ආරම්භයේ සිට අවසානය දක්වා වස්දොස් සමනය කරගැනීමේ අපේක්ෂාවෙන් ආතුරයාගේ දෙපා ස්පර්ෂව තැබීම සඳහා නිර්මාණය කර ඇත. අෂ්ඨ මංගල වස්තූන් යොදා ගනිමින් මෙය නිර්මාණය කරන බැවින් එය අටමගල යනුවෙන් ව්‍යවහාර වන බව පසක් වේ. අටමගලේ සංස්කෘතික පදනම, එහි සංකේතවන්නේ කුමක් ද, එහි ප්‍රභවය හා විකාශනය කෙබඳු දැයි තොරතුරු අධ්‍යයනය කිරීම මෙම පර්යේෂණයේ ප්‍රධාන අරමුණයි. අටමගලෙහි සංකේතවාදය අධ්‍යයනය කිරීමෙන් උඩරට ශාන්තිකර්මවල දෘශ්‍ය හා ආධ්‍යාත්මික අංශ වැඩි දියුණු කිරීමේ කාර්යභාරය, එය සහභාගී වන්නන්ට ගැඹුරු ආධ්‍යාත්මික අත්දැකීමක් සඳහා දායක වීම සහ සමකාලීන සිංහල සමාජය තුළ එහි වැදගත්කම හෙළි කරනු ඇත. තවද, මංගල වස්තූන් භාවිතයේ විවිධත්වයත් අවස්ථාවට අනුකූලව වෙනස් වන බවත් පර්යේෂ ප්‍රතිඵලයන් ලෙස දැක්විය හැක. අටමගල පිළිබඳව පර්යේෂණයේදී තොරතුරු එක්රැස් කිරීම සඳහා ප්‍රාථමික මූලාශ්‍රය හා ද්විතීයික මූලාශ්‍රය අධ්‍යයනය සිදුකරන අතර ප්‍රාථමික මූලාශ්‍රය යටතේ පාරම්පරික සාම්ප්‍රදායික නර්තන ගුරු පරම්පරාවන් සතු අටමගල පිළිබඳ තොරතුරු ඇතුලත් අත්පිටපත් ද, ද්විතීයික මූලාශ්‍රය යටතේ පර්යේෂණ ප්‍රකාශන මඟින් ද තොරතුරු එක්රැස් කරන ලදී. ක්ෂේත්‍ර අධ්‍යයනය යටතේ සම්මුඛ සාකච්ඡා, නිරීක්ෂණ මගින් දත්ත එක්රැස් කරමින් ලබා ගන්නා තොරතුරු ගුණාත්මකව විශ්ලේෂණය කරමින් අවසන් නිගමනවලට එළඹෙන ලදී. මෙම පර්යේෂණය විකාශනය වන වපසරිය තුළ සංස්කෘතික සම්ප්‍රදායන් නොනැසී පවතින ආකාරය සහ සමෘද්ධිමත් වන ආකාරය පිළිබඳ පුළුල් අවබෝධයක් ලබා ගැනීමට දායක වේ.

මුඛ්‍ය පද : අටමගල, අධ්‍යාත්මික වැදගත්කම, උඩරට ශාන්තිකර්ම, සංකේතවාදය, සමකාලීන අදාළත්වය.

Use of Atamagala in the Shanthikarma of the Kandyan Dance Tradition (A Study of Symbolism, Significance and Contemporary Relevance)

N.K. Samanmalee
nagarathnamsamanmali1999@gmail.com

Decorative art has a special place in the Shanthikarmas of the Kandyan Dance tradition. Among them, the aim of this research is to investigate the Atamagala decoration. Atamagala is an integral part of Shanthikarma. It is designed to touch the feet of the devotee with the hope of preventing vasdos from the beginning to the end of Shanthikarma. Since this is created using eight auspicious materials, it is clear that it is called Atamagala. The main purpose of this research is to study the cultural foundation of Atamagala, what it symbolises, and how it started and evolved. A study of the symbolism of the Atamagala is assumed to reveal its role in enhancing the visual and spiritual aspects of Kandyan Shanthikarma ceremonies, contributing to a deeply spiritual experience for the participants, and its importance in contemporary Sinhalese society. In order to collect information about Atamagala, the primary source and secondary source are studied and under the primary source, manuscripts containing information about Atamagala owned by generations of traditional traditional dance teachers, and under the secondary source, information is collected through research publications. It is expected to reach the final conclusions by qualitatively analysing the information obtained by collecting data through interviews and observations under the field study. This research contributes to a broader understanding of how cultural traditions survive and thrive.

Keywords: Atamagala, Contemporary Relevance, Kandyan Shanthikarma, Spiritual Significance, Symbolism.

Ethnochoreological Study of Dance Movements on Rock Art in Sri Lanka

Niluka D Thilakarathne, Sathsara Illangasinghe
University of the Visual & PerformingArts
niluka.t@vpa.ac.lk, sathsara.i@vpa.ac.lk,

Ethnochoreology refers to interdisciplinary approaches on studying dance such as dance anthropology. Hence, this research aims to understand pre-literate people's expressions of dance, body balancing, rhythm and headdress denoted in rock art. The 19th century reported the first attempt of reporting rock art by H.C.P Bell in Sri Lanka after two centuries of world attention on rock art studies in the 17th century. However, the first classification of rock shelters done by Deraniyaga in 1953 as who wanted to give sound contribution to understanding the significance of the art form in the stone age. Unfortunately, dance and music scholars didn't attend to the analysis that found archeological evidence in the subjective viewpoints of dance and music which helps to establish dance and music history in Sri Lanka till 2017. As a qualitative case study, this research focused on filling this research gap and published work on rock art in relation to dance had been used as primary data. According to the data analyzed, Bowatta Galge rock art is significantly denoted Kandian dance movements and Lihiniyagala, Budugala, Billawa, Thanthirimale, Dorawaka postures denotes approach to dance by ancestors like Billawa and Thanthirimale. Further, body balancing, rhythmic movements and skills of the people are symbolized on rock surfaces. Most of the rock art are considered as the products of the Vedda community. There are difficulties on dating of the rock art according to archeologists. This stands as a research barrier to establish dance history.

Keywords: Dance, Rock Art, Ethnochrelogy, Movements

Abstracts

DAY 02

March 21, 202

Session 01	Evening	Pannel 03

ආරෝහාවරෝහී වීණාව පිළිබඳ පර්යේෂණාත්මක අධ්‍යයනයක්

අතපත්තු, ඩී. ඒ. සී.

උත්තර භාරතීය සංගීත අධ්‍යයනාංශය, සෞන්දර්ය කලා විශ්වවිද්‍යාලය, කොළඹ07, ශ්‍රීලංකාව.

dacatapattu@gmail.com

හින්දුස්තානී සංගීතය රාග මත පදනම් වූ සංගීත සම්ප්‍රදායයකි. රාගයක් ප්‍රාසංගිකව ඉදිරිපත් කිරීමේදී එය නියමිත ශ්‍රැතිය මත පිහිටා සිදුකළ යුතුය. හින්දුස්තානී සංගීතයේ රාගයක් ප්‍රාසංගිකව ඉදිරිපත් කිරීමේදී ප්‍රධාන ශ්‍රැති උත්පාදක වාද්‍ය භාණ්ඩය ලෙස යොදාගනු ලබන්නේ තාන්පුරාවයි. තාන්පුරාවට අමතරව "ස්වර්මණ්ඩල්" නැමැති වාද්‍ය භාණ්ඩය ද මේ සඳහා යොදාගනී. මෙම වාද්‍ය භාණ්ඩයෙන් රාග ගායනය හා වාදනය සඳහා අවශ්‍ය ශ්‍රැතිමය පරිසරය නිර්මාණය කිරීමෙහිලා විශාල සහයෝගයක් ලැබේ. මෙය සුසරකරනු ලබන්නේ රාගයක ආරෝහණයේ සහ අවරෝහණයේ යෙදෙන ස්වර පිළිවෙල අනුවය. ඇතැම් රාගයන්හි ආරෝහණයේ සහ අවරෝහණයේ යෙදන ස්වර සමාන වන අතර ඇතැම් රාගයන්හි ආරෝහණයේ සහ අවරෝහණයේ යෙදන ස්වර අසමාන වේ. ආරෝහණයේ සහ අවරෝහණයේ යෙ දෙන ස්වර අසමාන වන රාගයක් සඳහා වර්තමානයේ භාවිතා වන ස්වර්මණ්ඩලය සුසර කරගැනීම හා වාදනය කිරීම තරමක් අපහසු වේ. ආරෝහණයේ සහ අවරෝහණයේ යෙදන ස්වර අසමාන වන රාගයක් ගැයීමේදී හෝ වැයීමේදී වර්තමානයේ භාවිතා වන ස්වර්මණ්ඩලයේ තත් සුසර කරගැනීමේදී සහ වාදනය කිරීමේදී මතුවන ප්‍රායෝගික ගැටලුව මෙම පර්යේෂණයේ පර්යේෂණ ගැටලුව ලෙස දැක්විය හැක. එබැවින් ආරෝහණ අවරෝහණ අසමාන රාගයන් සඳහා නව ස්වර්මණ්ඩල් වාද්‍ය භාණ්ඩයක් නිර්මාණය කිරීම මෙම පර්යේෂණයේ මූලික අරමුණ විය. මෙම නව වාද්‍ය භාණ්ඩය "ආරෝහාවරෝහී වීණාව" ලෙස නම්කළ අතර මෙය උත්තර භාරතීය ශාස්ත්‍රීය සංගීතය සඳහා හඳුන්වාදීම මෙම පර්යේෂණයේ ප්‍රධාන පරමාර්ථයකි. "ආරෝහාවරෝහී වීණාව" නිර්මාණය කිරීමේදී වර්තමාන ස්වර්මණ්ඩල් වාද්‍ය භාණ්ඩය ප්‍රධාන ආකෘතිය ලෙස යොදාගත් අතර මෙම ආරෝහාවරෝහී වීණාව මගින් ආරෝහණය සහ අවරෝහණය සමාන රාග මෙන්ම ආරෝහණය සහ අවරෝහණය අසමාන වූ රාගයන්හි ආරෝහණය සහ අවරෝහණය වාදනය කළ හැකිවීම සුවිශේෂී ලක්ෂණයකි. ආරෝහාවරෝහී වීණාවෙහි සම්පූර්ණ තත් ගණන 72 කි. රාගයේ ආරෝහණය වාදනය කිරීම සඳහා වම් පස ස්වර්මණ්ඩලයත් අවරෝහණය වාදනය කිරීම සඳහා දකුණු පස ස්වර්මණ්ඩලයත් භාවිතා කෙරේ. ආරෝහාවරෝහී වීණාව සුසර කරගැනීම සඳහා යතුරක් භාවිතා කරයි. වාදනය කිරීම සඳහා මිශ්‍රාබයක් යොදාගනියි. මෙම පර්යේෂණය නව නිර්මාණාත්මක පර්යේෂණයක් වන අතර ආරෝහාවරෝහී වීණාව නිර්මාණය කිරීම සඳහා සංගීත භාණ්ඩ නිර්මාණකරුවෙකුගේ සහාය ලබාගන්නා ලදී. ආරෝහණයේ සහ අවරෝහණයේ යෙදෙන ස්වර අසමාන වූ රාග ගායනයේදී සහ වාදනයේදී අවශ්‍ය ශ්‍රැතිමය පරිසරය නිර්මාණය කිරීම සඳහා මෙම ආරෝහාවරෝහී ස්වර්මණ්ඩල වාද්‍ය භාණ්ඩය සාර්ථකව යොදාගතහැකි බව මෙම පර්යේෂණයේ නිගමනය විය.

මුඛ්‍ය පද: හින්දුස්තානී සංගීතය, රාග, ස්වර්මණ්ඩල්, ආරෝහාවරෝහී වීණාව, මිශ්‍රාබය.

An Experimental Study of the Aarohaavarohi Veena

Atapattu, D.A.C.

Department of North Indian Music, University of the Visual & PerformingArts, Colombo 07, Sri Lanka.

dacatapattu@gmail.com

Hindustani music is a musical tradition based on Ragas. The performance of a Raga should be done in a proper manner. In the performance of a Raga in Hindustani Music, the Tanpura is used as the main pitch -generating instrument. In addition to the Tanpura, the instrument called "Swarmandal" is also used for this purpose. This instrument provides great support in creating the necessary professional environment for Raga singing and playing. This is tuned according to the order of the ascending and descending of a Raga. In some Ragas, the ascending and descending notes are the same and, in others the ascending and descending notes are dissimilar. For a Raga where the ascending and descending notes are unequal, the Swarmandal used today is quite difficult to tune and play. The research problem considered the practical problem that arises in tuning and playing the notes of the Swarmandal used today while singing or playing a Raga in which the ascending and descending notes are unequal. Therefore, the objective of this research was to create a new Swarmandal for ascending and descending unequal Ragas. This new instrument was named "Aarohaavarohi Veena" and its introduction to North Indian Classical Music is a major objective of this research. The current Swarmandal was used as the main model in the creation of the "Aarohaavarohi Veena", and a unique feature of this Aarohaavarohi Veena is that it can play the equal ascending and descending notes of Ragas as well as the unequal ascending and descending notes of a Raga. The total number of strings of the Aarohaavarohi Veena is 72. The left side of Aarohaavarohi Veena is used to play the ascending of the Raga and the right is used to play the descending of the Raga. A metal key is used to tune the Veena. A Misrab is used for playing this instrument. This research sought the help of a musical instrument designer to create the Aarohaavarohi Veena. It was concluded in this research that this Aarohaavarohi Veena can be successfully used to create the necessary environment for singing and playing Ragas with unequal notes during ascending and descending.

Keywords: Hindustani Music, Raga, Swarmandal, Aarohaavarohi Veena, Mishrab.

Pandit Ramashraya Jha: A Scholar, Composer, and Visionary of Indian Classical Music

Dr. Surendra Kumar
Associate Professor (VOCAL)
Department of Music & Performing Arts
Allahabad Central University Prayagraj
Uttar Pradesh (India)
sursesurendra@gmail.com

Pandit Ramashraya Jha, also known by his musical pseudonym "Ramrang," was an eminent scholar, composer, and practitioner of Indian classical music. His contributions span across performance, pedagogy, and musicology, making him an iconic figure in the field. Beyond his musical genius, he possessed a simple heart and an inspiring human personality, a rare blend of artistic excellence and scholarly depth. This study aims to explore the scholarly and artistic contributions of Pandit Ramashraya Jha, focusing on his extensive work in Raga Shastra, compositions in traditional and newly created ragas, and his impact on Indian classical music pedagogy. The research is based on an analytical review of his compositions, books, and teaching methodologies. Particular emphasis is given to his magnum opus, *Abhinav Geetanjali*, a five-part treatise that serves as an invaluable heritage for music learners. Additionally, insights are drawn from the works of his disciples and contemporary musicians who continue his legacy. Pandit Jha's compositions encompass diverse forms, including Dhrupad-Dhamar, Khayal-Tappa, Thumri-Dadra, Tarana, and Bhajan-Kirtan. He also composed in newly conceived ragas such as Rampriya, Tirbhukti, Chandravali, and Mangalgujari, which have been integrated into the Indian classical tradition. His disciples, including Shubha Mudgal, Geeta Banerjee, and Pandit Shantaram Vishnu Kashalkar, have played a crucial role in preserving and propagating his teachings globally. His work embodies a profound synthesis of *rasa* and *bhaav*, enriching Indian classical music with spiritual depth and intellectual rigor. Recognized with numerous accolades, his legacy continues to inspire musicians and scholars. Preserving his musical values and traditions remains a lasting tribute to his unparalleled contributions.

Keywords: Classical Music, Pedagogy, Raga Shastra

ලංකාවේ තම්මැට්ටම් සරඹ සහ බටහිර ඩ්‍රම්කිට් සරඹ පිළිබඳ සංසන්දනාත්මක අධ්‍යයනයක්

කන්දගේ, ආර්යූ .

බටහිර සංගීත අධ්‍යනාංශය, සෞන්දර්ය කලා විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව

ravipathikandage@gmail.com

මෙම අධ්‍යයනය මගින් ශ්‍රී ලාංකේය සම්ප්‍රදායික බෙර වාදන සරඹ, විශේෂයෙන් තම්මැට්ටම් වාදනය සඳහා භාවිත කරන හරඹයන් සහ බටහිර ඩ්‍රම්ස් හි අන්තර්ගත හරඹ අතර සංසන්දනාත්මක විශ්ලේෂණයක් ගවේෂණය කරයි. ශතවර්ෂ ගණනාවක් පැරණි සම්ප්‍රදායන් තුළ මුල් බැසගත් ශ්‍රී ලාංකේය තම්මැට්ටම් වාදනය එහි සංස්කෘතික හා චාරිත්‍රානුකූල සන්දර්භයන්ට අනන්‍ය වූ සංකීර්ණ රිද්මයානුකූල රටා ඇතුළත් කරයි. එමෙන්ම, බටහිර තාලවාද්‍ය සංගමය (Percussive Art Society) මගින් ඉදිරිපත් කර ඇති හි මූලික හරඹ 40 වැනි පද්ධති හරහා ප්‍රමිතිගත කර, රිද්ම අධ්‍යාපනය සහ බෙර අභ්‍යාස සඳහා ගෝලීයකරණය වූ ප්‍රවේශයක් සපයයි. මෙම පර්යේෂණය රිද්මයානුකූල ව්‍යුහයන්, වාදන ශිල්පීය ක්‍රම සහ මෙම බෙර වාදන සම්ප්‍රදායන් දෙක අතර රටා උච්චාරණය කිරීමේ පොදු ලක්ෂණ සහ වෙනස්කම් හඳුනා ගනී. මෙම පර්යේෂණයේ ගැටලුව කේන්ද්‍රගත වන්නේ ශ්‍රී ලාංකික තම්මැට්ටම හරඹ සහ බටහිර ඩ්‍රම්ස් හරඹ මූලික කරගෙනයි. එය, ශ්‍රී ලාංකේය තම්මැට්ටම් සහ බටහිර ඩ්‍රම්ස් හි වාදනය කරන්නා වූ හරඹ, සංසන්දනාත්මකව විශ්ලේෂණයක් කළ හැකිද? යන්නයි. ශ්‍රී ලංකාවේ තම්මැට්ටම් වාදනයේ අනුරූප රටා සමග බටහිර බෙර වාදනයේ Single stroke" Double stroke සහ Paradiddle ඇතුළු මූලික කරුණු විශ්ලේෂණය කිරීමෙන්, සාම්ප්‍රදායික ශිල්පීය ක්‍රම නවීන බෙර වාදනයට අනුපූරක විය හැකි ආකාරය අධ්‍යයනයෙන් අනාවරණය වේ. එය Fusion සංගීතය සහ දෙමුහුන් බෙර වාදන භාවිතයන් වැනි සමකාලීන සන්දර්භයන් තුළ ශ්‍රී ලාංකීය බෙර වාදන හරඹවලට අනුවර්තනය වීමේ හැකියාව තවදුරටත් ඉස්මතු කරයි. මෙම සොයාගැනීම් සම්ප්‍රදායික හා නවීන රිද්මයානුකූල ප්‍රවේශයන් මුසු කිරීම, සංස්කෘතික හුවමාරුව සහ බෙර වාදන අධ්‍යාපනයේ නවෝත්පාදන සඳහා වේදිකාවක් නිර්මාණය කිරීම අරමුණු කරයි. මෙය ගෝලීය බෙර වාදන පද්ධති සමග ඒකාබද්ධ කරන අතරම දේශීය රිද්මයානුකූල මාලාව සංරක්ෂණය කිරීම යන අධ්‍යයනයෙන් තවත් සමෘදිමත් වේ.

මුඛ්‍ය පද: තම්මැට්ටම් සරඹ, බටහිර ඩ්‍රම්ස් වාදන සරඹ, රිද්මයානුකූල සංසන්දනය, තාක්ෂණික ක්‍රම ශිල්ප, සංස්කෘතික හුවමාරුව.

A Comparative Study of Sri Lankan Thammattam Haramba and Western Drumkit Rudiments

Kandage, R.U
Department of Western Music, University of the Visual & Performing Arts, Sri Lanka
ravipathikandage@gmail.com

This study is a comparative analysis between Sri Lankan traditional Thammattam rudiments, particularly those used in Sri Lankan drumming, and the rudiments of the Western drumkit. Sri Lankan percussion, rooted in centuries-old traditions, incorporates intricate rhythmic patterns and phrasing unique to its cultural and ceremonial contexts. Conversely, Western drumkit rudiments, standardized through systems such as the Percussive Arts Society's 40 essential rudiments, provide a globalized approach to rhythm education and performance. This research identifies commonalities and distinctions in rhythmic structures, sticking techniques, and the articulation of patterns between these two drumming traditions. The problem of this research is centered on the Sri Lankan Thammattam Haramba and the Western Drums Rudiments. Is it possible to engage in a comparative analysis of the Haramba (Rudiments) that can be played on Sri Lankan Thammattam and Western Drums? By analysing core rudiments, including single strokes, double strokes, and paradiddles in Western drumming, alongside corresponding patterns in Sri Lankan Thammattam drumming, the study uncovers how traditional techniques can complement modern drumkit playing. It further highlights the adaptability of Sri Lankan Thammattam rudiments in contemporary contexts, such as fusion music and hybrid drumming practices. The findings aim to bridge traditional and modern rhythmic approaches, creating a platform for cultural exchange and innovation in percussion education. The study also sheds light on preserving indigenous rhythmic vocabulary while integrating it into global percussion systems.

Keywords: Sri Lankan Thammattam Haramba, Western Drumming Rudiments, Rhythmic Comparison, Technical Works, Cultural Exchange.

Origin and Rituals of Kavadiyattam in Batticaloa

Podimathaya Venuga
Phd Research Scholar
venu.venuga@gmail.com

Kavadiyattam is an important art form in the cultural heritage of the Tamils. Rituals have played an important role in the lives of the people of Batticaloa since ancient times. This study examines the traditional Kavadiyattam of the Tamils based on the rituals rooted in the Batticaloa society. Kavadi dance is still a popular dance among the Tamils, and the origin of Kavadi dance is related to the ancient practice of weightlifting. When examining the Kavadi dance, many subtle differences are found. There are many differences in ritual, caste, region, and elegance. This study is necessary in the absence of sufficient evidence for the historical details of Kavadiyattam in the artistic events held in temples. Furthermore, studies have not been conducted in relation to the Saivalayams in the Batticaloa region. In this light, this study aims to examine the way in which Kavadi is expressed through the medium of art in temple worship in the present day. When examining the Kavadi of the people of the Batticaloa region, many subtle differences can be seen. Differences based on ritual and caste-based differences are seen. This study, conducted in the temples in the Batticaloa region as the boundary, aims to examine the occasions and types of Kavadi in festivals held in worship. Field research, historical research, and qualitative descriptive research methods have been used to identify the Kavadi dances held in temples and to reveal the occasions when these events take place and to discover in which temples in the Batticaloa region these Kavadi events take place.

Keywords: Kavadi, Culture, Batticaloa, Ritual, Tradition

තායි සොංක්‍රාන් (Songkran) අවුරුදු උත්සවය තායි වැසියන්ගේ ආධ්‍යාත්මික සංවර්ධනය උදෙසා බලපාන ආකාරය

පෙරේරා, ඩබ්ලිව්. ඩී. එම්.[1], ශ්‍රමන්, එස්. පී.[2]

[1]පර්යේෂණ සහකාර, පාලි හා බෞද්ධ අධ්‍යනාංශය, ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව.

dehemiperera99@gmail.com

[2]සහය කථිකාචාර්ය, පාලි හා බෞද්ධ අධ්‍යයනාංශය, ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව

spsademic@gmail.com

තායිලන්තය ආසියාවේ පිහිටි ථෙරවාද බෞද්ධ රාජ්‍යයකි. රටේ සෑම දෙනාම සහයෝගයෙන් මෙන් ම උද්යෝගයෙන් සමරන තායි සංස්කෘතික උත්සව ඔවුන්ගේ චිත්ත සමාධිය වඩා වර්ධනය කිරීමෙහි ලා සමත් වේ. එසේ ආධ්‍යාත්මික ශික්ෂණයක් උදා කරනු ලබන උත්සව අතර සොංක්‍රාන් නමින් හැඳින්වෙන අවුරුදු උත්සවයට හිමිවන්නේ වැදගත් ස්ථානයකි. එනම්, සූර්යයා මීන රාශියෙන් මේෂ රාශිගත වීම නිමිතිකොට ගෙන අප්‍රේල් 13 සිට 15 දක්වා සාම්ප්‍රදායිකව තායි වැසියන් විසින් ඔවුන්ගේ කෘතඥතාව සහ ආධ්‍යාත්මික භක්තිය ප්‍රකාශ කිරීම උදෙසා පවත්වනු ලබන්නකි. සොංක්‍රාන් උත්සවයෙහි සිදුවන සුවිශේෂී අංගය වන්නේ ජලය ඉසීමේ ක්‍රියාවලිය යි. එය ගැඹුරු සංකේතාත්මක අර්ථයක් දරන්නකි. එනම්, එය ශාරීරික පිරිසුදු කිරීම සහ ආධ්‍යාත්මික අලුත් කිරීම නියෝජනය කරන්නකි. ඒ අනුව තායි සොංක්‍රාන් උත්සවය තායි ජන ජීවිතවල ආධ්‍යාත්මික සංවර්ධනය උදෙසා බලපාන්නේ ද යන්න මෙහි පර්යේෂණ ගැටලුව විය. තායි සොංක්‍රාන් උත්සවය එරට වැසියන්ගේ ආධ්‍යාත්මික සංවර්ධනය උදෙසා බලපාන ආකාරය අධ්‍යයනය කිරීම මෙම පර්යේෂණයේ ප්‍රධාන අරමුණු විය. මෙම පර්යේෂණය සඳහා අවශ්‍ය තොරතුරු රැස්කිරීම ප්‍රාථමික මූලාශ්‍රය, ද්විතීයික මූලාශ්‍රය ශාස්ත්‍රීය ලේඛන, කෝෂ ග්‍රන්ථ හා අන්තර්ජාලය පහසුකම ද උපයෝගී කරගනිමින් සිදුවිය. විශේෂයෙන් ම තායි ජන සමාජය සදාචාරාත්මක සමාජයක් බවට පත්වීමේ තීරණාත්මක සාධකය වී ඇත්තේ ද බුදුදහම කේන්ද්‍ර කරගනිමින් බිහි වී ඇති එවැනි සංස්කෘතික උත්සවයන්හි බලපෑම යි. අවුරුදු දින නගරවල හිමිදිරියේම පවත්වනු ලබන ප්‍රථම ක්‍රියාව නම් භික්ෂූන් වහන්සේලා උදෙසා පිණ්ඩපාතය පිදීම යි. එහි දී පවුලේ සියලු දෙනාම අලංකාර වස්ත්‍රවලින් සැරසී ආහාර මේස මාර්ගය දෙපස තබාගෙන දන් බෙදෙන අයුරු ඉතා දර්ශනීය වූවකි. තවද නිවෙස් පිරිසිදු කිරීමත්, පූජාසනය මත ඇති පිළිම වහන්සේ සුවඳ පැනින් නහවා අලුත් සිවුරක් පෙරවීමත් 13 වන දින සිදුකරනු ලබන ප්‍රධාන චාරිත්‍රයකි. ඇතැම් විහාරස්ථානවල පිළිමය පමණක් නොව විහාරාධිපතින් වහන්සේ ද නහවනු ලබයි. එහි අදහස ක්ෂමා කරවා ගැනීමත්, සෙත් පැතීම හා සෙත් ලබා ගැනීමත්ය. එම ක්‍රමවේදයම නිවෙස්වල සිටින මව්පිය, වැඩිහිටියන් උදෙසා ද යොදාගැනීම සොංක්‍රාන් උත්සවයේ දී සිදුවේ. එනිසා ම මෙම අලුත් අවුරුදු උත්සවය උතුම් ජීවන මාර්ගයක් මෙන් ම විශිෂ්ට චරිත ශක්තියක් ඇති කරවන්නක් වන අතර එය බුදුදහම කේන්ද්‍ර කොටගනිමින් ගොඩනැගී ඇති බැවින් එරට වැසියන්ගේ ආධ්‍යාත්මික සංවර්ධනය උදෙසා හේතුවන බව පෙනීයයි.

මූඛ්‍ය පද: අලුත් අවුරුදු උත්සවය, ආධ්‍යාත්මික සංවර්ධනය, තායි ජනජීවිත තායිලන්තය, සොංක්‍රාන් උත්සවය.

The Impact of the Thai Songkran (New Year Festival) on the Spiritual Development of Thai People

Perera, W. D. M.,[1] Sramon, S. P.[2]
[1] Research Assistant, Department of Pali and Buddhist Studies, University of Sri Jayewardenepura, Sri Lanka
dehemiperera99@gmail.com

[2] Assistant Lecturer, Department of Pali and Buddhist Studies, University of Sri Jayewardenepura, Sri Lanka
spsademic@gmail.com

Thailand is a Theravāda Buddhist country located in Asia. The country celebrates various cultural festivals with great enthusiasm, which contribute to enhancing the mental well-being of its people. Among these spiritually enriching festivals, the Songkran New Year Festival holds a significant place. Traditionally celebrated by Thai people from April 13 to 15, this festival marks the transition of the sun from Pisces to Aries. It serves as an occasion for expressing gratitude and deep spiritual devotion. A distinctive feature of the Songkran Festival is the ritual of water splashing, which carries profound symbolic meaning. This practice represents both physical purification and spiritual renewal. Accordingly, the research question in this study examines how the Thai Songkran Festival influences the spiritual development of Thai people. The primary objective of this research is to explore the impact of the Songkran Festival on the spiritual growth of Thai society. To gather the necessary data, this study utilized primary and secondary sources, scholarly literature, reference books, and online resources. Notably, cultural festivals such as Songkran, which are rooted in Buddhist principles, play a crucial role in shaping Thai society as a morally upright community. One of the first rituals performed on the New Year's day in cities is the offering of alms to Buddhist monks. Family members, dressed in elegant attire, line up on both sides of the offering table to distribute food, creating a beautiful and harmonious scene. Another significant tradition, observed on April 13, includes house cleaning, washing Buddha statues with fragrant water, and adorning them with new robes. In certain temples, not only the Buddha images but also the chief monks are bathed in a symbolic act of seeking forgiveness, offering blessings, and receiving well wishes. This practice is extended to elders and parents within households during the Songkran Festival. Therefore, the Thai New Year Festival serves as a noble way of life and a means of strengthening moral character. Since it is deeply rooted in Buddhist teachings, it significantly contributes to the spiritual development of Thai society.

Keywords: New Year Festival, Songkran Festival, Spiritual Development, Thailand

The Impact of Web Radio on the Development Orientation of Modern Radio Media

Dharmasiri, PTKI Attorney-at-Law
PhD Candidate, Faculty of Graduate Studies, University of Visual & Performing Arts, Colombo 07, SRI LANKA.
kalani@spc.cmb.ac.lk

This research aims to analyze the impact of internet-based web radio services on the developmental trajectory of modern radio media. As mass media continuously evolve due to technological advancements, the integration of web radio has introduced new competitive dynamics within the industry. The study examines how online radio functions as a transformative force, shifting traditional radio from a mainstream medium to a more interactive and accessible digital platform. The research problem focuses on how internet-based web radio services influence the development of modern radio media. The hypothesis assumes that web radio significantly contributes to the transformation and growth of contemporary radio broadcasting. A mixed-methods approach was employed, utilizing both qualitative and quantitative research methodologies. The primary data collection methods included surveys conducted among web radio listeners and traditional radio audiences to assess user preferences and engagement patterns. Interviews were carried out with media professionals, web radio broadcasters, and industry experts to understand the evolution of radio through digital platforms. Content analysis helped Examin existing web radio channels to determine the thematic and structural shifts in modern radio broadcasting. The research sampled 250 respondents using a simple random sampling method. Participants were selected from five major districts in Sri Lanka was Ampara, Colombo, Kandy, Matara, and Vavuniya. The sample included radio listeners, broadcasters, and industry professionals to ensure diverse perspectives on the role of web radio. The research is grounded in Media Convergence Theory, which explains how traditional and digital media merge to create new communication patterns. The findings indicate that web radio serves as an alternative medium rather than merely an extension of traditional radio channels. The study concludes that web radio has become a crucial component of modern radio media, influencing both content production and audience interaction.

Keywords: Communication, Development, Internet, Modern Radio Media, Web Radio

The Importance of the Common Man Character in Sri Lanka's Political Cartoons

Arul Sanjeeth Arulanantham
Senior Lecturer, Department of Visual and Technological Arts,
Swami Vipulananda Institute of Aesthetic Studies,
Eastern University, Sri Lanka
sanjeetharul@gmail.com

This paper examines the importance of the common man character in Sri Lankan political cartoons in reflecting and influencing social, economic and political issues. The common man, usually depicted as an ordinary citizen, is a powerful tool for cartoonists to criticise and satirise political and social issues, political leaders and policies. Through a content analysis of cartoons created by some of the leading political cartoonists in Sri Lanka, this study examines how the common man character, also known as the common man, embodies the feelings of the public and highlights social concerns. This study has been conducted through content analysis. The works of prominent political cartoonists in Sri Lanka have been selected and how the common man character is portrayed in them has been analysed. Issues of social and political reflection, overcoming cultural and linguistic barriers, contribution to democratic discourse, and lasting impact are taken up for discussion. This study reveals that the common man or common man character not only provides a voice for the common people, but also fosters political awareness and engagement among the public. By presenting complex political issues in a relatable and accessible way, these common man characters contribute to democratic discourse and to holding political figures accountable. The importance of the character of the common man is underscored by its ability to transcend cultural and linguistic barriers. Furthermore, the evolution of this character reflects the changing political landscape in Sri Lanka and adapts to the social and political context. At the same time, it maintains its important function as a voice for the marginalised. Key findings include the importance of the common man character in cartoons, political awareness and engagement, holding political leaders accountable, and contribution to democratic discourse.

Keywords: Common Man, Political Cartoons, Social Issues, Democratic Discourse, Accountability

இலங்கையின் அரசியல் கார்ட்டூன்களில் பொதுஜனம் (Common Man) கதாபாத்திரத்தின் முக்கியத்துவம்

The importance of the Common Man character in Sri Lanka's political cartoons

அருள் சஞ்ஜூத் அருளானந்தம்

சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர், கட்புலமும் தொழில்நுட்பமும் கலைத் துறை,

சுவாமி விபுலாநந்த அழகியற் கற்கைகள் நிறுவகம், கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை

sanjeetharul@gmail.com

இலங்கையின் அரசியல் கார்ட்டூன்களில் சமூக, பொருளாதார மற்றும் அரசியல் பிரச்சினைகளை பிரதிபலித்தல் மற்றும் செல்வாக்கு செலுத்துவதில் பொதுஜனம் அல்லது பொதுமகன் (காமன் மேன்) கதாபாத்திரத்தின் முக்கியத்துவத்தை இந்த ஆய்வுக் கட்டுரை கொண்டுள்ளது. பொதுவாக ஒரு சாதாரண குடிமகனாக சித்தரிக்கப்படும் பொதுமகன்;, அரசியல், சமூகப் பிரச்சனைகள், அரசியல் தலைவர்கள் மற்றும் கொள்கைகளை விமர்சிக்கவும் நையாண்டி செய்யவும் கார்ட்டூனிஸ்டுகளுக்கு சக்திவாய்ந்த கருவியாக விளங்குகிறார். இலங்கையின் முக்கிய சில அரசியல் கேலிச்சித்திரக் கலைஞர்களால் படைக்கப்பட்ட கார்ட்டூன்களின் உள்ளடக்கப் பகுப்பாய்வின் மூலம், இந்த ஆய்வு திருவாளர் பொதுஜனம் என்று சொல்லப்படுகின்ற பொதுஜனம் அல்லது பொதுமகன் பாத்திரம் எவ்வாறு பொதுமக்களின் உணர்வுகளை உள்ளடக்கியது மற்றும் எவ்வாறு சமூக அக்கறைகளை முன்னிலைப்படுத்துகிறது என்பதை ஆராய்கிறது. இலங்கையின் அரசியல் கார்ட்டூன்களில் பொதுமகன் கதாபாத்திரம் ஒரு முக்கிய பாத்திரத்தை வகிக்கிறது, இது அரசியல் நிகழ்வுகள் மற்றும் சமூகப் பிரச்சினைகள் குறித்த அன்றாட குடிமக்களின் எதிர்பார்ப்பும், விமர்சனமும் கொண்ட சக்திவாய்ந்த அடையாளமாக செயல்படுகிறது. இந்த கார்ட்டூன் கதாபாத்திரம் மக்களின் போராட்டங்கள், அபிலாஷைகள் மற்றும் விரக்திகளை உள்ளடக்கியது. இந்த ஆய்வானது உள்ளடக்கப் பகுப்பாய்வு முறை மூலம் ஆய்வு செய்யப்பட்டுள்ளது. இலங்கையின் முக்கியமான அரசியல் கார்ட்டூனிஸ்டுகளின் படைப்புகளைத் தேர்ந்தெடுத்து, அவற்றில் பொதுமகன் கதாபாத்திரம் எவ்வாறு சித்தரிக்கப்படுகிறது என்பதைப் பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்டுள்ளது. இந்த கதாபாத்திரம் சாதாரண மக்களின் குரலாக செயல்படுவதுடன், அரசியல் மற்றும் சமூக பிரச்சினைகளை எளிமையாகவும் திறமையாகவும் விமர்சிக்கிறது. சமூக மற்றும் அரசியல் பிரதிபலிப்பு, கலாச்சார மற்றும் மொழியியல் தடைகளைத் தாண்டுதல், ஜனநாயக உரையாடலுக்கான பங்களிப்பு, நீடித்த தாக்கம் ஆகிய விடயங்கள் விவாதங்களுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படுகின்றன. பொதுஜனம் அல்லது பொதுமகன் கதாபாத்திரம் சாதாரண மக்களுக்காக குரல் கொடுப்பது மட்டுமல்லாமல், அரசியல் விழிப்புணர்வையும் பொதுமக்களிடையே ஈடுபாட்டையும் வளர்க்கிறது என்பதை இந்த ஆய்வு வெளிப்படுத்துகின்றது. சிக்கலான அரசியல் பிரச்சினைகளை தொடர்புபடுத்தக்கூடிய மற்றும் அணுகக்கூடிய வகையில் முன்வைப்பதன் மூலம், இந்த பொதுமகன் (காமன் மேன்) கதாபாத்திரங்கள் ஜனநாயக உரையாடலுக்கு பங்களிக்கின்றன. மற்றும் அரசியல் பிரமுகர்களை பொறுப்புக்கூற வைக்கின்றன. இந்த ஆய்வு இலங்கை அரசியல் கார்ட்டூன்களில் காமன் மேன் கதாபாத்திரத்தின் நீடித்த பொருத்தத்தையும் பொதுக் கருத்தை வடிவமைப்பதில் அதன் தாக்கத்தையும் அடிக்கோடிட்டுக் காட்டுகிறன. இந்த பிரதிநிதித்துவம் ஆளும் உயரடுக்கிற்கும் சாதாரண குடிமக்களுக்கும் இடையே உள்ள துண்டிப்பை உயர்த்தி காட்டுவது மட்டுமல்லாமல் குடிமை ஈடுபாடு மற்றும் விழிப்புணர்வை ஊக்குவிக்கிறது. பொதுமகன் (காமன் மேன்) கதாபாத்திரத்தின் முக்கியத்துவம், கலாச்சார மற்றும் மொழியியல் தடைகளைத் தாண்டிய அதன் திறனால் அடிக்கோடிட்டுக் காட்டப்படுகிறது. இது அரசியல் வர்ணணையை பரந்த பார்வையாளர்களுக்கு அணுகக்கூடியதாக ஆக்குகிறது. மேலும், இந்தக் குணாதிசயத்தின் பரிணாமம், இலங்கையில் மாறிவரும் அரசியல் நிலப்பரப்பை பிரதிபலிப்பதுடன் சமூக, அரசியல் சூழலுக்கு ஏற்ப மாற்றியமைக்கிறது. அதே நேரத்தில் விளிம்புநிலை மக்களுக்கான குரலாக அதன் முக்கிய செயல்பாட்டைப் பேணுகிறது. இலங்கையின் முக்கியமான சில கேலிச்சித்திரக்காரர்களின் பல்வேறு கார்ட்டூன்களின் விரிவான பகுப்பாய்வின் மூலம், இந்த ஆய்வு, பொதுமகன் (காமன் மேன்) கதாபாத்திரம் எப்படி அரசியல் நெருக்கடிகளை எதிர்கொள்ளும் எதிர்ப்பு மற்றும் நெகிழ்ச்சியின் நீடித்த அடையாளமாக மாறியுள்ளது என்பதை ஆராய்கிறது. இறுதியில், இலங்கையின் அரசியல் கார்ட்டூன்களில் பொது மனிதனின் முக்கியத்துவம், அதிகாரத்திற்கு சவால் விடுவது மற்றும் குடிமக்கள் மத்தியில் விமர்சனப் பிரதிபலிப்பை ஊக்குவிக்கும் திறனில் உள்ளது, இது ஜனநாயக உரையில் நையாண்டியின் முக்கிய பங்கை வலுப்படுத்துகிறது. இந்த ஆய்வின் மூலம் கார்ட்டூன்களில் பொதுமகன் கதாபாத்திரத்தின் முக்கியத்துவம், அரசியல் விழிப்புணர்வு மற்றும் ஈடுபாடு, அரசியல் தலைவர்களை பொறுப்புக்கூற வைத்தல், ஜனநாயக உரையாடலுக்கான பங்களிப்பு ஆகிய முக்கிய முடிவுகள் பெறப்பட்டன.

முக்கிய வார்த்தைகள்: (1) பொதுமகன் (2) அரசியல் கார்ட்டூன்கள், (3) சமூகப் பிரச்சினைகள், (4) ஜனநாயக உரையாடல், (5) பொறுப்புக் கூறல்

Abstracts

DAY 02

March 21, 202

Session 01	Evening	Pannel 04

සමාජ අයිතිවාසිකම් මෙවලමක් ලෙස නර්තනය ගවේෂය කිරීම.

(චලන උපදේශනය සහ ප්‍රජා සවිබලගැන්වීම් පිළිබඳ අධ්‍යයනයක්)

හේරත් එච්.එල් .අයි .එම් .

නාට්‍ය මුද්‍රා නාට්‍ය හා නූතන නර්තන අධ්‍යනාංශය

සෞන්දර්ය කලා විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව

indikalakmalherath@gmail.com

නර්තනය හුදු විනෝදාස්වාදය ඉක්මවා ගිය බහුවිධ කලා මාධ්‍යයකි. එය සන්නිවේදන ප්‍රකාශන සහ සමාජ විවරණ සඳහා ප්‍රබල මාධ්‍යයක් ලෙස සේවය කරනු ඇත. ඉතිහාසය පුරාම නර්තනය සංස්කෘතික අනන්‍යතාව, ප්‍රජා ඒකාබද්ධතා සහ දේශපාලන ක්‍රියාකාරීත්වය සමඟ සම්බන්ධ වී ඇත. නර්තනය කලාත්මක ප්‍රකාශන මාධ්‍යයක් ලෙස බොහෝ කලක සිට හඳුනාගෙන ඇත. නමුත් සමාජ අයිතීන් වෙනුවෙන් පෙනී සිටීමේ විභවයන් අඩු වශයෙන් ගවේෂණය කර ඇත. මෙම පර්යේෂණයේ අරමුණ වන්නේ පුද්ගල සංවර්ධනය, සමාජ සාධාරණත්වය ප්‍රවර්ධනය කිරීම, මානව හිමිකම් ගැටලු පිළිබඳ දැනුවත් කිරීම සහ ප්‍රජා සහභාගීත්වයන් පෝෂණය කිරීම සඳහා නර්තනය යොදා ගත හැකි ආකාර විමර්ශනය කිරීමයි. මෙහි මූලික ගැටලුව ලෙස පුද්ගලයින් සවිබල ගැන්වීම උදෙසා නර්තනය භාවිතා කළ හැක්කේ කෙසේද යන්න අධ්‍යයනය කිරීමයි. එහිදී සමකාලීන නර්තනය ප්‍රධාන නර්තන කර ගනිමින් සමාජ අයිතිවාසිකම් ප්‍රකාශ කිරීමේ මාධ්‍යයක් ලෙස සේවය කරන්නේද යන්නත්, ආන්තික කණ්ඩායම් අතර ප්‍රජා සහයෝගීතාව ගොඩනැංවීමට නර්තනය පහසු වන්නේ කුමන ආකාරවලින්ද යන්නත්, සමකාලීන නර්තන ශිල්පීන් ඔවුන්ගේ නිර්මාණ කාර්යයට සමාජ අයිතිවාසිකම් තේමාවන් ඇතුළත් කරන්නේ කෙසේද යන්නත් මෙහිදී ප්‍රශ්න නගනු ඇත. මෙහි මූලික අරමුණු කිහිපයක් ඇති අතර සමාජ අයිතිවාසිකම් වෙනුවෙන් පෙනී සිටීමට මෙවලමක් ලෙස නර්තනයේ ඓතිහාසික හා සමකාලීන භාවිතාව විශ්ලේෂණය කිරීමත්, ප්‍රජා සවිබල ගැන්වීම සඳහා පෞරුෂ සංවර්ධනය, සාමූහික ක්‍රියාකාරකම් ඔරොත්තු දීමේ හැකියාවන් කෙරෙහි නර්තනයේ බලපෑම තක්සේරු කිරීමත්, සමාජ අයිතිවාසිකම් කෙරෙහි සමාජ කථිකාවක් ඇති කිරීම උදෙසා නර්තනය උපයෝගී කර ගැනීම පිළිබඳව අනාගත සැලසුම් සහ නිර්දේශයන් ලබා දීමත් මෙහි අරමුණු ලෙස හඳුනාගත හැකිය. මෙම පර්යේෂණයේ දත්ත රැස් කිරීම සඳහා ගුණාත්මක හා ප්‍රමාණාත්මක ක්‍රම ඒකාබද්ධ කරමින් මිශ්‍ර ක්‍රමවේදය භාවිතා කරනු ඇත. එමෙන්ම සිද්ධි අධ්‍යයනය, සමීක්ෂණය, සහභාගීත්ව නිරීක්ෂණ මෙන්ම මේ වන විට තෝරා ගත් ප්‍රජාවන් ත්‍රිත්වයක් ඔස්සේ නර්තනමය වැඩමුලු පවත්වමින් මෙම පර්යේෂණය ආරම්භ කර ඇත. ඒ ඔස්සේ යමින් සමකාලීන නර්තන පුහුණු ක්‍රමවේද හා නර්තන අධ්‍යයනය තුළින් පුද්ගල සංවර්ධනය කිරීමෙන් සමාජ සවිබලගැනිවීමේ මෙවලමක් ලෙස සමකාලීන නර්තනය හඳුන්වා දීමට අපේක්ෂා කෙරේ.

මුඛ්‍ය පද: සමකාලීන නර්තනය-, සමාජ අයිතිවාසිකම්, පුද්ගල සංවර්ධන, මානව හිමිකම්

Exploring Dance as a Tool for Social Justice: A Study on Movement Mentorship and Community Empowerment

Herath H. M. I. L.
Department of Drama Oriental Ballet and Contemporary Dance Studies
Faculty of Dance and Drama
, University of the Visual and Performing Arts, Sri Lanka
indikalakmalherath@gmail.com

Dance is a multifaceted art form that goes beyond mere entertainment. It serves as a powerful medium for communication and social commentary. Throughout history, dance has been connected to cultural identity, community unity, and political activism. Dance has long been recognised as an artistic medium for expression. However, its potential as a tool for advocating social justice has been less explored. This research aims to explore how dance can be used to promote personal development, social justice, raise awareness of human rights issues, and encourage community participation. The central question of this study is how dance can be used as a means of empowering individuals. The study will examine whether contemporary dance can serve as a medium for expressing social justice issues, how dance can foster community cooperation between marginalized groups, and how contemporary dance artists incorporate social justice themes into their creative work. The study has several key objectives: to analyse the historical and contemporary uses of dance as a tool for expressing social justice, to assess how dance impacts the development of masculinity and collective action for community empowerment, and to explore how dance can be utilised to create social discourse on human rights. The study will also provide future plans and recommendations for using dance as a tool for social advocacy. A mixed-methods approach, combining qualitative and quantitative research, will be used to collect data. The research includes event study, surveys, participatory observation, and dance workshops conducted with selected communities. Through this, the study aims to introduce contemporary dance as a tool for community empowerment through personal development, within the framework of contemporary dance training methods and dance studies.

Keywords: Contemporary Dance, Social Justice, Personal Development, Human Rights

ඒ. සී. ජී. එස්. අමරසේකරගේ "යකැදුරාගේ දියණිය" චිත්‍රයෙන් ප්‍රකාශිත සංකල්පීය දැනුම (Conceptual Knowledge) සහ අනන්‍ය වූ සංරචන (Unique Composition) භාවිතය

කේ. එල්. ජී. සී. තුෂාර[1]
බාහිර කථිකාචාර්ය, දෘශ්‍ය කලා පීඨය, සෞන්දර්ය විශ්වවිද්‍යාලය
gamage.chaminda@gmail.com

ඒ. සී. ජී. එස්. අමරසේකර යනු යුරෝපීය දෘශ්‍ය කලාවෙහි කේන්ද්‍රස්ථානයක් වූ එංගලන්තයේ රෝයල් ඇකඩමිය මගින් 1941 වසරේ දී පවත්වනු ලැබූ චිත්‍ර ප්‍රදර්ශනයට ද තෝරාගනු ලැබූ ආසියානු සිත්තරෙකි. "යකැදුරාගේ දියණිය" චිත්‍රය ඔහු නිමවූ කෘතීන් අතර විශේෂ අවධානය දිනා ගන්නා කෘතියකි. යථාර්ථවාදී (Realism) සිතුවම් ඕනෑ තරම් ඔහු නිමවා තිබියදී මෙම සිතුවම විශේෂ අවධානයක් දිනා ගැනීමෙන් එය යථාර්ථවාදී චිත්‍ර කලාව අතික්‍රමණය කරන ලද විශේෂ කෘතියක් බව පසක් වේ. දේශීය පාසල් චිත්‍රකලා අධ්‍යයන උපදේශනයන්හි "යකැදුරාගේ දියණිය" කෘතිය කියවීමට අවශ්‍ය ප්‍රධාන සාධක සඳහන් නොකොට එය යුරෝපීය ශාස්ත්‍රාලීය ඇඳීමේ ක්‍රමයට අයත් යථාර්ථවාදී නිර්මාණයක් ලෙස පමණක් ලඝු කොට හැඳින්වීම මෙම පර්යේෂණයෙහි ගැටලුවයි. එමගින් එම චිත්‍රයෙහි නියම අර්ථයන් සහ නිර්මාණාත්මක කලා භාවිතාව කෙරෙහි අමරසේකර දක්වා ඇති ප්‍රතිභාව අධ්‍යයනය වැළැක්වේ. මෙම පර්යේෂණ පත්‍රිකාවේ අරමුණය එම චිත්‍රය කියවීමට අවශ්‍ය මූලික සාධක වන සංකල්පමය දැනුම සහ අනන්‍ය වූ සංරචන භාවිතය පිළිබඳ අධ්‍යයනය සහ විශ්ලේෂණයයි. එමගින් "යකැදුරාගේ දියණිය" කෘතිය දෙස නව දෘෂ්ඨියකින් බැලීමට සහ පුළුල් විමර්ශනයක යෙදීමට අවස්ථාව උදාවේ. ගුණාත්මක අධ්‍යයනයක් වන මෙම පර්යේෂණය දෘශ්‍ය විශ්ලේෂණයක් (Visual Analysis) ඇසුරින් සිදු කරන අතර එම දත්ත සවිස්තරාත්මක දත්ත (Descriptive Data) වර්ගයට අයත් වේ. දත්ත අධ්‍යයනයෙන් චිත්‍රය අභ්‍යන්තරයෙහි පවතින අන්තර්ඥානය (Insight) සොයාගැනීම අපේක්ෂිතය. එමගින් චිත්‍ර කලාවේ පවතින දැනුම, සිත්තරාගේ මැදිහත්වීමෙන් නිර්මාණය කරනු ලබන නව චිත්‍රමය භාෂාව සහ අනාගත දැක්ම අවබෝධ කර ගැනීමට හැකියාව ලැබේ. "යකැදුරාගේ දියණිය" චිත්‍රය විශේෂ අවධානයට පාත්‍රවීමට බලපානු ලබන්නේ යථාර්ථවාදී ලෙස චිත්‍ර ඇඳීමේ දක්ෂතාවට ඉහළ අගයක් එකතු කරනු ලැබූ සංකල්පමය දැනුම, අනන්‍ය වූ සංරචන භාවිතයේ ඇති ප්‍රබලත්වය සහ නවතාව බව මෙම පර්යේෂණයෙන් හෙළි වේ.

මුඛ්‍ය පදඃ අන්තර්ඥානය (Insight), අමරසේකර (Amarasekara), සංරචනය (Composition), සංකල්පීය (Conceptual), යථාර්ථවාදය (Realism)

The Conceptual Knowledge and Unique Compositions Expressed in A.C.G.S. Amarasekara's "The Devil Dancer's Daughter"

K. L. G. C. Thushara[1]

Visiting Lecturer, Faculty of Visual Arts, University of the Visual and Performing Arts

gamage.chaminda@gmail.com

A.C.G.S. Amarasekara, who was selected to exhibit at the Royal Academy in England - a focal point of European visual art - in 1941, created the particularly noteworthy painting "The Devil Dancer's Daughter" (*Yakadurage Diyaniya*), which stands as a significant work among his oeuvres. While Amarasekara produced numerous realist paintings, this work's special recognition indicates its transcendence beyond conventional realism. The research problem this paper addresses stems from how local school art education guidelines oversimplify "The Devil Dancer's Daughter" painting by viewing it solely as a realist work in the European academic tradition, failing to consider the broader contextual elements essential for its comprehensive understanding. This approach impedes the study of both the painting's true meaning and Amarasekara's creative genius in his artistic practice. This research paper analyzes and examines the fundamental elements necessary for interpreting the painting: its conceptual knowledge and unique compositional usage. This enables a new perspective and broader examination of "Devil Dancer's Daughter." The research, which is qualitative in nature, employs a visual analysis methodology, dealing with descriptive data. The study seeks to uncover the insight present within the painting through data analysis. This facilitates understanding of the existing knowledge in painting, the new pictorial language created through the artist's intervention, and his future vision. The research reveals that "Devil Dancer's Daughter" garnered special attention due to key factors including the conceptual knowledge that added significant value to natural painting ability, the power of unique compositional usage, and its innovation. These elements elevated the work beyond mere technical proficiency in realistic representation.

Keywords: Amarasekara, Composition, Conceptual, Insight, Realism

Mirror Neurons and Dance: An Experimental Study Through the Body of the Female Kandyan Dancer

Jayasekara, D
Department of Fine Arts, University of Peradeniya, Sri Lanka
dilushikaja@gmail.com

Following the discourse of the body-mind dichotomy in the world of dance, dancers moved away from their dance structures. Body, movement and dance were encouraged to be recognised through exploratory approaches in the 20th century. This research focuses on connection between mirror neurons and dance. The aims of this research are to understand connections between mirror neurons and dance through the female body. The phenomenon of mirror neurons occurs when different types of nerves and muscles are stimulated during body movements. When the dancer is going to make some movements and observing a movement of another person or spectator, mirror neurons are activated. In that moment, the dancer perceives the emotions and sensations of another person. Mirror neurons react to sound, and this study has found a connection between dance and mirror neurons. In dance, mirror neurons involve imitation. Not only is there synchrony in the voice, movements and poses, but also in the processes of their inner feelings and senses. Imitation can be introduced as a low-level mechanism that contributes to empathy. And also, imitation is not an out-body observation, but an inner body observation. As a female dancer, one finds their own rhythms while thinking and moving through the body. Based on qualitative research methodology, both primary and secondary data is used in this study. Interviews and personal reflections are used as primary data to analyse the study, while personal experiences of the researcher served in the reading of mirror neuron structuralism and imitation. Secondary data includes international research reports, articles and books to analyse the study.

Keywords: Dance, Body, Mirror Neurons, Synchronize, Imitation

Freddie Silva 's Songs That Serve as Social Expression (Based on Five Songs)

Jinadasa R.S.M[1] , Chamodini K.A[2]
Department of Musicology
University of the Visual and Performing Arts Colombo, Srilanka.
ashinichamodini99@gmail.com

Freddie Silva’s musical compositions represent a brilliant convergence of humour and social commentary, where wit and satire serve as powerful tools to reflect on pressing societal issues. His songs, rich in comedic lyricism, explore a wide range of concerns—from political dysfunction to cultural disparities—transforming serious subjects into accessible and engaging narratives. This unique blend of humour and melody not only entertains but also challenges audiences to reconsider the world around them, encouraging reflection on topics that might otherwise remain unexamined. This research aims to unravel the mechanisms behind Silva’s art, focusing on how comedy within his music functions as both a medium for social critique and a catalyst for societal awareness. The primary research question was: To what extent does do Freddie Silva’s humorous songs reflect social expression? By analysing the ways Silva addresses social and political issues through his songs, the research will explore the nuanced role of comedy in fostering reflection, dialogue, and action. The study had been undertaken by way of interviews and field visit and secondary sources such as books, journals, articles under the qualitative research methodology to gather information. The objectives of this inquiry are threefold: first, to examine how Silva’s musical satire provides a lens through which to view social structures and cultural norms; second, to assess whether his comedic approach deepens the audience's understanding of complex societal challenges; and third, to evaluate the audience's reception of these messages and their potential to spark change. Ultimately, this study seeks to offer a profound understanding of how Freddie Silva’s work transcends mere entertainment, becoming a potent vehicle for social reflection and transformation, weaving humour into the very fabric of cultural discourse.

Keywords: Freddie Silva, Social Commentary, Comedy, Cultural Discourse

ලාංකේය මුද්‍රා නාට්‍ය කලාව කෙරෙහි බලපෑ සමකාලීන පක්ෂ දේශපාලනය

ජයසේකර, බී. කේ. ඩී.

මානව ශාස්ත්‍ර සහ සමාජ විද්‍යා පශ්චාත් උපාධි ආයතනය,පේරාදෙණිය විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව

dilhaniuoc@gmail.com

ලාංකේය මුද්‍රා නාට්‍ය කලාව 1930දී පමණ ආරම්භ වී ලංකාව තුළ නව කලා ප්‍රවාහයක් ලෙස ව්‍යාප්ත විය. එය නර්තනයේ ප්‍රකාශනාත්මක ශක්‍යතාව හඳුනා ගත් මානවවාදී කලාවක් විය. මෙම නව කලාවේ ප්‍රභවය හා විකාශනය කෙරෙහි බල පෑ ප්‍රධානතම සාධකය බෙංගාලි පුනරුදය වූ අතර එකල ලංකාවේ සමාජ, ආර්ථික සහ දේශපාලනික පසුබිම අවශේෂ සාධක විය. මෙම අධ්‍යයනයේ අරමුණ වන්නේ විසිවන සියවසේ තුන්වන දශකයේ සිට හත්වන දශකයේ අගභාගය දක්වා ලාංකේය මුද්‍රා නාට්‍ය කලාව කෙරෙහි යටිපෙළ දිවෙන සාධකයක් ලෙස ක්‍රියාත්මක වූ පක්ෂ දේශපාලනය පිළිබඳව අධ්‍යයනය කිරීමයි. මුද්‍රා නාට්‍ය කලාව කෙරෙහි බලපෑ සමකාලීන පක්ෂ දේශපාලනයේ බලපෑම කවරාකාර ද? යන ගැටලුව යටතේ එකල පැවති පක්ෂ දේශපාලනයේ ක්‍රියාකාරීත්වය මුද්‍රා නාට්‍ය කලාවේ බිහි වීමට, නිර්මාණකරණයට සහ එහි විකාශනය කෙරෙහි වූ ධනාත්මක හෝ නිශේධනාත්මක බලපෑම් ඓතිහාසික කරුණු ඔස්සේ ගැඹුරින් අධ්‍යයනය කිරීම මෙහි මූලික අරමුණු වේ. සාහිත්‍ය මූලාශ්‍රවලට අනුව මුද්‍රා නාට්‍ය නිර්මාණය උදෙසා රජයේ අනුග්‍රහය අවශ්‍යතාව මත ලබා දී ඇති අතර අනෙක් පසට ඔවුන්ගේ දේශපාලනික අපේක්ෂාවන් මුද්‍රා නාට්‍ය තුළින් අපේක්ෂා කළ බව අනාවරණය වේ. එමෙන්ම නිර්මාණකරුවන්ගේ කලාත්මක චින්තනය කෙරෙහි එකල පැවති දේශපාලනික පසුබිම බල පා ඇත. ඇතැම් අවස්ථාවන්හි දී එය කලාවේ ජීව ගුණයට මෙන්ම නිර්මාණකරුවාගේ නිර්මාණාත්මක අපේක්ෂාවන් අභිබවමින් දේශපාලනික අවශ්‍යතාවන් සපුරාලීමට සිදු වූ අවස්ථා ද අනාවරණය වේ. අධ්‍යයනය සඳහා ගුණාත්මක පර්යේෂණ ක්‍රමවේදයක් භාවිත කරන අතර ප්‍රාථමික හා ද්විතීයික මූලාශ්‍ර යටතේ දත්ත රැස් කරයි. එහිදී දෙස් විදෙස් ග්‍රන්ථ, පර්යේෂණ සඟරා, පුවත්පත් ලිපි, ශ්‍රව්‍ය දෘශ්‍යපට, රූපවාහිනී සම්මුඛ සාකච්ඡා, ගැඹුරු සම්මුඛ සාකච්ඡා සහ නිරීක්ෂණ යනාදී දත්ත රැස් කිරීමේ මෙවලම් යොදා ගැනේ. මෙම පර්යේෂණයේ වත්මන් නිරීක්ෂණවලට අනුව සමකාලීන පක්ෂ දේශපාලනයේ බැල්ම සහ අනුග්‍රහය ඇතැම් මුද්‍රා නාට්‍යවල අන්තර්ගතයට සහ නිර්මාණ ක්‍රියාවලියට බලපා ඇති බව නිගමනය කළ හැකිය. එමෙන්ම එකල පැවති ජාතික පුනරුද ව්‍යාපාර, සමකාලීන භාරතයේ දේශපාලන මතවාද සහ සංස්කෘතික පුනරුදය මුද්‍රා නාට්‍ය නිර්මාණකරුවන්ගේ දේශපාලනික චින්තනය කෙරෙහි බලපා ඇත. මෙම පර්යේෂණයෙන් ලාංකේය මුද්‍රා නාට්‍ය කලාවේ ප්‍රභවය සහ විකාශනය දේශපාලනීයකරණය වූ ආකාරය සහ එයට පදනම් වූ සාධක පිළිබඳව පුළුල්ව සාකච්ඡා කරන බැවින් එය මුද්‍රා නාට්‍ය කලාව පිළිබඳ සිදු කෙරෙන අනාගත නර්තන අධ්‍යයනයන් සහ කලාත්මක භාවිතාවන් කෙරෙහි වැදගත් වේ.

මුඛ්‍ය පද: ලාංකේය මුද්‍රා නාට්‍ය කලාව, පක්ෂ දේශපාලනය, දේශපාලනික චින්තනය

Contemporary Party Politics that Influenced Sri Lankan Ballet

Jayasekara, B.K.D.
Postgraduate Institute of Humanities and Social Sciences, University of Peradeniya, Sri Lanka.
dilhaniuoc@gmail.com

Sri Lankan ballet began around 1930 and spread as a new art movement in Sri Lanka. It was a humanistic art that recognised the expressive potential of dance. Its origin and development were primarily influenced by the Bengali Renaissance, alongside the prevailing social, economic, and political conditions in Sri Lanka during that period. This study aims to explore the influence of party politics as a hidden factor shaping Sri Lankan ballet from the third decade to the late seventh decade of the twentieth century. The research question of this study is: What is the impact of contemporary party politics on the art of ballet? Accordingly, the primary objectives are to conduct an in-depth analysis of the positive and negative effects of party politics during that period on the emergence, creation, and development of ballet, utilising historical evidence as the basis for investigation. According to literary sources, government sponsorship for the creation of ballets was often provided based on necessity. At the same time, it has been revealed that political aspirations were also pursued through these ballets. Furthermore, the political background of the time has influenced the artistic thinking of the creators. In some cases, it has been revealed that it has had to fulfill political needs, surpassing the vitality of art and the creative aspirations of the creator. A qualitative research methodology is used for the study and data were collected under primary and secondary sources. In this, data collection tools such as local and foreign books, research journals, newspaper articles, audio-visual materials, television interviews, in-depth interviews and observations were used. According to the current observations of this research, it can be concluded that the gaze and patronage of contemporary party politics have influenced the content and creative process of some ballets. Also, the national revival movement of that time, the political ideologies of contemporary India and the cultural renaissance have influenced the political thinking of ballet creators. Since this research comprehensively discusses the origin and evolution of Sri Lankan ballet and the factors underlying it, it is important for future dance studies and artistic practices on ballet.

Keywords: Sri Lankan Ballet, Party Politics, Political Thought, National Revival, Contemporary Dance

ශ්‍රී ලාංකේය නූතන නර්තන ශිල්පිනියන් කෙරෙහි බලපෑ ස්ත්‍රීවාදී දෘෂ්ටිවාදය පිළිබඳ විමසුමක්

එච්. ජී. එස්. එස්. පී. අමරජීව
නර්තන හා නාට්‍ය කලා පීඨය
සෞන්දර්ය කලා විශ්වවිද්‍යාලය
sithija.amarajeewa99@gmail.com

ශ්‍රී ලාංකේය සම්ප්‍රදායික නර්තන කලාව වූකලි දේශීය සංස්කෘතික උරුමය විදහාපාන අනන්‍යත්වයෙන් සහ උපයෝගීතාවයකින් යුක්ත වටිනා සංස්කෘතික ප්‍රපංචයකි. සංස්කෘතිය හා සම්ප්‍රදාය සංකල්පද්වයෙහි පොදු ලක්ෂණය මෙන්ම ධර්මතාව වනාහී නිරන්තරවම ගතික ස්වභාවයකින් යුක්තව පෙනී සිටීම නමුදු ප්‍රබල සංස්කෘතිකාංගයක ලක්ෂණ පූර්ණ වශයෙන් හෝ අර්ධ වශයෙන් හෝ වේගවත්ව වෙනසකට බඳුන් නොවන්නේ ය. දේශීය නර්තන කලාව එකී ආකාර සහිතව ප්‍රගමනය වූවකි. සම්ප්‍රදායික මෙන්ම ඒ අනුසාරීව ප්‍රතිනිර්මාණය වූ අවශේෂ නර්තන මාදිලීන් කිහිපයක් අද්‍යයතන ලාංකේය ප්‍රාසංගික වේදිකාව තුළ මෙන්ම සමාජ අවකාශයෙහි විද්‍යමාන විය. ඒවායෙහි නර්තන ශිල්පිනියන්ගේ සහභාගීත්වයේ වර්ධනයක් දක්නට ලැබිණ. එහි නර්තන ශිල්පිනියන්ගේ නර්තන අන්තර්ගතයේ සෑම දිශානතියකම ස්වරූපයන් ප්‍රබල ගතිකත්වයකට බඳුන් වී ඇත. එකී තත්ත්වය අනුව නර්තනයෙහි නර්තන ශිල්පිනියන්ගේ දායකත්වයෙහි සෑම පැතිකඩකම යම් යම් තත්ත්වයන් ස්ථාපිත වී ඇත. නර්තනයට පමණක් නොව එය කාන්තාවකගේ සිංහල සංස්කෘතික අනන්‍යතාවට ද ප්‍රබල තර්ජනයකි. එය විසිවන ශතවර්ෂයේ මැදභාගය පටන් ක්‍රමිකව වර්ධනය වී අද්‍යතනය වන විට උත්කෘෂ්ටත්වයකට පැමිණ ඇති නමුදු සංස්කෘතිකමය වශයෙන් හරයාත්මක වටිනාකමක් සහිත ලාංකේය නර්තන මාදිලියට ප්‍රබල බලපෑමකි. ඒ සඳහා උපස්ථම්භක වූ ප්‍රමුඛ සාධකය ගෝලීය වශයෙන් ව්‍යාප්ත වූ ස්ත්‍රීවාදී න්‍යාය නොහොත් දෘෂ්ටිවාදය හඳුන්වාදිය හැකි ය. ගෝලීය සංස්කෘතික අනුකලනයේ පැතිකඩක් වශයෙන් ලාංකේය නර්තනයට අවශෝෂණය වූ එකී තත්ත්වය මත සිදු වී ඇති බලපෑම ඔස්සේ ලාංකේය නර්තන අනන්‍යතාව විපර්යාසකරණය වීම වළකාලීම හෝ අවම කිරීම කාලෝචිතව වැදගත් බවක් විශද කරන්නේ ය. ස්ත්‍රීවාදී ප්‍රවාදයේ ගතිලක්ෂණ නර්තන ශිල්පිනියන් කෙරෙහි බලපා තිබෙන ආකාරයත් එය නර්තන කලාව උදෙසා දක්වනු ලබන පරාවර්තනයත් පිළිබඳව සමාජ සවිඥානකත්වය ස්ථාපිත කිරීම තත් පර්යේෂණය මගින් සිදු වී ඇත. පර්යේෂණය නිරීක්ෂණ ක්‍රමය, සම්මුඛ සාකච්ඡා ක්‍රමය සහ අන්තර්ගත විශ්ලේෂණ ක්‍රමය නම් වූ පර්යේෂණ විධික්‍රම ඇසුරින් සොයා ගන්නා ලද තොරතුරු අනුභවික තාර්කික හේතු ඵලවාදී විශ්ලේෂණයකින් කළ ගුණාත්මක පර්යේෂණයක් වන්නේ ය.

මුඛ්‍ය පද: ශ්‍රී ලාංකේය, නූතන නර්තන, ශිල්පිනියන්, බලපෑම, ස්ත්‍රීවාදය

An Investigation into the Feminist Ideology that Influenced Sri Lankan Modern Dancers

H.G.S.S. Pinipa Amarajeewa
Faculty of Dance and Drama
University of the Visual and Performing Arts
Sithija.amarajeewa99@gmail.com

Sri Lankan traditional dance is a valuable cultural phenomenon with identity and utility that reflects local cultural heritage. While the common characteristic of the concepts of culture and tradition is that religion is constantly dynamic in nature, the characteristics of a strong cultural element are not subject to rapid change, either in whole or in part. The local dance art has progressed in this way. Several traditional and re-created dance forms emerged in the Sri Lankan performing arts scene as well as in the social space. They saw a growth in the participation of female dancers. The forms of all directions of the dancers' dance content were subject to strong dynamics. In light of that situation, certain conditions have been established in every aspect of the contribution of female dancers to dance. It is a strong threat not only to dance but also to a woman's Sinhala cultural identity. Although it has gradually developed since the mid-twentieth century and reached its peak when it was studied, it is a strong influence on the Sri Lankan dance style with intrinsic cultural value. The main underlying factor for this can be identified as the globally widespread feminist theory or ideology. The impact of this situation on Sri Lankan dance, which has been absorbed as an aspect of global cultural integration, highlights the timely importance of preventing or minimising the transformation of Sri Lankan dance identity. This research has established social awareness about how the characteristics of feminist theory have influenced dancers and the reflection it has on the art of dance. This is a qualitative research conducted through a logical causal analysis of information found using the research methods of observation, interview, and content analysis.

Keywords - Sri Lankan, Modern Dance, Female Dancers, Influences, Feminism

Thumri and Mehfil Tradition

Dr. Madhumita Bhattacharya
Assistant Professor,
Department of Vocal Music,
Faculty of Performing Arts,
Banaras Hindu University.
madhumita@bhu.ac.in

Thumri is a North Indian vocal style known for its romantic and emotional expression. The term Thumri originates from the Hindi verb thumakana, meaning to walk with a dancing gait, making the ankle bells tinkle. It is based on romantic devotional literature inspired by the Bhakti movement, primarily centred on the Radha-Krishna theme. Thumri developed in the 18th century at the court of Lucknow's ruler, Nawab Wajid Ali Shah. It has strong associations with Kathak, the main North Indian classical dance form, which the Nawab also patronised. This connection between music and dance made Thumri a mainstay of courtesans, who preserved many old compositions. Parallelly, a variant evolved in Banaras (now Varanasi), emphasising the emotional interpretation of song texts, which led to a slower tempo. Thumri has evolved from an expression of love and devotion into a versatile and soulful art form. It blends melody, poetry, and emotion, making it a cherished part of Indian classical music. Thumri is generally sung in select ragas such as Khamaj, Pilu, Desh, Tilak Kamod, Tilang, Kaafi, Bhairavi, and Gara. It does not emphasise the purity of raag and avoids taans. Commonly used taals include Deepchandi, Kaharwa, and Jat. Thumri is a highly imaginative style of singing. Mehfil (or Bazm in Urdu) is a formal venue where Thumri and other classical art forms like singing, dance, and poetry are performed, contributing to the rich cultural heritage of the Ganga-Jamuni tehzeeb.

Keywords: Thumri, Mehfil, North Indian Music, Tradition, Radha Krishna.

Abstracts

DAY 02

March 21, 202

Session 01	Evening	Pannel 05

බෞද්ධ සමාජවාදය පිළිබඳ විසංයෝජනාත්මක කියවීමක්: සිංහල නූතනවාදී කලා නිර්මාණ සහ ශාස්ත්‍රාලයීය රචනා ඇසුරින්

රංග මනුප්‍රිය

නාට්‍ය, මුද්‍රා නාට්‍ය සහ නූතන නර්තන අධ්‍යනාංශය

නර්තන හා නාට්‍ය කලා පීඨය

සෞන්දර්ය කලා විශ්වවිද්‍යාලය

ranga.k@vpa.ac.lk

බෞද්ධ විශ්වීයත්වය පිළිබඳ අදහසේ ඇති නෛසර්ගික නොගැළපීම සඳහා තරමක පහසු අනුභූතික නිදර්ශනයක් ලෙස වල්පොල රාහුල හිමි විසින් සංක්ලපගත කළ අදහසක් පන්වා දිය හැකිය. එහෙත් එහි මූලාරම්භය අනගාරික ධර්මපාලගේ දෘෂ්ටිවාදය දක්වාම දිව යයි. පසුව සමකාලීන ජාතිකවාදයේ කේන්ද්‍රීය බුද්ධිමය අක්ෂය වන නලින් ද සිල්වා දක්වාම වර්ධනය වූ අදහසකි. ඔවුන් එය නම් කළේ 'අනුන්ගේ නිවන වෙනුවෙන් තමුන්ගේ නිවන කැපකිරීම' ලෙසය. වල්පොල ශ්‍රී රාහුල හිමියන්ගේ 'භික්ෂුවකගේ උරුමය' කෘතියෙහි එන මූලික තිසීසයක් ලෙස නම් කළ හැකි ''අනුන්ගේ නිවන වෙනුවෙන් තමුන්ගේ නිවන කැපකිරීම'' නම් අදහස මෙරට සිංහල නූතනවාදී කලා නිර්මාණ හා ශාස්ත්‍රලයීය රචනාවල වරනැගන ආකාරය මෙම පර්යේෂණයේදී සංවාදයට ලක් කර ඇත. බුදුදහමෙහි එන සංසාරය පිළිබඳ අදහස සහ එහි අවසාන අරමුණ වන 'නිවන' පිළිබඳ සංකල්පයෙහි ඇති ස්වයං ක්‍රියාකාරී ආත්මීය ව්‍යායාමය, විශ්වීය අරමුණක් ලෙස ඉදිරිපත් කරන රාහුල හිමිගේ මෙම ආප්තය නූතනවාදී කලා නිර්මාණ සහ ශාස්ත්‍රාලයීය රචනා ඇසුරින් අප අර්ථකථනය කරන්නේ කෙසේද? මේ සඳහා ප්‍රමුඛ නිදසුන් ලෙස මහගම සේකර, මාටින් වික්‍රමසිංහ, එදිරිවීර සරච්චන්ද්‍ර, කාලෝ ෆොන්සේකා සහ ගුණදාස අමරසේකරගේ අදහස් සහ කලා නිර්මාණ භාවිත කර ඇත. එම නිර්මාණවල අඩංගු උදාහරණ විශ්ලේෂණය කිරීමට භාවිතා කර ඇත්තේ සමකාලීන ප්‍රංශ දාර්ශනික කොන්ටෙන් මෙයසූගේ න්‍යායාත්මක අදහස් ය. එහිදී එම න්‍යායාත්මක අදහස් මත පදනම්ව මහගම සේකරගේ 'ප්‍රබුද්ධ' කාව්‍ය සංග්‍රහය, මාර්ටින් වික්‍රමසිංහගේ 'විරාගය', ගුණදාස අමරසේකරගේ 'අමතක වූ උරුමය කවන්ධයට හිසක්', බර්ටෝල් බ්‍රේෂ්ට්ගේ *The Buddha's Parable of the Burning House* කවියේ කාලෝ ෆොන්සේකාගේ පරිවර්තනය, එදිරිවීර සරච්චන්ද්‍රගේ ශාස්ත්‍රාලයීය ලිපි ඇතුළු සාහිත්‍යයේ තෝරාගත් කොටස් විමර්ශනය කරමින් විසංයෝජනය කිරීමට නියමිතය. මෙමගින් මෙරට සමකාලීන දේශපාලනය කේන්ද්‍රගත වී ඇති සියුම් අක්ෂය කුමක්ද යන්න පැහැදිලි කරගැනීමට අපට අවස්ථාවක් නිරාවරණය වෙයි. එනම් බෞද්ධ සමාජවාදය පිළිබඳ අදහස සිංහල-බෞද්ධ ජාතිකවාදයක් වෙත දිශානත වීම හේතුවෙන් පසුගිය දශක කිහිපයෙහි අප අත්දුටු සමාජ සංකීර්ණතාවල මූලාශ්‍ර මෙහිදී සාකච්ඡාවට ලක් කිරීමේ හැකියාවක් ලැබෙයි.

මුඛ්‍ය පද: වල්පොල රාහුල හිමි, මහගම සේකර, බුදුදහම, විශ්වීයත්වය, භික්ෂුවකගේ උරුමය

A Deconstructive Reading of 'Buddhist Socialism': Based on Sinhala Modernist Art and Literature

Ranga Manupriya
Department of Theatre, Ballet and Modern Dance
Faculty of Dance and Drama
University of Visual and Performing Arts
ranga.k@vpa.ac.lk

An empirical illustration of the inherent paradox within Buddhist universalism can be found in an idea articulated by Walpola Rahula Thero. However, its origins are traced back to the ideological framework of Anagarika Dharmapala. This concept, later forming the intellectual core of contemporary nationalism through figures such as Nalin de Silva, is encapsulated in the phrase "sacrifice his own nirvāṇa for the sake of others." This study examines how this notion—identified as a foundational thesis in The Heritage of the Bhikku by Walpola Sri Rahula Thero—has been explored and expanded within modernist Sinhala artworks and literature in Sri Lanka. The research seeks to interpret Rahula Thero's aspiration, wherein he presents samsara and its ultimate goal, Nibbāna, as a universal ideal achieved through self-directed spiritual practice, by analysing its representation in modernist creative works. To this end, the study engages with the works and ideas of Mahagama Sekara, Martin Wickramasinghe, Ediriweera Sarachchandra, Carlo Fonseka, and Gunadasa Amarasekara. These examples are critically analysed through the theoretical lens of contemporary French philosopher Quentin Meillassoux. Based on this theoretical idea, selected pieces of literature will be examined and deconstructed, including Mahagama Sekara's '*Prabuddha*', Martin Wickramasinghe's '*Viragaya*', Gunadasa Amarasekara's '*Amataka vu Urumaya Kavandhayata Hisak*', Carlo Fonseka's translation of Bertolt Brecht's poem *The Buddha's Parable of the Burning House*, and Ediriweera Sarachchandra's academic articles. This will provide us with an opportunity to define the subtle axis around which contemporary politics in this country is based. The concept of Buddhist socialism has shifted towards Sinhala-Buddhist nationalism, allowing for a discussion on the underlying causes of societal complexity in recent decades.

Keywords: Walpola Rahula Thero, Mahagama Sekara, Buddhism, Universalism, Heritage of the Bhikkhu

The Current Situation of Sri Lankan Up-country Kaaman Koothu

Harish K. A

M. Phil Researcher Department of Fine Arts, University of Peradeniya, Sri Lanka.

k.a.harish4@gmail.com

In Sri Lanka, "Malayagam" refers to the districts of Kandy, Nuwara Eliya, and Badulla, where Sri Lanka’s highland tea plantations are concentrated. Its laborforce is largely composed of people of Indian origin known as "Malayyaka Makkal", who were brought from Tamil Nadu as indentured laborers by the British colonialists in 1827.. When they migrated here, they brought with them their traditional art forms like Kummi, Kolattam, Karakam, Kavadi, Oilattam, Tappattam along with the oral literature, Natar Song, Kaaman Koothu, Ponnar Shankar, Archunan Tapasu, etc. Among the three popular Koothukkal in the highlands, Kaaman Koothu is not just a Koothu, but also a ritual. It is known to everyone that this Kaaman Koothu was held in many plantations in the early days and passed down through several generations. So why is the present generation reluctant to practice and pass down the art to the next generation? What is the reason for today’s youth to veer away from playing characters or the instrument named Thappu? Plantation workers used to celebrate this festival in the month of Masi (February) every year with the belief that the worship of Kaaman Koothu would be beneficial in yielding a good harvest. However, what is the reason for the current influx of this art in the Malayaga People? How are the beliefs and rituals currently followed by the plantation people who follow a way of life that is united by deity worship, religious rituals and cultural traditions? What is the reason for the waning of interest in this performance practice that reaches back to 160 years as a represention of Tamils of Indian origin and a trusted art form of Sri Lanka's large-scale plantations that contribute massively to foreign exchange earnings? There is a need to investigate this. The study was carried out through discussions with the Tamil people living in the Malayagam, plantation management members, Annavimars, Koothu artists, literary records, photographs and videos. Preserving this art form would, in turn, benefit the preservation of the identity of the Tamil people of Indian origin. This study was initiated as a search for the present status of this art form with the belief that Malayagam Koothu deservesto to be widely recognised and preserved for the future generations.

Keywords: Malayagam Koothu, Malayagam Tamil People, Tradition, Minor Deity Worship

ටෙලි නාට්‍ය කලාව සංවර්ධනය කිරීමෙහිලා නවක නළු නිළියන්ගේ දායකත්වය

මෙන්ඩිස් එන්.කේ.එස්

සාරංග මෙන්ඩිස් පුද්ගලික සමාගම, 390/2, ප්‍රයිම් විලා,හෝකන්දර උතුර,හෝකන්දර

sarangamendisfilm@gmail.com

සමකාලීන ශ්‍රී ලාංකේය ටෙලිනාට්‍ය කලාව සම්බන්ධයෙන් වර්තමානයේදී විවේචන රැසක් එල්ල වී තිබේ. ඇතැම් ටෙලිනාට්‍යයන්හි ගුණාත්මකභාවය විචාරකයින්ගේ සංවාදයට ලක්ව ඇත. කෙසේ වෙතත් ටෙලි නාට්‍ය කලාව සංවර්ධනය කිරීම අධ්‍යක්ෂකවරයාට පමණක් සිදුකළ හැක්කක් නොවේ. ඒ සඳහා ඊට සම්බන්ධ සියලු පාර්ශ්ව එක්විය යුතුය.ටෙලිනාට්‍ය කලාව සංවර්ධනය කිරීමෙහිලා නවක නළු නිළියන්ගේ දායකත්වය කෙසේද යන්න මෙම පර්යේෂණයේ ගැටලුව වූ අතර, ඒ පිළිබඳව සොයා බැලීම පර්යේෂණයේ ප්‍රධාන අරමුණ විය. ටෙලිනාට්‍ය කලාව සම්බන්ධයෙන් පවතින න්‍යායාත්මක හා සංකල්පීය රාමුව අධ්‍යයනය කිරීම, නවක ටෙලි නාට්‍ය නළුනිළියන් පුහුණු කිරීමේ ශ්‍රී ලංකේය අධ්‍යයන මධ්‍යස්ථාන පිළිබඳව සොයා බැලීම, ටෙලි නාට්‍ය කලාව සංවර්ධනය කිරීමෙහිලා නවක නළුනිළියන්ගේ දායකත්වය ගුණාත්මක ලෙස ලබා ගැනීම පිළිබඳව යෝජනාවලියක් ඉදිරිපත් කිරීම මෙම පර්යේෂණයේ අභිමතාර්ථ අතර විය. පර්යේෂණයේ දත්ත රැස්කිරීම උදෙසා නිරීක්ෂණ ක්‍රමය භාවිතයට ගැනිණ.එහිදී දෙරණ රූපවාහිනි නාලිකාවේ විකාශය වන "සංගීතය" ටෙලිනාට්‍ය වසරක කාලයක් නිරීක්ෂණයට ලක් කෙරිණ. එහිදි නිරීක්ෂණයට ලක් වූ කථාංග සංඛ්‍යාව 240 කි. සංගීතය ටෙලි නාට්‍ය තුළ සියයට 75 ක්ම නවක නළු නිළියන් සිටින අතර, එය මෙරට වඩාත්ම ජනප්‍රිය ටෙලිනාට්‍ය තුන අතර වසර 05 ක් පැවතීමද මෙම තෝරා ගැනීමට හේතු විය. පර්යේෂකයා මෙම ටෙලි නාට්‍යයේ අධ්‍යක්ෂකවරයා වීමද ඒ සඳහා බලපාන ලද මුඛ්‍ය සාධකයකි. මෙම ටෙලිනාට්‍ය සඳහා දායකවන නවක නළුනිළියන් සංඛ්‍යාව 30 කට අධිකය. යොදා ගෙන ඇති නවක නළුනිළියන්ට රංගනය සම්බන්ධයෙන් නිසි පුහුණුවක් නොමැත. දෙබස් කථනයේදී සහ හැඟීම් ප්‍රකාශනයේදී ඔවුන් දුර්වල මට්ටමක සිටියි. අධ්‍යක්ෂකවරයා ලෙස ලබා දෙන උපදෙස් පිළිපැදීමට ඔවුන් දක්වන්නේ අල්ප කැමැත්තකි. එමෙන්ම කාල කළමනාකරණය අතිශය දුර්වලය. රංගනය තුළින් හිමිවන මූල්‍ය ප්‍රතිලාභ සම්බන්ධයෙන් පමණක් ඔවුන් වැඩි සැලකිල්ලක් දක්වන අතර, ඒ වෙනුවෙන් පෙනී සිටියි. ටෙලි නාට්‍ය පිටපත කල්තියා පුහුණුවීම සම්බන්ධයෙන් දක්වන්නේ අලසකමකි. ප්‍රවීණයන් සමග ගනුදෙනු කිරීමේදීද ඇතැම් නවක ටෙලිනාට්‍ය නළු නිළියන් පවත්වාගෙන යන්නේ මිත්‍රශීලි සබඳතාවක් නොවේ. පර්යේෂණය අවසානයේ උපන්‍යාසය සනාථ කරමින් එළැඹි නිගමනය වන්නේ ටෙලිනාට්‍ය කලාව සංවර්ධනය කිරීමෙහිලා නවක නළු නිළියන් ලබා දෙන දායකත්වය දුර්වල මට්ටමක පවතින බවයි.

මුඛ්‍ය පද: අධ්‍යක්ෂණය, ටෙලිනාට්‍ය, නිෂ්පාදනය, ප්‍රේක්ෂකාගාරය, සංවර්ධනය

Contribution of Novice Actors and Actresses in the Development of the Sri Lankan Teledrama Industry

Mendes N. K. S
Saranga Mendis Private Limited, 390/2, Paim Villa, Hokandara North or Kandara
sarangamendisfilm@gmail.com

There have been many criticisms regarding contemporary Sri Lankan teledrama. The quality of some soap operas has been debated by critics. However, developing the art of teledrama cannot be accomplished by the director alone, and all parties involved must collaborate. The problem addressed in this research was how the contribution of new actors and actresses influences the development of teledrama art. The main purpose of the study was to explore this contribution. To examine the existing theoretical and conceptual frameworks related to teledrama art and to investigate Sri Lankan study centers for training new teledrama actors, one of the objectives was to present a proposal regarding the qualitative contributions of new actors and actresses to the development of teledrama. Using the observation method to collect data, the making of 240 episodes of the televison drama series "Sangiteya" aired on Derana TV channel was observed over a period of one year. There are over 30 new actors and actresses contributing to this teleplay which makes approximately 75% of the artists of this teledrama new comers to the industry. "Sangiteya" was among the three most popular teledramas in the country for five years, which influenced this selection. The fact that the researcher is the director of this teledrama also significantly influenced the study. These new actors lack proper acting training, and display weakness in dialogue delivery and emotional expression. They show limited willingness to follow the director's instructions and demonstrate poor time management. While the script and production process lack sufficient rehearsal and preparation the primary motivation for early career actors appears to be financial gain. Additionally, some new actors do not maintain friendly relationships with veteran cast members. The conclusion reached at the end of the study is that the contribution of novice actors and actresses to the development of teledrama art remains weak.

Keywords; Television Drama, Novice Actors, Acting, Directing, Standards

Manasa and Behula:
A Journey of Women in Folktales of the Indian Subcontinent

SWANUPAMA SEN GUPTA
Ph.D. Research Scholar,
Department of Dramatics,
Faculty of Performing Arts,
The Maharaja Sayajirao University,
Vadodara, Gujarat.
pamaswanu@gmail.com

Tales are always mysteries to us as children; whether they are folk, mythological, or even fairytales, from the very beginning, women are consistently compared to nature. Like nature, every woman of these tales posseses the power to manage all the different types of situations. They have the ability to fight for themselves and for others. However, upon examination, the situation of women is often dependent on the decisions of the patriarchal society. A woman must continually strive to achieve her own identity and prove herself. She may be enitled to what she demands, but society always wants to impose boundaries for her, and she must constantly maintain them. Once she crosses the boundaries set by society, the true face of cruel patriarchy is exposed. It is often forgotten that nature also presents an opposite scenario – when in need of reform, it can create and destroy itself simultaneously. This paper focuses on a qualitative research methodology by exploring the journey of the mythological character Manasa and the adverse consequences that arise when a woman challenges the patriarchal society and establishes herself independently. On the other hand, it examines Behula, whose life becomes miserable after the death of her husband, and how she challenges the norms imposed by society. Both are female characters from mythology who share parallel struggles.

Keywords: Folktale, Mythology, Journey of Women, Female Characters, Protest.

A Comparative Study between Anti-Traditional Modern Western Drama and the Aesthetics of Healing in Sri Lanka

Abeywardana, C[1]., Jayatunga, M[2].

[1]Postgraduate researcher, University of Kelaniya, Sri Lanka

[2]Former professor, Department of Fine Arts, Faculty of Humanities, University of Kelaniya, Sri Lanka

chandana_abeywardana@yahoo.com

Sri Lankan and international scholars have already explored the concept of human mental and physical purification in Anti-traditional Modern Western Drama, exorcism, and the aesthetics of healing in Sri Lanka separately. However, limited attention has been given to the use of dialectics within these traditions. The main objectives of this study are to examine how the concepts of mental and physical purification are achieved and to explore the role of dialectics in both anti-traditional modern Western drama and Sri Lankan exorcism. A mixed research methodology was employed, involving a comparative analysis of anti-traditional modern Western drama, exorcism, and the aesthetics of healing, with a focus on purification and the use of dialectics. Live performances and interviews were used as primary resources for qualitative research methodology. Textual and internet sources were utilised as secondary sources for both qualitative and quantitative research methodologies. In anti-traditional modern Western drama, the concept of purification emerged in the 20th century as a response to modern human crises, moving beyond the traditional Western drama. As a result, Artaud's Theatre of Cruelty, which aimed to purify the mind, was influenced by Balinese theatre. Similarly, Brecht employed alienation effects in his plays to provoke critical engagement, presenting social issues and characters in a way that alienated the audience—drawing on Chinese theatre techniques. In Sri Lanka, exorcism rituals such as *Sanni-yakuma, Maha-sohonsamayama, Riddi-yagaya,* and *Suniyam kapum*a are performed for the well-being of individuals and society. This comparative analysis reveals striking similarities between anti-traditional modern Western drama, exorcism, and Sri Lankan healing practices. The study concludes that dialectics and alienation play a crucial role in the concept of mental and physical purification, promoting health and supporting sustainable living practices based on the balance of mind and body through engagement with the six senses, going beyond the traditional five senses.

Keywords: Alienation, Anti-Traditional Modern Western Drama, Dialectics, Purification, Aesthetics of Healing in Sri Lanka

පහතරට නර්තන සම්ප්‍රදායේ ප්‍රධාන ඇඳුම් කට්ටලය පිළිබඳ විමර්ශනාත්මක අධ්‍යයනයක්

තාවකාලික කථිකාචාර්ය රෙහාන් සේනාධීර

rehansenadheera@gmail.com

උඩරට, පත්තරට, සරගමු යනුවෙන් ප්‍රධාන නර්තන සම්ප්‍රදායන් ත්‍රිත්වයක් ශ්‍රී ලංකාව තුළ පවතින අතර ඒ එක් එක් සම්ප්‍රදායට අයත් ප්‍රධාන ශාන්තිකර්ම, බෙර. සැරසිලි, රංග වස්ත්‍රාභරණ, වතාවත්, පුරාකතා. දර්ශනයන් පවතී. ඒ අනුව එක් එක් සම්ප්‍රදායට අයත් ඇඳුම් කට්ටලයක් පවතින අතර උඩරට නර්තන සම්ප්‍රදායට වෙස් ඇඳුම් කට්ටලයත්, පහතරට නර්තන සම්ප්‍රදායට තෙල්මෙ ඇඳුම් කට්ටලයත්, සබරගමු නර්තන සම්ප්‍රදායට පබළු ඇඳුම් කට්ටලය නැතහොත් සමන් දෙවි ඇඳුම් කට්ටලය ලෙස එක් එක් සම්ප්‍රදායට අයත් ප්‍රධාන ඇඳුම් කට්ටලයක් ද පවතී. ඒ අනුව මෙම පර්යේෂණයේදී ප්‍රධාන වශයෙන් පස්තරට නර්තන සම්ප්‍රදායේ ප්‍රධාන ඇඳුම් කට්ටලය පිළිබඳ විමර්ශනය කරනු ලැබේ. මෙම පර්යේෂණයේ දී අප විසින් සිදු කළ ක්ෂේත්‍ර අධ්‍යනය හා සහභාගිත්ව නිරීක්ෂණ වලදී අප අත් දුටු දෙයක් වනුයේ පහතරට නර්තන සම්ප්‍රදායේ ශෛලීන් කීපයක් පමණක් තෙල්මේ ඇඳුම අඳින පළඳින බවයි. ඒ අනුව මෙම පර්යේෂණයේ දී පැන නැගී ඇති ප්‍රධාන ගැටලුව වූයේ සැබෑවට ම මෙම තෙල්මෙ ඇඳුම පස්තරට නර්තන සම්ප්‍රදායේ ප්‍රධාන ඇඳුම් කට්ටලය ද? යන ගැටලුවයි. ඒ අනුව මුල් කාලීනව පාසල් විෂය නිර්දේශය සැකසීමේ දී සිදු වූ අතපසු වීම් පුරාම විසිරී ඇති මෙම අසත්‍ය තොරතුරු පිළිබඳ විමර්ශනාත්මකව අධ්‍යයනය කොට නිවැරදි තොරතුරු සමාජගත කිරීම හා ඒ පිළිබඳව නර්තනය අධ්‍යයනය කරන නොකරන සියලු දෙනා දැනුවත් කිරීම මෙම පර්යේෂණයේ අරමුණයි. ගුණාත්මක පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය හරහා සිදු කරනු ලබන මෙම පර්යේෂණයේ දී ලිඛිත මූලාශ්‍ර භාවිතය, සාකච්ඡා, සහභාගිත්ව නිරීක්ෂණ හරහා තොරතුරු රැස් කරනු ලැබීය. ඒ අනුව අපිට තොරතුරු සමාජගත කිරීම හා ඒ පිළිබඳව නර්තනය අධ්‍යයනය කරන නොකරන සියලු දෙනා දැනුවත් කිරීම මෙම පර්යේෂණයේ අරමුණයි. ඒ අනුව අප හට පහතරට නර්තන සම්ප්‍රදායේ රංග ශෛලීන් වන මාතර, බෙන්තර, රයිගම් හා සියනෑ ආදි රංග ශෛලීන් අතරින් කිහිපයක් පමණක් තෙල්මේ ඇඳුම් කට්ටලය අඳින බවයි. උදාහරණයක් ලෙස මාතර රංගය ශෛලියේ දී තෙල්මේ ඇඳුම් කට්ට්ටලය ඔවුන් නොඅඳින බව අපිට නිරීක්ෂණය විය. එමෙන් ම එක් එක් රංග ශෛලියට අදාලව වෙන වෙනම ඇඳුම් කට්ටල පවතින අතර තෙල්මේ ඇඳුම් කට්ටලය ප්‍රධාන ඇඳුම් කට්ටලය ලෙස සලකනු ලබන්නේ රංග ශෛලීන් කිහිපයක් බවත්ය. ඒ අනුව අපගේ නිගමනය වූයේ පාසල් විෂය නිර්දේශයට ඇතුලත් කොට විසිරී ඇති අසත්‍ය තොරතුරු පදනම් කරගෙන සමස්තනර්තනය අධ්‍යයනය කිරීම සඳහා කාලානුරූපීව මෙම තොරතුරු සම්ප්‍රේෂණය කරන බවයි. එමෙන්ම තෙල්මේ ඇඳුම් පස්තරට නර්තන සම්ප්‍රදායේ ප්‍රධාන ඇඳුම් කට්ටලය නොවන බව අපගේ නිගමනය විය. ඒ අනුව අප යෝජනා කරනු ලබන්නේ විචිත්‍ර රංග වස්ත්‍රාභරණ ගණනාවක් ඇති පස්තරට නර්තන සම්ප්‍රදායේ එක් එක් රංග ශෛලීන්ට අයත් ප්‍රධාන ඇඳුම් කට්ටලයන් කිහිපයක් පවතින බව ඇතුලතකොට ඒ හරහා කුමානුකූලව මෙම වැරදි තොරතුරු නිවැරදි කොට නිවැරදි දැනුම් සමාජගත කළ යුතුයි යනන්නයි.

මුඛ්‍ය පදඃ නර්තන සම්ප්‍රදාය, පත්තරට නර්තන සම්ප්‍රදාය, තෙල්මේ ඇඳුම, රංග වස්ත්‍රාභරණ, රංග ශෛලීන්

ආබාධිත තත්ත්වයන්ගේ සිනමාත්මක නිරූපණයන්හි දී රංගන ශිල්පීන්ගේ ශාරීරික අංග හැසිරවීම පිළිබඳ අධ්‍යයනයක්.

පෙරේරා,ජේ.ඒ.ඩී.ටී.
සිනමා හා රූපවාහිනී අධ්‍යන දෙපාර්තමේන්තුව, කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව
tharudini97@gmail.com

සිනමා රංගනවේදියෙකුට නිරන්තරයෙන්ම විවිධ තරාතිරමේ චරිත නිරූපණය කිරීමට සිදුවීම අතිශය සාමාන්‍ය කරුණකි. නමුත් මේ සෑම චරිතයක් සමඟම ඊටම අනන්‍ය වූ පෞරුෂයක් බැඳී පවතින අතර ඒ තුළ බොහෝ සංකීර්ණතාවන් පවතී. සිනමා මාධ්‍යයේදී රංගන ශිල්පියාගෙන් ඉතා සියුම් රංගනයක් අපේක්ෂා කරන අතර එවන් තත්ත්වයක් යටතේ ඉහත කී සංකීර්ණ පෞරුෂයන් නිරූපණය වඩාත් අභියෝගාත්මක කාර්යයකි. තමාට හිමිවන චරිතය මානසික වශයෙන් පමණක් නොව කායික වශයෙන්ද සුවිශේෂතාවන් සහිත එකක් වූ විට මෙකී අභියෝගය වඩාත් තීව්‍ර ලෙස රංගන ශිල්පියකුට සංවේදනය වේ. මන්ද කිසියම් චරිතයකට මානසිකව ප්‍රවේශ වීමට අධිකයෙන් ශාරීරිකව පරිවර්තනය වීම අපහසු බැවිනි. මෙම පර්යේෂණයේ අරමුණ වනුයේ සිනමාපටයක ශාරීරික වශයෙන් ආබාධිත තත්ත්වයට පත් වූ පුද්ගලයින්ගේ චරිත නිරූපණය කිරීමේදී රංගන ශිල්පීන් සිය ශරීරාංග චරිතය වෙනුවෙන් හසුරවන ආකාරය අධ්‍යයනය කිරීමයි. නිගාමී පර්යේෂණ ප්‍රවේශයක් අනුගමනය කරන ලද මෙම අධ්‍යනය සඳහා ගුණාත්මක පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය යොදා ගනු ලැබීය. ඒ යටතේ ලෝක සිනමාව තුළ අතිශය ජනාදරයට සහ විචාරක සම්භාවනාවන්ට පාත්‍ර වූ, අදාළ රංගනයන් උදෙසා එම වසරේ හොඳම නළුවාට හිමි ඔස්කා සම්මානය දිනාගත් ආබාධිත චරිත නිරූපණයන් ද්විත්වයක් වන My left foot (1989) හි ක්‍රිස්ටි බ්‍රවුන්ගේ චරිතය රඟපෑ ඩැනියල් ඩේ ලුවිස් සහ Theory of Everything (2014) චිත්‍රපටයේ ස්ටීවන් හෝකින්ස්ගේ චරිතය රඟපෑ එඩී රෙඩ්මේන්ගේ රංගනයන් අන්තර්ගත විශ්ලේෂණයකට භාජනය කරනු ලැබූ අතර සම්බන්ධතා විශ්ලේෂණයක් (Relational Analysis) ඔස්සේ රංගන ශිල්පීන්ගේ ශරීරාංග හැසිරවීම සහ චරිත ප්‍රතිනිර්මාණය යන ප්‍රපංචයන් ද්විත්වය අතර පවත්නා අන්තර් සබඳතාවය අධ්‍යනය කරන ලදී. සිනමා මාධ්‍යයේ ආබාධිත චරිත නිරූපණයකදී රංගන ශිල්පියාගේ ශාරීරික අංග හැසිරවීම අදාල චරිතය ප්‍රතිනිර්මාණයට බලපාන්නේ කෙසේද ? යන්න මෙහි පර්යේෂණ ගැටලුව විය. මෙම ගැටලුව අධ්‍යනය කිරීමේදී වේදිකා නාට්‍ය රංගනයට අදාළව ස්ටැනිස්ලොව්ස්කි, ස්ටෙලා ඇඩ්ලර්, ඇන්ටන් චෙකොෆ් යන න්‍යායාචාර්යවරුන් ඉදිරිපත් කර ඇති රංගන න්‍යායන් තුල නළුවාගේ ශාරීරික අංග චලනයන් පිළිබඳ දක්වා ඇති සෛද්ධාන්තික අදහස් න්‍යායාත්මක රාමුවක් ලෙස භාවිතයට ගන්නා ලදී. මෙකී අධ්‍යනය මගින් අනාවරණය වූ ප්‍රධානතම කරුණ වනුයේ ආබාධිත තත්ත්වයක් තිරය මත ප්‍රතිනිර්මාණය කිරීමේදී වඩාත්ම බලපෑම් සහගත සාධකය වනුයේ රංගන ශිල්පියාගේ ශරීරය බවයි. ආබාධිතභාවය වැනි භෞතික සුවිශේෂතාවයක් නිරූපණය කිරීමේ දි රංගන ශිල්පීන්ගේ ශාරීරික ශක්තිය හා ඒ ඔස්සේ නිර්මාණය වන බාහිර චලනයන්, එකී චරිතයේ දෘශ්‍යමය යථාර්ථවාදීබව හා සජීවී බව වැඩි දියුණු වීම කෙරෙහි ඍජුව ම බලපාන බව මෙහිදී නිගමනය කළ හැකිය.

මුඛ්‍ය පද: ආබාධිත, චරිත නිරූපණයන්, රංගන ශිල්පීන්, ශාරීරික අංග, සිනමාත්මක නිරූපණය.

An Analysis of Actors' Portrayal and Manipulation of Bodily Features in Cinematic Depictions of Disability

Perera, J.A.D T.
Department of Film and Television Studies, University of Kelaniya, Sri Lanka
tharudini97@gmail.com

It is commonplace for film actors to consistently portray characters with varying levels of complexity. Each of these characters carries a distinct personality, often marked by intricate nuances. In the context of cinema, actors are expected to deliver highly subtle performances, making the portrayal of such multifaceted personalities a particularly demanding task. This challenge becomes even more pronounced when the character requires not only a unique mental portrayal but also a distinct physical transformation. The difficulty of physically altering one's appearance to authentically embody the mental characteristics of a role intensifies the actor's challenge. This study explores the significance of physicality in portraying disabled characters in film, focusing on the performances of Daniel Day-Lewis as Christy Brown in My Left Foot (1989) and Eddie Redmayne as Stephen Hawking in The Theory of Everything (2014). Both actors won Academy Awards for Best Actor for these exceptional portrayals, which are widely celebrated as some of the most praised representations of disability in global cinema. The research employs a qualitative approach to examine how these actors use their bodies to authentically depict physical disabilities. A content analysis was conducted, exploring the connection between the actors' body manipulation and the reconstruction of their characters through a relational analysis. The primary research question is: How do an actor's physical movements shape the portrayal of a disabled character in film? The study is grounded in the acting theories of Stanislavsky, Stella Adler, and Anton Chekhov, especially their perspectives on physicality in performance. The key finding of this study is that the actor's body is a more crucial element in depicting a disability in cinema. It can be observed that when depicting a physical trait like a disability, the actors' physical strength and the external movements generated as a result significantly influence the character's visual authenticity and vibrancy.

Keywords: Disability, Portraying, Actors, Physicality, Cinematic Depiction

Organizing Committees

Chair – IPAC 2025	Professor K.M.Saman Kumarathunga - Dean of the Faculty of Danc and Drama
Conference Convener	Dr. Ajith Wickramasinghe
Conference Secretary	Dr. Anusha Jayasiri
Co-Editors of the Book of Abstracts	Dr. Sumudu Embogama
	Dr. Anasuya Subasinghe
	Dr. Amila Damayanthi
Editorial Board of the Book of Abstracts	
	Professor K.M.Saman **K**umarathunga
	Professor Saumya Liyanage
	Professor Indika Ferdinando
	Dr. Ajith Wickramasinghe
	Dr. Anusha Jayasiri
	Dr. Indika Tikiri Bandara
	Dr. Tharanga Dissanayake
Assistant Registrar	Ms. Navoda Ranaweera
Research Assistant	

Design, Publishing, Media and Marketing Committee	Mr. Mahinda Wimalasiri (Head)	Senior Lecturer
	Mr. Ravindra Samarawickrama (Head)	Senior Lecturer
	Mr. Supun Dissanayake	Senior Lecturer
	Dr. H.D.E. Gunasekara	Senior Lecturer
	Mr. Rasika Kothalawala	Senior Lecturer
	Mr. Mahinda Kumara Dalupotha	Senior Lecturer
	Mr. Chamara Amarasinghe	Lecturer (Probationary)
	Mr. Gayan Rajapakse	Lecturer (Probationary)
	Mr. Kasun Dissanayake	Lecturer (Probationary)
	Mr. Ranga Manupriya	Lecturer (Probationary)
	Mr. Achira Tennakoon	Instructor
	Mr. Chaminda Moragoda	Accompanist
Conference Web and IT Support Committee	Dr. Ajith Wickramasinghe (Head)	Senior Lecturer
	Dr. Anusha Jayasiri	Senior Lecturer
	Ms. Samadhara Dhanapala	Instructor

	Mr. Dasun Nayanajith	Instructor
	Mr. L.P. Jayaweera	Instructor
	Ms. Ruwini Dilrukshi	System Analyst Cum Prog.
Conference Logo Design	Mr. Supun Dissanayake	Senior Lecturer
Conference Logistics Coordination and Procurement Coordination	Mr. Malith Senanayake	Management Assistant
Conference Program and Session Schedule Developers	Dr. Ajith Wickramasinghe	Senior Lecturer
	Dr. Anusha Jayasiri	Senior Lecturer
	Dr. Indika Tikiri Bandara	Senior Lecturer
	Dr. Tharanga Dissanayake	Senior Lecturer
Logistics	Prof. (Dr.)Janaka Kottegoda (Chair)	Professor
	Mr.Ravindra Samarawickrama	Senior Lecturer
	Dr. Anjali Mishra	Senior Lecturer
	Ms. Imasha Madurasinghe	Senior Lecturer
	Ms. Yamuna Nishanthi	Senior Lecturer
	Mr. Yohan Punchinillame	Senior Lecturer
	Mr. Harsha Wickramathunga	Senior Lecturer
	Mr. Ajith Rohana	Senior Lecturer
	Ms. Kumudu Dilani	Senior Lecturer
	Ms. Indu Anuradha	Lecturer (Probationary)
	Ms. Chamini	Lecturer (Probationary)
	Ms. Navoda Ranaweera	Assistant Registrar
	Mr. Himala Bandara	Instructor
	Mr. Indika Sirisena	Instructor
Abstract Book Cover and Layout Design	Mr. Chamara Amarasinghe	Lecturer (Probationary)
Media Coverage Coordinators	VAPA Television – UVPA	
A/V Technical Committee	Mr. Ajith Rohana (Chair)	Senior Lecturer
	Ms. Saranya M. Satharasinghe	Senior Lecturer
	Ms. Dilkushi Wijerathne	Senior Lecturer
	Ms. Ruchira Heshani Dissanayake	Lecturer
	Mr. Gayan Rajapakse	Lecturer (Probationary)
	Mr. Himala Bandara	Instructor
	Mr. A.R.E.R Rajamanthri	Lecturer
	Ms. Navoda Ranaweera	Assistant Registrar
	Mr. Samantha Kumara	Technical Officer
	Mr. Jeewana Chathuranga	Technical Officer

Volunteers' Coordination	Mr. Mahinda Wimalasiri (Head)	Senior Lecturer
	Mr. Rasika Kothalawala	Senior Lecturer
	Mr. Washeera Salgamuwa	Senior Lecturer
	Dr. Indika Tikiri Bandara	Senior Lecturer
	Mr. Ranga Manupriya	Lecturer
	Mr. Himala Bandara	Instructor
IPAC 2025 Administration	Prof. (Dr.) Janaka Kottegoda	Professor
	Dr. Washeera Salgamuwa	Senior Lecturer
	Dr. Ajith Wickramasinghe	Senior Lecturer
	Dr. Sumudu Embogama	Senior Lecturer
	Dr. Anusha Jayasiri	Senior Lecturer
	Dr. H.D.E. Gunasekara	Senior Lecturer
	Mr. Kasun Dissanayaka	Lecturer (Probationary)
	Ms. Navoda Ranaweera	Assistant Registrar
IPAC Advisory Committee	Prof. Saumya Liyanage (Head)	Professor
	Prof. Karunarathna Bandara	Professor
	Prof. Indika Ferdinando	Professor
	Prof. Dammika Lankathilake	Professor
	Prof. Sriyani Rajapaksha	Professor
	Prof. G. Deepika Maddumage	Professor
	Dr. Tharanga Dandeniya	Senior Lecturer
	Dr. Anasuya Subasingha	Senior Lecturer
	Dr. Asoka Dissanayake	Senior Lecturer
	Mr. Piyal Kariyawasam	Senior Lecturer
	Mr. Prasannajith Abeesuriya	Senior Lecturer

Acknowledgements

We extend our sincere gratitude to all individuals whose support and contributions have made the *International Performing Arts Conference (IPAC) - 2025* and this accompanying Abstract Publication Book a success.

Our deepest thanks go to the distinguished scholars, practitioners, and artists from around the world who have shared their valuable insights, research, and creative works. Your contributions have enriched this publication and continue to inspire dialogue and innovation within the global performing arts community.

We gratefully acknowledge the IPAC 2025 Organizing Committee for their unwavering dedication, meticulous planning, and collaborative spirit throughout the preparation of this conference and publication. Special appreciation is also extended to the abstract reviewers and editorial team, whose expertise and attention to detail have ensured the academic integrity and quality of this volume.

We are equally thankful to our institutional partners, sponsors for their generous support and belief in the power of performing arts as a catalyst for cultural exchange and understanding.

Finally, we recognize and appreciate the enthusiastic participation of all attendees and contributors. Your passion and commitment are the heart of IPAC and the driving force behind its continued success.

With gratitude,

The Editorial Team and Professor K.M. Saman Kumarathunga

International Performing Arts Conference (IPAC) – 2025

FACULTY OF DANCE AND DRAMA

UNIVERSITY OF THE VISUAL AND PERFORMING ARTS

No 21, Albert Crescent, Colombo - 07, Sri Lanka

DESINGED BY
SPHCA

ISSN 3084-9179

ISSN 3084-9179

9 773084 917007